

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

32101 074216423

BOMBAY 1901.

CATALOGUE

OF

Books on Irānian Literature published
in Europe and India,

COMPILED BY

DR. EUGENE WILHELM,

PROFESSOR OF IRĀNIAN LANGUAGES IN THE UNIVERSITY OF
JENA, GERMANY,

AND

KHAN BAHADUR BOMONJI BYRAMJI PATEL,

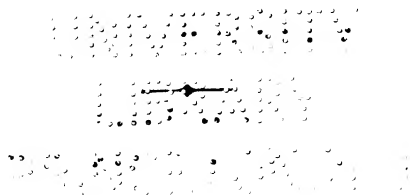
COMPILER OF THE "PARSEE PRAKASH,"

PUBLISHED FROM

The Sir Jamsetjee Jejeebhoy Translation Fund,

BY

The Trustees of the Parsee Punchayet Funds
and Properties.

B o m b a y :

PRINTED AT THE

EDUCATION SOCIETY'S STEAM PRESS.

1901.

THE
WORLD
OF THE
FUTURE

P R E F A C E.

upto 1893 and in India upto 1900

This Catalogue of books on Irânian literature, giving a rather complete list of the books and pamphlets published in Europe ~~and India~~, is compiled at the request of the Trustees of the Parsee Panchayet. The English list is compiled by Dr. Eugene Wilhelm, Professor of Irânian Languages in the University of Jena, Germany, and the Gujerati list by Khan Bahadur Bomonji Byramji Patel, compiler of the Parsee Prākāsh. The Trustees offer their best thanks to these gentlemen for the trouble they have taken in preparing these lists. As Dr. Wilhelm says, this Catalogue makes no pretensions to absolute completeness, but it is hoped that it will give to students the necessary reference to the literature connected with the written documents of ancient Iran.

JIVANJI JAMSHEDJI MODI,

Secretary, Parsee Panchayet.

OFFICE OF THE TRUSTEES OF THE PARSEE

PUNCHAYET FUNDS AND PROPERTIES :

131, HORNBY ROAD, FORT, BOMBAY,

15th December 1900.

JUL 25 1913

300259

23/1
1913

CATALOGUE
OF
BOOKS ON IRÂNIAN LITERATURE,

COMPILED BY

DR. EUGENE WILHELM,

PROFESSOR OF IRÂNIAN LANGUAGES IN THE UNIVERSITY OF
JENA, GERMANY.

CONTENTS.

	PAGE
I. GENERAL LITERATURE	1
II. INDO-GERMAN LINGUISTIC. ETHNOGRAPHY	1, 2
III. HISTORY... ..	2—12
Authors and Sources	2—4
Medes	4, 5
Persians	5, 6
Cyrus	6—9
Cambyses, Smerdis... ..	9
Empire of Darius and Xerxes	9
Persian wars	9, 10
Artaxerxes	10
Alexander the Great and the Persians	10
Persia and Egypt in the 4th Century	10
Empire of Parthians	11
Empire of the Sassanians	11, 12
IV. GEOGRAPHY	12—14
V. NUMISMATICS	14—16
VI. HISTORY OF RELIGION	16—23
General Literature	16—19
Cosmogonies and Legends	19, 20
Zarathushtra	20—22
Religion of the Achæmenides	22
Religion and Philosophy under the Sassanians	22, 23
Bâbism	23
Varia (Miscellaneous)	23
VII. HISTORY OF CULTURE AND CUSTOMS	23—25
VIII. ARCHÆOLOGY	25—28
IX. IRANIAN LANGUAGES... ..	28—59
OLD IRANIAN	28
History of the Language	29—30
X. OLD PERSIAN	30—32
XI. AVESTIC	32—34
Grammar, Chrestomathia	32—33
Lexicography	33
Metrics of the Avesta	34
Contributions to the Avesta-Grammar	34
XII. THE AVESTA	35—48
Origin and Age of the Avesta	35, 36
Zend-Texts	36—38
Translations	38—41

	PAGE
Contributions for the Interpretation of the Avesta ...	41—47
Gâthâs	47—48
XIII. LITERATURE OF THE SASSANIANS. PARSI. PEHLEVI ...	48—54
Pârsî Texts, Translations, Grammar	48
Origin and Age of the Pehlevi Language and Literature,	
Grammar, Glossary	49, 50
Pehlevi Texts, Gems and Seals	50—52
Translations of Pehlevi Texts	52, 53
Contributions for the Interpretation of Pehlevi Texts,	
Lexicography, and Grammar	53—54
XIV. NEO-PERSIAN	54—59
Grammar, Chrestomathia	55, 56
Etymology, Metrics, Catalogue of Persian Mscr.	56
Dictionary	56, 57
History of Literature... ..	57, 58
Shâhnâmeh—Text, Translation, etc.	58
Dialects	59
XV. HISTORY, RELIGION, LIFE, CUSTOM, AND LITERARY	
ACTIVITY OF THE PARSIS IN INDIA	59—61

I. GENERAL LITERATURE.

Friedrich Spiegel, *Erânische Alterthumskunde.*

Erster Band. Leipzig, 1871: *Geographie, Ethnographie und älteste Geschichte.*

Zweiter Band. Leipzig, 1873: *Religions-Geschichte bis zum Tode Alexanders des Grossen.*

Dritter Band. Leipzig, 1878. *Geschichte, Staats, und Familienleben.*

Wissenschaft und Kunst. Mit vollständigem Register ueber alle drei Bände.

This work is the most important of all which were published on the subject, and will be a repertory for students also in times to come.

M. Duncker, *Geschichte des Alterthums.*

Vierter Band. 4 Auflage. Leipzig, 1877.

Ed. Meyer, *Geschichte des Alterthums.*

Erster Band. *Geschichte des Orients bis zur Begründung des Perserreichs.* Stuttgart, 1884.

(*Das Awesta*, pp. 501—510.)

L. Feer, *De l'histoire et de l'état présent des études Zoroastriennes ou Mazdéennes, particulièrement en France.* *Revue de l'histoire des Religions*, V. 3, 1882.

Feer gives a survey of the state of the Zoroastrian studies, especially in France.

T. Vinson in the "*Revue de Linguistique*" treats shortly of the history of the Old Erânian studies. *R. de Ling.* XIV, pages 208-215.

II. INDO-GERMAN LINGUISTIC. ETHNOGRAPHY.

Franz von Loeber, *Ueber Alter, Herkunft und Verwandtschaft der Germanen*, 1883.

Sitzungsberichte der Bair. Akad. d. Wissenschaften 4, pp. 593-633.

Lieber believes the original country of the Indo-Germans to be in Germany and France.

O. Schrader, *Sprachvergleichung und Urgeschichte.* Jena, 1883, X, 490 pp.

2nd Edition. Jena, 1890. X, 684 pages.

According to Schrader, the Iranians and Indians have immigrated *from Europe*; the abode of the Indo-Germans is likely to have included very extensive spaces.

Th. Poesche, *Die Arier. Ein Beitrag zur historischen Anthropologie*. Jena, VIII, 238, S. 1879.

Poesche is of opinion that the original seat of the Aryans (=the Indo-Germans) is not Central Asia, but Europe. This question has been much discussed lately. Peschel and Friedrich Müller seek the original seat in the Caucasus, Cuno in the low grounds of the Danube, Lazarus Geiger in Germany. Penka even in Skandinavia. Cf. Karl Penka, *Origines Ariarum* Wien, 1888, VIII, 216 pp.

P. A. Piètrément, *Les Aryas et leur première patrie*. *Revue de Linguistique* XII, S. 99—147, 1879.

Relying on the authority of the Vendidad the author seeks the original country of the Arians on account of its extreme climates, between lot 49 and 50 in the district of *Alatau* at the sources of the *Irtish*. Like many scholars, he believes the first Chapter of the Vendidad to be a historical account, relating the gradual progress of the Arians and their immigration into their Asiatic abodes of to-day. The history of Yima in the 2nd Chapter of the same book he likewise takes for real history, only mixed up with mythic additions.

N. P. Danilov, *charakteristiké Antropologiceskich i fiziologiceskich cert sovremennage naselenija Persii*. Cf. *Izv. Imp. Obsc. Ljubitelej etestvoztvanija antropol. i etnogr.* 88, Sp. 148 Moskau, 1894, 4°.

This Russian article gives important and valuable materials for the anthropology of the Persian population of to-day.

E. Duhaussset, *Les Races Humaines de la Perse*.

Revue d' Ethnographie 6, pp. 400-413, 1887.

F. Houssay, *Les Races Humaines de la Perse*. Lyon, 1888. 48pp.

L. Schiaparelli, *Sull'etnographia della Persia antica anteriore alle invasioni ariane*: *Atti Acad. Scienze*. Torino, 23, F. (1887-88), pp. 308-18.

This pamphlet treats of the nations that inhabited Erân before the immigration of the Arians.

III. HISTORY.

(a).—Authors and sources, p. 2—4.

(b).—Medes, p. 4—5.

(c).—Persians, p. 5—6.

1. Cyrus p. 6—9.

2. Cambyzes, Smerdis, p. 9.

3. Empire of Darius and Xerxes. p. 9.
4. Persian wars, p. 9—10.
5. Artaxerxes, p. 10.
6. Alexander the Great and the Persians, p. 10.
7. Persia and Egypt in the 4th century, p. 10.
8. Empire of Parthians, p. 11.
9. Empire of the Sassanians p. 11—12.

Ferdinand *Justi*, *Iranisches Namenbuch*. Gedruckt mit Unterstützung der königl. Akademie der Wissenschaften in Berlin. Marburg i. Hessen. gr. 4°. XXVI, 526 pag. 1895.

This excellent work is equally important for the historian and for the linguist.

Friedrich von Spiegel, *Jahresberichte der Geschichtswissenschaft* Jahr 1878—1892. Artikel: Perser. Eugen *Wilhelm*, *Jahresberichte der Geschichtswissenschaft*. Jahr 1893—1896. Artikel "Perser." *Berlin*.

Bertin, Herodotus on the Magians. *Journ. of the R. Asiat. Soc.* 22, p. 821 follow.

O. *Neuhaus* Die Quellen des Trogus Pompejus in der persischen Geschichte. (Programm des Gymnasiums in Hohenstein in Ostpreussen. 1881.

Neuhaus in this pamphlet dilates more upon Assyrian and Scythian than upon Persian history.

O *Neuhaus*, die Quellen des Trogus Pompeius in der persischen Geschichte. 2. Teil. (Gymnasial-Programm von Hohenstein in Ostpreussen). 1887.

The researches of O. *Neuhaus* are about the war of *Ninus* with a Bactrian King, Zoroaster and the establishment of the Persian empire by Cyrus. The result is that the relation of *Justin* relies in the whole on Herodotus, but that he used besides *Ktesias* and a third still unknown source.

Schomp, *Ctesias of Cnidus*. *Bibl. sacr.* 1883. October p. 758—797.

J. *Gillmore*, *Ctesias the fragments of the Persica*, ed. with notes. London 1888.

P. *Krumbholz*, *De Ctesia aliisque auctoribus in Plutarchi Artaxerxis vita adhibitis*. Programm des Eisenacher Gymnasiums, 4°, 24 p. 1889.

P. *Krumbholz*, *Quæstiunculæ Ctesianæ*. *Commentationes philolog. quibus congratulantur Ribeckio, etc.*, p. 195—202 Leipzig 1888.

De *Boor*, *Zur Chronographie des Theophanes*. *Hermes* 25, p. 301—307.

De *Boor* justifies the reception of the readings *Καρχηδονα*, *Καρχηδονος* in the text of Theophanes instead of *Χαλκηδονα*, *Χαλκηδονος* (p. 464, 2 and 4 of the Bonn. edition). According the Persians must have conquered *Karthage*

in the 7th century b. Chr. This fact is defended especially against the objections of *Ranke*. See his *Weltgeschichte* Y., I., 29 note.

H. H. Howarth, The beginning of Persian history. "Academie," 1892. p. 182, 231 ff., 373, 519.

Howarth in a number of articles makes researches on to the prehistoric conditions of the Persians, and endeavours to prove (1) that the conquest of Elam by the Persians cannot possibly have been effectuated before 596 b. Chr., (2) that *not all the Persians were Arians*, but only the *Pasargades* and *Maraphians*, (3) that the Arian Persians immigrated into Persia not before 700 b. Chr., (4) that the names "*Persians* and *Medes*" are not the names of populaces, but geographical designations, which were of use long before the time of the Arian immigration and were only received by the Arians.

T. Marquart, Untersuchungen zur Geschichte von Erân. S. Journal "Philologus," 54, p. 489-527.

T. Marquart, Beiträge zur Geschichte und Sage von Erân. Zeitschr. D. D. Morg. Ges. 49, p. 628-672, 1895.

Marquart's researches are sagacious and valuable.

Jules Oppert, Le peuple et la langue des Mèdes. Paris, Maisonneuve 1879.

Relying on Herodotus VII, 62 *Oppert* believes the Indo-German immigration in Media to be very old. He thinks that the Arians met there with a people of other extract which they imprinted with their spirit. *Oppert* does not regard the Median dynasty as an Erânian one and the undoubtedly Erânian names of the Median kings he believes to be Erânian forms or translations of the original names. The names of the Median kings in *Ktesias* he thinks it likewise possible to explain in this way. As to the language of the non-Arian Medians, he counts it among the Altaic languages, but to an extinct branch of them.

A. Delattre, Le peuple et l'empire des Mèdes jusqu'à la fin du règne de Cyaxare. Bruxelles, 4° 1883. Treatise which gets the prize.

The work of *Delattre* consists of three parts. The first one treats the question, whether the Medes belonged to the Erânian or to the Turanian stock of language; they were notoriously in recent times often attributed to the latter. *Delattre* comes to the result, that the *Turanian origin* of the Medes *must be denied*. The second part puts together all the passages of the Assyrian inscriptions referring to Media. The third part gives a survey of Media history relying on all accessible sources and in several points adducing opinions which do considerably deviate from those credited until now.

A. Delattre, Medica. Muséon, Tom, III, p. 320—24, 1884

T. V. Prásek, zur Medischen Geschichte. Kritische Beiträge zur altasiatischen Geschichte. Klattau 1883. This programme of the Gymnasium at Klattau is written in Bohemian language.

W. Büdinger, Der Ausgang des Medischen Reiches, eine Quellenuntersuchung. Wien. 1880 Vgl. Sitzungsberichte der phil.-hist. Klasse der Akademie der Wissenschaften Bd. XCVI, 477—504.

Büdinger's essay gives an enumeration and review of earlier opinions about the fall of the Media empire and comes to the conclusion that the Medes maintained equal rights with the conquerors, and that on the whole the transmission of government was rather the effect of peaceful agreement than of struggle.

Unger, Cyaxares und Astyages. Separatabdruck aus den Abhandlungen der Kgl. Bair. Akademie der Wissenschaften in München. 85 pag. 4. 1882.

Unger treats at large the last periods of the Medes and the first periods of the Persian empire. *Astyages*, according to him, was overthrown in B. C. 559, but *Cyrus*, letting himself adopt, allowed *Astyages* to keep a semblance of royalty, until he was at last entirely removed in B. C. 550, in consequence of an attempt to rebellion. *Darius* the Mede and *Astyages* are believed to be identic. The eclipse of the sun predicted by *Thales* was in the years 595 or 594 b. Chr. The astronomical canon is amply discussed.

(1) *Historia priorum regum Persarum, post firmatum in regno Islamismum.* Ex Mohammede *Mirchond*. Persice et latine, cum notis geographicis et litterariis. Viennæ 1782. 4°.

(2) *Mémoires sur diverses antiquités de la Perse et sur les médailles des rois de la dynastie des Sassanides, suivis de l'histoire de cette dynastie, trad. du persan de Mirchond par Silvestre de Sacy.* Paris 1793. 4°.

(3) *History of the early kings of Persia from Kaimars, the first of the Peshdadian dynasty, to the conquest of Iran by Alexander the Great.* Translated from the original Persian of *Mirkhond*, entitled the *Rauzat-us-safa*, with notes and illustrations by *David Shea* of the Or. Depart. in the Hon. East Ind. Comp. London, 1832. 8°.

Teufel has put together from the *Shâhnâmeh* and other sources the notices about the mythic dynasty of the *Keyânides*.

Cf. Ersch und Grubers Encyclopædia. Sect. 2, Bd., 35, 111-113.

Jelâleddîn Mirzâ, Nâme-i-Khosravân. Wien. Zarnerski 1881.

Mirzâ's book, written in Persian language, contains the ancient history of Persia down to the time of Islâm. The author mostly relies on oriental sources and adjoins portraits of the kings.

Ferdinand Justi, Geschichte des alten Persiens. Mit Illustrationen und Karten. Berlin 1879. (G. Grote) VIII, 250S.

The book gives the complete history of Persia, from the first beginnings to the Arabian conquest. According to *Justi*, the founder of the Median dynasty was *Kyaxares*; the name *Dejokes* (*Dayauka* in the Cuneiform Inscriptions) is nothing but a title. In his relation of the beginnings of the *Achæmenian* dynasty *Justi* justly prefers *Ktesias* to *Herodotus*. But I believe that he relies too much upon the reports of the Armenian *Moses of Chorene*. An excellent survey of the history of Iran was published by *Ferdinand Justi* under the title—

Geschichte Irans von den ältesten Zeiten bis zum Ausgang der Sāsāniden. Strassburg, 1897.

This survey is printed in the *Grundriss der Iranischen Philologie*, herausgegeben von *Wilhelm Geiger* und *Ernst Kuhn*. II Band. 3 Lieferung S. 395-580. Strassburg. Verlag von *Karl J. Trübner* 1897.

S. G. W. Benjamin, The Story of Persia. London and New York, 1887 12° XIV, 314 p.

M.A. Court, Malcolm's History of Persia. Edited and adapted to the Persian translation of *Mirza Hairat*. With notes and dissertations Lahore, 1888.

Ferdinand *Justi*, Geschichte Irans von den ältesten Zeiten bis zum Ausgang der Sāsāniden. Grundriss der Iran. Philologie, etc., Vol. II, pag 395—480. 1897. (*Not yet complete*). *Contents*:—Einleitung I. Urzeit II. Das Medische Reich III. Herrschaft der Perser: Kyros—Kambyses—Dareios—Verwaltung des Reiches—Steuer u. Münzwesen—Weitere Ereignisse—Altpersische Kunstwerke—Xerxes II—Sogdianos Dareios II—Artaxerxes II—Ochos—Dareios III. IV Alexanders Nachfolger und die Herrschaft der Parther.

An interesting representation of the history of Iran giving completely the literature.

Friedrich *Spiegel*, Über die Nationalität des Cyrus. Ausland 1880. No. 26 and 27.

In connection with Jules Oppert's book; *Le peuple et la langue des Medes*. Paris, 1879 Spiegel treats the nationality of Cyrus.

Halévy, Sur deux inscriptions cunéiformes sur le règne de Nabonid et la prise de Babylon par Cyrus.

Compte rendu de l'académie des Inscriptions et Belles Lettres-1880 X, p. 261-265.

As G. *Rawlinson* in his treatise on the character and writings of Cyrus the Great (cf. *Contemporary Review*, 1880, pages 86-98), *Halévy* likewise contradicts the opinion, that Cyrus was a reformer who everywhere established monotheism.

H. *Rawlinson*. Notes on a newly discovered clay cylinder of Cyrus the Great.

Journal of the Royal Asiatic Society of Great Britain and Ireland Vol. XII, 70-97. 1880.

This recently discovered inscription tells of the conquest of Babylon by Cyrus and proves Herodotus' relation of the event to be mythical, the army of Cyrus arriving at Babylon without meeting with any resistance and taking the town without difficulty. We see from this inscription, which is in Babylonian tongue, that Cyrus descends, in the fifth generation, from *Achaemenes*, and that he and his ancestors were called kings of *Ansan*. H. *Rawlinson* seeks this city of *Ansan* in Susiana in the region of Ram Hormuz or Mal Amir.

G. *Rawlinson*, The Character and Writings of Cyrus the Great. *Contemporary Review*. 1880, p. 86-98.

G. *Rawlinson*, the well-known historian, considers the Babylonian inscription published by H. *Rawlinson* from another point of view. He disputes, by means of it, the opinion that makes of Cyrus a monotheist and iconoclast, while on the contrary, he treated with indulgence the religions of the subdued nations.

H. *Sayce*, Conquest of Media and Babylon by Cyrus, 1880. Academy, XVII, 198.

H. *Sayce*, Rise of the Persian Empire. Academy, 1880, XVIII, 276 f.

Relying on the Babylonian inscription published by H. *Rawlinson* *Sayce* not only regards Cyrus as an adherent of the Babylonian religion but even disputes his Arian origin.

T. G. *Pinches*, Fragment of the Annals of Nabonidus, 1880. Transactions of the Society of Biblical Archæology, VII. 1 f.

G. *Rawlinson*, Capture of Ecbatana. Athenæum 1880, I, 215.

Büdinger's opinion about the fall of the Medie empire is confirmed by an inscription of *Nabonedus*, the last king of Babylon, which is published by *Pinches*. We there find the notice, that Astyages, who in the inscription is called *Istuvegu*, advanced towards Cyrus, but that the army of *Istuvegu* rebelled, took him prisoner and delivered him up to Cyrus. These annals relate also the conquest of Babylon by the Persians, on which occasion *Gobryas* co-operated, as we are likewise told by the Greek *Xenophon* in his *Cyropædia*. G. *Rawlinson* believes the inscription published by *Pinches* to be a fragment from the annals of *Cyrus*, not of *Nabonedus*, which is important for the date.

L. *Halévy*, Cyrus et le Retour de l'Exil. Académie des Inscriptions et Belles Lettres, Séance de 25, Juin 1880.

Halévy likewise believes *Cyrus* to be of Medie origin.

Floigl, *Cyrus and Herodot nach den neugefundenen Keilinschriften* Leipzig 1881.

Floigl's book endeavours in the first place to state the results of the newly discovered Babylonian inscriptions especially with respect to the chronology of the most ancient history of Media and Persia, but it dilates also upon the history of Lydia and the expeditions of the Cimmerians and Scythians.

M. *Büdinger*, Die neuentdeckten Inschriften des *Cyrus*. Wien 1881. Sitzungsberichte der k.k. Akademie der Wissenschaften, XCVII. 711 following.

Büdinger examines, why *Cyrus*, before his conquest of Media was called king of *Ansan* and only in later times king of the Persians. What *Cyrus* says about his extraction is compared with the testimonies of *Darius*, and so are other statements of the inscription with the relations of the ancients.

A. *Bauer*, Die Kyrossage und Verwandtes. Wien 1882. Sitzungsberichte der K. K. Akademie C. 495 following.

Bauer in his learned and thorough essay puts together all the materials referring to the *Cyrus* legend as it is transmitted by *Herodotus*, *Trogus Pompeius*, *Ktesias* and *Xenophon*, endeavouring to show the connection of this mythical tradition and comparing it with *Roman*, *German*, *Indian* and *Semitic* myths.

C. de *Harlez*, *Cyrus était-il roi de Perse ou de Susiane?* Muséon I. p. 280-286. 1882.

A. H. *Sayce*, *Cyrus était-il roi de Perse ou de Susiane?* Muséon I, p. 548-570. 1882.

Th. *Keiper*, Die neuentdeckten Inschriften über *Cyrus*. Programm der Königl. Bairischen Studienanstalt in Zweibrücken. 37 pag. 1882.

Harlez believes, that *Cyrus* was of Persian extraction, while *Sayce* tries to prove, that *Cyrus* came not from *Persia*, but from *Susiana*.

Keiper's treatise examines the question about the extraction of *Cyrus* and compares the inscription relating his war against *Astyages*, with the relations of the ancients.

A. H. *Sayce*, *Cyrus était-il roi de Perse ou de Susiane?* Muséon I., pag. 547-556, 1883.

C. de *Harlez*, Même sujet. Muséon, I. pag. 557-570. Cf. Muséon I pag. 280-287, II, p. 261-268.

J. *Halévy*, Cyrus et l'origine des Achéménides. Muséon II. pag. 43-52; 247-260.

A. *Delattre*, Cyrus d'après une nouvelle méthode historique, Muséon II, p. 442-459.

Th. *Keiper*, Encore quelques observations sur les Inscriptions récemment découvertes touchant Cyrus. Muséon II. p. 610-619.

Sayce maintains his opinion, that Cyrus was not a Persian, but descended from Susiana. Relying on Nicolaus of Damascus (Fragm. 66) and the prophet *Jessaia* 22, 1-10, he even endeavours to prove that this opinion existed already among the ancients.

Halévy concedes, that Cyrus descended from a Persian family, but he doubts the pureness of blood of the Achemenians and believes that they had their abode in Susiana already a good while before the appearance of Cyrus. These views are principally opposed by de *Harlez*, who adduces reasons for the purely Persian origin of Cyrus. He only believes, that Cyrus could call himself as well king of Anshan as king of Persia, because his ancestors had conquered this country. Also *Delattre* and *Keiper* are of opinion, that Cyrus was of Persian extraction.

The question about the extraction and the country of Cyrus is discussed in a number of articles in the *Civiltà Cattolica*.

(1) Babilonia conquissata da *Ciro*. Dec. 1883, p. 668-83.

(2) *Ciro e i profeti*, Jan. 1884, p. 155-170.

(3) Il *Dario di Daniele*, Febr. p. 414-432.

(4) *Dario Medo et la Cattività Babilonica*. March, p. 655-670.

Evers, Das Emporkommen der persischen Macht unter Cyrus (Programm des Königstädtischen Realgymnasiums.) 1884.

Evers relates shortly, relying on the sources recently made accessible, the events preceding and preparing the occupation by Cyrus. He adds five excursions:

(1) On the historical value of the recently-discovered inscriptions of Cyrus.

(2) The year of the fall of Ninive.

(3) The accession to the throne of Cyrus.

(4) Genealogy of Cyrus.

(5) Where have ruled Cyrus and his ancestors?

E. *Evers*, Der historische Wert der griech. Berichte über Cyrus und Cambyses. Programm des Königsstädt. Realgymnasium. Berlin 1838, 2d pp. 4°.

Evers maintains his opinion about the extraction of Cyrus, and endeavours to find out the sources from which the Greek accounts, especially those of Herodotus about Cyrus, are derived, and reduces them to their real value.

Sayce, Le Royaume de Cyrus. Muséon, VII., 546-548.

Delattre, L'Exactitude et la Critique en Histoire, d'après un Assyriologue: Réponse à M. *Sayce*. Muséon, VII., 573-83, 1888.

Sayce and *Delattre* continue their dispute about the extraction of Cyrus.

Ed. Meyer, Encyclop. *Ersch and Gruber*. Sect. 2, Bd. 41, pp. 57-61, exposes the circumstances of life of the elder and younger Cyrus, according to the present state of science. 1888.

Ed. Meyer, Ktesiphon. Encyclop. *Ersch and Gruber*. Sect. 2 Bd. 40, pp. 156-157, 1888.

E. Wilhelm, *La Patrie et l'Origine de Cyrus*. Muséon, VIII., pp. 34-40, 1889.

Wilhelm proves that *Cyrus* was an Indo-German, viz., a *Persian*. If the Babylonian inscription of *Cyrus* leads to another result, everything coincides to prove that this inscription, *contrary to the most authentic history*, wants to state, that *Cyrus* was the legitimate king of *Babylonia* and of *semitic* extraction.

Rudolf Schubert, *Herodots Darstellung der Cyrussage*. Breslau, 1890, 85 pp.

Schubert finds in the *Cyrus*-legend three different elements :

1. A legend about the exposing and the miraculous saving of *Cyrus*.
2. A relation of the rise of *Cyrus* and the fall of *Astyages*.
3. An account of the great services rendered to *Cyrus* by *Harpagus*.

A. Lincke, *Forschungen zur alten Geschichte*. Heft 1. Zur Lösung der *Kambyses*-Frage. Leipzig, VIII., 49 pp., 1891.

Lincke's pamphlet treats of the question of *Cambyzes*. The author endeavours to prove that the common narration about the end of *Cambyzes* is not according to historical facts, but so is the notice of later writers, that *Cambyzes* was murdered. The author gives this result merely as a conjecture, and it must be granted that *Cambyzes* died at a very opportune time for his adversaries. But the reasons by means of which the author explains the falsification of facts in the documents do not seem to us sufficient. The principal question was whether supreme royalty was to remain to the *Persians* or to come again to the *Medes*; the *Persians*, to be sure, were all, without exception, for the first decision; the other tribes, the *Medes* excepted, were only interested in the matter so far as they could suppose to gain by the change. If the conspirators succeeded to maintain the *Persians* in the belief that the *Magian* was really the brother of *Cambyzes*, their design was very likely to succeed; in the opposite case hard struggles could not be avoided. That they were prepared for all events results from the fact that the false *Smerdis* was on *Medic* territory when he was murdered.

W. Hutecker, über den falschen *Smerdis*. Doctor-Dissertation. Königsberg, 1887. Separate copy, 73 pp.

Hutecker examines the various descriptions about the rebellion of the *Pseudo-Smerdes* and endeavours to separate the real facts from mere fables.

P. Krumbholz, *De Discriptione regni Achaemenidarum*. Gymnasialprogramm. Eisenach, 1891.

Krumbholz designates the extent of the *Persian* satrapies and enumerates the names of the satraps as far as they are preserved.

G. Perrot, *Les Rapports de la Perse et de la Grèce*. Revue des Etudes Grecques, II, pp. 113-123, 1889.

A. *Hauvette*, Herodote, Histoire des Guerres Médiques. Paris, 1894.

This book, which got the prize from the Académie des Inscriptions et Belles Lettres, relates in detail the Persian wars regarding all the questions referable to politics, strategy, and topography.

Weeklein, Ueber Themistocles und die Seeschlacht von Salamis.

Th. *Bergk*, Zur Chronologie des Königs Artaxerxes III. Ochus. Rheinisches Museum. Neue Folge. Bd. 37, 355-72.

Ch. *Smith*, A Study of Plutarch's Life of Artaxerxes II. Leipzig. Doctor-Dissertation, 1881, p. 56.

Th. *Bergk* has endeavoured to state several points of the chronology of Artaxerxes Ochus III. *Smith's* English researches into the sources of Plutarch's life of Artaxerxes come to the result, already pronounced by others that the leading source is Deinon, but that the relation of the battle of Kunaxa and of its immediate consequences relies on Ktesias.

Mantey, Welchen Quellen folgte *Plutarch* in seinem Leben des Artaxerxes? Programm von Greifenberg in Pommern. 4°, 23 pp., 1888.

Following a method not yet applied, *Mantey* endeavours to find out the sources which Plutarch relied upon in his life of Artaxerxes II., and how they are distributed among the single paragraphs.

G. *Cousin*, Lettre de Darius, fils d'Hystaspe. Bulletin corr. Helleniq. XIII., pp. 529-42, 1890.

Cousin treats of a recently-discovered Greek letter of Darius to his servant *Gadatas*, who is praised for his care with respect to agriculture, but blamed for his imposing duties on the priests of Apollo.

J. *Darmesteter*, La Légende d'Alexandre chez les Parses. Paris, 1878.

(Extrait des Mélanges publiées par l'école des hautes études.)

The book treats of the legend of Alexander, but only in the form which it assumed with the Parsees. According to Darmesteter, it is only in the Parsee version of the subject that may be still found traces of the ancient national conception which makes of Alexander a tyrant raging against the great of the empire, and especially against Old Persian religion and science. Like *Spiegel*, Darmesteter believes that Alexander was indirectly responsible for the decay of Old-Persian literature. It is not astonishing, therefore, that at least a part of the Persians made him a child of the devil.

Th. *Nöldeke*, Aufsätze zur persischen Geschichte. Leipzig, 1887, VI., 158 pp.

These essays are very valuable. They treat of the supremacy of the Medes, the Achæmenians, and the Sassanians.

A. von *Gutschmid*, Geschichte Irans und seiner Nachbarländer v. Alexander dem Grossen bis zum Untergange der Arsaciden. Mit einem Vorworte von Th. Nöldeke. Tübingen, 1888, VII., 172 pp.

An excellent work.

Judeich, Persien und Aegypten im 4. Jahrh. Marburg, 1889.

Judeich endeavours to state the time of the wars of Artaxerxes Ochus against the Egyptians. The first one was probably in the years 389-387, the second one in 374. Both were terminated unluckily. The third expedition undertaken in 343 brought Egypt again under Persian dominion.

Rawlinson, The Five Great Monarchies of the Ancient Eastern World. London, 1871-74.

J. *Olshausen*, Parthava and Pahlav, Mâda and Mâh. Ein Votum Berlin, 1877. (Separatabzug aus den Monatsberichten der K. Akademie der Wissenschaften zu Berlin.)

Olshausen tries to prove that the name of the Parthians (Parthava) is conserved in the modern word '*pahlav*,' hero, and likewise in the geographical designation '*Fehle*,' he states to evidence that this word means a part of Media, and is, indeed, in close connection with the Arsacides. It still remains to determine, what was the origin of the Parthians, as well as to answer the question about the original signification of the word '*Parthava*.'

J. *Olshausen*, Z. Erläuter. einiger Nachrichten über das Reich der Arsakiden. Monatsberichte der Berl. Akad. der Wissenschaft. 1880, pp. 344-362.

Olshausen's treatise of 1880 dilates upon the social conditions of the Parthian empire and discusses the titles of the high officials.

Kingsmill, The Ancient Capital of Parthia. Academy, June 1884 pp. 422-423.

Kingsmill endeavours to reconstruct the original name of the town Hekatompylos with the help of a Chinese transcription. This research refers to the Parthian time.

Jules *Oppert*, Observations sur le point de départ de l'ère des Arsacides. Comptes rendus des séances de l'Académie des inscriptions et belles-lettres, Juillet-Août, 1888, pp. 322-323.

Relying on cuneiform-inscriptions, Oppert finds out the Nisan of the year 255 before Christ to be the beginning of the era of the Arsacides.

Terrien de Lacouperie, L'ère des Arsacides en 248 avant J. Chr. Muséon, X., pp. 5-42, 375-378. 1891.

De Lacouperie endeavours to prove that a number of chronological communications on Babylonian cuneiform tablets are referable partly to the Seleucidian, partly to the Arsacidian period, and that the last one begins with the year 248 before Christ. He maintains this view against the objections raised against it.

S. *Beal*, Volageses III. in Parthia. Acad. 6 Oct. 1888, p. 227, follow.

Relying on a Chinese notice, endeavours to prove that Volageses III. was not the son, but the brother of Volageses II.

Th. *Nöldeke*, Geschichte der Perser und Araber zur Zeit der Sāsāniden. Aus der Arabischen Chronik des Tabari übersetzt und mit ausführlichen Erläuterungen und Ergänzungen versehen. Leyden, 1879.

Nöldeke translates the Chapter from the chronicles of Tabari, which treats of the Sassanian period. This translation gives one of the sources from which later Mahometan writers have drawn their instruction, and we are made acquainted with many interesting details, which were omitted by later authors, seeming of no importance to them. The notes added by the translator are supplementary and correcting remarks principally drawn from Syrian writers. Very praiseworthy is the introduction which proves the Arabic and Persian translation of the Ancient Book of Kings to be the main source of Arabic and Persian historians. The added excursions are likewise not to be overlooked by future

inquirers, as they are treating important questions of the history of the Sassanians, as :

- (1) The chronology of the Sassanians. (2) The pedigree of the Sassanians. (3) Several things about the inner condition of the Sassanian empire. (4) On Mazdak and the Mazdakets. (5) Rebellion of the Anosazádh. (6) On the romance of Behram Cobín. (7) The rebellion of Bistám.

E. Drouin, *Les Huns Ephthalites dans leurs rapports avec les rois perses Sassanides*.

This is a preparatory work for a future special history of the political relations between Iran and Turan.

Julien de la Gravière, *L'empereur Julien et la flotille de l'Euphrate*. *Revue des Deux Mondes*. 1890, pp. 576-597.

IV.

GEOGRAPHY.

Friedrich Spiegel, *Érán das Land zwischen dem Indus und Tigris*. *Beiträge zur Kenntnis des Landes und seiner Geschichte*. Berlin, 1863.

Wilhelm Tomaschek, *Centralasiatische Studien*.

- I. Sogdiana. *Sitzungsberichte der Kaiserlichen Akademie der Wissenschaften*, Wien. Bd. LXXVIII., 1877, S. 67—184.

The author has collected all that can be found in classical, Chinese, Arabic and Persian writers about the province Sogdiana.

Expédition Scientifique Française en Russie, en Sibirie et dans le Turkestán. Vols. 1 and 2.

This is the general title. The peculiar title is :

Ch. E. de Ujfalvy de Mező-Kövesd :—

1. *Le Kohistan, le Ferghana et Kouldja avec un appendice sur la Kachgarie*. Paris, 1878.
2. *Le Syr-Daria, le Zerafshâne, le pays de sept rivières et la Sibirie-Occidentale avec quatre appendices*. Paris, 1879. E. Leroux.

According to Ujfalvy all inhabitants of Central Asia are either of the Indo-European or of the Mongolian race. As to their language, all Indo-Germans of Central Asia ought to be counted for *Éránians*. Very interesting is the reference that the table-land of Pamir, from whence the Indo-Germans were supposed to have descended, is as little populated by Indo-Germans as the countries abroad it, but that the above-named table-land is surrounded in the North-West, West, South, and South-East by nations of *Éránian* tongue, as not only the inhabitants of the upper Zerafshân-valley, the Gattshas are such, but likewise the kindred nations of *Qarâtegn*, *Darwáz*, *Shighân*, and *Bádakhshân*.

W. Tomaschek, *Zur Historischen Topographie von Persien*. *Sitzungsberichte der Wiener Akademie der Wissenschaften*. 1883. Bd. 102, 145-231.

Tomaschek recognizes in the direction of the streets through *Erân*, which are noted in the *Tabula Peutingeriana*, the important fragment of an Itinerary from the time of the Seleucides, which he compares with the statements of the Greek and Arabic geographers and of modern travellers, and thus amends in several points.

Wilhelm Geiger, *Le Pays du Peuple de l'Avesta dans ses conditions physiques*.

Muséon, T. II., pp. 54-68.

Geiger's article about the country of the people of the Avesta endeavours to state the country where this book had its origin.

Wilhelm Geiger, *L'Oasis de Merw*.

Muséon, 1888. Tom. II., pp. 601-609.

The article is interesting for the historian.

Alb. Gasteiger Khun, *Von Teheran nach Beludsch*. Reise-Skizzen. M. Karte. Innsbruck. 164 pp. 1882.

E. Stack, *Six Months in Persia*. 2 Vols. Lond. 294 and 319 pp. 1882.

H. Kiepert, *Persien*. Meyers Convers. Lexicon. Jahres-Suppl. III., 1882.

F. G. Goldsmid, *Persia*. (Foreign Countries.) London, 1882.

H. C. Rawlinson, *Kurdistan*. Encycl. Brit. XIV.

A. Stein, *Afghanistan in Avestic Geography*.

Indian Antiquary, Jan. 1886.

E. Drouin, *Notice Géograph. et Hist. sur la Bactriana*. (Extrait de la Grande Encyclopédie), Paris, 1887. 27 pp.

Houtum-Schindler,

1. Notes on Demâvend, Proceed. R. Geogr. Society 10, 2, pp. 85-89, 1888.

2. Dasht-i-lât, Ind. Antiq. 16, S. 361, 1888.

3. On the length of Persian *Farsakh*, Proceed. R. Geogr. Soc 10, 9, pp. 584-88, 1888.

G. N. Curzon, *Leaves from a Diary to the Karun River*. Fortn. Review, Avril and May 1890.

Curzon gives a short description of his navigation on the Karun River and of his stay at the places situated on its banks, especially at *Mohammerah* and *Ahwâz*.

Th. Bent, *Reisen im südlichen Aderbaijan*. Mittheilungen der Geograph. Gesellschaft zu Wien. 1890. 33, pp. 250-251.

Bent gives interesting notices about the mixture of population in this region.

E. Drouin, *Notice Historique et Géograph. sur la Characène*.

Muséon, 1890, IX, pp. 129-150.

Drouin states the frontiers of the country of *Characène*, and gives a short history of the capital, which, in order to distinguish it from other towns of the same name, is always called Σπασινον Χαραξ. *Characène* seems to have constituted itself as an independent empire in 129 before Christ under *Spasines*, the son of *Sogonadakes*.

K. *Prellberg*, Persien, eine Historische Landschaft. Mit einer Karte. Leipzig, 1891. 101 pp.

Prellberg gives a detailed description of the Persian empire with respect to its physical condition. He distinguishes carefully between the districts qualified for culture, those only meet for nomads, and the more considerable deserts. It is clear that these unchangeable qualities of the country were of great influence upon the empires rising on this soil. The considerable number of nomads favoured the conquest of great districts, but was an impediment for the consolidation of the acquired dominion.

T. E. *Gordon*, A Journey from Tehran to the Karun and Mohamrah. Proceedings of the Royal Geographical Society, 13, pp. 484-87, 1891.

H. B. *Lynch*, Notes on the present state of the Karun River, between Shuster and the Shat-el-Arab.

Proceedings of the Royal Geograph. Soc., 1891, 13, pp. 592-595.

A. *Biddulph*, Journey across the Western portion of the Great Persian Desert, *viâ* the Siâh Kuh Mountains and the Darya-i-Namak.

Proceedings of the Royal Geograph. Society, 1891, 13, pp. 645-657.

A. *Houtum-Schindler*, Note on the Kur River in Fârs, its Sources and Dams, and the District it irrigates.

Proceed. of the Roy. Geogr. Soc., 1891, 13, pp. 287-291.

Geschichte und Kultur:

Wilhelm *Geiger*, *Geographie von Iran*.

Grundriss der *Iranischen* Philologie, &c., Vol. II., pp. 371-394. 1897.

Contents: I.—*Physische* Geographie. II.—*Politische* und *Wirtschaftliche* Geographie.

A short survey of the geography of Iran, giving completely the literature.

V.

NUMISMATICS.

J. de *Morgan*, Mission Scientifique en Perse.

Vol. I.—*Études Géographiques* avec 199 figures et 58 planches hors texte. Paris, 1894. Vol. II.—*Études Géographiques*.

Vol. III.—*Études Géologiques*. Paris, 1895.

This excellent work is deserving of consideration.

Edward *Thomas*, Early Sassanian Inscriptions, Seals and *Coins*. London, 1868.

Collection de Clercq, Catalogue Méthodique et Raisonné, &c. Paris, 1890.

Tome deuxième contains "*Cachets Orientaux, intailles Sassanides*," Cap. I.

Levy, Beiträge zur Aramäischen Münzkunde Kleinasiens. Zeitschrift der Deutschen Morgenländ. Gesellschaft 15, 623-628. Jahr. 1861.

Levy, Beiträge zur Aramäischen Münzkunde Erans und zur Kunde der älteren Pehlewi-Schrift, ibidem 21, pp. 421-465. Jahr 1867.

A. D. *Mordtmann*, zur Pehlevi-Münzkunde.

Zeitschrift der Deutschen Morgenländischen Gesellschaft, Vol. XXXIII., 82-142, 1879. XXXIV., 1-162, 1880.

Th. *Nöldeke*, Zur Pehlewi-Sprache und Münzkunde, in the same volume, pp. 687-693.

Both authors discuss several points of Sassanian numismatics, but the coins published by A. D. *Mordtmann* belong for the most part to the period after the fall of the Sassanian dynasty.

A. D. *Mordtmann* has discussed in the "*Zeitschrift für Numismatik*," VII., 40-53, a number of coins which are important for the history of the Parthians. According to him, these were fabricated in the Persis, and belong to the years from 80 before Christ to 20 after Christ, the country being ruled at this time by Parthian governors who possessed a certain autonomy. As masters of the mint are named Parthian great-kings or near relations of them, some coins are without any name.

Cunningham, Relics from Ancient Persia, in Gold, Silver, and Copper. Journal of the Asiatic Society of Bengal, L, 151-186. With 9 tables. 1881.

The important essay by *Cunningham* treats of new interesting discoveries of Erānian antiquities and coins; the last-named are of the time from Darius to Antiochus the Great and Euthydemus of Bactria.

Cunningham, Relics from Ancient Persia, in Gold, Silver, and Copper. 2nd Notice.

Journal of the Asiatic Society of Bengal. Vol. 52, pp. 64-67.

Cunningham continues his relation about the discovery of antiquities.

Thomas gives in the Journal of the Royal Asiatic Society, Vol. XV., researches upon Parthian and Indo-Sassanian Coins, 1883.

Theodore *Reinach*, Les Monnaies Arsacides et l'origine du Calendrier Juif. Revue Numismat. VII., pp. 385-92.

Aurel *Stein*, Zoroastrian Deities on Indo-Scythian Coins. Babylonian and Orient. Record, 1887. No. of August 1887, pp. 155-166.

C. de *Harlez*, The Deities of the Indo-Scythian Coins. Ibid., 1887, pp. 206-207.

These coins, which have been preserved in East Erān from the time between the fall of the Achæmenians and the rising power of the Sassanians, may be considered as the transition from the old to the new time.

Alexii de *Markoff*, Monnaies Arsacides, Subarsacides, Sassanides, &c., déci. = Collections Scientifiques de l'Institut des Langues Orientales. Tom. V. Petersburg. 136 pp., 2 pls., 1889.

E. *Drouin*, Notice sur quelques monnaies bilingues Sassanides. Revue Numismat., VIII., 3, pp. 358-365. 1890.

E. Drouin, Le Mot *Khodád* sur les monnaies de la Sogdiana. *Journal Asiatique*, 19, pp. 345-348.

H. Howorth, The Initial Coinage of Parthia. *Numism. Chronicle*, 1890, pp. 33-41.

E. Drouin, Monnaies Sassanides inédites. *Rev. Numism.*, 13, pp. 45-64. 1895.

E. Drouin, Sur quelques monnaies en bronze, de l' époque Sassanide. *Journ. Asiatique*, V., ser. 9, pp. 165-168. 1895.

VI.

HISTORY OF RELIGION.

1. General Literature, pp. 16-19.
2. Cosmogonies and Legends, pp. 19-20.
3. Zarathushtra, pp. 20-22.
4. Religion of the Achæmenides, p. 22.
5. Religion and Philosophy under the Sassanians, pp. 22-23.
6. Bâbism, p. 23.
7. Varia, p. 23.

Historia religionis veterum Persarum eorumque Magorum, ubi etiam nova Abrahami et Mithræ et Vestæ et Manetis etc. historia atque angelorum officia et præfecturæ ex veterum Persarum sententia, item Persarum annus antiquissimus tangitur is *roû Gjemschid* detegitur, verus *roû Yezdegherd* de novo proditur, is *roû Melicschah* expenditur, is *roû Seldjouk* et *roû Chorzimschah* notatur et is *roû Kata* et *roû Oighur* explicatur. Zoroastris vita ejusque et aliorum vaticinia de Messiah e Persarum aliorumque monumentis eruuntur; primitivæ opiniones de Deo et de hominum origine reserantur; originale Orientalis sibyllæ mysterium recluditur; atque Magorum liber *Sadder* (Zoroastris præcepta seu religionis canones continens) e persico traductus exhibetur. Dantur veterum Persarum scripturæ et linguæ (ut hæ iam primo Europæ producantur et literato orbi postliminio reddantur) specimina. De Persiæ ejusdem lingua nominibus, deque hujus dialectis et a moderna differentiis strictius agitur. Autor est Th. Hyde. Præmisso capitulum elencho, accedunt icones et appendix variarum dissertationum. Oxonii, e theatro Sheldoniano. 1700. 4°

Epitome of the Ancient History of Persia, extracted and translated from the *Jehan Ara*, a Persian manuscript, and accompanied by the original Persian by William Ouseley. London, 1799. 8°

Des Scheikh Mahomet Fani Dabistan, oder von der Religion der ältesten Perser. Aus der Persischen Urschrift von Franc. Gladwin ins Englische, aus diesem ins Deutsche übersetzt von J. J. H. von Dalberg. Nebst einem Nachtrage, Würzburg, 1809. 8°, 2^e Edit., 1817. 3^e Edit., 1823, 8°.

Dabistani Muzahib, Account of the Religious Creeds of various nations, by Moohummud Mohsen Fany. Calcutta, 1224 (Hedjr).

Desatir, or Sacred Writings of the Ancient Persian Prophets, in the original tongue, together with the ancient Persian version and commentary of the fifth Sasan, carefully published by Mulla Firuz bin Kaus. Bombay, 1818. 2 vols., 8°.

Haiat-ul-Kulub, 2 vols. folio. Teheran (sans date).

Histoire des prophetes. Le premier volume contient l'histoire des prophètes anciens d'Adam jusqu'à Mohammed, le second contient la vie de Mohammed et de ses compagnons. Mr. Garcin de Tassy a donné une notice sur cet ouvrage dans son histoire de la littérature hindoui et hindoustani, p. 345.

J. G. Rhode, die Heilige Sage und das gesammte Religionssystem der alten Bactrer, Meder und Perser oder des Zend-Volks. Frankfurt, 1820. 8.

A. Hovelacque, L'Avesta, Zoroastre et le Mazdéisme. Première Partie. Introduction. Découverte et interprétation de l'Avesta. Paris, 1878.

A complete account of the history of the Persian religious documents in Europe from their first becoming known down to the present state of investigation.

G. Rawlinson, The Religion of the Ancient Iranians. Printed in the Journal, "Sunday at Home," May, June, 1879.

It is an interesting representation of the religion of the ancient Iranians destined for a larger public.

L. Feer treats of the Old Erânian religion in Lichtenberger's Encyclopædie des Sciences relig. 48 livr. 1881.

K. Wieseler, Untersuchungen zur Geschichte und Religion der alten Germanen in Asien und Europa. Leipzig, 1881, VIII, 178 pp.

Wieseler in his book (page 95, following) designates the Parthians as Scythic tribes, and counts them, like all their Scythic brethren, among the Germans with the intention, as it seems, to get the matter for reconstructing a primitive religion common to all these nations (also the Galatians in Asia Minor, the Picts and Cimmerians in Britain, the Pruzi in Prussia, the Calaguritanians in Spain).

Zenaïde Ragozin, Media, Babylon and Persia from the fall of Niniveh to the Persian war. Including a study of the Zend-Avesta or religion of Zoroaster. London, 440 S.

Vol. XIX of the "Story of the Nations."

James Darmesteter, Ormazd et Ahriman, leurs origines et leur histoire. Paris, 1877.

C. de Harlez, Des origines du Zoroastrisme. *Journal Asiatique* 1878, XI., 2 (Fèvr-Mars), XII., 2 (Août-Sept.). Cf. Hovelacque, les deux principes dans l'Avesta, and Ahura Mazdâ, *Revue de Linguistique* 1878 (IX, 175 follow., C. de Harlez, Des origines du Zoroastrisme *Journal Asiatique*, 1879. XIII. (7 Serie), p. 241-90 ; XIV., pp. 89-140.

In this work about Ormazd and Ahriman, Darmesteter supposes that the religion of Zoroaster originated in a natural manner from the Old Arian religion, especially from the thunderstorm-legend, which has such a prominent part in it.

De Harlez opposed these views in several essays of the *Journal Asiatique* (Paris) from the point of view of Avestic philology. There *de Harlez is right*. The question is, before all, what idea one has of the Old Arian religion. If one supposes, as is often the case, that the most ancient religious ideas of the Vedas are those of the primitive Arian religion, the idea one has of this primitive Arian religion certainly will be formed according to the Veda, and there will be looked for corresponding ideas in Persia. But in accordance with *Spiegel* and *de Harlez* I believe the Veda-religion to be already very different from the primitive Arian one, and *I ask an entirely unprepossessed examination of the Avesta as well as of the Veda*. According to Roth, Avesta and Veda are almost identical. *This is not my opinion*.

J. Darmesteter, The Supreme God in the Indo-European Mythology. *Contemporary Review*, October, 1879, pp. 274-289.

According to Darmesteter, the ancient Indo-Germans all worshipped one God of heaven as the supreme being. The Greeks, Romans and Slavi remained faithful to this God until they became Christians. The Indians, Germans and Lithuanians left him for gods of later origin ; only the *Parsees continued to be his faithful adherents up to this day*.

J. Darmesteter, The Origin of Magism and the Zend-Avesta. Letter to the Academy in the Number of the 14th of August 1880.

C. de Harlez, The Medic Origin of Zoroastrism. *Academy*, 1880. Vol. XVIII. p. 155.

Darmesteter and *de Harlez* believe that the Avesta is of Medic origin. Cf. *Darmesteter*, Vendidad Introduction, Chapter IX., Second Edition.

Luquiens, The Avesta and the Stormmyth. "*New Englander*," September, 1881.

Friedrich *Spiegel*, Ormazd und Ahriman. "*Im neuen Reich*," 1881, N. 33.

Luquiens and Spiegel discuss the opinions of Darmesteter about the origin of the Avesta religion.

Fabri, De Mithræ dei solis invicti apud Romanos cultu. Göttingen, 1883, 120 p.

Fabri treats of the Mithra-cult with the Romans.

J. A. Farrar, Religion of Mithra. *Gentlemen's Magazine*, N. S., 89, p. 436.

Cesare A. Levi, Dei Culti Orientali nell'antica Venezia : Dichiarazione di un Monumento Mitriaco in Torcello. *Atti Ist. Veneto di sc. 6*, Ser. 6.

R. Roth, Die Seelen des Mittelreichs im Parsismus. Zeitschr. der D. Morgenl. Gesellschaft, 1883, Bd. 37, pp. 223-229.

Roth examines the question whether the idea of an intermediate world belongs merely to later Parsee writings or is already to be found in the Avesta.

Mitchell, The Zend-Avesta and the Religion of the Pârsis. London, 1884. Rel. Tract Soc. 12mo., 62 pp. (Cf. Indian Antiquary, 13, 272.)

J. Darmesteter, Parsism, its place in history. Voice of India, 32 pp. 1887.

Eugen Wilhelm, Königtum und Priestertum im alten Erân. 1886. Zeitschrift der Deutschen Morgenländischen Gesellschaft. Vol. 40, pp. 102-110.

Eugen Wilhelm, Kingship and Priesthood in Ancient Erân. Bombay, 1892.

This treatise is the translation or rather the revision of the above-named essay.

Eugen Wilhelm, Zarathustra and his Age. Bombay, 1887.

Eugen Wilhelm, The Arian Period and its Conditions, and the Cult of the Genii in Ancient Erân. Bombay, 1888.

Eugen Wilhelm, The use of the Urine of Oxen, according to the precepts of the Avesta, and on similar customs with other Nations. Bombay, 1889.

These three last-named essays were published at Bombay in *English* and *Gujarati*.

A. V. W. Jackson, Weighing the Soul in the Balance after Death: an Indian as well as Iranian Idea. Extrait des Actes du Xe Congrès International des Orientalistes, Section I. (Inde), pp. 67-74. Leiden, 1895.

R. von Koeber, Des Bewusstsein der Wiederverkörperung bei den Parsen und Mohammedanern. "Sphinx," 19. pp. 96-104. 1895.

Fr. Windischmann, Zoroastrische Studien. Abhandlungen zur Mythologie und Sagen-geschichte des Alten Iran. Nach dem Tode des Verfassers herausgegeben von Friedr. Spiegel. Berlin, 1863.

These Zoroastrian studies contain much which is still valuable and interesting.

Marius Fontane, Aryas et Iraniens. Nouv. Rev. XI, 294-319. "Hist. Univers.," Tom. II. Les Iraniens. Zoroastre (de 2500 à 800 av. Jes. Chr.), pp. 335-72.

Fontane's work, written in elegant style, draws a historical parallel between the Indian Aryans according to the Rigveda and the Erânians according to the Avesta.

James Darmesteter, Les Cosmogonies Aryennes. Rev. Phil. Année VI., Tom. XI., pp. 449-493. Paris, 1881. Reprinted in Darmesteter's Essais Orientaux. Paris, 1883. S. 135-207.

Darmesteter's essay leads us to the time before the rise of the Media and Persian empires. Darmesteter treats the accordance in the Indo-German cosmogonies in a similar way as, formerly, the doctrine of the Indo-German supreme god. It results from a comparative examination of the cosmologic views

of the Indians, Greeks, Persians, and Scandinavians, that *the idea of a creator is not to be found among the Arians*. Matter is the primordial substance, from which even the gods took their origin.

C. de Harlez, *La Croyance à la Creation en six Epoques div. dans la Perse ant.* Revue Catholique de Louvain, 1882, Mai, Sept.

Harlez discusses the history of creation in the Avesta. In this same year and in this same Review (March 1882) he wrote an article: *Christianisme et Zoroastrisme*.

J. Darmesteter, *La Flèche de Nemroud en Perse et en Chine*.

Journal Asiatique, 1886, V., pp. 220-228. This article refers to comparative mythology.

J. Darmesteter, *Jemrûd et la Légende de Jemschîd*. Journal Asiatique, VIII., pp. 187-189. 1886.

P. von Bradke, *Dyâus Ahura, Asura Mazdâ und die Asuras*. Halle, VIII., 233 pp.

This work refers to comparative mythology.

Alex. Kohut, *Parsie and Jewish Legends of the first man*. Jewish Quarterly Review, 3, pp. 231-250.

Kohut's article treats the resemblance of the Persian legend of the first man with that of the Jews.

Al. Kohut, *Zoroastrian Legends and their Biblical sources*. Orient. Bibliograph., 5, pp. 234-238. 1891.

Ed. Montagne, *Les Légendes de la Perse*. Paris, 1890.

The Nöldeke, *Atropatene*, Zeitschrift der D. Morgenländ. Gesellschaft, Vol. XXXIV., pp. 692-697.

The Nöldeke, "Der beste der Arischen Pfeilschützen im Awestâ und im Tabari. Zeitschrift der D. Morgenl. Gesellschaft, Vol. XXXV., pp. 445-447.

In the first article Nöldeke disputes Darmesteter's etymology of the name *Atropatene*. In the second he gives information about the fabulous archer "Arish."

Nirangha par Kalamdas, Contenant les questions proposées à Mr. Wilson dans le Durbin par *Kalidas*. Bombay, 1841. 12° 347 pp.

The title is in Gujarati. As to the contents of this work, see the Journal Asiatique, Juin 1843, pp. 514.

Mu'jizati Zerdoushti, C'est à dire les Miracles indubitables de Zoroastre, dès le commencement jusqu'à la fin, accompagné d'une exposition de la foi Zoroastrisme, par le Destour *Edalji Darabji Rustamji de Sanjana*, l'an de Yazdegird 1209, du Christ 1840. Bombay, 4°, 127 pp. The title is in Gujarati.

Talimi-Zurtoosht, or Doctrine of Zoroastre, in the Gujarati language, for the instruction of Parsi youths, together with an answer to Dr. Wilson's lecture on Vendidad, compiled by a Parsee priest. Bombay, 1840, 4°, 268 pp.

Zarhoshti Lokonam Dharm Pushtako. Bombay, 1858, 8, Ed. 2.

Friedrich Spiegel, *Über das Leben Zarathustras*.

Sitzungsberichte der Königl. bairischen Akademie der Wissenschaften, 1867. Sonderabdruck, 92 pp.

A. Hovelacque, *Zoroastre et le Mazdéisme*. Paris, 1880.

A. Hovelacque gives a well-connected representation of Avestic views. In his book will also be found a very praiseworthy account of the fate of the Avesta in Europe.

J. Avery, *The Place and Times of the Rise of Zoroastrianism*. American Antiquarian and Oriental, IX., pp. 117-119.

Ph. Keiper, *Les Noms propres Perso-Avestiques et l'âge de la Légende Zoroastrienne*. Muséon, 1885, IV., pp. 211-229.

P. Cassel, *Zoroaster, sein Name und seine Zeit. Eine Iranische Glosse*. Berlin, 1886, 24 pp.

Cassel believes that Zoroaster ought to be placed in the sixth century b. Chr.

Friedrich Spiegel, *La Réforme de Zarathustra*. Muséon VI., pp. 614-623, 1887.

F. M. Crawford, *Zoroastre*. Préface par E. Chesneau. Paris, 1889, 16°.

K. F. Geldner, *Zoroaster*, Encyclop. Britannica, 84, pp. 820-823.

Monier Williams treats in two essays of the Religion of Zoroaster and of the Parsees.

"Nineteenth Century." January, March.

A. V. W. Jackson, *Where was Zoroaster's Native Place?* Journal of the Americ. Orient. Society, I., pp. 221-232. Appendix. Av. vaôdhañhō nôit uzôis. Vol. I., 16. *Ibid.* p. 231 ff.

A. V. W. Jackson, *Zoroaster*. Article in the International Cyclopædia, 1892.

A. V. W. Jackson, *Avesta*. Article in the International Cyclopædia. 1892.

A. V. W. Jackson, *Notes on Zoroaster and the Zartusht-Nāmāh*. Proceedings of the Americ. Orient. Society, April 1892, p. clxxx.

Jackson, after having examined the classical and Iranian documents, comes to the following result :

Zoroaster, indeed, arose in the West, most probably somewhere in *Atropatene*. He then presumably went to *Ragha*, but finding this an unfruitful field, turned at last to *Bactria*. From Bactria, the now organized State religion, spread back towards Media, thence down to Persia.

A. V. W. Jackson, *Avesta, the Bible of Zoroaster*. Biblical World. June, 1893, pp. 420-431.

A. V. W. Jackson, *The Doctrine of the Resurrection among the Ancient Persians*, Journ. Americ. Orient. Soc., Proc., pp. 38-39, 1893.

A. V. W. Jackson, *Notes on Zoroaster and the Avesta*. Journal of the American Orient. Society Proc., pp. 126-129 (March, 1894).

L. H. Mills, Zoroaster's Doctrine of Immortality. "The Thinker," II., pp. 508-514. 1893.

L. H. Mills Zoroaster and the Bible. 19th Cent. 35, pp. 44-57.

This essay is translated into Gujerati by Dhanjibhai Nawroji Koorlawalla. Bombay, 1895.

J. H. Moulton, Zoroaster and Israel. "The Thinker," I., pp. 401-8; II., pp. 308-15; 490-501. 1893.

Rich. Gottheil, References to Zoroaster in Syriac and Arabic literature. Classical Studies in Honour of Henry Drisler, pp. 24-51. New York.

Achmed Bey Agaëff, Les Croyances Mazdéennes dans la Religion Chiite. Transactions of the IX. Internat. Congress of Oriental. Vol. II., pp. 505-514. 1893.

W. Bang, Zur Religion der Achämeniden. Zeitschrift der Deutschen Morgenl. Gesellschaft. Vol. 43, p. 674. 1890.

L. C. Casartelli, La Religion des rois Achéménides d'après leurs inscriptions: Compte rendu du troisième congrès scientifique international des Catholiques tenu à Bruxelles du 3 au 8 Septembre 1894 Bruxelles, 13 pp.

C. de Harlez, La Religion persane sous les Achéménides. Revue de l'Instruction publique en Belgique, Vol. 38, pp. 4-16.

Casartelli places together the religious facts of dogmatical as well as of moral science which the old Persian cuneiform inscriptions of the Achemenian Kings afford.

De Harlez endeavours to prove that the Persians of the Achemenian time did not yet recognize the authority of the Avesta.

A. Hovelacque, La Renaissance du Zoroastrisme au moyen âge, in "Mélanges de Linguistique et Anthropologie par A. Hovelacque, E. Picot et J. Vinson," Paris, 1880. pp. 298-314.

The article of A. Hovelacque gives a survey of the circumstances and literature of the Sassanian period.

J. Menant, Essai sur la Philosophie Religieuse de la Perse. Paris, 1844.

Casartelli, La Philosophie Religieuse sous les Sassanides. Paris, 1884, VIII., 192 pp.

L. A. Casartelli, The Philosophy of the Mazdayasnian Religion under the Sasanids. Translated by Firuz Jamaspi Dastur Jamasp Asa. Bombay, 1889.

Albrecht Wirth, Aus Orientalischen Chroniken. Religionsgespräch am Hof der Sassaniden. 4°. LXVI., 276 pp. Frankfurt, 1894.

This work contains much interesting matter.

Rev. John Wilson, A Lecture on the Vendidad-Sadé of the Parsis. Bombay, 1837.

Il ya plusieurs éditions de cet ouvrage.

The Hadie-Gum-Rahan, or a guide to those who have lost their way, being a refutation of the lecture delivered by the Rev. D. Wilson, by *Aspandiarjee Framjee*. Bombay, 1891.

C'est un commentaire polémique du Mèmoire de Mr. Wilson sur le Vendidad. Voyez *Journal Asiatique*, Juin 1873, p. 514. Une réponse à cet ouvrage est l'ouvrage suivant :

The Parsi Religion, as contained in the Zend-Avesta, and propounded and defended by the Zoroastrians of India and Persia, unfolded, refuted, and contrasted with Christianity, by John Wilson. Bombay, 1842. 8°.

Franz Görres, Das Christentum im Sassanidenreich. *Zeitschrift für Wissenschaftliche Theologie*, 30, pp. 449-468. 1888.

This article relies upon occidental sources.

E. G. Browne, A Year amongst the Persians. Impressions to the life, character and thought of the people of Persia, received during 12 months' residence in that country in the years 1887-1888. IX., 594 pp. London, 1894.

E. G. Browne, The Tarikh-i-jadid or New History of Mirza Ali Muhamud the Báb, by Mirzá Huseyn of Hamadán, translated from the Persian. Cambridge, 1893.

Both works are very important. Browne is the *best connoisseur* and judge of Babism.

James Darmesteter, Une prière judéo-persane. Paris, 1891.

A. Houtum-Schindler. The Soma Plant. Academy, 1884, 27, p. 88.

Houtum-Schindler believes that the Hô-m-plant of the Mazdayasnians is an *Ashlepias-Sarcostemma* : plants which he has seen himself during his journey between Bender Abbas and Kermán.

W. T. Thiselton Dyer, The Soma Plant. Academy, 1884, 26, pp. 380, 416 ; 27, p. 120.

Charles Leland, The Soma Plant. Academy. 1884, 27, p. 15.

Max Müller, The Soma Plant. Acad. 26, S. 275 ; 343, 397ff.

R. Roth, The Soma Plant. Acad. 26, p. 326ff.

R. Roth, Wo wächst der Soma ? *Zeitschrift der D. Morgenl. Gesellschaft*, 1884, Vol. 38, pp. 134-139.

VII.

HISTORY OF CULTURE AND CUSTOMS.

E. Drouin, L'ère de Yazdegerd et le calendrier perse. *Revue d'Archéologie* 12, p. 333-43. 13, 243-256. 14, p. 42-54, 239-42.

This pamphlet is important for historians.

R. V. Roth, Der Kalender des Awestâ und die sogenannten Gâhan-bâr. Zeitschrift der Deutschen Morgenländ. Gesellschaft. Vol. XXXIV, pp. 698-720.

C. de Harlez, Le Calendrier Pers. et les pays origin. du Zoroastrisme. Bulletin de l'Athénée Oriental, 1881, pp. 79-97 and pp. 159-183.

C. de Harlez, Le calendrier avestique et le pays originaire de l'Avesta. Louvain 1883. Separat copy.

This is a separate copy of a former treatise by C. de Harlez.

C. A. Piétrement, Les chevaux de l'Avesta. Revue de Linguistique 1880, pp. 315-325.

Piétrement uses his exact studies about the history of the horse for the interpretation of some passages of the Avesta.

C. A. Piétrement, Le mot zend, *aurusha* Revue de Linguistique XV, 78ff.

Piétrement translates the avestic word '*aurusha*' by '*light-red*'.

In Piétrement's work chapter III: Les *chevaux* dans les temps préhistoriques et historiques are treated the Arians of remote antiquity, their country and culture. Paris. 1883. XX, 776 p.

Wilhelm Geiger, Ostiranische Kultur im Altertum, Erlangen 1882.

Geiger's book gives an exact sketch of the geography of eastern Erân, with an account of the ethnography, the private and public life and the social organisation.

This book is translated from the German by Dârâb Dastur Peshotan Sanjana: Civilization of the eastern Iranians in ancient times, etc. London. 1885, Cf. Muséeon IV, p. 665.

E. Rehatsek, Orientalische Rüstungsstücke Mit einer Tafel. Zeitschr. der D. Morgenländ. Gesellschaft. Bd. 36, pp. 655-658.

The Persian armatures which Rehatsek describes belong to a later period, but they are not without interest also for the more ancient time.

I. Pizzi, Les coutumes nuptiales aux temps héroïques de l'Irân. Muséeon 1883 Tom. II, pp. 365-380.

Pizzi, discusses the nuptial customs in the heroic time of Persia according to the Shâhnâme.

Darab Dastur Peshotan Sanjana, Next-of-kin marriages in old Irân. Journ. of the Bombay Branch of the Royal Asiatic Society 17, 46, 1887. pp. 97-136.

The question is discussed how far the law of next-of-kin marriages was extended among the Parsees, whether the marriage with mothers and sisters was allowed.

Minocheherji, A short treatise on the Navjot ceremony. Bombay 1887.

Albrecht Weber, über alt-irânische Sternnamen. Sitzungsberichte der Berliner Akad. d. Wissensch. 1888, pp. 5-14.

H. *Hübschmann*, über die Persische Verwandtenheirat, *Zeitschr. d. D. Morgenl. Gesellsch.* 43, pp. 308-312. 1889.

Jivanji Jamshëdji *Medi*, Quelques observations sur les ossuaires rapportées de Perse par M. Dieulafoy, *Comptes rendus des séances de l'Académie des inscriptions et belles-lettres*.

L. C. *Casartelli*, *Astodâns* and the Avesta funeral prescriptions. *Babyl. and Orient. Rec.* y, pp. 145-152.

Casartelli believes that the *Astodâns* were the places of preservation for the bones of the ancestors of a family. The *e* were formerly collected and preserved by each single family, while, according to the custom of to-day, they are all kept at one and the same place.

La purification selon l'Avesta et le Gômés. *Muséon* IX, pp. 105-112.

The author of this article is not named. It seems to be C. de Harlez.

The anonymous writer endeavours to prove that by *Gômés* is meant the urine of oxen, which was used for religious ablutions, but he comes at last to the result that water is the principal matter and that the urine of oxen may be omitted, if the views of the century are against it.

Eugène *Wilhelm*, On the use of oxen's urine according to the precepts of the Avesta and on similar customs with other nations. *Bombay* 1889. 16.º 80 p.

The same essay in *Gujerati*. *Bombay* 1889. II., 78 page.

Wilhelm treats of the use of the urine of oxen as a means of purification and a remedy from the most ancient down to modern times and adjoins an exact analysis of the urine of the respective animals.

Eugène *Wilhelm*, *Priester und Ketzer im alten Erân*. *Zeitschrift der Deutsch. Morgenländ. Gesellschaft*. Vol. 44, pp. 142-153. 1890.

VIII. ARCHÆOLOGY.

The *Ateshkedah*, or fire temple by *Hajji Lutf Ali Beg* of Ispahan, now first edited from the collation of all the known manuscripts by *Nathaniel Bland*, Esq., London, 1844, 2 Vols. 8°.

A. *Houtum-Schindler*, Historical and Archæological Notes on a Journey in South-Western Persia 1877-78. *Journal of the Royal Asiatic Society of Great Britain and Ireland* XII. 312-326.

Houtum-Schindler's informations are of interest for researches about the complicated courses of the streams of Sasiana.

Friedrich *Spiegel*, *Âdar Gushasp*. *Zeitschrift der Deutschen Morgenländischen Gesellschaft*, Vol. XXXIII., pp. 496-501. 1879.

Spiegel states the place of the Fire-Temple *Âdar-Gushasp* which is often named under the Sassanides and the signification of its name.

Clermont-Ganneau, *Origine perse des monuments aram. de l'Égypte*. Reprinted from the *Revue Archéologique*, Août 1878 and Janv. 1879.

Clermont-Ganneau believes several Aramean monuments found in Egypt to belong to the Achæmenian period, either 527-405 or 340-332.

This article is also published as separate copy entitled : *Origine persane des monum. araméens de l'Égypte*, Paris. 1882. 40 p. and one table.

Jules Oppert, *Le prétendu tombeau de Cyrus*. *Revue de l'histoire des religions*. VI, p. 370 and following. Report of a lecture delivered at the Académie des Sciences et Belles Lettres. Paris 1882. *Compte rendu* 165, 166, 265.

The tomb of Murghâb, which was considered to be the tomb of Cyrus, ought for its form to be that of a woman. In a not-printed contribution to the academy *Dieulafoy* supposes it to be the sepulchre of *Mandane*, while *Oppert* thinks rather of *Cassandane*, the wife of Cyrus.

F. H. Weissbach, *Das Grab des Cyrus und die Inschriften von-Murghâb*.

Zeitschrift d. D. Morgenländ. Gesellschaft. Vol. 48, pp 653-65.

Dieulafoy, *Resultat d'une mission en Perse*. *Compte rendu de l'Académie des Inscr. et Belles Lettres*. X, pp. 193-195. Paris 1882.

Dieulafoy, a French engineer, who was commissioned by the French government to study the Persian buildings, relates his journey of 13 months. He believes that there ought to be a distinction between the official architecture dependent on the fancy of the dynasties and the popular and national one, which was very rational and of which many traces are still to be found. Reminders of this last one are the palaces of *Firazabad*, *Feraschbad* and *Sarristan* of the time of Darius and his successors, with their cupolas models of the Hagia Sophia ; of the Parthian and Sassanian period the arches (*takht*) *Ëivan* and *Koesra* (*Chosru*). Royal architecture show the ruins in the plain of the *Polvar-Rud* (Palaces of *Soleiman*) and the ruins of *Persepolis*. In the first ones, which do not indicate the place of *Pa-sargadæ*, a mightys substructure of the time of Cyrus is of Greek archaic style ; it seems that the construction was interrupted after the death of Cyrus, who intended perhaps to build a capital nearer to the *Medic* frontier, an intention given up by Darius. The quadrangular tower of *Palvar-Rud*, an imitation of the *Lyctian* tombs, is probably the mausoleum of *Cambyzes*, the father of Cyrus.

Dieulafoy, *L'art antique de la Perse*. 1. partie : *Monuments de la vallée du Polvar-Roud*.

Paris, librairie central d'architecture, 64 p. 20 Tafeln. 2. partie ; *Monuments de Persepolis*. Paris 1884. 96 p., 75 figur. 22 table. 4.

Dieulafoy, *Les dérivés plastiques d'Isdoubar en Perse et en Grèce*. 84.

This notice in the *Revue critique* XVIII, p. 112, 115 treats the allegorical figures in the ruins of *Persepolis* and shows that the same subjects were treated already by Assyrian or rather Old Babylonian artists.

Mrs. I. *Dieulafoy* relates her journey in West Persia and Babylonia. Cf. *Globus*, 46, 14, 17, 20.; *Tour du Monde* 45, No. 1148 ff.

Dieulafoy, *Note relative à la Découverte sur le Tombeau de Darius de Sept Inscriptions Nouvelles*. Paris, 1886. 4 pp.

Jane Dieulafoy, (1) *The Excavations at Susa*. *Harper's Magazine*, 75, pp. 1-23.

(2) À. Suse. *Journal des Fouilles*. Paris, 1888, 4° 135 wood-cuts. 30 frcs.

(3) *La Perse, la Chaldée et la Susiane*. Paris, 1888. 366 wood-cuts. 50 frcs.

(4) Dieulafoy's *Ausgrabungen in Susa*. *Globus* Bd. 54, pp. 134-40, 147-56, 166-72.

L. U. A., Marcel Dieulafoy's *Ausgrabungen in Susa*. *Kunstchronik* 23, pp. 429-431.

Dieulafoy, *The Palace of Artaxerxes Mnemon and the Book of Esther*. "Sunday School Times," Nov. 1888, p. 722.

M. Dieulafoy, *L'Art Antique de la Perse*, p. 5. *Monuments Parthes et Sassanides*. Paris, 1889. 244 pp., 22 pl.

R. E., *Le Palais de Darius d'après M. Dieulafoy*. *Revue sc. (rose)*, 44, pp. 135-138.

M. Dieulafoy, *L'Acropole de Suse d'après les fouilles exécutées en 1884-86*. I. *Partie—Histoire et Géographie*. Paris, 1890, 4°. 133 pp. 47g. II. *Partie—Fortification*, 1890, pp. 117-262, 95 grav., 2 pl.

Dieulafoy, *Les Edifices Religieux de la Perse Ancienne*. *Comptes rendus*, etc., 19, pp. 422-424.

Ménant, *The French Expedition to Susiana*. 1887. *American Journal of Archaeology*, III., pp. 87-93.

E. Ricard, *La Perse, Mission Dieulafoy*. *Bulletin de la Soc. Géogr. de Toulouse*, VI., pp. 68-97.

A. Selenoj, *Qala-i-Gebr*. *Iswestijá Kaukas*. *Abt. Russ. Geogr. Gesellschaft*, 9, 1, p. 92 ff., 1888.

Description of a supposed palace of Guebers in the region of Weramin, which seems to be of the time of Alexander the Great or Seleucus Nicanor.

C. Gabillat, *L'Art des Achéménides, les Frises Emaillés et les Chapiteaux Susiens du Louvre*. *Art*. Nos. 612-614. 1889.

W. Golénisch ff, *Stèle de Darius aux environs de Tell el Markhoutah*. *Recueil des Travaux*, 13, pp. 99-109. 1890.

Jaillon et Lemesson, *Lettres à M. Golénischeff au sujet des Monuments Perses de l'Isthme*. *Ibid.* pp. 97-99. 1890.

Fr. Rosen, *Bericht über seine Reise vom Persischen Golf zum Kaspischen Meer*.

Verhandlungen der Gesellschaft für Erdkunde. Berlin, 1890. 17, pp. 286-298.

Rosen speaks of interesting archaeological antiquities.

A. B. Schierenberg, *Das Mithræum in Ostia und das in Externsteine*. *Zeitschrift für Ethnologie*, 19, 6, (1887), p. 608, follow.

C. A. Ulrichs, *Ein aufgefundenes Monument des Sonnengottes in Dalmatien*. *Ausland*, No. 48 (1888), p. 959, follow.

Ivan v. Bojnić, Denkmäler des Mithraskultus in Kroatien. Agram. 16 p., 2 Fig. 1888.

J. Asbach, Die Mithrasinschriften. 1888. Bonner Jahrbücher, Heft. 48, p. 256.

J. M. Robertson, Mithraisme. Time, April 1889.

A. Lebègue, Le Bas-relief Mithriaque de Pesaro. Revue Arch. 13, pp. 64-69.

Méliez, Les Monuments Mithriaques de l'Algérie. Bull. Ac. d'Hippone, 1889. N. 23, 1-4, pp. 86-119.

A. Garovaglio, Il culto di Mithra in Lombardia. Arch. Stor. Lomb. XVII., pp. 167-171.

Separate copy—Milano, 1890, 7 p., 8°.

Franz Cumont, Le Culte de Mithra à Edesse.

Revue d'Archéologie (Juillet-Août), 12, pp. 95-98. 1888.

Franz Cumont, Le Taurobole et le Culte d'Anahita.

Revue d'Archéolog. 12, s. 132-136. 1888.

Cumont endeavours to prove that the Taurobolium is not connected with the cult of Cybele, but with that of Anāhita.

F. Cumont, Textes et Monuments figurés relatifs aux Mystères de Mithra, publiés avec une introduction critique. Fasc. I—III. Brüssel, 1894-95.

Cumont's work upon the Mithra-cult is the best existing. Dacia has, of all Roman provinces, furnished the greatest part of antiquities referring to Mithra-cult.

IX.

IRANIAN LANGUAGES.

OLD IRANIAN.

Paul a S. Bartholomæo, De antiquitate et affinitate linguæ Zendicæ, Sanscritanicæ et Germanicæ. Patavii, 1798, 4.

R. Rask, Om Zendsprogets og Zendavestas Älde og Ägthed. Kjöbenhavn, 1826, 12°.

R. Rask, über das Alter und die Echtheit der Zend-Sprache und des Zend-Avesta und Herstellung des Zend-Alphabets; nebst einer Übersicht des gesammten Sprachstammes; übersetzt von F. A. von der Hagen. Berlin, 1826, 12°.

H. Hübschmann, Umschreibung der Iranischen Sprachen und des Armenischen. Leipzig, 1882, III., 43 p.

Hübschmann has already established several systems of transcription, and gives in this treatise a new one, regretting that the Standard-Alphabet of Lepsius is not generally received. He treats of transcription in general, and particularly of the transcription of Zend, Old-Persian, Neo-Persian, Kurde, Afghan, Ossetian, Baluci, Ghalka, and Armenian.

History of the Language.

Christian *Bartholomæ*.—I. *Vorgeschichte der Iranischen Sprachen*. Grundriss der Iranischen Philologie, etc., Vol. I., pp. 1-151, 1895.

II.—*Awestasprache und Altpersisch*, *ibid.* Vol. I., pp. 152-248. 1895-96.

This grammar and these researches rely upon the newest principles of linguistic science. *Bartholomæ* is the chief representative of those scholars that are called "*Jung-grammatiker*."

Christian *Bartholomæ*, *Handbuch der Altiranischen Dialekte*. (Kurzgefasste vergleichende Grammatik, Lesestücke und Glossar), VI. p. 272, 80 Leipzig, 1883.

C. de *Harlez*, *De la Transcription de l'Alphabet Avestique*. *Bezenberger's Beiträge zur Kunde der Indogerm. Sprachen*, 1882. Vol. VII, pp. 127-139.

Harlez's pamphlet opposes the system of transcription established by Prof. *Pischel*.

Friedrich *Spiegel*, *Arische Studien*. Erstes Heft. Leipzig, 1874.

More was not published.

Contents:—I. Beiträge zur Altbaktrischen Grammatik, p. 1. Zur Altbaktrischen Lautlehre, p. 3.

(a) *An'*=o, p. 5.

(b) Über die ancipites ô, o, e, p. 6.

(c) Über den Buchstaben l im *Altérânischen*, p. 8.

(d) Palatale und Sibilanten in den Arischen Sprachen, p. 12.

Beilage I.—Der Wechsel zwischen r und s, p. 31.

Beilage II.—*Spentô-mainyus-Ağromainyus*. *Ahurâ Mazdâo-duzhdâo*, p. 36.

II.—Der Einfluss des Semitismus auf das *Avesta*, p. 45.

III.—Zur Geschichte des Dualismus, p. 62.

IV.—Das dreissigste Capitel des *Yaçna* in *Huzvaresh*-übersetzung, p. 78. Vorbemerkungen, p. 78.

§ 1—Der Name *Huzvâresh*, pp. 78-86.

§ 2—Die *Huzvâreshsprache*, pp. 86-91.

§ 3—Die Umschreibung, pp. 92-95.

§ 4—Die handschriftlichen Mittel, pp. 95-97.

Text und Übersetzung, pp. 98-109.

V.—*Avesta* und *Shâhnâme*, pp. 110-128.

VI.—Zur Lehre vom Infinitiv und Absolutiv in den Arischen Sprachen, pp. 129-157.

Beilage. Über *Vendidâd* II., 48-60, pp. 158-162.

Friedrich *Spiegel*, *Vergleichende Grammatik der Altérânischen Sprachen*. Leipzig, 1882. IV, 559 S.

C. de *Harlez*, Manuel de la langue de l'Avesta. Grammaire, anthologie avec une courte introduction à l'étude de l'Avesta et les Has XI et XXVIII de la version Neriosengh, traduits et expliqués.

2 édition rev. et augmentée. Paris 1882. XX, 492 pag.

Spiegel's work is very important, the knowledge of the Old Iranian language being always one of the bases for historical researches into Old Persian matters.

De *Harlez's* manual is useful for beginners.

Chr. *Bartholomae*, Beiträge zur altiranischen Grammatik. I. in *Bezzenger's Journal*, Beiträge zur Kunde der indogermanischen Sprachen. 1882. Vol. VII. pag. 185-195.

Paul *Horn*, Die Nominalflexion im Avesta und den altpersischen Keilinschriften. Halle 1885, 65 p.

Paul *Horn*, Nasalis sonans = ũ in the Avesta. *Americ. Journ. of Philology* XI, p. 89 follow. 1890.

Paul *Horn*, über die Genetive auf *di* im Awestâ. *Bezzenger's Beitr.* z. k. d. idg. Spr. 17, pp. 132-155. 1891.

I. *Pizzi*, Paralleli Indo-Iranici. *Giornale della Società Asiatica Italiana*, VII, pp. 197-242. 1893.

Chr. *Bartholomae*, Altpersisches. *Bezzenger's Beitr.* z. Kunde der indogerm. Sprachen 14, pp. 242-252. 1888.

—————, *Arica* IV. Cf. *Indogermanische Forschungen* II. pp. 100-110. 1893.

—————, *Arica* V.-VII. See *Indogerman. Forschungen* 4, pp. 121-131 ; 5, pp. 215-230 ; 5, pp. 355-372. 1895

Ménant, Les langues perdues de la Perse et de l'Assyrie. Paris. 1886. XI, 103 p. 16 me.

Ménant treats the history of the Old Persian and the Avestic tongues in Europe, exposing the principles according to which these languages are to be methodically examined and explained.

X

IRANIAN LANGUAGES.

OLD PERSIAN.

1. Cuneiform texts with translations. pp. 30-31.

2. Grammar. Contributions to the interpretation of the Cuneiform Inscriptions. pp. 31-32.

Dervîsean, Über die Keilinschriften von Persepolis. *Hates amsoraj* (Armenian) Fasc. I.

Jules *Oppert* has given the texts of the Persian cuneiform inscriptions with copious commentary in the *Journal Asiatique* IV. sér. 17, 255ff., 378ff., 534 ff. ; 18, 56ff., 322ff., 553ff., 19, 110ff. Jahr. 1851-53.

Friedrich *Spiegel*, Die altpersischen Keilinschriften im Grundtexte mit Übersetzung, Grammatik und Glossar. Leipzig 1881. Zweite, sehr verbesserte Auflage.

An excellent edition, comprising text, translation, grammar, commentary and dictionary, and giving especially a precise history of the deciphering of the Cuneiform inscriptions.

Fr. *Stolze*, Persepolis, die archaemenidischen und sasanidischen Denkmäler und Inschriften von Persepolis, Istakhr, Pasargadae, Shâpûr, zum ersten Male photographisch aufgenommen. Im Anschluss an die epigraphisch-archaeologische Expedition von Persien von

F. C. *Andreas*. Herausgegeben auf Veranlassung des 5. Internationalen Orientalisten Congresses zu Berlin. Mit einer Besprechung der Inschriften von Th. *Nöldeke*. Bd. I, gr. folio. 7 pag. mit 73 Tafeln und 73 Bl. Tafel-Erklärungen, Bd. II. VI, 12 pag. mit 77 Tafeln und 77 Bl. Tafel-Erklärungen. Berlin. 1882.

[In a splendid work Fr. *Stolze* gives the celebrated antiquities and inscriptions of Persepolis and its environs rendered by minute photographs.

C. *Bezold*, Die Achämenideninschriften. Transcription des babylonischen Textes nebst Übersetzung, textkritischen Anmerkungen u. einem Wörterbuch und Eigennamenverzeichnis. Mit den Keilschriften und den kleineren Achämenideninschriften autographiert von P. Haupt. Hoch 4. 1882. Leipzig. XVI, 96 pag.

Bezold's work renders as correctly as possible the Babylonian text of the Achaemenian inscriptions in three tongues, by carefully examining the readings in the former editions of *Niebuhr*, de *Sauley*, *Westergaard* and *Jules Oppert*. The text is given in transcription and accompanied by a translation. Paul *Haupt's* merit is the addition of the original text of the minor inscriptions according to partly new copies of the paper-impressions in the British Museum and according to photographs in *Stolze's* splendid work upon Persepolis.

B. J. A. *Evetts*, A trilingual inscription of Artaxerxes Mnemon. Zeitschrift für Assyriologie pp. 410-417. 1890.

F. H. *Weissbach*, Die dreisprachige Inschrift des Artaxerxes Mnemon. Zeitschrift für Assyriologie. Vol. VI. p. 159 foll. 1891.

F. H. *Weissbach* und W. *Bang*, die alt-persischen Keilinschriften. I. Lieferung. Leipzig 1893. (Assyr. Bibl. 10).

This new edition will give all the original texts, besides transcription, translation, commentary and dictionary.

F. H. *Weissbach*, Die altpersischen Inschriften: See Grundriss der Iranischen Philologie, etc. Herausgegeben von W. Geiger u. Ernst Kuhn. II. Band. 1. Lieferung. Strassburg, 1896. pag. 54-74.

Contents: I. Allgemeines. II. Verzeichnis und Inhalt der Inschriften. III. Geschichte der Entzifferung und Erklärung der Inschriften.

Telmon, A grammar of the old Persian language. Boston. 1891.

Chr. *Bartholomae*, Avestasprache und Altpersisch. Vgl. Grundriss der Iranischen Philologie. Vol. I., pp. 152-248. 1896.

Eberhard Schrader gives in the "Monatsberichte der K. Akademie der Wissenschaften in Berlin" 1830. S. 1033 a short notice upon a falsified Dariusstele.

P. Haupt, On the pronunciation of *tr* in old Persian. J. Hopkins University Circulars VI, pp. 117-118. 1887.

Wilhelm Bang, La grande iscrizione di Behistân Col. IV, §§ 317. Giornale della Società Asiatica Italiana. 3, pp. 159-163. 1889.

Wilhelm Bang, 1. Contributions to the old Persian lexicography. 2. Bh. IV, 66. Babyl. and Orient. Rec. 10, p. 239 follow. 1889.

Wilhelm Bang, Beiträge zur Erklärung der Achämenideninschriften. Zeitschr. d. Deutsch. Morgenl. Gesellsch. 43, pp. 525-534. 1889.

Willy Bang, Zur Erklärung der altpersischen Keilinschriften. Mélanges Charles de Harlez, p. 5-11. 1896.

Contents: 1. Altpers. Bardiya, Armaniya, etc. 2. Altp. n, b, mb. 3. Hagmatana. 4. frastanika. 5. Ardumanis. 6. Zu Behist 1, 61-66. 7. Zur Religion des Darius.

A. Thumb, Zu den altpersischen Keilinschriften. Zeitschr. f. vergl. Sprachf. 32, pp. 123-133.

Friedrich Müller, Beiträge zur Erklärung der altpersischen Keilinschriften. Wiener Zeitschr. f. Kunde des Morgenl. 3, p. 146-150. 1889.

Friedrich Müller, Zur Erklärung der Inschrift von Behistân. ibidem. 4, p. 173. 1890.

W. Foy, Altpersisches. Bh. 1, 14. Zeitschr. f. vergl. Sprachforsch., 33, 419-432. 1893.

W. Foy, Iranica, Zeitschr. d. D. Morg. Gesellsch. Vol. 50, p. 129-135. 1894.

W. Foy, Iranica. 1896. ibid.

V. Rugarli, Tre iscrizioni cuneiformi di Dario d'Istaspe sur la rupe di Behistân. Trad. dal pers. Bologna, 1889, 15 pag.

XI

IRANIAN LANGUAGES.

AVESTIC.

1. Grammar, Chrestomathia, pp. 32-33.

2. Lexicography, p. 33.

3. Metrics, p. 34.

4. Contributions to the Avesta-Grammar, p. 34.

E. Burnouf, Etudes sur la langue et sur les textes Zends. Tom. I. Paris 1840-50. 8. IV, 429 p.

E. Burnouf, Observations sur la partie de la grammaire comparative de Mr. Franz Bopp. 1833-4.

Rapport sur les travaux philologiques de Mr. *Burnouf* relatifs à la langue Zende, par. Mr. *Obry*. Amiens 1834. 8.

Friedrich *Spiegel*, Grammatik der *altbaktrischen Sprache* nebst einem Anhang über den Gâthâdialekt. Leipzig 1867.

I.—Zeichenlehre ; II.—Lautlehre ; III.—Lautgesetze ; IV.—Wortbildung ; V.—Flexionslehre ; VI.—Syntax. Anhang. Der Gâthâdialekt. Schlussbemerkungen.

The first scientific Zend grammar published in Germany which gives the Zend-words always in original characters.

C. de *Harlez*, Manuel de la langue de l'Avesta. Grammaire, Anthologie, Lexique. Paris 1878. 2 edit. 1884.

C. de *Harlez*, La Syntaxe Avestique. Zeitschrift der D. Morgenl. Gesellschaft. 42, p. 318 follow. 1888.

Wilhelm *Geiger*, Handbuch der Avesta-sprache. Grammatik, Chrestomathie und Glossar. Erlangen. 1879.

Dr. *Haug*, Essays on the Sacred Languages, Writings and Religion of the Parsis. 3 edition. 1884.

Edited and enlarged by E. W. *West* ; with a biographical memoir of the late Dr. *Haug* by E. P. *Evans*. London, Trübner, 462 p.

Kâvâdji Edalji Kângâ, A practical grammar of the Avesta language compared with Sanskrit. Bombay 1891. 312 pag.

W. *Jackson*, Introduction to the Avesta-Grammar. Stuttgart 1892.

This introduction is worthy of consideration.

A. V. *Williams Jackson*, An Avesta Grammar in comparison with Sanskrit. Part I. With an introduction on the Avesta. Stuttgart 1892. XLVIII, 273 pag.

Ferdinand *Justi*, Handbuch der *Zendsprache*. Altbactrisches Wörterbuch. Grammatik. Chrestomathie. Leipzig 1864.

The only Zend Dictionary published until now in Germany treating all parts of the Avesta. Being out of print this book may only be got from secondhand book-sellers.

Paul de Lagarde, Beiträge zur baktrischen Lexikographie. Leipzig 1868.

Paul de Lagarde, Armenische Studien. Göttingen 1877.

Paul de Lagarde, Persische Studien. Göttingen 1884.

All the three pamphlets give contributions for the interpretation of Avestic words.

Eugen *Wilhelm*, Beiträge zur Lexikographie des Avesta.

Zeitschrift der Deutschen Morgenländ. Gesellschaft. Vol. 42, pp. 81-101.

Jivanji Jamshedji *Modi*, Dictionary of Avestic Proper Names. Bombay 1892.

Contributions to the Metrics of the Avesta.

1. Aurel Mayr, Resultate der Silbenzählung aus den vier ersten Gathas. See "Sitzungsberichte der phil-histor. Klasse der Kaiserl. Akademie der Wissenschaften zu Wien. July 1877." Cf. also *West-phal* in Kuhn's Journal 9, 437 and *Roth* in Zeitschr. d. D. Morgenl. Gesellschaft 25, 215 follow.

2. Karl Geldner, über die Metrik des jüngeren Avesta. Nebst Übersetzung ausgewählter Abschnitte. Tübingen 1877.

3. Eugen Wilhelm, Zur Metrik des Avesta. Extrait des actes du Xe Congrès International des Orientalistes. Session de Genève 1894. Section I bis (Linguistique et langue aryennes).

4. Hermann Toberpel, De metricis partibus Zend-Avestae. Halle a. S. 1874. Doctordissertation.

Ch. Bartholomae, cf. Bezzenbergers Beiträge, etc. Vol. III. KOS. 8, pp. 204-233, Zeitschrift der D. Morgenländischen Gesellschaft. Vol. 36, p. 560-585.

A. Bezzenberger, Einige avestische Wörter und Formen. Göttinger Gelehrte Anzeigen. 1878. p. 251.

Fr. Burg, Avestisch 'hisidiáth'. Kuhn's Zeitschr. für vergl. Sprachforschung 29, p. 358-371.

S. I. A. Churchill, An origin for the biblical name *Rhages*. Indian Antiquary 17, p. 329. 1888.

H. Brunnhofer, Über die durch Anhängung der dativisch flectierten Wurzel *dha*, *dhā*, *dhi*, *dhu* an beliebige andere Wurzeln gebildeten Infinitive des Veda und Avesta. Bezzenbergers Beiträge, etc. 15, p. 262-270.

J. Kirste, Bemerkungen über die alten Zendalphabete. Wiener Zeitschr. f. K. d. Morgenlandes, Vol. 5, pp. 9-24.

Halévy, Note sur l'origine de l'écriture perse. Journal Asiatique 1885, VI, p. 408-501.

E. W. West, The Avesta word "*Asperenoe*." Acad. Sept. 1887, p. 207.

Eugen Wilhelm (1) De infinitivi vi et natura. Programmabhandlung des Gymnasiums zu Eisenach. 1869.

(2) De infinitivi linguarum sanscritae bactricae persicae graecae oscae umbricae latinae goticae forma et usu. Isenaci. 1873.

(3) De verbis denominativis linguae bactricae. Programmabhandlung des Gymnasiums zu Jena 1878.

(4) *Eránica*, Sonderabdruck aus der Festschrift des Jenaer Gymnasiums zur 350 jährigen Jubelfeier des Eisenacher Gymnasiums am 18. October 1894.

Contents: (1) Zur Entstehung der vocalischen Deklination. (2) Yasna 46, übersetzt und erklärt.

XII.

IRANIAN LANGUAGES,

THE AVESTA.

1. Origin and Age of the Avesta.
2. Zend-Texts.
3. Translations.
4. Contributions of the Interpretation of the Avesta.
5. Gâthâs.

Luquiens, Origin and Age of the Avesta. Americ. Orient. Soc. Proceedings. Mai. S. VIII, Octob. S. XI. 1882.

C. de *Harlez*, Origine de l'Avesta et son interprétation. Muséon I. p. 494 ff. 1882.

Fr. *Spiegel*, über das Vaterland und das Zeitalter des Avesta. Zeitschrift der D. Morgenl. Gesellschaft. Bd. XXXV, pp. 629-645. 1882.

E. W. *West*, Mr. de Harlez and the origin of Zoroastrism. Indian Antiquary. X, 274 follow. 370.

Luquiens et de *Harlez* discuss the question about the origin and age of the Avesta. *Luquiens* believes, the Avesta to be of a remoter antiquity; de *Harlez* places it in a later time. *Spiegel* agrees with de *Harlez*'s opinion, while E. W. *West* disagrees with de *Harlez*.

W. *Geiger*, Vaterland und Zeitalter des Avesta und seiner Kultur. Sitzungsberichte der Königl. Bairischen Academ. der Wissenschaften. München 1884. p. 315-385.

C. de *Harlez*, Alter und Heimat des Avesta. Bezzenberger's Beiträge zur Kunde der Indo-German. Sprachen. 1886. Vol. XII, p. 109ff.

C. de *Harlez*, Avestica. 2. L'Ahuna vairyâ 3. Visto. *ibid.* XIII. p. 245-257. 1887.

C. de *Harlez*, Avestica. *ibid.* XVI. p. 338-348. 1890.

Fr. *Spiegel*, über das Vaterland und Zeitalter des Avesta. Zeitschr. d. D. Morgenl. Gesellschaft. 1887. Vol. 41, p. 280-296.

Friedr. *Spiegel*, Vistâspa oder Hystaspes und das Reich von Baktra. Historische Zeitschrift, herausg. von Sybel, Neue Folge. Vol. VIII, 1-21. Like Darmesteter and de Harlez *Spiegel* believes the origin of the Avesta to be in Media. This opinion was disputed by *Sayce*, cf. Academy. Vol. XVIII, p. 83 f. and 119. In like manner Félix *Robiou*, L'Avesta et son origine, d'après les travaux les plus récents. Revue des Questions Historiques, XXVII, p. 5-82, maintains besides the original Monotheism of the Avesta, its *Bactrian* origin, which was formerly the general opinion.

E. v. *Dillon*, The Home and Age of the Avesta. Bombay 1888. 8° 94p.

H. *Atteridge*, The Avesta and its Discoveries. Americ. Cathol. Quarterly Review. January 1890.

J. *Darmesteter*, Alexander le Grand et le Zend-Avesta. Revue des Etudes grecques. 1892. (Separate copy Paris. Lérout. 1892.)

C. P. *Tiele*, Une nouvelle hypothèse sur l'antiquité de l'Avesta. Revue de l'histoire des Religions. 1894. p. 68-81.

Tiele combats the hypothesis of Darmesteter, who asserts that the Avesta was composed in the time after Alexander the Great.

K. F. *Geldner*: *Avestalitteratur*. See "Grundriss der Iranischen Philologie, etc., herausgegeben von Wilh. Geiger und Ernst Kuhn. II. Band. 1 Lieferung. Strassburg 1896." pp. 1-53.

§ 1. Avesta. § 2. Begriff, Umfang und Analyse des Avesta. § 3. Yasna. § 4. Inhalt des Yasna. § 5. Vispered. § 6. Vendidad. § 7. Inhalt des Vendidad. § 8, 9. Die Yashts und das Khorda-Avesta. § 10. Fragmente. § 11. Ausgaben des Avesta. § 12—14. Schriftliche Aufzeichnung u. Manuscripte. § 15—17. Das jetzige Avesta und das Avesta unter den Sasaniden. § 18—21. Elemente und Charakter des Avesta. § 22—28. Die Gathas. § 29—36. Geschichte und Ursprung des Avesta. § 38—41. Geschichte der Avesta forschung. § 42—50. *Hilfsmittel* und Methode der *Avesta-forschung*. § 42. Die Pahlavi-übersetzung. § 43. Der Charakter der Pahlavi-Übersetzung. § 44. Probe der Pahlavi-Übersetzung. § 45—47. Stärke und Schwäche der Pahlavi-Übersetzung. § 48—50. Pahlavi, Neupersisch und Sanskrit, insbesondere die Vedalitteratur als Hilfsmittel für die Erklärung des Avesta.

K. *Geldner*, Artikel, "Zend-Avesta" in Encyclopædia Britannica. Vol. XXIV, p. 775. Cf. also the same author's Prolegomena to the Avesta edition, § 11.

Vendidad-Sadé. Texte Zend, avec un titre persan, 'autographié à Bombay par les soins de *Manakji Cursetji*.

L'édition n'a été tirée qu'à un très petit nombre d'exemplaires, et l'on ne connaît en Europe que celui qui fut offert à Mr. *Burnouf* par l'éditeur et l'exemplaire que possède la bibliothèque de la société asiatique à Londres.

Vendidad Sadé, l'un des livres de Zoroastre; publiés d'après le manuscrit Zend de la bibliothèque du roi, avec un commentaire, une traduction nouvelle et un mémoire sur langue Zende considérée dans ses rapports avec le sanscrit et les anciens idiomes de l'Europe. Par Eugène *Burnouf*. Paris (l'éditeur, sans date, lithogr. de Sennefelder) 1829-1843. Fol.

The Asiatic Society of Bombay has published a lithographed edition of the Vendidad in Gujarati characters. It is accompanied by a paraphrase and a commentary by *Aspandiarji Framji*, who was helped in this labour by *Mollah Ferous*. This edition consists of 5 volumes in 8vo. Unfortunately, there were only 25 copies printed of it.

Vendidad Zend-Avestæ pars XX adhuc superstes. Sub auspicio, . . . Frederici VI. Daniae regis . . . e codd Mss. Parisinis primum edidit, varietatem lectionis adjecit Justus *Olshausen* Holsatus. Hamburgi 1829. 4. 48 p.

Contient les fargards I, II et III et une partie du fargard IV.

Fragments relatifs à la religion de Zoroastre, extraits des Mss. persans de la bibliothèque du roi (per MM.) *Olshausen* et *Mohl*. Paris Impr. roy. 1829. 8. 40 pp. dont 34 de textes persans.

Ces fragments ne sont donnés ici qu'en original, sans traduction ni commentaires. Ce sont I. L'Oulamâ-i-Islâm (L'Eulma Eslam d'Anquétil) abrégé de la doctrine des Guèbres, espèce de dialogue entre les Parsis et les docteurs Musulmans ; II. notice sur les Nosks, livres au nombre de 21, dont se composait le Zend-Avesta ; III. Morceaux de Shâh-Nâmeh, relatifs à Zoroastre et l'établissement de sa religion.

Vendidad-Sade. Die heiligen Schriften Zoroaster's *Yaçna*, *Vispered* und *Vendidad*. Nach den lithographierten Ausgaben von Paris und Bombay mit Index und Glossar herausgegeben von Dr. Hermann *Brockhaus*. Leipzig 1850. XIV, 416 S. Lex. 8.

Friedrich *Spiegel*, Avesta, die heiligen Schriften der Parsen. Zum ersten Mal im Grundtexte sammt der Huzvarêsh-übersetzung herausgegeben. I. Band. Der Vendidad. Leipzig 1851-1853.

II. Band. Vispered. Yasna 1858.

Vendidadî capita quinque priora. Emendavit *Christianus Lassen*. Bonnae 1852. 8° VI, 67 pp.

Zendavesta or the religious books of the Zoroastrians, edited and interpreted by N. *Westergaard*. Vol. I. The Zend Texts. Part I. *Yaçna*. Part II. *Vispered* and the *Yeshts*. Part III. The *Yehts* XII—XXIV. *Nyâish*, *Afrigans*, *Gahs*, miscell. *Fragm*. *Sirozah*. Copenhagen 1852-54. 4.

Westergaard's edition is very valuable even now a-days notwithstanding the great edition of *Geldner*. *Geldner* has not yet exposed the principles of criticism followed by him in his new edition. *Westergaard* remained faithful to one and the same system of criticism throughout his whole book.

James *Darmesteter*, Un fragment du Commentaire sur le Vendîdâd Paris 1881. Journal Asiatique. Avril, Mai, Juin.

C. de *Harlez*, Un Fragment du Commentaire de M. *Darmesteter* sur le Vendîdâd Louvain 1881.

Darmesteter endeavours to advance the Vendîdâd interpretation relying on tradition. *Harlez's* pamphlet is written against *Darmesteter's* interpretation of the fragment of the above named commentary to the Vendîdâd. Likewise *Inquiens* : The Vendîdâd as translated by M. *Darmesteter*. Americ. Journal of Philology. II. 323-341, 1882, opposes *Darmesteter's* translation of a Vendîdâd-Fragment.

Italo *Pizzi*, Tistar-Yasht, L'inno a Tistrya nell' Avesta. Testo zendo con traduzione e commento. Saggio : Memorie d. R. Acad.

d. sc. di Torino. Ser. 2, Tom. 35, 71-88. (Cf. Muscón, Tom. II, 650 following).

J. Darmesteter, Une page zende inédite. Journal Asiatique. Paris, 1886. VIII, p. 182-186.

The not yet printed Avesta-text published by Darmesteter treats of *mixed marriages*.

Karl F. Goldner, Die heiligen Bücher der Parsen, im Auftrage der Kaiserlich. Königl. Academie der Wissenschaften zu Wien herausgegeben. Stuttgart, 1885-1895.

L. H. Mills, The ancient manuscript of the Yasna, with its Pahlavi translation, (A. D. 1323) generally quoted as J. 2, reproduced in facsimile; Oxford 1893.

Zend-Avesta, ouvrage de Zoroastre, contenant les idées théologiques, physiques et morales de ce législateur, les cérémonies du culte religieux qu'il a établi, et plusieurs traités importants relatifs à l'histoire des Perses. Traduit en français sur l'original zend, avec des remarques, et accompagné de plusieurs traités propres à éclaircir les matières qui en sont l'objet; par Mr. Anquetil Duperron.

Paris 1771. 4. fig. 3 voll.

Lettre à Mr. Anquetil du Perron, dans laquelle est compris l'examen de sa traduction des livres attribués à Zoroastre, par William Jones.

Londres 1711. 52 p. 8.

Zend-Avesta, Zoroasters lebendiges Wort, worin die Lehren und Meinungen von Gott, Welt, Natur und Menschen; ingleichen die Ceremonien des heiligen Dienstes der Parsen, etc. aufbehalten sind. Nach dem Französischen des Herrn Anquetil du Perron von:

J. F. Kleuker. Riga 1777-86 5 voll. 4.

Zend-Avesta im Kleinen, d. i. Ormuzds Lichtgesetz, oder das Wort des Lebens von Zoroaster in einem wesentlichen Auszug aus den Zendbüchern von J. F. Kleuker. Riga 1789. 8.

F. D. Eckard, Ormuzd's lebendes Wort an Zoroaster, oder Zend-avesta im Auszuge Greifswalde 1789. 8°

F. D. Eckard, Religion der Feueranbeter in Indien und Persien. Greifswalde 1796. 8°

Fragmente über die Religion des Zoroaster, aus dem Persischen übersetzt, mit einem ausführlichen Commentar und der Lebensbeschreibung des Ferdousi aus Dauletschah's Lebensbeschreibungen der Dichter, von Dr. Joh. Aug. Vullers, nebst einer Vorrede von Prof. Windischmann Bonn. 1831. 8. XXX. 130 u. 14 pp.

Fr. Spiegel: Der 19. Fargard des Vendidad. München 1850-54. 4.

Separate copy from the "Abhandlungen der Königl. Bayerischen Academie der Wissenschaften."

Fr. *Spiegel*: Ueber eingeschobene Stellen im Vendidad. München 1850. 4.

Separate copy from the Abh. d. Bayer. Ac. d. Wissensch.

Fr. *Spiegel*, Zur Interpretation des Vendidad. Leipzig 1853. 45 p.

Friedrich *Spiegel*, *Neriosengh's* Sanskrit-Uebersetzung des *Yasna*. Leipzig 1861.

This book is important for the interpretation and text-critic of the *Yasna*.

Friedrich *Spiegel*, *Avesta*, die heiligen Schriften der Parsen. Aus dem Grundtexte übersetzt, mit steter Rücksicht auf die Tradition.

I.—Band. Der Vendidad, mit 2 Abbildungen. Leipzig 1852. 8. VIII. 295 p.

II.—Band Vispered und Yaçna. Mit 4 Tafeln Abbildungen. Leipzig 1859. 8. XII, 222 p.

III.—Band. Khordeh-Avesta. Leipzig 1863.

Translated into English by A. *Bleeck*. Hertfort. 1864.

This translation of the Avesta is still valuable for the excellent introductions to each volume, although the translation has been amended in several passages by de *Harlez*, *Darmesteter*, *Geldner*, *Bartholomae*, *Roth* and others.

H. *Hübschmann*, Ein Zoroastrisches Lied. (Kapitel 30 des *Yasna*) mit Rücksicht auf die Tradition übersetzt, und erklärt. München 1872.

H. *Hübschmann*, Avestastudien I. '(in den Sitzungsberichten der philos.-philolog. Klasse der Königl. Bair. Akademie der Wissenschaften zu München. 1872. Band. II.

Hübschmann treats *Yasna* 57, p. 643 follow. See also :

H. *Hübschmann*, Beiträge zur Erklärung des Avesta I: Zeitschr. der D. Morg. Gesellsch. 26, 453 ; II. *ibid.* 28, 77 : III. 38, 423.

———, *Iranica* Zeitschr. f. vergl. Sprachforsch. 26, 603 ; 27, 103.

W. *Geiger*, Das dritte Kapitel des Vendidad. Cf. Zeitschrift der Deutschen Morgenländ. Gesellschaft. 1880. Vol. XXXIV, p. 415-427.

K. F. *Geldner* began in 1879 to translate parts of the Avesta into German and has continued with this translation in the following years. Cf. Zeitschrift für vergleichende Sprachforschung Vol. XXIV, p. 542-555. *ibid.* XXV, p. 179-212 ; 378-419 ; 465-590.

Geldner is a disciple of the Sanskritist *Roth*. Therefore his translations are done in the spirit of the Vedic school of *Roth*.

Furthermore of Zeitschrift für vergleich. Sprachforschung Vol. XXV, pag. 465-590.

Geldner, Drei Yasht aus dem Zendavesta, übers. und erklärt. Stuttgart. 1884. XVI, 134 p.

Geldner, translates and interprets the Behrâm-yasht, Ashi-yasht and Zamyâd-yasht.

Kavasji Edalji *Kanga*, Khordeh Avesta, transliterated and translated into Gujarâti. 1880.

Pâk Khordeh Awastâ, Bombay, *Mistri* and *Solan*. 16. 386 pp. R. 1, 8 ; 32. 1120 pp. R. 1-4.

Pâk Khordeh Awastâ. Bombay, 1883. 662 pag. Ripon Printing Press.

Farwardin Jashat, Satom sâthe : or the prayers called *Farwardin Jashat* and *Satom*. Bombay, Ripon Printing Press, 1884.

Kavasji Edalji *Kanga*, Vendîdâd translated into Gujarati from the original Zend texts with critical and explanatory notes. Bombay, 1884 Second edition.

Kavasji Edalji *Kanga*, Vendîdâd no Gujarati tarjumo asal Avestâ uparathi, sharêh tathâ nate sâthê, triji avrutti sudhârâ tathâ vadhârâ sâthê. Bombay, Nirnaya-Sagar Press. 1894. 340 pag. Third Edition, revised.

Kavasji Edalji Kanga, Khordah Avesta transliterated and translated into Gujarati with copious explanatory notes. Bombay, 1888. 8°. 336 pp. Fourth Edition. 1896.

Yasna and the *Gâthâs* with copious explanatory notes and an appendix containing some remarks on the Zend-Avesta and the *Gâthâs*, etc. Translated into Gujarati by Aerpat *Meherjibhâi Pâlanji Mâdan*. Bombay. 16 pp. and 203 pp. 1885.

The author translates the French Avesta translation by de *Harlez*.

Meherjibhâi Pâlanji Mâdan, Vendîdâd translated into Gujarâti from Avesta, traduit du texte Zend par Baron C. de *Harlez*. Bombay, 1886. 229 pp.

A. *Führer*, Neryôsanghs Sanskrit translations of the Khordah-Avestâ. Journal of the Bombay Branch of the Royal Asiatic Society 16, 74-87.

C. de *Harlez*, *Avesta Livre sacré du Zoroastrisme*, traduit du texte Zend, accompagné de notes explicatives et précédé d'une introduction à l'étude de l'Avesta et de la religion mazdeenne.

Deuxième édition revue et complétée. Paris, 1881. CCXLVIII, 670 pag.

(Bibliothèque Orientale, Tome V.)

This translation is still very valuable.

J. *Darmesteter*, The Zend-Avesta, Part I. The *Vendîdâd*. Oxford. (Sacred Books of the East ed. M. *Müller*, Vol. IV, 1880.) *Second Edition*, 1895. Darmesteter has in this edition completed the introduction and fragments. E. W. West has written a short preface to this work.

Darmesteter, The Zend-Avesta, Part II. *The Sîrôzâh, Yashts* and *Nyayish*. Translated. Oxford, 1893 (Sacred Books of the East, ed. M. Müller, Vol. XXIII.)

The Zend-Avesta, Part III. The Yasna, Visparad; Afrinagân, Gâhs and miscellaneous fragments. Translated by L. H. *Mills*. Oxford, 1887. XLVIII, 404 p. (Vol. XXXI of the Sacred Books of the East).

The translation of L. H. *Mills* is in many passages as obscure as the original.

J. *Darmesteter*, Le Zend-Avesta, pp. Traduction nouvelle avec commentaire historique et philologique. Paris, 1892. 4to. I, CXIX, 500 pp.; II, XXXV, 747 pp. III: Origines de la littérature et de la religion Zoroastriennes, Appendice à la traduction de l'Avesta (Fragments des Nasks perdus et Index.) Paris, 1893. (Annales du Musée Guimet. Tom. XXI-XXIV.)

The value of Darmesteter's work does not rely so much on the translation itself as on the numerous and detailed additions, the glosses and excursions, by means of which it receives in a certain manner light and colour. The author had the honour to be commissioned by his government to the Parsees of India, to become acquainted with the rites of this religious community. How difficult it is to get a clear understanding of any liturgy without a lively knowledge of the rites, everybody knows who has devoted himself to such studies, and I do not think I say too much when I affirm that all former commentaries of the Yasna and Vispered may be considered as antiquated after the publication of Darmesteter's work.

A deficiency of the book is that the recent European publications have been a little neglected. That Darmesteter's translation was likely to be very much blamed by the Vedic school of Roth could easily be foreseen, but this does not diminish the value of the excellent work in the eyes of all those who are free from party-spirit and therefore able to form an objective judgment.

E. *Burnouf*, Extrait d'un commentaire et d'une traduction nouvelle du Vendîdâd-Sadé, l'un des livres de Zoroastre. Paris, 1829. 31 p.

Tiré séparément du Journal Asiatique.

E. *Burnouf*, Commentaire sur le Yasna, l'un des livres religieux des Parses, ouvrage contenant le texte Zend, expliqué pour la première fois, les variantes des quatre mss. de la Bibliothèque royale, et la version Sanscrite inédite de *Neriosang*.

Paris, Imprimerie royale, 1833, 4to.

A. *Holtz*, Djemshid, Feridun, Gustasp, Zoroaster. Eine kritisch-historische Untersuchung über die beiden ersten Capitel des Vendîdâd. Hannover, 1829. 8vo.

Th. *Benfey*, Beiträge zur Erklärung des Zend. Göttingen, 1850-53. 2 vol.

Fr. *Bopp*, die Zahlwörter der Zendsprache. Berlin, 1843, 4to.

Friedrich *Spiegel*, Commentar über das Avesta. Erster Band, Dr. *Vendîdâd* Wien, 1864.

Zweiter Band. Vispered, Yasna und Khordah-Avesta. Wien, 1868.

Spiegel's commentary is always prepared with a regard to tradition and corrects in many passages his formerly published Avesta-translation.

E. Sachau, Zur Erklärung von Vendidad I. Zeitschrift der Deutschen Morgenländischen Gesellschaft. Band 27, 147. Band 28, 448.

E. Dillon, Quelques remarques sur le 8me Fargard du Vendidad Revue de Linguistique, 1880, p. 125-140.

C. de Harlez, Etudes Avestiques. 1882. Zeitschrift der D. Morgenl. Gesellschaft, Bd. 36, p. 627-646.

F. Spiegel, Zur Textkritik des Awestâ. 1882. Zeitschrift der Deutschen Morgenländ. Gesellschaft. Vol. 36, p. 586-619.

Chr. Bartholomae, Beiträge zur Kenntnis des Avesta. Zeitschrift der Deutschen Morgenländischen Gesellschaft. Vol. XXXV., p. 153-160.

Chr. Bartholomae, Arische Forschungen. (Aryan Researches).

Heft. 1-3. Halle 1882-1887.

Heft. 1 (1882) treats Yasht I. and XIX.

Heft. 2 (1886) Yasna, 30, 28, 44.

Heft. 3 (1887) Yasna, 29. Complete translation and interpretation of Yasna C. 29.

J. Darmesteter, Iranica. Savanhavâc et Franavâc ou Deux héroïnes oubliées. (3 Sér), Paris. Imprim. nat. 1882, 16 p. (Mém. de la Société de Linguistique, Vol. V, 67-80.

J. Darmesteter, Etudes Iraniques. Tom. I. Etudes sur la grammaire hist. de la langue pers. IX, 336 p. Tom II, 1. Mélanges Iran. 251 p. Paris. 1882.

J. Darmesteter, Essais Orientaux. Paris, 1883.

(Reprinting of former essays.)

Darmesteter's Tom. II. comprises the collected essays of this author from the Revue critique de littérature et d'histoire and from the Mémoires de la Société de Linguistique de Paris as well as lexicographical matters and contributions to mythology and legend. His review of works by Bréal and Reville belong rather to the history of religion.

K. F. Geldner, Studien zum Avesta. Heft. 1. Strassburg, 1882.

Geldner gives new translations of parts of the Avesta.

Karl F. Geldner, in Zeitschrift für vergleich. Sprachforschung, 1885:

1. Yasna 36. Bd. 27, pp. 577-588.
2. Zur Erklärung des Avesta, *ib.* 28, pp. 185-207.
3. Yasna 32, *ib.* pp. 256-266.
4. Sprachliche Bemerkungen, *ib.* pp. 301-303, pp. 400-411.

Karl F. Geldner, Aus dem Avesta. Zeitschr. f. vergl. Sprachf. Bd. 30, pp. 514-34. 1889.

Karl F. Geldner, Yasna 33. Bezzenbergers Beiträge, etc., 15, pp. 248-262.

K. F. Geldner, translates Yasna c. 30 in Bezzenberger's Beiträge z. K. d. idg. Sprachen. XII, pp. 98-101. *Cinvat-ustanem. Ibid.* XIII, p. 289-90. 1887.

K. F. Geldner, Ein neuer Infinitiv im Avesta. *Ibid.* XII, pp. 160-161.

K. F. Geldner, translates Yasna c. 32 in Kuhn's Zeitschrift f. vergl. Sprachf. 28, pp. 256-266.

K. F. Geldner, Aša, Vohû manaiihâ. Zeitschr. f. vergl. Sprachf. 31, pp. 319-323. 1890.

K. F. Geldner, Yasna 43, Zeitschr. f. vergl. Sprachforschung. Vol. XXX, pp. 316-338. 1888.

K. F. Geldner, Yasna 46, Bezzenberger's Beiträge zur Kunde der indogerm. Sprachen. 14, pp. 1-29. 1888.

H. Hübschmann, Zu Geldners Untersuchungen aus dem Avesta. Zeitschrift für vergleichende Sprachforschung. 1882. Vol. XXVII, Hefs. 1.

H. Hübschmann, Iranica. Zeitschrift für vergl. Sprachforschung. Vol. XXVII, Heft. 1.

The XXXVIII. volume of the Zeitschrift der Deutschen Morgenländischen Gesellschaft contains a number of communications of researches into the Avesta. 1884.

1. Chr. Bartholomæ, Studien zu den Gâthâs. pp. 117-133.

2. C. de Harlez, L'Avestique *Mada* et la tradition persane, p. 133

3. Hübschmann, Iranica, pp. 423-432.

4. Fr. Spiegel, Zur Geschichte des Awestâkalenders, pp. 433-436.

5. R. Roth, Der *Ahuna vairyâ*, pp. 437-38.

6. Baunack, Yasna 36 als Übersetzungsprobe, pp. 490-91.

The IX. volume of Bezzenberger's "Beiträge zur Kunde der indogermanischen Sprachen" contains a number of communications of researches into the Avesta. 1884.

1. Chr. Bartholomæ, Beiträge zur Altirânischen Grammatik II, pp. 126-33; III, pp. 299-313.

2. A. Hillebrandt, Bemerkungen zum Avesta, pp. 133-134.

3. Fr. Spiegel, Zur Geschichte des Awestâ-alphabetes, pp. 173-189. *Erân und Irân*, pp. 189-192.

4. C. de Harlez, Avestica, pp. 294-299.

The XXVII. volume of Kuhn's Journal "Für vergl. Sprachforschung" contains a number of communications of researches into the Avesta, 1884.

1. *Hübbschmann*, Zu Geldner's übersetzungen aus dem Avesta, pp. 92-103. *Iranica*, pp. 103-112.
2. *Chr. Bartholomæ*, Iranisch *ar* und Indisch *ir*, *ar*, pp. 204-205.
3. *Geldner*, Miscellen zum Avesta, pp. 225-261.
4. *Fierlinger*, *Iranica*, pp. 474-481.

Eugène *Wilhelm*, De la critique du texte de l'Avesta. Muséon, 1884. Tom. III, pp. 574-600.

Wilhelm treats of the application of criticism and of the principles to be applied in the Avesta interpretation.

1. The Avesta ought to be by itself the criterion for its interpretation, no foreign ideas ought to be brought into it.
2. The passages where each word occurs ought to be completely collected and compared together, in order to make out a meaning adapted to all passages.
3. The Pahlavi translation is to be considered as a resource which, however, is not of equal value for all parts of the Avesta, and ought to be used therefore under continual critical examination.
4. Sanscrit, in the first place the language of the Vedas, ought to take the office of control, especially in grammatical questions.
5. The Eranian dialects are to be used for interpretation, and under strict consideration of the acknowledged linguistic laws likewise etymology and comparative philology.
6. In some cases instruction may be drawn from the Non-Arian languages and from the relations of ancient writers.
7. In the utmost case of necessity, when all other resources of interpretation fail, recourse may be had to conjecture.

Eugène *Wilhelm*, 1. Contribution à l'interprétation de l'Avesta Muséon 1885, Vol. IV., pp. 510-531.

2. Zum übergange von der unthematischen in die thematische Konjugation.

Bezenberger's Zeitschrift. z. Kunde d. idg. Spr. 1885. X, pp. 314-318.

3. *Études Avestiques I.* Muséon V, S. 334-358. 1886. La Critique et L'Exégèse de l'Avesta.

4. *Iranica*, *Bezenberger's Zeitschr. z. k. d. idg. Sprachen.* XII, pp. 101-109. 1886.

5. *Études Avestiques II.* Muséon VI, pp. 624-635. 1887.

E. *Wilhelm*, *Études Avestiques II.* 1887-1888. Contributions à la Grammaire et à la Lexicographie de l'Avesta.

1. L'accusatif du pluriel en *ô* dans la déclinaison en *a*. *Wilhelm* treats the Avesta passage: *nâismi daêvô fravarâne mazdayasnô zarathushtrish*, and believes to have translated it rightly. Darmesteter in his translation of the whole Zend-Avesta has, where he treats his passage, mistaken *Geldner's* name for *Wilhelm's*, but has afterwards in a letter a short time before his death confessed his error.

2. Contributions à la déclinaison des mots en *é* et *o*.

3. La représentation de l'Indou *yi* dans la langue de l'Avesta.

4. Root *sad* s. carâiti, carâtika. Muséon VII, pp. 108-119.†

E. *Wilhelm*, Bemerkungen zum 12. Farg. des Vendîdâd. Bezenberger's Zeitschrift zur k. d. idg. Sprachen. XVII, pp. 155-158.

C. de *Harlez*, Coup d'œil sur l'histoire et état actuel des études avestiques. Bulletin de l'académie royale des sciences, des lettres le des beaux arts de Belgique. 12. Bruxelles 1886.

C. de *Harlez*, Études avestiques. Muséon VI, pp. 641-642.

C. de *Harlez*, Eranian Studies. 1. The four-eyed dog of the Avesta. Babylonian and Oriental record. January 1887, pp. 36-38.

C. de *Harlez*, The origin and nature of the *Pahlavi*. Babyl. and Or. record. April 1887, pp. 93-95.

R. *Pischel*—Miscellanea. Zeitschrift der D. Morg. Gesellschaft. Band 36, 135 follow. P. 136 gives remarks on the second Fargard of the Vendîdâd. See also *Pischel's* remarks in the Journal of A. Bezenberger Beiträge zur Kunde der indogerman. Sprachen. Band VI, 272 follow, especially, pp. 280-282.

A. V. W. *Jackson*—1. On Avestan Similes. 2. Similes from the animal world. Proceedings of the Journal of the American Oriental Society. May 1887. Pp. 35-37.

(2). The Afrigan Rapithwin of the Avesta, transl. with comments, pp. 37-41 *ibidem*.

A. V. W. *Jackson*—On Avesta f=original pv. 2. Avesta pairi-aëtrêus nerêus strêus. Americ. Journal of Philology X, pp. 86. 346. 1889.

A. V. W. *Jackson*—A new reference in the Avesta to the "Life-book" hereafter. Journal of the Americ. Orient. Society 1888. Proceed p. XX.

A. V. W. *Jackson*—On the sense of *color* in the Avesta. On the circle of sovereignty in the Avesta. Journ. of the Am. Or. Soc. 1890. pp. 172-75.

A. V. W. *Jackson*—Avesta grammatical notes, Avesta grammatical jottings.

Proceed. of the Amer. Orient. Soc., pp. 124-165.

———, Avesta contributions. Americ. Journ. of Philology 11, pp. 87-89. 1890.

———, Avesta etymologies. *ib.* 12, pp. 67-69.

———, The Genitive of Singular of *u*- nouns in the Avesta. Bezenberger's Beiträge, etc., 17, p. 146-152.

———, The Avesta alphabet and its transcription. With appendices. Stuttgart 1890.

Friedrich *Müller*, Über Yasna IX, 81-89, 99 und Vendîdâd I. 3-4.

Wiener Zeitschrift für Kunde des Morgenlandes. I., pp. 162 ff. 247 ff., 342-344. 1887.

Cf. the same Journal I, pp. 82, 111, 113, 163 ff.

Friedrich Müller, Beiträge zur Erklärung des Vendidad. Wiener Zeitschr. f. Kunde des Morgenlandes II, p. 37-41. 1888.

Friedrich Müller, Über Yasna XXIX, 1, 2. Verhandlungen des VII. internationalen Orientalistencongresses, Arisch. Abt., pp. 95-100. 1888.

Friedrich Müller, Über Yasna 43, 1, 2. Wiener Zeitschrift für Kunde d. Morgenlandes 2, p. 91. 1888.

Friedr. Müller, Zarathuštras Versuchung (Vend. 19, 1-35) *ibid* 3, pp. 20-29 ; 120. 1889.

Fried. Müller, Über Vendidad I, 14, 15. *ibid* pp. 365-68.

—————, Kleine Mittheilungen (Pahlawi-Neupersisch—Avestisch—Armenisch—Geschichte Alexanders—Bundahishn. *ib.* 5, pp. 63-76.

Friedrich Müller, Über Vend. II, 21 ; III, 66 ; IX, 180 and XVIII, 26. *ibidem.* 6, pp. 180-182. 1892

—————, Awestische und neupersische Etymologien *ib.* 6, pp. 182-191. 1892 ; 9, pp. 166-75. 1895.

—————, Über Yasna IX, 23. Wiener Ztschr., etc. 6, pp. 289-291. 1892.

—————, Die Lautwertbestimmung und die Transkription des Zendalphabetes. *Ibid.* 9, pp. 133-144. 1895. (This article is valuable).

Th. Baunack, Studien auf dem Gebiete des Griechischen und der arischen Sprachen.

Contents: die drei wichtigsten Gebete der Parsen mit ihren Kommentaren und das siebenenteilige Gebet. 1, 2, 5. 301-475. Leipzig. 1888.

Wilhelm Bang, Contribution à l'exégèse de l'Avesta. Muséon 8, pp. 393-394. 1889.

Wilh. Bang, Avestâ apâkhtara. Bezzenberger's Beiträge zur Kunde d. indog. Sprachen. 15, p. 317. 1889.

Wilh. Bang, Yasna XI ; petite étude de philologie éranienne. Bullet. de l'acad. belg. 18, pp. 247-260.

Wilh. Bang, Über Vendid. 2, 17-19. Wiener Zeitschrift für Kunde des Morgenlandes 3, 116-118. 1889.

Wilh. Bang, Studies in Avesta and Pahlavi 1. On Vendidad 4, 1-2. Babyl. and Or. Rec. 3, p. 216. 1889.

—————, Prolégomènes au Fargard III. Journ. Asiat, Paris 1891. Vol. 17, pp. 134-139.

W. Caland, Haoma yo gava. Zeitschr. f. vergleich. Sprachforschung, 30, pp. 459-60

C. de Harlez, Haoma yo gava. Bezzenbergers Beiträge z. Kunde d. idg. Spr. 15, pp. 317-18. 1889.

W. Caland, Beiträge zur Kenntnis des Avesta. Zeitschrift f. vergl. Sprachforschung 31, pp. 256-273.

W. Caland, Beiträge zur Kenntnis des Avesta, ibidem. 1892. 32, pp. 589-595. 33, 300-304 ; 459-466.

Dr. Martin Haug, Die fünf Gatha's oder Sammlungen von Liedern und Sprüchen Zarathustras, seiner Jünger und Nachfolger. Herausgegeben, übersetzt und erklärt.

Erste Abtheilung. Die erste Sammlung (Gatha ahunavaiti) enthaltend = Abhandlungen für die Kunde des Morgenlandes, herausgegeben von der deutschen morgenländischen Gesellschaft. No. 3. Leipzig. 1858.

Zweite Abth. Leipzig 1860.

This translation of the Gāthās is now but of little value.

C. Kossowicz, Decem Śendavestae excerpta latine vertit. Paris 1865.

———, Gāt'ā ahunavaiti Śarat'ustrica carmina septem lat. vertit et explicavit. Petropoli. 1867.

———, Gāt'ā ustavaiti. Petrop. 1869.

———, Śarat'ustricae gāt'āe posteriores tres latine vertit et explicavit. Petrop. 1871.

The writings of Kossowicz do not further the interpretation of the Avesta.

Chr. Bartholomae: Die Gāthās und heiligen Gebete des altirānischen Volkes. Halle 1879.

Contents: Metrum—Text—Grammatik und Wortverzeichnis.

Bartholomae represents precisely the metric of the Gāthās.

Chr. Bartholomae, 1 Beiträge zur Kenntnis der Gāthās I. Zeitschrift für vergl. Sprachforschung. 28, p. 1-54.

(2) Beiträge zur altirānischen Grammatik. Bezzenberger's Beiträge zur Kunde der indog. Sprachen. 1885. X, pp. 267-280.

(3) Beiträge zur Kenntnis der Gāthās II. 1887.

Zeitschr. für vergl. Sprachforschung. 29, pp. 293-329.

(4) Beiträge zur altirānischen Grammatik. 1887. Bezzenberger's Beiträge zur Kunde d. idg. Sprachen. XIII, pp. 54-93.

(5) Ariaches. *ibid.* XIII, pp. 1-43 ; 185-247.

A. V. Williams Jackson, On the significance of the Gāthās in the Avesta. Proceed. Americ. Or. Soc. October 1887, pp. 4-12. Cf. Muséon, Vol. 7, 373-74. 1888.

A. V. W. Jackson, A Hymn of Zoroaster. Yasna 31. Transl. with comments. Stuttgart 1888. VII, 62 p.

M. W. *Easton*, The Divinities of the Gâthâs. *Journal of the Americ. Or. Soc.* 15, pp. 189-206.

L. H. *Mills*, The Five Zoroastrian Gâthâs with the Zend, Pahlavi, Sanskrit and Persian Texts and Translations. Leipzig. 1892-95.

This work affords to every Avesta-scholar complete materials for the study of the Gâthâs.

Kavasji Edalji Kanga, *Gâthâ bâ maenî, yâne Gâthânâ tamâm hà tathâ têno tarjumô, sharêh tathâ pushkal notê sathê.*

Bombay, Nîrnaya-Sâgar Press. 1895.

XIV, 244 pages.

Eugen *Wilhelm*, *Gâthâ Vohukhsathra.* Yasna 51, 1-7 übersetzt und erklärt. 1896. *Mélanges Charles de Harlez*, pp. 381-386.

XIII.

IRANIAN LANGUAGES.

PÂRSÎ. PEHLEVI.

1. Pârsî Texts, Translations, Grammar. p. 48.
2. Origin and Age of the Pehlevi Language and Literature, Grammar, Glossary. p. 49-50.
3. Pehlevi Texts, Gems and Seals. p. 50-52.
4. Translations of Pehlevi Texts. p. 52-53.
5. Contributions of the interpretation of Pehlevi Texts, Lexicography and Grammar. p. 53-54

Friedrich *Spiegel*, *Grammatik der Pârsî*—Sprache nebst Sprachproben. Leipzig 1851. VIII, 209 pag.

Wilhelm *Geiger*, *Aogemadaêcâ*, ein Parsentractat in Pazend, Altbaktrisch und Sanskrit herausgegeben, übersetzt, erklärt und mit Glossar versehen. Erlangen 1878.

The unknown author of this treatise on death, who lived during the latest time of the Sassanian empire, when also the Minokhired and the vision of Ardâ-Vîrâf were composed, endeavours to prove that *body* and *soul* are in close connection together, so that the *man* who during his corporeal existence has behaved in a praiseworthy manner, is likely to live in a most happy state in the other world. He reproves as weakness the fact that even pious men neglect to prepare themselves duly for the heavenly journey.

C. *Salemann*, Über eine Parsenhandschrift der K. Öffentlichen Bibliothek zu St. Petersburg; *Travaux du 3e Congrès des Orientalistes II.*, 493-502. Petersburg und Leyden 1879.

C. *Salemann*, *Mittelpersische Studien*, *Mélanges Asiatiques tirés du Bulletin de l'Académie imp. des Sciences de St. Petersburg.* IX, p. 242-253. Petersburg 1887.

C. Salemann, *Mittelpersische Studien*, Bulletin de l'Académie de St. Petersbourg 1887. 31, p. 417-450.

This article contains a history of the game of chess and of the testament of Khosrav, the son of Kawād.

LITERATURE OF THE SASSANIANS.

H. D. J. *Jamasp-Asdná* and E. W. *West*, *Shekand Gumānik Vijār*. The Pazand-Sanskrit text together with a fragment of the Pahlavi. Edited with a comparative vocabulary of the three versions and an introduction. Bombay 1887. XL, 276 pp.

E. W. *West*, Notes sur quelques petits textes pehlevi. Muséon 1887. VI, p. 263-272.

J. *Darmesteter*, Les devoirs de l'Ecolier. Texte pazend. Journ. Asiat. 13, p. 355-363. 1889.

J. *Darmesteter*, Textes pehlevi relatifs au Judaïsme. Revue des Etudes Juives. 18, p. 1-15; p. 41-56. 1889.

Aogamadaechá, Athavá Mohot Vishe Vaaj tathá Bandagi. Bombay 1891. 34 p. 12°. With Gujaráti Translation by Meherjibhai Pálanji Mádan.

Dr. Martin *Haug*, Über die Pehlewi-Sprache und den Bundehesch. Göttingen 1854. 8.

Friedrich *Spiegel*, Einleitung in die traditionellen Schriften der Parsen.

1. Teil. Grammatik der Huzvâresch-Sprache. X., 194 p. Leipzig 1856. 8.

2. Teil. Die traditionelle Literatur der Parsen in ihrem Zusammenhange mit den angrenzenden Literaturen dargestellt. Leipzig 1860. XII, 472 p.

M. *Haug*, Über den Charakter der Pehlewisprache mit besonderer Rücksicht auf die Inschriften. Sitzungsber. d. kgl. bayer. Akademie d. Wissensch. Jahrg. 1869. Bd. I.

M. *Haug*, An Introductory Essay on the Pahlavi language. Bombay and London 1870.

M. *Haug*, Essays on the Sacred Language, Writings, and Religion of the Parsis. Second edition. London 1878.

Hôshang and *Haug*, An old Zand-Pahlavi Glossary, with English translation and index. Bombay and London 1867.

Hôshang and *Haug*, The Book of Ardâ-Virâf, with Gôsh-t-i-Fryânô and Hâdôkht Nask, texts and translations. London and Bombay 1872.

Cf. Adrien *Barthélemy*, Arta-Virâf-Namak, ou livre d' Ardâ Virâf, traduction. Paris 1887. Adrien *Barthélemy*, *Gujastak Abâlîsh* relation d'une conférence théologique. Paris 1887.

J. Olshausen's last publication concerns the appreciation of the Pehlevi-glossaries. Cf. *Zeitschrift für vergleich. Sprachforschung*, Vol. 6, p. 521-569. 1883.

E. W. West, Sasanian Inscriptions of Naqshi Rostem. (*Journal Asiatique*, Febr. 24. 1881).

J. Olshausen, Erläuterungen zur Geschichte der Pahlavischrift. Monatsberichte der Berl. Academie der Wissensch. 1880. S. 897-910; ibidem 1881. S. 675-691 :

Forschungen auf dem Gebiete éran. Sprachkunde.

These three pamphlets refer to the Sassanian time. Those of Olshausen are rather of linguistic tenor.

C. de Harlez, Manuel du Pehlevi des livres religieux et historiques de la Perse. Grammaire, Anthologie, Lexique. Avec des notes, un facsimile de manuscrit, les alphabets et un spécimen des légendes des sceaux et monnaies. Louvain 1880.

C. de Harlez, The Origin and Nature of the Pehlevi. *Babyl. and Orient. Rec.* 4, p. 56. 1890.

De Harlez believes, that the Pehlevi was not a spoken language, but nevertheless the scripture was not merely ideographic or kryptographic.

E. W. West, The Extent, Language and Age of Pahlavi Literature. *Sitzungsberichte der Münchener Academie*. H. 3, p. 399-443, 1888.

E. W. West, Pahlavi Literature.

See "Grundriss der Iranischen Philologie, etc.," herausgegeben von W. Geiger u. E. Kuhn. II. Band. 1. Lieferung. Strassburg 1896. pp. 75-129.

Contents :—

I.—The earliest traces of Pahlavi.

II.—The Sasanian Inscriptions.

III.—The oldest Pahlavi writings now extant.

IV.—The origin of the Pahlavi literature preserved by the Parsis.

V.—Pahlavi translations of Avesta texts.

VI.—Pahlavi texts on religious subjects.

VII.—Pahlavi texts on non-religious subjects.

VIII.—The Modern Persian Zoroastrian literature of the Parsis.

Bundehesh, Liber Pehlvicus e vetustissimo codice Havniensi descriptus, duas inscriptiones regis Saporis Primi adjecit N. L. Westergaard.

Hauniae 1851. 82 pag. Texte, 2 p. Inscr. 4.°

Über den Anfang des *Bundehesh*, von M. J. Müller. München 1813. 4.°

Vendidad-Sadé, traduit en Langue Huzvaresch ou Pehlewie suite au *Vendidad* du Burnouf. Texte autographié d'après les manuscrits

Zend-Pehlewis de la Bibliothèque Imperiale de Paris, et publié pour la première fois par les soins de M. J. Thonnelier. Liv. I à VI. Paris 1855-60. Folio.

Ferdinand Justi, Der Bundeshesh, zum ersten Male herausgegeben, transcribiert, übersetzt und mit Glossar versehen. Leipzig 1868.

Thomas, Early Sassanian Inscriptions. Journal of the R. Asiatic Societ. N. S. III, 241-358. London 1868.

The *Dinkard*, the original Pehlvi text; the same transliterated in Zend characters; translations of the text in the Gujarati and English languages; a commentary and a glossary of select terms. By Peshotun Dustoor Behramjee Sanjana. Vol. I-VII. Bombay. 1874-1894.

E. Sachau, Fragmente von Pahlavi-Papyri aus Aegypten. Zeitschrift für Aegypt. Sprache 1878, p. 114-116.

Cf. P. Horn, zur Entzifferung der Pehlvi-papyrus. Zeitschr. d. D. Morg. Ges. Bd. 43, p. 50-52; 609-612. Leipzig 1889.

E. Sachau, Neue Beiträge zur Kenntnis der Zoroastrischen Litteratur. Wien 1878.

E. Sachau, The Chronology of Ancient Nations. London 1879.

E. W. West, Sassanian Inscriptions explained by the Pahlavi of the Parsis. Journal of the Royal Asiat. Soc. New Series IV, 357-407. London 1869. Cf. also Haug's Essays, 2nd Edition p. 87-90. London 1878.

E. W. West, Sassanian Inscription of Naqsh-i-Rustam. Ind. Antiqu. X, 29-34. Bombay 1881.

E. W. West, The Pahlavi Inscriptions at Kanheri. Ind. Ant. IX, 265-268. Bombay 1880.

E. W. West, An Engraved Stone with Pahlavi Inscription from Baghdad. Indian Antiquary. August 1882.

E. W. West, Un Manuscrit inexploré du Farhang Sassanidé. Muséon. I, 116 following.

C. de Harlez, Une curieuse inscription pehlevie transcrite et expliquée par le Dr. E. West. Muséon II, pp. 275-277.

F. Ch. Andreas, The book of Mainyo-i-Khard, also an old fragment of the Bundeshesh, both in the origihlavi, being a facsimile of a Manuser. rought from Pe by the late Prof. Westergaard and now preserved in the University Library of Copenhagen. Kiel VIII, 79 S. gr. 4. 1882.

Ganje sháyagán, Andarze Átrepát Márá-spandán, Mádigáne chatrang and Andarze Khusróe Kavátán, by Peshutan Dastar Behramji Sanjana. Bombay 1885.

This book contains a number of little treatises in Pehlvi, that are, with the exception of an article on the game of chess, of a predominantly *et hie* tenor comprising for the most part collections of proverbs.

A. Houtum-Schindler, Old Pahlavi MSS. Academy 1. 1887. p. 329.

LITERATURE OF THE SASSANIANS.

A. *Barthélemy*, Gujastak Abálîsh. Relation d'une conférence théologique présidée par le calife Mâmun. Texte pehlvi, publié pour la première fois avec traduction, commentaire et lexique. Paris 1887, III, p. 80.

A. *Barthélemy*, Arta Viraf Namak ou livred' Ardâ Virâf, traduction Paris 1887. 12°.

A catalogue of the Zand and Pahlâvi MSS belonging to Hoshan J. Åsa. Wiener Zeitschr. f. Kunde des Morgenl. 3, p. 195-201 1889

L. H. *Mills*, A Parsi gift to the Bodleian. Acad. Nov. 1889. p. 358.

E. *Drouin*, Observations sur les monnaies à legendes en Pehlvi et Pehlvi-Arabe. Paris, 1886. p. 98.

Drouin, treats of the coins minted by Eranian nations from the third century down to the conquest of the Arabs, viz., coins of the last Sassanians and of the first califs and Arabic governors.

Joh. *Kirste*, Zur Pehlevi-paläographie. Mitteilungen Papyrus Rainer 4, pp. 123-125.

Joh. *Kirste*, Gemmen mit Pehlevilegenden. Wiener Zeitschrift f. d. Kunde der Morgenlandes. 2, pp. 114-123.

J. *Kirste*, *Raonano Rao*. Ibid. 2, p. 237-44. 1888.

J. *Kirste*, Das Pehlevi suffix *men*. Ibid 3, pp. 313-322. 1889.

P. *Horn*, Sasanidische Gemmen aus dem British Museum. Zeitschr. d. D. Morgenl. Gesellsch. Vol. 44, p. 650-678. 1891.

P. *Horn*, Bemerkungen zu M. de Clergs Katalog seiner Sammlung sasanidischer Gemmen. Ibid. Vol. 45, 429-431.

Ferdinand *Justi*, Beiträge zur Erklärung der Pehlevi Siegelinschriften. Zeitschr. D. Morg. Ges. 46, pp. 280-290. 1892.

E. W. *West*, The book of the Maingo-i-Khard. Pâz. Skr. text, transliterated, with English translation and glossary. Stuttgart 1871. Cf. E. W. *West*, Dînâ-i-Mâinög-i Khirad, S. B. E. XXIV, 1-113. Oxford 1885.

W. *Geiger*, Die Pehlevi version des ersten Capitels des Vendidad. Erlangen 1877.

Th. *Nöldeke*, Geschichte des Artachsir-i-Pâpakân, aus dem Pehlewi übersetzt, mit Erläuterungen und einer Einleitung versehen. 1879.

This translation of the Kar-name, printed in "Bezenberger's Beiträge zur Kunde der Indogermanischen Sprachen," Vol. IV, p. 22 69, gives an interesting contribution to the legends, which have formed themselves around the person of the founder of the Sassanian dynasty.

H. *Nöldeke*, Die Erzählung vom Mäusekönig und seinen Ministern. Ein Abschnitt der Pehlevi Bearbeitung des altindischen Fürstenspiegels. Abhandlungen der K. K. Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen. Vol. XXV, p. 68.

The tale which Nöldeke treats is derived from a work of the Sassanian time.

E. W. West, *Nouvelles acquisitions de Manuscrits Pehlevi à Kopenhague*. Muséon II, p. 69-75.

Pahlavi Texts, translated by E. W. West. The Pahlavi texts comprise the theological literature of the revival of Zoroaster's religion, beginning with the Sassanian dynasty. They are important for a study of gnosticism.

Part I.—The Bundahish, Bahman Yasht and Shâyast-lâ-shâyast 8. (Vol. V. of the Sacred Books of the East.)

Part II.—The Dâdistân-i-Dînik and the Epistles of Mânûskîhar. (Vol. XVIII of the S. B. of the East).

Part III.—Dînâ-i-Mainôg-Khirad, Sikand-gûmânîk Vigâr, and Sad Dar. (Vol. XXIV of the Sacred Books of the East).

Part IV.—The Contents of the Nasks, as stated in the Eighth and Ninth Books of the Dinkard. Part I. (Vol. XXXVII of the Sacred Books of the East.)

Part V.—Marvels of Zoroastrianism. (Vol. XLVII. of the Sacred Books of the East, Oxford 1897.

Contents :—*Dinkard*, Book VII. pp. 3-116.

Dinkard, Book V. p. 119-127.

Selections of Zâd-Sparam. Index p. 171.

LITERATURE OF THE SASSANIANS.

C. de Harlez, *Le Livre des Conseils d'Aterpât-i-Mansarpendân* Muséon 1887. VI, p. 66-78.

E. Verrier, *La Médecine dans l'Avesta ou traité de médecine mazdéenne*, traduit du Pehlevi. *Journal de Médecine* 13, p. 141-152 1888.

Paul Horn, *Übersetzungen aus dem Pehlevi Vendîdâd*. *Zeitschrift der Deutschen Morgenländ. Gesellschaft*. 43, p. 30-52. 1889.

J. Darmesteter treats of the term "*Zendik*." *Journal Asiatique* 1884. 3, 562-564.

Casartelli, *Le Dinkart et son Age*. Muséon, 1884. Tom. III, p. 567-573. Academy, Dec. 1884, p. 397.

L. C. Casartelli, *Un traité pehlevi sur la médecine*. Muséon V, p. 296-316. 1886.

L. C. Casartelli, *Pehlevi notes*. (1) The semitic verb in Pehlevi. (2) Two discourses of Chosroës, the immortal-souled. (3) A parallel to the Pehlevi jargon. *Babyl. and Oriental Record*, 1887. p. 95-97, 101, 139.

L. C. Casartelli, *Pehlevi notes* (3) The semitic suffix *man* and its origin. *Babylon and Orient. Rec.* 2, 6, p. 129-132. (4) What was *Khvetûk-das*. (5) A side light on the *Khvetûk-das* controversy. *Babyl. and Orient. Rec.* 3 p. 169-174 ; 200-204.

L. C. Casartelli, Another discourse of King Chosroes, the immortal-souled. *Ibid.*, p. 223-227.

L. C. Casartelli, Pehlevi notes:—(6) Oriental testimonies regarding *Khvetük-das*. Bab. and Or. Rec. 4, p. 97-102. 1890.

The last named article proves, that the custom of next-of-kin marriage existed in the Sassanian time. Cf. also the notice of E. Kuhn, *Zeitschrift. d.D. Morg. Gesellschaft*, 43, p. 618.

Friedrich Müller, Zur Charakteristik des Pahlawi. *Wiener Zeitschrift f. d. Kunde des Morgenlandes*, 2, p. 147-150. 1888.

Friedrich Müller, Über die Huzvâresh-übersetzung des Vendidad *Ibid* 1, S. 82, 163. 248.

Friedrich Müller, Pahlavi *pan*. *Ibid.* 3, p. 119. 1889.

Friedrich Müller, Beiträge zur Kritik und Erklärung des Minoingehrat. *Sitzungsberichte der Wiener Academie der Wissenschaften* Vol. 125, p. 1-42. 1892.

Friedrich Müller, Bemerkungen zum Pahlavi-Pazand Glossary von Hoshangji-Haug. *Wiener Zeitschr. f.d. Kunde d. Morgenl.* 6, p. 76 86. 1892. 7, p. 141-152. 1893.

Friedrich Müller, Die Pahlavi-Inscripfen von Hâjabâd. *Ibid* p. 71-75. 1892.

Friedrich Müller, Zur Charakteristik des Pahlavi. *Ibid.* p. 191.

Friedrich Müller, Beiträge zur Erklärung des Artai-Virâf-Nâmak, etc. *Sitzungsb. d. Wien. Akad. d. Wissensch.* Vol. 127. 1892. Separate copy p. 18.

Friedrich Müller, Neupers., Armenische u. Pahlavi Etymologien. *Wiener Zeitschrift*, etc. 9, p. 285-300. 1895.

W. Geiger, D. Yâtkari Zarîrân und sein Verhältnis zum Shâh-nâme. *Sitzungsberichte der Academie zu München* II, p. 43-84. 1890.

P. Horn, Zur Entzifferung des Pehlevipapyrus. *Zeitschr. d. D. Morgenländ. Gesellschaft*. 43, p. 609-612.

W. Bang, Beitrag zur Würdigung der Pahlavigâthâs. *Zeitschrift d. D. Morg. Gesellsch.* 44, p. 363-70.

W. Bang, Zu den Pluralen auf *ihâ* im Pahlavi. *Bezenberger's Beiträge z. K. d. idg. Spr.* 16, p. 260.

W. Bang, Bemerkungen über das Verbum im Huzvâresh. *Giornale Soc. Asiat. Ital.* Vol. 4, p. 218-224.

XIV.

IRANIAN LANGUAGES.

NEO-PERSIAN.

1. Grammar, Chrestomathia, pp. 55-56.
2. Etymology, Metrics, Catalogue of Persian Mscr., p. 56.
3. Dictionary, pp. 56-57.

4. History of Literature, pp. 57-58.
5. Shâhnâmeh.—Text, Translation, etc., p. 58.
6. Dialects, p. 59.

Rudimenta grammatices persicæ, auctore Joan. Bapt. Raymundo. Romæ 1614. 4.º

Première grammaire persane imprimée. Elle a été faite pour l'usage des missionnaires, mais elle était si peu connue en Europe. même du temps de Louis de Dieu, que celui-ci crût être le premier qui eût publié un ouvrage de ce genre. Voyez *Ienisch* de fatis linguarum orientalium p. 96.

Jo. Aug. Vullers, Institutiones linguæ Persicæ cum Sanscrita et Zendica lingua comparatæ. I.—Etymologia. Gissæ 1840. II.—Syntaxis et ars metrica Persarum, *Ibid* 1850. 8°.

Jo. Aug. Vullers, Institutiones linguæ Persicæ. Ed. altera aucta et emendata. Etiam sub titulo : Grammatica linguæ Persicæ cum dialectis antiquioribus Persicis et lingua Sanscrita comparatæ. Gissæ 1870. 8°.

Heinrich Leberecht *Fleischer*, Grammatik der lebenden persischen Sprache.

Nach Mirza Mohammed Ibrahim's Grammar of the Persian language. Zweite Auflage. Leipzig 1875.

E. *Trumpp*, Über den Accent und die Aussprache des Persischen.

Sitzungsberichte der philos. philol. und hist. Klasse de k. bair. Akademie der Wissenschaften. München 1875. I, p. 215-248.

An important pamphlet.

J. *Chodzko*, Grammaire de la langue persane. 2e édition, augmentée de textes persans inédits et d'un glossaire. Paris 1888.

An excellent, much used Grammar.

Carl *Salemann* und Valentin *Shukovski*, Persische Grammatik mit Litteratur, Chrestomathie und Glossar. Berlin 1889.

John T. *Platts*, A Grammar of the Persian Language. Part I.—Accidence, London 1895. XI, 343 pages.

This is certainly the best grammar of the Persian language written in English.

Fr. *Spiegel*, Chrestomathie Persica ed. et glossario explanavit. Lipsiæ 1846.

Chrestomathie persane, publiée sous les auspices de M. le ministre de l'instruction publique.

Tom. I. Par. 1847. 8°.

Contents: Histoire des sultans du Kharezme par *Mirkhond* 1842. Extrait de l'histoire des Mongols de *Raschid-eddin* 1844. Histoire des Sassanides par *Mirkhond* 1843. Prolégomènes des tables astronomiques d'*Oloug-Beg* publiés avec notes et variantes et précédés d'une introduction par A. Sédillot. 1847.

Ch. *Schefer*, Chrestomathie persane à l'usage des élèves de l'Ecole spéciale des langues orientales vivantes, I. II. Paris 1883-85.

This work is very valuable.

Paul *Horn*, Grundriss der neu-persischen Etymologie (= Sammlung indo-german. Wörterbücher IV). Strassburg XXV, 386 pag. 1893.

This book contains many disputable assertions. Friedr. Müller has frequently combatted Horn, especially in "Wiener Zeitschrift für Kunde des Morgenlandes." Cf. Vol. VII. p. 274-283; Vol. IX, p. 366-382. 1893.

Paul *Horn*, *Neu-persische Schriftsprache*. Grundriss der Iran. Philologie, etc. Vol. I, part 2, fasc. 1, pp. 1-160. 1898.

Contents :—*Einleitung* : I.—*Lautlehre* II.—*Formenlehre*.

This grammar relies upon the newest principles of linguistic science. Many assertions may be disputed.

H. *Hübschmann*, Persische Studien. Strassburg, 1895. IV, 288 pag.

Hübschmann rectifies in many passages Horn's Compendium of the Neo-Persian etymology and gives an excellent phonology of the Neo-Persian language.

F. *Rückert*, Grammatik, Poetik und Rhetorik der Perser. Nach dem VII. Bande des Heft Kolzum dargestellt. Neu herausgegeben von Wilhelm *Pertsch*. Gotha 1874.

This work is very valuable.

The Persian metres by *Saifi* and a treatise on Persian rhyme by *Jami*. Edited in Persian by H. *Blochmann*, Calcutta 1867. 8°.

H. *Blochmann*, The Prosody of the Persians according to *Saifi*, *Jami*, and other writers. Calcutta 1872. 8° (accedit textus عروض سیفی et رساله قافیه ملا جامی)

Rieu, Catalogue of the Persian Manuscr. in the British Museum. Vol. III. London 1883.

This book is valuable for every student of Persian literature.

1. A Dictionary, Persian, Arabic and English, by John *Richardson*. Oxford 1717. 2 vols. folio.

2. Dictionary, Persian, Arabic and English, by J. *Richardson*. Revised and considerably enlarged by Sir Charles Wilkins and F. Johnson, Esq. London 1829. 4°.

3. Dictionary of the Persian and Arabic Languages by Jos. Baretto, jun., Esq. Calcutta 2 vols. 1804. 4°.

4. *Mookhtuzur laghut faressee*, or a vocabulary of the Persian language in two parts. Persian and English and English and Persian by S. *Rousseau*. London 1802. 8°.

5. A Dictionary Persian-English compiled chiefly from the *Borhani Qatiu* and *Moontajab-ool-Loghat*, and carefully compared with the best dictionaries of that language by *Ramd-han*, sen. Calcutta 1829. 8° 2^e edit. 1831. 8°.

6. Dictionary Persian, Hindoostani and English including synonyma, with supplement, by Francis Gladwin Calcutta (Hind. pr). 1809. 2 vols. 8° 1066 p.

7. *Boorhani Qatiu*, A Dictionary of the Persian language explained in Persian; alphabetically arranged according to the system of European lexicons by *Mookummud Hoosueen ibni Khulaf oot Tubreezee*, poetically styled Boorhan, to which is added an appendix The whole arranged by Thom. *Roebuck*. Calcutta 1818. folio

Jo. Aug. *Vullers*, Lexicon Persico-Latinum etymologicum cum linguis maxime cognatis Sanscrita et Zendica et Pehlevica comparatum, e lexicis persice scriptis *Borhâni Qâtiu*, Haft Qulzum et Bahâri âgam et persico-turcico Farhangi Shufri confectum, adhibitis etiam *Castelli*, *Meninski*, *Richardsonet* aliorum operibus et auctoritate criptorum Persicorum adauctum. Accedit appendix vocum dialecti antiquioris, Zend et Pazend dictæ. Tom. I. 1855. II. 1864. Bonnæ ad Rhenum. 8° maj.

Jo. Aug. *Vullers*, Supplementum: Verborum linguæ Persicæ radices e dialectis antiquioribus persicis et lingua Sanscrita et aliis linguis maxime cognatis erutæ atque illustratæ. *Ibid* 1867.

Jal. Theod. *Zenker*, Dictionnaire turc-arabe-persan. T. I. 1866. II. 1876. Leipzig 1876. 4.°

A. *Bergé*, Dictionnaire persan-français. Leipzig 1868. 8°.

Barbier de Meynard, Dictionnaire géographique, historique et littéraire de la Perse, etc., extrait du Mōdjem El-Boudan de Yaqout et complété à l'aide de documents arabes et persans. Paris 1861. 8° maj.

H. *Blochmann*, Contributions to Persian lexicography. Journal of the Asiatic Society of Bengal, Vol. XXXVII, part I., pp. 1-72, 1869.

Carolus *Salemann*, Abdul Qâdiri Bagdadensis Lexicon Šâhnâ-mianum cui accedunt eiusdem auctoris in Lexicon Šahidianum commentariorum turcici particula prima, arabici excerpta. Ad fidem codicum manuseriptorum recensuit annotationibus indicibus instruxit edidit. Tomi primi, Pars. I. Lexicon Šâhnâ-mianum continens. Petropoli. 4° 20, 246 pages.

This work is highly important for the critio of the Šâhnâ-meh.

Vitæ poetarum Persicorum, ex Dauletschahi historia poetarum excerptæ, ad fidem codd. mss. persice edidit, latine vertit, annotationibus instruxit Joannes Augustus *Vullers*. Fasc. 1. Gissæ 1839. 8°.

Italo *Pizzi*, Storia della Poesia Persiana. 2 Vols. Torino 1894.

The reading of this work is to be recommended.

Theodor *Nöldeke*, Das iranische Nationalepos.

Contents : §§ 1-5, Alte Spuren epischer Erzählungen.

§§ 6-15, Gestaltung der nationalen Überlieferung.

§§ 16-74, Das Schahname.

Grundriss der Iranischen Philologie. II. B. 1. 2. Lief. pp. 130-211. 1896.

This article is the most important which has recently been written about the Shāhnāme.

Hermann Eihé, *Neupersische Litteratur*. Grundriss der Iranischen Philologie, etc. II Vol. pp. 212-368. 1896-97.

Contents : (a) *Poesie*. I.—Übersicht über die Quellen. II.—Die Anfänge höfischer Dichtkunst. III.—Die historische Epik seit Firdausi. IV.—Die romantische Poesie seit Firdausi. V.—Die mystische und didaktische Poesie. VI.—Die weltliche Lyrik. (b) *Die Prosa* : VII.—Die erzählende und poetische Prosa. VIII.—Die wissenschaftliche und gelehrte Prosa.

This work is an excellent compendium and quotes completely the literature.

Le livre des rois, par *Abou'lkasim Firdousi* publié, traduit et commenté par Jules Mohl. I—VII. Paris 1838-1878. fol. (Collection Orientale).

Le livre des rois, par *Abou'lkasim Firdousi* traduit et commenté par Jules Mohl, publié par Madame Mohl. I—VII. Paris 1876-1878. 12°.

J. A. Vullers, *Firdusi liber regum qui inscribitur Schahname*. Editionem Parisiensem diligenter recognitam et emendatam lectionibus variis et additamentis editionis Calcuttensis auxit notis maximam partem criticis illustravit. Vol. I. 1877. Vol. II. 1879. Vol. III. fasc. 1-2 1880. Leyden. Opus ad finem perduxit. Landauer 1884.

Although Firdausi's Shāhnāme belongs already to the Mahometan time, still this epic poem treats entirely of the ancient Persian empire and is therefore to be considered as an important source for mythic history as well as for the political history of the Sassanian kings.

Firdausi, The Shāh Nāme. Translated and abridged in prose and verse by J. Atkinson. Edited by J. A. Atkinson. London. 440 pp. 1886.

Italo Pizzi, *Firdusi il libro dei re : poema epico recato dal persiano in versi Italiani* VIII. voll. Torino. 1886-1888.

An excellent translation of the whole Shāh-Nāme.

F. Spiegel, *Awesta and Shāhnāme*. Zeitschr. d. D. Morgenländ. Gesellschaft. Vol. 45, pp. 187-203.

Italo Pizzi, *Gli Eroi del libro dei Re di Firdusi*. Saggio. Torino. 1879. pp. 75 4°.

Pizzi, relying on his own researches of the sources, describes the mythic heroes of the Shāhnāme, the Iranian kings and the princes acting under their supremacy as well as their Turanian adversaries.

W. Tomaschek, *Yidgah*, ein beachtenswerter éranischer Dialekt. Bezzenberger's Beiträge zur Kunde der indogermanischen Sprachen. 1882. Vol. VII. pp. 195-210.

Yidgah is a tribe on the south side of the eastern Hindukush speaking one of the most archaic dialects in modern Iran. Tomaschek's essay relies upon Biddulph's *Tribes of the Hindoo-Koosh*.

E. G. Browne, Some Notes on the Poetry of the Persian Dialects.

Journal of the Royal Asiatic Soc. 1895. pp. 773-825.

Ch. Huart, Le dialecte Persan de Siwand. Journal Asiatique 9: Série 1. Bd. pp. 241-246.

Ch. Huart, La prière canonique Musulmane, poème didactique en langue kurde. Journal Asiatique. 5, pp. 86-109.

Amedée Querry, Le dialecte guerrouci. Mémoires de la Société de linguistique de Paris. 9, pp. 1-23. 1895.

Amedée Querry, Le dialecte persan de Nâyin. *Ibid.* 9, pp. 110-24. 1895.

Amedée Querry, Dix quatrains de Mirza Abou'l-Hassan Djendaki dit Yéghmâ, en dialecte sémnani. *Ibid.* 9, pp. 323-329.

E. Mockler, Origin of the Baloch. Journal of the Americ. Orient. Soc. 64, 1, pp. 30-36. 1895.

W. Geiger, Das afghânische Præteritum. Indogerm. Forschungen III, pp. 111-129. 1893.

W. Geiger, Baluchische Texte mit Übersetzung. Zeitschr. d. Deutsch. M. Gesellsch. 47, pp. 440-449. 1893.

W. Geiger, Afghânische Studien 1. und 2. Zeitschr. f. Vergl. Sprachf. 33, 246-58; 474-77. 1894.

XV.

HISTORY, RELIGION, LIFE, CUSTOM, AND LITERARY ACTIVITY

OF THE

PÂRSÎS IN INDIA. :

Pages 59-61.

History *Gujarat*, from the Persian of Ali Mohammed Khan, with copious annotations by James Bird, Esq. London 1835. 8°.

مرات سکندری, History of Gujarat. Bombay 1851. fol.

Henry Lord, The Religion of the Parsees. As it was compiled from a Book of theirs, written in the Persian character, and by them called their Zundavestaw. London 1630. 4.

Histoire de la Religion des Banians, contenant leurs lois, etc. Avec un traité de la Religion des anciens Persans ou Parsis, etc. Traduit de l'Anglais de Henry Lord. Paris 1667. 12.

Dadabhai Naoroji, The Parsi religion. Time. May. 1889.

Ferdinand *Justi*, Himmel und Hölle der Parsen. Münchener Allgemeine Zeitung. Beilage 1888. pp. 4625-26.

Relying upon the Viráfnáme *Justi* treats the Parsi-conceptions of heaven and hell in the Sassanian period.

A. W. *Buckland*, Parsee Burial in India. Journal of the Anthropological Institute of Great Britain and Ireland. 18, p. 420.

An article about the towers of silence of the Parsis is to be found in "Cornhill Magazine." 1883. 1, p. 419-424.

W. F. *Ainsworth*, The Kosti, or Fillet of the Fireworshippers. Ind. Antiqu. 19, pp. 89-93.

Dosabhoy Framjee, The Parsees: their History, Manners, Customs and Religion. London 1858. 8.

Dosabhai Framji Karaka, History of the Parsis, including their Manners, Customs, Religion and present position. With coloured and other illustrations 2. Vols. London. XXXIII, 332 and VIII, 350 p. 1884.

Karaka's book, a paean of loyalty, relates the history of the Persian fugitives of the time after the battle of Nahavand 641 after Christ and enumerates with pride and enthusiasm the great charitable foundations created in the presidency of Bombay by the now powerful and rich Parsee community.

Wilhelm *Geiger*, Die Parsigemeinden in Persien und Indien. Gegenwart XVI, 199-202, 27. März.

Geiger has used for his article *Dosabhoy Framjee's* book, 'The Parsees,' Bombay 1858.

Rājendralāla Mitra, The Parsis of Bombay: a lecture delivered in Febr. 26, 1880, at a meeting of the Bethune Society. Calcutta, Thacker. 43 p.

This book relates the history of the Parsees until the time when they found a refuge at Bombay.

Gödel-Lannoy, die Reste der alten Parsen in Persien. Augsburger Allgemeine Zeitung, Beilage No. 78. 98. 1880.

A. *Houtum-Schindler*, Die Parsen in Persien, ihre Sprache und einige ihrer Gebräuche.

Zeitschrift der D. Morgenländ. Gesellschaft, Bd. XXXVI, p. 54 follow. 1882.

L. *Juillard*, Les Parses ou adorateurs du Soleil. Bourg, Chambaud 58 p.

Bomonji Bairāmji *Patel*, *Parsi Prakāsh*, being a record of important events in the growth of Parsi community in West India. Bombay 1883. 4°. 92 pag.

Delbos treats of the Parsis in the "Revue Universelle Nationale," Sept. 1884.

Brugsch, Die Feueranbeter. Vossische Zeitung. Berlin 1890, Sonntagsbeilage. N. 15.

A. *Orlow*, Einige Nachrichten über die Geberschulen in Persien (in Russian language).

Zapiski Arch. Obsch. 5, 99-104.

Sapisski Vostočnago otdělenija Imp. Russkago archeologičeskago Obščestwa. N, p. 99-104.

L. C. *Casartelli*, The literary activity of the Parsis during the past ten years in Avestic and Pehlevi Studies. Cf. Transactions of the IX. International Congress of Orientalists. Vol. 2, pp. 528-536. London. 1893.

ERRATA.

- Page 2, l. 6, read Anthropologie,
„ 2, l. 11 „ Ariacae.
„ 3, l. 23 „ persischen.
„ 4, l. 40 „ Prášek.
„ 6, l. 3 „ now complete, *for* not yet complete,
„ 8, l. 22 „ Civiltä,
„ 9, l. 37 „ Doctor-Dissertation,
„ 24, l. 17 „ Piétrement's.
„ 24, l. 31 „ héroiques.
„ 31, l. 2 „ Übersetzung.
„ 31, l. 7 „ Achaemenidischen.
„ 33, l. 12 „ Syntaxe.
„ 35, at the top are omitted the numbers of pages, which
are given in the Index.
„ 41, l. 45, read Der *for* Dr.
„ 48, l. 21 „ contributions *for*, *not* of.
„ 57, ll. 31, 32, 35, read Šáhnámíánum and Šahídíánum,
„ 58, l. 21, read *par*, *not per*.

જરથોશ્તી ધર્મ, તવારીખ, રાહરસમ, સાહીત્ય વગેરે
ઉપર હીંદુસ્તાનમાં છપાયેલાં પુસ્તકોની ટીપ.

રચનાર,

ખાંન બાહદુર બહમનજી બેહરાંમજી પટેલ,
“ પારસી પ્રકાશ ” ના કર્તા.

મુંબઈ :

એન્યુકેશન સોસાયટી છાપાખાનામાં છાપ્યું.

સને ૧૯૦૧. હસિવી.

સાંકળીઉં.

	સફે.
૧ ઓદારનાસીને લગતાં પુસ્તકો	૧
૨ જરથોશ્તની આગમજના ધર્મ સંબંધી પુસ્તકો.....	૨
૩ જરથોસ્ત પેગામખર વીશિનાં પુસ્તકો.....	૩
૪ જરથોશ્તી ધર્મને લગતાં પુસ્તકોના તરજુમા	૪
૫ જરથોશ્તી ધર્મ તથા તવારીખને લગતાં પુસ્તકોના “ટેક્ષ્ટસ” ...	૧૧
૬ જરથોશ્તી ધર્મ સંબંધી બાબદાનાં પુસ્તકો.....	૧૭
૭ જરથોશ્તી મજહબને લગતા કેટલાક રેવાજે તથા ક્રીસ્ટીઆનીટી સાંમે થયલી તકરારોને લગતાં ચોપાનયાં.....	૨૫
૮ ધર્મબોધ અથવા છોકરાંઝ્મોને શિખવવાની ચોપડીઝ્મો.....	૩૪
૯ નામાં તથા ક્રીસ્તા (ઈશિની)	૩૬
૧૦ નીતિ સંબંધી ચોપાનયાં, વાઝ્મોને વગેરે.....	૩૯
૧૧ પરચુટલુ ચોપડીઝ્મો	૪૨
૧૨ પંચંગી તથા જરથોશ્તી સને અને કખીશાને લગતાં પુસ્તકો.....	૪૬
૧૩ પંદનામાં અથવા નશીહતની ચોપડીઝ્મો.....	૫૩
૧૪ પારસીઝ્મોની તવારીખ તથા ભુગોલને લગતાં પુસ્તકો	૫૪
૧૫ રાહરસમ, રેવાજ, ક્રિઝ્મા વગેરેને લગતાં પુસ્તકો.....	૫૯
૧૬ બ્યાકરલુ, ફરહંગ, બાષાશાઝ્મ વગેરેને લગતાં પુસ્તકો.....	૬૩

સાંકળીઝાં.

ગ્રંથકારોનાં નામોનું

[અમિ સાંકળીઆમાં જે આંકડાઓ ઉપર જીનાં નંબર આપેલાં છે તેટલી વાર તે સફામાં તે ગ્રંથકારનાં પુસ્તકોની નોંધ આવેલી સમજવી.]

અ

- અરદેશર ડોશાબાઈ મુનશી—૫૬.
 અરદેશર નશરવાંનજી ખીલીઆરીઆ—૬—૪૭.
 અરદેશર ફરાંમજી મુસ—૪૦.
 અરદેશર રસતમજી મુલ્લાંશરિજ, દસ્તુર—૫.
 અરદેશર શોરાખજી દસ્તુર કામદીનના—૫—૫૦—૫૧—૫૨—૫૪.
 અસપંદીઆરજી કામદીનજી, દસ્તુર—૪૬.
 અસપંદીઆરજી ફરાંમજી રખાડી, દસ્તુર—૫—૧૮—૨૨—૨૭—૩૦.
 અસપંદીઆરજી બરજોરજી પંથકી, અમિ—૬—૧૬.
 અમદલજી આદરજી માડન, અમિ—૭.
 અમદલજી કેરશાસપજી આંતીઆ, અમિ—૧૭—૩૪.
 અમદલજી દારાખજી જામારપ આશાના, દસ્તુર—૪—૭—૨૬—૫૩.
 અમદલજી દારાખજી સંજાણુ, દસ્તુર—૪—૫—૧૨—૧૩—૨૩—૨૬—૨૭—૨૮—૪૬—૫૦.
 અમદલજી નવરોજજી આંતીઆ, અમિ—૮.
 અમદલજી નશરવાંનજી માસટર (પરશીઆ)—૫૬.
 અમદલજી બરજોરજી પટેલ—૫૮.
 અમદલજી રસતમજી કાંગા, અમિ, ખી. અમિ.—૧૬.
 અમરજી શોરાખજી મેહરજી રાંણુ, દસ્તુર—૫—૨૩—૨૬—૬૩ ૬૪.

ક

- કાઉશ રસતમજીલાલ, મુલ્લાં, દસ્તુર—૫૪.
 કાવરાજી અમદલજી કાંગા, અમિ—૫—૬—૧૦—૬૩—૬૪.
 કાવરાજી દીનશાહજી કેઆશા—૪૩—૫૪.
 કાવરાજી નશરવાંનજી કાંગા, અમિ—૧૬.
 કાવરાજી ફરદુનજી મરજ્યાંન—૮.
 કાવરાજી બરજોરજી સંજાણુ—૩૭.

કાવરાજી મનચેરજી મોદી, ઝમિં—૧૬-૨૦-૨૧-૨૪-૨૮-૩૧-૩૨-૩૬.
 કાવરાજી રોહરાખજી પટેલ—૫૨-૫૩.
 કેકોબાદ આદરબાદ નોશરવાંન, દસ્તુર—૧૬-૧૭.
 કેકોબાદજી મીનોચેહરજી મુસ્લાં શિરિજનાં, દસ્તુર—૨-૬.
 કેખરાઈ ખીન કાઉશ ધરિંની—૨૮.
 કેખરાઈ જમાસપજી જમાસપ આરાના, દસ્તુર—૩૪.
 કેખરાઈ રતનજી સરાફ—૪૬.

ખ.

ખરોદજી ખેરચજી પાવરી, ઝમિં—૪૧-૪૨.
 ખરોદજી જમરોદજી જમાસપ આરાના, દસ્તુર—૫૮.
 ખરોદજી ડોશાબાઈ મજગાંમવાલા, ઝમિં—૨૧.
 ખરોદજી મનચેરજી કટેલી, ઝમિં—૨૧-૨૨-૩૫.
 ખરોદજી રસતમજી કામાજી—૩-૬-૧૦-૧૧-૧૬-૨૨-૨૫—
 ૪૩-૪૫-૪૭-૪૯-૬૪.
 ખોદાચાર દસ્તુર રોહરીઆર ધરિંની—૧૭.

બ.

બમરોદજી એદલજી જમાસપ આરાના, દસ્તુર—૫૩.
 બમરોદજી જીજીબાઈ, સર (પેહલા)—૫૭.
 બમરોદજી દોરાખજી ખંડાલિવાલા—૩૮.
 બમરોદજી પાલણજી કાપડીઆ—૫૫—
 બમરોદજી ફરાંમજી રખાડી, ઝમિં—૬-૨૧-૪૭-૬૧.
 બમરોદજી લીમજીબાઈ અપુ—૫૯.
 બમરોદજી રોરાખજી કુકાદાર, દસ્તુર—૨૬.
 જમાસપજી એદલજી દાદાચાંનજી, ઝમિં—૨૪-૩૪-૩૫.
 જમાસપજી મીનોચેહરજી જમાસપ આરાના, દસ્તુર; ઝમિં. ઝમિં; પી.
 ઝમિં. ડી; ડી. સી. ઝમિં. —૬-૧૩-૧૭-૧૮-૨૦-૨૩-૨૫
 —૨૬-૩૦-૩૬-૪૦-૪૩-૫૬-૬૦-૬૨-૬૩.
 જીજીબાઈ બેહરાંમજી છાપગર—૧૪.
 જીવણજી જમરોદજી મોદી, ઝમિં; ખી. ઝમિં; રામશુલઝમિંલખાં—૧૫—
 ૧૭-૧૮-૧૯-૨૨-૨૩-૨૪-૨૫-૩૮-૪૧-૪૩-૪૪-૪૫-
 ૪૭-૪૮-૫૪-૫૬-૫૭-૫૯-૬૨-૬૩.

જે. ડી. મેહતા—૬૪.

જાંહગીરજી જમશેદજી ખાતીવાલા—૪૬.

જાંહગીરજી ખરજેરજી વાછા—૧૩.

જાંહગીરજી બેજનજી કરાંની—૩૬—૩૭.

જાંહગીરજી મેહરવાંનજી પલીડર—૩૬—૪૦.

જાંહગીરજી હોરમજી પંથકી—૧૯.

૧.

તેહમુરશ દીનશાહ અકબેસરીઆ, ઝિં—૩—૪—૧૨—૧૫—૩૦—૩૮

૬.

ડોશાબાઈ ફરાંમજી કરાકા—૫૯.

ડોશાબાઈ શોરાબજી મુનશી, ઝિં—૧—૨૭—૫૦—૫૧—૫૨.

૬.

દાદાબાઈ કાવરાજી અખખારે સોદાગરવાલા—૧૪^(૨)

દાદાબાઈ ખરોદજી દોરડી, ઝિં—૧૬—૪૬—૫૬.^{(૩) (૨)}

દાદાબાઈ ધનજીબાઈ જશાંવાલા—૪૨.

દાદાબાઈ નવરોજજી પ્રોફેસર—૨૫—૩૧—૩૨—૬૧—૬૨^(૨)

દાદાબાઈ ફરદુનજી, ઝિં (ભરૂચના)—૭.

દાદાબાઈ માણિકજી ખીલીમીરીઆ—૧.

દાદાબાઈ હીરજીબાઈ પટેલ—૬૩.

દારાબ પાલણી, દસ્તુર—૮.

દારાબજી પેશાતનજી સંભાળા, ખી. ઝિં; દસ્તુર; શમશુલખાલામા—૪—

૭—૧૦—૧૧—૧૩—૧૪—૧૬—૧૮—૨૫—૩૬—૪૪—૪૫—૪૭^{(૪) (૨)}

—૪૮—૫૭—૫૯—૬૨.^(૪)

દારાશાહ રતનજી ચીચગર, ખાંનખાહદુર—૪૩.

દીનશાહ દાદાબાઈ આલપાઈવાલા—૪૭.

દોરાબજી હોરમજી બંગાલી—૨૭.

૫.

ધનજીબાઈ જમશેદજી મેધારા—૩—૨૫—૪૧.

ધનજીબાઈ નવરોજજી કુરલાવાલા—૨૪—૪૨—૪૫.

ધનજીભાઈ પેશતનજી કોટવાલ, ખી. ઝ્મિ., ઝ્મિલ. ઝ્મિલ. ખી.—૨
 ધનજીભાઈ કુરાંમજી પટેલ.—૬૪^(૨)

૧.

નવરોજજી કાવરાજી મુકાબિહરાના—૩૬.
 નવરોજજી જમરોદજી જમરાપ આશાના, દસ્તુર.—૩૭.
 નવરોજજી દોરાબજી ખંડાણિવાલા, ખી. ઝ્મિ; ઝ્મિલ. ઝ્મિલ. ખી.—૧૯.
 નવરોજજી દોરાબજી ચાંનદાઈ.—૩૫.
 નવરોજજી નાનાભાઈ કુરાંમજી.—૬૧.
 નવરોજજી કુરદુનજી, સી. આઈ. ઈ.—૨૧—૨૨—૨૭—૩૨—૩૪—૫૧.
 નવરોજજી માણિકજી કાંગા.—૭.
 નવરોજજી રસતમજી લારડ.—૪૭.
 નશરવાંનજી તેહમુલજી દુરખીન.—૨૭.
 નશરવાંનજી નવરોજજી મુકાદમ.—૭.
 નશરવાંનજી કુરાંમજી ખીલીમોરીઆ.—૧—૨—૩૬—૪૧—૪૩—૬૩.^(૧)
 નશરવાંનજી શાપુરજી તવરીઆ.—૨૩.
 નાદરશાહ હોરમજી મુખીઆ, ઝ્મિલ. ઝ્મિમ. ઝ્મિડ ઝ્મિસ.—૪૧.
 નાનાભાઈ નશરવાંનજી માસદર.—૫—૧૩—૧૯.^(૨)
 નાનાભાઈ રસતમજી રાંણીના.—૪૧—૪૪.

૫.

પદમજી શોરાબજી જોશી.—૪૨.
 પાલણુજી કાવરાજી માડન, ઝ્મિ.—૨૬—૨૯.
 પાલણુજી ખરોદજી મીચ્છી.—૧૭—૪૨—૪૬.^(૧)
 પાલણુજી જીવણુજી હાંતરીઆ.—૨—૫૩.^(૨)
 પાલણુજી ખરજોરજી દેસાઈ.—૪—૨૪—૫૫—૫૬.^(૩)
 પાલણુજી હોરાંગજી ડોડીવાલા.—૩૦.
 પીરોજશાહ શાપુરજી ફેનોગ્રાફર.—૧૨.
 પેશતનજી કાવરાજી રખાડી, ઝ્મિ.—૧૨—૨૧—૨૨—૨૪—૪૦.
 પેશતનજી કાવરાજી મુકાબિહરાના.—૩૭.
 પેશતનજી કુવરજી ડાકટર.—૩૭—૫૩.
 પેશતનજી નવરોજજી પાવરી, જી. જી. ઝ્મિમ. સી.—૨૬—૪૧—૪૩.^(૧)
 પેશતનજી માણિકજી જમિ જમરોદવાલા.—૨૮.

પેશાતનજી જમરોદજી દસ્તુર જમારપ આશાના, ઝમિં—૧૨.
 પેશાતનજી બેહરાંમજી સંજાલુ, દસ્તુર, રામશુલઝમાલમા, ઝમિંમ. ઝમિં,
 પી. ઝમિંમ. ડી.—૩—૭—૧૪—૧૬—૧૮—૨૦—૨૧—૨૨—૨૬
 (૩) (૨) (૨) (૩) (૨)
 ૩૦—૩૧—૩૨—૩૪—૩૬—૪૦—૬૩.

કે.

કરદુનજી દારાબજી જમારપ આશાના, દસ્તુર—૮—૨૨—૩૧—૩૮—૪૬.
 કરદુનજી નશરવાંનજી રખાડી, ઝમિં—૩૫.
 કરદુનજી બેહરાંમજી દસ્તુર જમારપ આશાના, ઝમિં—૮.
 કરદુનજી મરજખાંનજી, મોબિદ—૧—૫—૭—૮—૧૪—૩૮—૪૬—૫૦
 (૨) (૨) (૨)
 —૫૨—૫૩—૫૪.
 ફરાંમજી અસપંદીઆરજી રખાડી, દસ્તુર—૪—૬—૫૮.
 ફરાંમજી કાવરાજી બનાજી—૪૦.
 ફરાંમજી મીનાચેહરજી દસ્તુર જમારપ આશાના, ઝમિં, પી. ઝમિં.—
 ૧૨—૩૪—૬૩.

ફરાંમજી રસતમજી વીકાજી, પી. ઝમિં, ઝમિલ. ઝમિલ. પી.—૧૦.
 ફરાંમજી શોરાબજી મેહરજી રાંધાના, દસ્તુર—૫—૩૭.
 ફરાંમજી પેશાતનજી કાવરાજી માડન—૨૪
 ફરાંમજી શોરાબજી માસ્ટર—૧૭.

ફરિજ પીનકાઉરા, મુલ્લાં, દસ્તુર—૩—૪૪—૪૬—૫૨—
 (૩)
 ફરિજશાહ રસતમજી બાટલીવાલા, કવિ—૪૪—૪૭.
 ફરિજજી જમારપજી દસ્તુર જમારપ આશાના, ઝમિં—૧૧.

ખ.

ખઆબાઈ ફરાંમજી રખાડી, ઝમિં—૧૮—૧૯.
 ખરજેરજી ઝિરચજી બજાં, ઝમિં—૨૪—૩૫.
 ખરજેરજી નવરોજી તાતા, ઝમિં—૬.
 ખરજેરજી નશરવાંનજી કુટાર—૫૧.
 ખરજેરજી પાલાયુજી દેસાઈ—૫૫—૫૬.
 (૨)
 ખરજેરજી શોરાબજી આશખરનર—૨.
 ખહમનજી ડોશાબાઈ મુનશી—૨૮.
 ખહમનજી નવરોજી રાહીઆર—૪૬.
 ખહમનજી પેશાતનજી વાડીઆ—૪૬.

બહમનજી બેહરાંમજી પટેલ, ખાંતબાહદુર—૪૩—૪૫—૪૭—૫૪—૫૮.
 બાહદુરજી મેહરવાંનજી બાહદુરજી, ખી. ઝ્મિ.—૧૭—૨૪.
 ખી. ઝ્મિફ. મેહતા—૬૪.
 બેજનજી રસતમજી—૩૬.
 બેહરાંમગોર તેહમુરશ અકલેસરીઆ, ઝ્મિમ. ઝ્મિ.—૧૩.
 બેહરાંમજી કાવરાજી મોદી—૫૧.
 બેહરાંમજી ડોશાભાઈ બાસલા—૧.
 બેહરાંમજી ફરદુનજી મરજખાંત—૨૮.
 બેહરાંમજી ભીખાજી કાંગા, ઝ્મિ૦—૫૧—૫૪.

મ.

મનચેરજી કાવરાજી રાપુરજી લંગડાના (મનસુખ) —૧૩—૧૮—૨૨—
 ૩૩—૩૮—૪૨—૪૫—૫૬.
 મનચેરજી જામાસપજી વાછા, ઝ્મિ૦—૨૬.
 મનચેરજી રાપુરજી વાછા, ઝ્મિ૦—૫.
 મનચેરજી હોશંગજી જામાસ—૫૧.
 માણિકજી નરારવાંનજી ધાલા, ઝ્મિ૦—૪૨—૪૭.
 માણિકજી બરજોરજી મીનોચેહર હોરમજીના—૩૭.
 માણિકજી રસતમજી ઉનવાલા, ઝ્મિ૦—૧૫.
 માણિકજી લીમજી હાંતરીઆ—૬૧.
 માણિકશાહ દાદાભાઈ—૮.
 મીનોચેહરજી ઝ્મિદલજી જામાસપ આશાના, દસ્તુર—૬—૨૭—૩૩.
 (૪)
 મેહરજીભાઈ પાલણુજી માડન—૬—૧૪.
 મેહરનોશાજી બરજોરજી મેહરજી રાંણાના, ઝ્મિ૦—૩૪.
 મેહરવાંનજી ફરદુનજી મરજખાંત—૩૮.

ર.

રતનજી ફરાંમજી વાછા—૫૨—૫૮.
 રતનજી રસતમજી કાંગા, ઝ્મિ૦—૧૮—૩૫.
 રતનશાહ દોરાબજી કાપડીઆ, ખી. ઝ્મિ.—૨૨.
 રસતમજી પેરીતનજી હમજી આર સુરતી, ઝ્મિ૦—૩૮.
 રસતમજી ઝ્મિદલજી મેહતા—૪૪—૫૬.
 રસતમજી કેકેબાદજી મુલ્લાં શીરોજના, દસ્તુર—૧—૨૬.
 રસતમજી જામાસપજી દસ્તુર મેહરજી રાંણાના, ઝ્મિ૦ ૬—૮—૨૬—૩૧—૫૭.
 રસતમજી પાલણુજી પટેલ—૩૫.

ખોદાશનાસીને લગતાં પુસ્તકો.

કેતાખે ખેશતાખ—જરેદશત અક્રશાર—તથા જીનદેહ રોદ, કે જે ઇશાનના સાસાનીઆન વંશના પાદશાહ ખુરાઈ પરવીજનના વખતમાં જરથોસ્તી ફેરકાના ફાજોલોની લખેલી હતી, તેનો હિંદુસ્થાનમાં આવ્યા બાદ દસ્તુર આઝર કેવાનના શાગેરદાએ ચાલુ ફારસીમાં તરજુમો કીધો હતો તે ઉપરથી ગુજરાતીમાં તરજુમો. ડોરાભાઈ સોરાખજી મુનશી. જામે જમરોદ છાપાખાનું. ૧૨૧૭ ઇસ્વીજરદી, ૧૮૪૮ ઇશિવી.

ખુદાશનાસી ખાલા—અંક ૧ લો. આકાશ તત્વ લખનાર, નશરવાનજી ફરામજી ખીલીમીરીયા. દી. અરેદશરની કુંપની. ૧૨૬૪ ઇસ્વીજરદી, ૧૮૯૪ ઇશિવી.

ગુલજરે હાલ—ઈઆને ખોદાઈ રાહનો બાગ, એ કીતાબ મધે હકતાલાને પીછાંનવાની વતીને રાજ પાદશાહની કાહાંણીને તરીકે કહેલી છે. અશલ કીતાબ (શેરાકરત) માં બનેલી છે. ફારસીમાંથી ગુજરાતી તરજુમો કરનાર મુલાં રશતમ ખીન મુલાં કેકોબાદ. મુંબઈ શમાચાર છાપાખાનું. ૧૨૧૬ ઇસ્વીજરદી, ૧૮૪૬ ઇશિવી.

અરથુસ્તી દીનના બેદની મૂળ કૃત્તી—ભાગ ૧ લો, રચનાર બેહરાંમજી ડોસાભાઈ બસલા. રૈવાકાંઠા સમાચાર તથા અમદાબાદ શમરોર બાહાદૂર છાપાખાનામાં છાપ્યો. ૧૨૬૮ ઇસ્વીજરદી, ૧૮૯૯ ઇશિવી.

[એનો ખીજો ભાગ એજ શાલમાં બાહરે પડ્યો હતો.]

દાનેશ નામએ જાહાંન—ઈઆને આ પુરાતક જગતનાં ગનેઆનનું એ મધે હેકમત અને શીલસુશીના કાએમિદા પ્રમાણે આશમાન તથા જમીન ઉપરની કેટલીએક બાબતોનું એઆન તથા ખોલાસો કરેલો છે. એ કેતાખ અસલમાં રાને ૮૭૯ હેજરીનાં શાલમાં એક દાનાવ શીલસુફ નામે અલીઆમ-રાન ગએઆશોદીન અલી બેને અલી અમીરાંન અલહોરોની એશરૂહાંનીએ બદખશાંન નામના રોહોરમાં બનાવી છે. હાલમાં મુંબઈ શમાચાર છાપાખાનાના માલિકની ખાહેશથી એક દાનાવ અને કાબેલ મુનશીએ એક ગુજરાતી જાણુ-નાર સાથે મલીને તરજુમો કરેઆ છે. મુંબઈ શમાચાર છાપાખાનામાં માએદ ફરદુનજી મરજ્યાનજીની તપાસ ઉપરથી છાપી પ્રગટ કરી છે. ૧૨૧૫ ઇસ્વીજરદી, ૧૮૪૬ ઇશિવી.

પારસી યોગ અભ્યાસ—લખનાર, દાદાભાઈ માણેકજી ખીલીમીરીયા. મુંબઈ: મીસ્ત્રી પ્રીટીંગ વર્ક્સ. ૧૨૬૯ ઇસ્વીજરદી, ૧૯૦૦ ઇશિવી.

મકારીકૃતે કૃષ્ણવાંની—અથવા જામે કેજશરો, નામની ફારસી કેતાબ તથા તેહેનો યુજરાતી તરજુમો. સર જમશેદજી જીજીભાઈ નાઈટનાં હેકમથી ફારસીમાંથી તરજુમો કરનાર, રાઈઅદ અબ્દુલ કૃતા (ઉરફ) મીર અશારફ-અલી મુનશી. જામે જમશેદ છાપાખાનાનું. ૧૨૧૭ યજ્ઞદજ્ઞરદી, ૧૮૪૮ ઇશિવી.

મજદયશની ધર્મ અને ખોદારાનાંસી—ખોદારાનાસી યાને યિયોસો-શીને લગતાં લખાણોમાંથી જરથોસ્તી દીનને લગતી બાબદોનો કરેલો સંગ્રહ. રચીને પ્રસિદ્ધ કરનાર, ધનજીભાઈ પેશતનજી કોટવાલ ખી. એમ. મુબઈ: “બલાવાટસ્કીલાજ” યિયોસોશીકલ સોસાયટી. ૧૨૧૭ યજ્ઞદજ્ઞરદી, ૧૮૬૭ ઇશિવી.

સરનામેએ શહે યજ્ઞદાંની—(યાને ખોદાઈ બેદોનું મથાલું) જેમાં નવજેતની ક્રિયા, સુદરેહ તથા કુસ્તીના બેદો અને તેપરથી ઉપજાવેલી ઉત્તમ નસીહતો, અશો જરથોસ્ત સાહેબની લાવેલી ચીજોનો ખુલાસો તથા બંદગીની રીત વગેરે. ફારસી પરથી તરજુમો કરનાર, પાલનજી જીવનજી લીમજીભાઈ હાંટરયા મુબઈ: ઇંડીયન પ્રીંટીંગ પ્રેસ. ૧૨૫૫ યજ્ઞદજ્ઞરદી, ૧૮૮૬ ઇશિવી.

Goolkārē Hall ; or, The Garden of Divine Ecstasy, published by Burjorjee Sorabjee Ashburner, from the Original Persian work compiled by Gosain Bunwalidas, surnamed Vali. Bombay. 1862.

Zoroastrianism in the Light of Theosophy. Being a collection of selected articles from the Theosophical Literature, Compiled by Nasarwanjee F. Billimoria. Bombay: Printed at the “Tatva Vivechaka” Press, 1896.

જરથોસ્તની આગમજના ધર્મો સંબંધી પુસ્તકો.

દસાતીર કેતાબ—ઈઆને આગલા ઇરાની પેગંમબરો ઉપર ઉતરેલાં પવીત્ર નામાંઓ કે જે અસલ આરામાંની જોખાંનમો છે તે તથા તેહનો કદીમ ફારસીમાં પાંચમા સાસાંનનો કીધેલો તરજુમો તથા તે સાહેબે કીધેલી શરેહનો યુજરાતી તરજુમો. દસ્તુર કેકોબાદજી મીનાચેહરજી મુલ્લાં શરિજના. દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૧૭ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૪૮ ઇશિવી.

દસાતીર—જેમાં અશો પારસી પેગમ્બર સાહેબોનાં પંદર નામાંઓ સમા-યલાં છે. હીજરી સને ૩૫૯ માં લખાયેલી જુની દસાતીરનાં સુધ કીધેલા નુસકાપરથી તરજુમો કરનાર તથા ખીજી ફારસી ચોપડીઓપરથી ખુલાસો આપનાર, પાલનજી જીવનજી લીમજીભાઈ હાંટરયા. મુબઈ: ઇંડીયન પ્રીંટીંગ પ્રેસ. ૧૨૫૭ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૮૭ ઇશિવી.

The Desatir; or, Sacred Writings of the Ancient Persian Prophets, in the original tongue, together with the ancient Persian version and commentary of the Fifth Sasan. Carefully published by Mulla Firuz bin Kaus, who has subjoined a copious Glossary of the Obsolete and Technical Persian Terms, to which is added an English translation of the Desatir and Commentary. In two volumes. Bombay : Printed at the " Courier " Press, 1818.

The Desatir; or, The Sacred Writings of the Ancient Persian Prophets, together with the Commentary of the Fifth Sasan. Translated by Mulla Firuz bin Kaus. Edited and republished by Dhunjeebhoy Jamsetjee Medhora. Bombay : Printed at the Education Society's Press, 1888.

જરથોસ્ત પેગમબર વીશેનાં પુસ્તકો.

“ અશેા જરથોસ્તની કેટલીએક પુલંદ ખાશીએતો અને કામા—
આથામ્મખાણુ. ” એ બાબત ઉપર એમવદ રોહરીઆરજી દાદાભાઈ ભર-
આએ રાહનુમાએ માજદીઅસનાં સભા તરફથી કરેલાં ત્રણ બાબણાં. દફતર
આશકારા છાપાઆનું. ૧૨૫૬ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૮૭ ઇશવી. [પુસ્તક ૫ મું
આંક ૧ લો.]

“ જરથોસ્તનો દીસો ” એ વિષય ઉપર મી. ખરોદજી રસ્તમજી
કામાએ આપેલું બાબણુ. તા. ૨૨ મી જૂન ૧૮૯૯ ને દીને બઝમે જશને રોજ
હોરમજદ વાલી મંડળી તરફથી. મુબઈ. જ. ન. પીટીટ પારસી આરફનેજ.
કેપતન પ્રીટીંગ વર્ક્સ. ૧૨૬૮ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૯૯ ઇશવી.

જરથોસ્તનામું—પેગમબર સાહેબ અશેા જરથોસ્તના જનમારાના એહ-
વાલમાં દસ્તુર જરથોસ્ત બેહરાંમે બનાવેલાં ફારસી પુસ્તકનો શરેહ સાથે
યુજરાતી તરજુમો. હિનામનો રેસાલો. દસ્તુર પેશોતનજી બેહરાંમજી સંબાણા.
બમે જમશેદ છાપાઆનું. ૧૨૩૩ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૬૪ ઇશવી.

જરથોસ્તનામું—પેગમબર અશેા જરથોસ્તના જનમારાનો અહેવાલ
અવસ્તા ઉપરથી. ખરોદજી રસ્તમજી કામાજી. દફતર આશકારા છાપાઆનું.
૧૨૩૯ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૭૦ ઇશવી.

[એ પુસ્તકની ખીજી આવૃત્તિ ઈ. સ. ૧૮૯૦ માં એ. તેહમુરશ દીનશાહ
અકલેસરીઆએ છપાવી પ્રગટ કીધી હતી.]

તોસાફિ જરથોસ્ત,—એટલે જે પેગમબર હજરત જરથોસ્તની તારીફનો
ફારસી કેતાબ ઉપરથી યુજરાતી તરજુમો. શોરાબજી જમશેદજી જીજીભાઈ.
દફતર આશકારા છાપાઆનું. ૧૨૩૯ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૬૯ ઇશવી.

નવું જરતોશ્તનાયું—યાને પેગમ્પર સાહેબ અશો જરતોશ્તની હુંદ-ગીનો અહેવાલ. પ્રોફેસર વિલ્યમસ જેક્સનના રચેલા “જરતોશ્ત, ઇરાનનો પેગમ્પર” એ નામના ઇંગ્રેજ ગ્રંથનો તરજુમો. તરજુમો કરનાર તરફથી કેટલીએક ખોલાસાવાર નોટો સાથે. ભાષાંતર કર્તા, પાહલનજી ખરજેરજી દેસાઈ. જરતોશ્તીઓમાં મુદત વેંહઅવા માટે તરજુમો કરાવી છાપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર, સોહરાબજી એદલજી વાડેન. મુંબઈ: ધી. જ. ન. પીટીટ પારસી આરફનેજ કેપટન પ્રિન્ટીંગ એન્ડ લીથોવર્ક્સ. ૧૨૬૯ યજ્ઞજરદી. ૧૯૦૦ ઇશવી.

પ્રસિદ્ધ પેગમ્પરો અને કોમો.—તેમાં જરતોશ્ત મુસા, કરાઈસટ, અને મહમદ એમોની હુંદગીના અહેવાલ અને પુરાતન ‘એમીરિઅન’ અસલ પારસી) એમની સંક્ષેપ, અને યાહુદી, ખ્રીસ્ટી, અને ઇસલામી કોમોની અને તે સાથે આ દુનિયાને પેદા થવાની સંપૂર્ણ તવારીખ. (૪ પુસ્તકો — એક ક્રીતાખમાં) બનાવનાર, રશતમજી હોરમસજી બલભાઈ, રાહીએડ કાર. મુંબઈ. કમરશીયલ પ્રેસ છાપાખાનામાં છાપી છે. ૧૨૪૨ યજ્ઞજરદી. ૧૮૭૩ ઇસવી.

મોજેજતે જરતોશ્તી,—ઇઆને હજરત જરતોશ્તનાં ખરહક મોજેજતે તમામ અવલથી તે આખેર મુખીનાં તથા જરતોશ્તી દીનનું મુખતેસર ખએમોનાં. દસ્તુર એદલજી દારાબજી સંજાણુ. જમ્બેજમરોદ છાપાખાનું. ૧૨૦૯ યજ્ઞજરદી. ૧૮૪૦ ઇશવી.

The Age of the Avesta and Zoroaster. From the German of Dr. Wilhelm Geiger and Dr. Fr. von Spiegel. By Darab Dastur Peshotan Sanjānā, B.A. Bombay : Education Society's Press, 1255 Yezdezerdi, 1886 A. D.

જરથોશ્તી ધર્મને લગતાં પુસ્તકોના તરજુમો. અવસ્તાના.

અર્દવીસુર ચસ્ત ખામાએની—તરજુમો કરનાર તથા છપાવનાર, એમર-વદ તેહમુરસ દીનશાહ અંકલેશ્વરીઆ. મુંબઈ: ધી રિપોર્ટર્સ પ્રેસ. ૧૨૪૩ યજ્ઞજરદી. ૧૮૭૪ ઇશવી.

આવાં ઇમ્બિશત ખામાએની—યુજરાતી જબાનમાં હાં કીધી છે. માજ-દીઅરાની દીનના સાહેબોને પહલવાને વારાતે. દસ્તુર એદલજી દારાબજી જમાસ્પ આશાના. મુંબઈ સમાચાર છાપાખાનું. ૧૨૦૨ યજ્ઞજરદી. ૧૮૩૩ ઇશવી.

ઈજશને—યુજરાતી હરફે તથા તેનો યુજરાતીમાં ઈ. સ. ૧૮૨૪ માં દસ્તુર ફરામજી અસપંદીઆરજી રખાડી અને ખીજ દસ્તુરોએ કરેલો તરજુમો. જોએ ખ્રાંચ ઓફ ધી રાએલ એશીઆટીક સોસાયટીએ છપાવેલો. ૧૨૧૩ યજ્ઞજરદી. ૧૮૪૩ ઇશવી.

ઈજ્જશને બામાએની.—પેહલવી, સંસ્કૃત અને ગુજરાતીમાં થાએલા ઈજ્જશનેના તરજુમા ઉપરથી. તે સાથે આકૂરંગાનો તથા આકૂરીનો ગુજરાતીમાં માએની શુધાંતી. દસ્તુર અસપંદીઆરજી ફરામજી રખાડી. મુબઈ-સમાચાર છાપાખાનું. ૧૨૧૮ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૪૯ ઈસવી.

ઈજ્જશનેનો હ મા હા (હાવનીમ) નો ગુજરાતી તરજુમા. દરેક શબ્દનાં વ્યાકરણ તથા ખોલાસા સાથે. એમ કાવરાજ એદલજી કાંગા. દફતર આશાકારા છાપાખાનું. ૧૨૩૬ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૬૬ ઈસવી.

યજ્ઞશને તથા વીરપરદનો ગુજરાતી તરજુમા. અસલ અવસ્તા ઉપરથી શરેહ તથા નોટ સાથે. એમ કાવરાજ એદલજી કાંગા. નિર્ણયસાગર છાપાખાનું. ૧૨૫૫ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૮૬ ઈસવી.

પુરદેહ અવસ્તા—તેનો ગુજરાતી ભાષામાં સાર. બનાવનાર, નાનાભાઈ નશરવાનજી પાલણજી. મુબઈ મધિ ગણપત કૃષ્ણજીનાં છાપાખાનામાં છપાયો. ૧૨૩૫ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૬૬ ઈસવી.

પુરદેહ અવસ્તા બામાએની, ઇયાને અશેમ, યથા, પાંચો ગેહ, નીઆ-એશેા, ઇયિશતો, પટેટો, અને ખીજ જરૂરીઆત પઠવાના અવસ્તાએની માએની સાથેની કેતાબ. કદમી જરૂરીઆતીએની આહેશથી. દસ્તુર અરદેશર રસ્તમજી મુલ્લાંશરિખના. સમાચાર દરપણુ છાપાખાનું. ૧૨૩૦ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૬૧ ઈસવી.

ખોરદેહ અવસ્તા બામાએની, ગુજરાતીમાં. દસ્તુર ફરામજી શોરાખજી મેહરજી રાણાના. મોએદ ફરદુનજી મરજખાંનજીનાં કારખાનામાં. ૧૧૮૭ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૧૮ ઈસવી.

ખોરદેહ અવસ્તાનો ગુજરાતીમાં તરજુમા. દસ્તુર એદલજી દારાખજી સંભણા. માએ કોરીઅર છાપાખાનું. ૧૧૮૭ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૧૮ ઈસવી.

ખોરદેહ અવસ્તા. બામાએની તથા શરેહ. બનાવનાર, કાવરાજ એદલજી કાંગા. મુબઈ: નિર્ણયસાગર છાપાખાનામાં છાપ્યું છે. ૧૨૪૯ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૮૦ ઈસવી.

ગાથા બા માએની. ઇઆને ગાથાના તમામ હા તથા તેનો તરજુમા, શરેહ તથા પુષ્કળ નોટ સાથે. બનાવનાર, એમ કાવરાજ એદલજી કાંગા. (અરદેશર સોહોરાખજી દસ્તુર કામદીનનો ઇનામનો રેસાલો.) મુબઈ: નિર્ણયસાગર છાપાખાનું. ૧૨૬૪ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૯૫ ઈસવી.

ચષ્ટ બા માએની. પાક પુરદેહ અવસ્તા મધિથી દશ પટેા અને તેએનો ગુજરાતી તરજુમા. દસ્તુર એરઅજી શોરાખજી મેહરજી રાણાના અને એમ મીનોએહરજી શાપુરજી વાછા. મુબઈ ઇમિપીરીઅલ પ્રેસ. ૧૨૪૧ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૭૨ ઈસવી.

વીસપરદ તથા ઇરાંની પટેટની માએની તથા વંદીદાદનો મુખતેરાર એનતેઆબ. દસ્તુર કેકોઆદજ મીનોએહરજ મુસ્લાં શ્રીજના. મુખઈ સમા-આર છાપાઆનું. ૧૨૦૮ યજ્ઞજરદી. ૧૮૩૯ ઇશીવી.

વંદીદાદે શાદે યુજરાતી હરકે તથા તેનો યુજરાતીમાં ઇ. સ. ૧૮૨૪ માં દસ્તુર ફરામજ અસપંદીઆરજ રખાડી અને ખીજ દસ્તુરોએ કરેલો તરજુમો. યોએ પ્રાંચ ઓફ ધી રાએલ એશીઆટીક સોસાઈટીએ છપાવેલો. ૧૨૧૨ યજ્ઞજરદી. ૧૮૪૨ ઇશીવી.

[એ તરજુમો ફરી ખીજવાર ઇ. સ. ૧૯૦૦ માં એમના વારસ એં જમ-શેદજ ફરામજ રખાડીએ મુખઈવર્તમાન પ્રેસમાં છપાવી બાહેર પાડ્યો હતો.]

વંદીદાદનો અસલ અવસ્તા ઉપરથી શરેહ તથા નોટ સાથનો તરજુમો. તથા વંદીદાદમાં આવેલા અવસ્તાના તમામ બોલોની ફાઈલાલોજને કાએદે બનાવેલી ફરહંગ. એં કાવરાજ એદલજ કાંગા. દફતર આરાકારા છાપા-આનું. ૧૨૪૩ યજ્ઞજરદી. ૧૮૭૪ ઇસીવી.

[એની ખીજ આવૃત્તિ ફરહંગ વગર ઇ. સ. ૧૮૮૪ માં બાહેર પાડી હતી.]

વંદીદાદની પેહેલી તથા ખીજ પરગરદનો યુજરાતી તરજુમો. દરેક રાખ્દનાં બ્યાકરજ તથા બોલાસા સાથે. એં કાવરાજ એદલજ કાંગા. દફતર આરાકારા છાપાઆનું. ૧૨૩૪ યજ્ઞજરદી. ૧૮૬૪ ઇશીવી.

વંદીદાદની બ્યોગણીસમી પરગરદનો યુજરાતી તરજુમો. દરેક રાખ્દનાં બ્યાકરજ તથા બોલાસા સાથે. એં કાવરાજ એદલજ કાંગા. દફતર આરાકારા છાપાઆનું. ૧૨૩૬ યજ્ઞજરદી. ૧૮૬૬ ઇશીવી.

પાજંદના.

આશીરવાદ પાજંદના માએનીસાથે અને સંસ્કૃતના સાદા. એં રસત-મજ જમાસ્પજ દસ્તુર મેહેરજ રાણાના. મુખઈ ઇમખીરીઅલ પ્રેસ. ૧૨૩૭ યજ્ઞજરદી. ૧૮૬૮ ઇશીવી.

જરતોશ્તીએમાં પરજુતે સમે આશીરવાદ દેવાએ છે, તેહનો કવી-તામાં કરેલો તરજુમો. દસ્તુર હોરાંગજ જમાસ્પજ જમાસ્પ આરાના. મુખઈ યુનિયન પ્રેસ. ૧૨૩૭ યજ્ઞજરદી. ૧૮૬૮ ઇશીવી.

પાજનદ આશીરવાદ. યુજરાતી તથા એંગ્રેજ તરજુમો. બનાવનાર, મોએદ અસપંદીયારજ બરજોરજ પંકડી. મુખઈ, અખબારે સોદાગર છાપા-આનું. ૧૨૫૦ યજ્ઞજરદી. ૧૮૮૧ ઇશીવી.

પેહેલવીના.

ઈરાનના સાસાનીઆન તબકાના પેહેલાં પાદશાહ અરદેશેર બાબ-કાનની જંદગાંનીનો હેવાલ (“કારનામે અરદેશર બાબકાંન” એવે

નામનાં પેહેલવી પુરાતકનો દસ્તુર પેશુતનજી બેહરાંમજી સંજાયાઝ્મિ કરેલો તરજુમો,) જમિજમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૨૩ યજ્ઞદજરી. ૧૮૫૩ ધરિાવી.

[ઝ્મિ ચોપાનીઆમાં કારનામાં વિષે ૧૭ પાનાનો દીઆચો જગત પ્રેમીનાં બનાવનાર શેઠ સોરાબજી શાપુરજી બંગાલીઝ્મિ લખેલો છે.]

ધુનદેહશનેનો તરજુમો—પેહેલવી જુખાંન મધિથી યુજરાતી જુખાનમાં કીધો છે; માજદીઅશની દીનનાં લોકિને વાંચવાને સાહે. દસ્તુર ઝ્મિદલજી દારાબજી જમારૂપ આશાના. મોબિદ ફરદુનજી મરજ્યાનજીનાં કારખાનામાં. ૧૧૮૯ યજ્ઞદજરી. ૧૮૧૯ ધરિાવી.

The Vendidad.—Translated into English from Pahlavi (Dastur Darab Peshotan Sanjana's edition), with a transliteration in Roman characters, explanatory and philological notes, and an Introduction. By Navroji Manekji Nasservanji Kanga. Bombay : J. N. Petit Parsi Orphanage Captain Printing Works. 1899.

ફારસીના.

અરદાઝ્મે વોરાફનામું ઝ્મિટલે જે રોહનશાહ અરદેશર બાબકના હોકમથી અરદાઝ્મે વીરાફનું પાક રૂઢ હકની દરગાહ જાહને બેહરાત તથા દોજખને અહેવાલ જોઈ આયું તેની હકીકત. અસલ પેહેલવી ઉપરથી ફારસીમાં થાઝ્મેલા તરજુમાનું યુજરાતી ભાષાંતર. રસતમજી શોરાબજી. જમિજમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૧૩ યજ્ઞદજરી. ૧૮૪૪ ધરિાવી.

[ઝ્મિ પુસ્તક ફરી ખીજવાર ઈ. સ. ૧૮૧૮ માં ઝ્મિં ઝ્મિદલજી આદરજી માડને મુંબઈ ઈમિપીરીઅલ પ્રેસમાંથી છાપાવી પ્રગટ કીધું હતું.]

આરાસ્તેહુ ઈયાને ઈશિનના સાસાનીયન વંશના પેહેલા પાદશાહ અરદેશર બાબેગાનના બેગ્રા શાહાપુરના વખતમાં દાદાર ખીન દાદુખત નામના ઝ્મિક દાનાવ મોબેદે શ્રી રૂમ દેશના હકીમો સાથે કેટલાક સવાલ જબાબો કીધા હતા તેના પેહેલવી પરથી કોઈ દાનાવે કરેલા ફારસી તરજુમા ઉપરથી યુજરાતીમાં તરજુમો. ઝ્મિં દાદાબાઈ ફરદુનજી, ભરૂચવાલા. દ્વિતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૧૪ યજ્ઞદજરી. ૧૮૪૫ ધરિાવી.

જમારૂપીનો યુજરાતીમાં તરજુમો. નશરવાનજી નવરોજી મુકાદમ. નેટીવ પ્રેસ છાપાખાનું. ૧૨૧૨ યજ્ઞદજરી. ૧૮૪૩ ધરિાવી.

[ઝ્મિ ચોપડી છાપી બાહેર પાડવા માટે તે વેળાની પારસી પંચાતના અકાબરોઝ્મિ અટકાવ કીધો, અને તેનાં ૧૦૦ પાનાં જે છપાયાં હતાં તેના બદલામાં રૂ. ૩૦૦ આપ્યા હતાં, તે છતાંખી ઝ્મિ ચોપડીની થાડીક નકલો બાહેર પડી હતી.]

જામાસ્પી યાને જામાસ્પનામું. ત્રણ ભાગમાં. ભાગ પેહેલો, છપાવી પ્રગટ કરનાર, માનેકશા દાદાભાઈ માસ્તર. ઝોરામટરીઅન પ્રેસ. ૧૨૪૫ યજ્ઞજરદી. ૧૮૭૬ ઇશવી.

[ઝ્મિના ખીજ ભાગો છપાઈઆહેર પડ્યા નથી.]

દબેશતાંનેલ મળહેય હેવે નામે ઝ્મિક કેતાય જે ઝ્મિક દાનાવે ફારસીમાં બનાવેલી છે તેહની તાલીમ ૧૨ છે તે મધે તમાંમંદુનીઆના લોકોના આરાકારા થાઝ્મેલા મળહેયો દાખલ કરેલા છે તેહમોની તાલીમ પેહેલીના યુજરાતી તરજુમો. મોબેદ ફરદુનજી મરજ્યાનજીઝ્મે પોતાનાં કારખાનામાં છાપ્યું. ૧૧૮૪ યજ્ઞજરદી. ૧૮૧૫ ઇશવી.

[ઝ્મિની ખીજ આવૃત્તી ફરી તપાસીને કેટલાક દાખલાઝ્મો વધારીને અસલ ફારસી બેતો જે ઉપલી પેહેલી આવૃત્તીમાં નહીં હતાં તે દાખલ કરીને મોબેદ ફરદુનજી મરજ્યાનજીઝ્મે દ્વિતર આરાકારા છાપાખાનામાંથી ઇ.સ. ૧૮૪૫ માં બાહેર પાડી હતી.]

દીનહદીશનો તરજુમો; ફારસીપરથી યુજરાતીમાં માજદીઅસની દીનના લોકોને વાંચવાને સાહે. દસ્તુર ફરદુનજી દારાયજી જામાસ્પ આશાનાઝ્મે પોતાનાં કારખાનામાં છાપ્યો. ૧૧૯૨ યજ્ઞજરદી. ૧૮૨૨ ઇશવી.

ફરજ્યાતનામું—દસ્તુરાંન દસ્તુર દારાય પાલણુ શ્રી નોશારીનાં રેહવા-શીઝ્મે ફારસી જ્યાનમાં બનાવેલું તેહનો યુજરાતીમાં તરજુમો. ઝ્મિં ફરદુનજી બેહરાંમજી દસ્તુર જામાસ્પ આશાના. દ્વિતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૧૨ યજ્ઞજરદી. ૧૮૪૩ ઇશવી.

શેવાયતે દસ્તુર દારાય હમજઆર, અવસ્તામાંથી મળતાં ફરમાંનો સાથે. છપાવી પ્રગટ કરનાર, ઝ્મિરવદ રસતમજી જામાસ્પજી દસ્તુર બેહેરજી રાણુના. નવસારી પ્રીટીંગ અને ર્લીંગ પ્રેસમાં છાપ્યું છે. ૧૨૬૫ યજ્ઞજરદી. ૧૮૯૬ ઇશવી.

રેવાઝ્મેત—દીનબેહ માજદીઅશનીનાં હફતાદિ હરાત પોરશેરા પારોખ, ધ્યાને ઇંઝેતિર રેવાઝ્મેત ઝ્મિટલે જે શ્રી સુરતનાં કેટલાઝ્મિક દીનદાર જરતોસ્તી-ઝ્મિઝ્મે દીનબેહ માજદીઅશનીનાં ફરમાંનોના ખોલાસાના ૭૮ સવાલ ઇરાન લખી મોકલ્યા હતા, તે સવાલો તથા તેના ઇરાનથી આવેલા જવાબોનો યુજરાતીમાં તરજુમો આગલા દાહડા ઉપર કોઈસાહેબે કરેલો તેની નવસારીવાલા ઝ્મિં ઝ્મિદલજી નવરોજજી આંતીઆના હાથની લખેલી નકલ ઉપરથી અસલ ફારસી સાથે ફરી મુકાબલો કરી કાવસજી ફરદુનજી મરજ્યાને છાપી પ્રગટ કરી. દ્વિતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૧૫ યજ્ઞજરદી. ૧૮૪૬ ઇશવી.

સદદરે બેહેરેતવીલ—ઈઆને શોઝ્મો બાબ અથવા શોઝ્મો દરવાજની કેતાય ઝ્મિક શ્રી ખોરાસાનનાં રેહવાસી મુલ્લાં રસતમ ઝ્મિશકુંદીઆર તથા મુલ્લાં બેહબદ રસતમે લાંખી બેહરને વજનનાં ફારસી નામીયાં બેતો મધે

અનાવેલી બલી દીનનાં લોકોને અમલ કરવા લાગ્યેક માજદીઅરાની દીનની ફરજો તથા નશીહતો તથા નીતીથી ભરેલી છે તેનો યુજરાતી તરજુમા-
એ બરજોરજી નવરોજજી તાતા. દફતર આશાકારા છાપાખાનું. ૧૨૧૩
યજ્ઞદજરદી. ૧૮૪૪ ઇશિવી.

[એ તરજુમા દસ્તુર મીનોચેહરજી એદલજી જમાસ્પ આશાનાએ ફરેલો
છે. એની ખીજ આવૃત્તિ વધારા તથા સુધારા સાથે ઈ. સ. ૧૮૮૧ માં દસ્તુર
જમાસ્પજી મીનોચેહરજી જમાસ્પ આશાનાએ ફોર્ટ પ્રીટીંગ પ્રેસમાં છપાવી
આહેર પાડી હતી.]

યુરોપિયન વિદવાનોના પુસ્તકો ઉપરથી કરેલા.

આર્થજનાનો અને તેની હાલત, પેગમપર જરથોસ્ત, કદીમ ઇરાનમાં
ફ્રવજિએની આરાધના અને અહુનવધર્થના અર્થ. આ નામના આરસેસાલા.
લખનાર, ટ્રાફસેરો સ્પીગલ, વિશ્વેલ અને હાર્લે. મુંબઈ સમાચાર છાપા-
ખાનું. ૧૨૫૭ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૮૮ ઇશિવી.

ખોર્દેહઅવસ્તા, ખેરત સી. દી. હાર્લે એ કરેલા અવસ્તાના ફ્રેચ તર-
જુમા ઉપરથી યુજરાતી તરજુમા, ખુલાસાની પુષ્કળ નોટો સાથે. યુજરા-
તીમાં ભાષાંતર કર્તા, અએર્ધેત મેહેરજીભાઈ પાલનજી માદન. મુંબઈ સમા-
ચાર છાપાખાનું. ૧૨૫૬ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૮૭ ઇશિવી.

જરથોસ્તી મજહબ, ઇંગ્રેજી ઉપરથી તરજુમા કરનાર, અરદેશાર નશ-
રવાનજી ખીલીમોરીઆ. મુંબઈ વર્તમાન પ્રેસ. ૧૨૬૬ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૯૭
ઇશિવી.

યવિત્ર ગાથાવાણી. રેવરંડ એલ. એમ. મીલસ, તે પૂર્વ તરફની ભાષા-
એના અમેરીકન વિદવાન. એમના અંગ્રેજી તરજુમા ઉપરથી યુજરાતી
તરજુમા. અએર્ધેત મેહેરજીભાઈ પાલનજી માડન. મુંબઈ સમાચાર છાપા-
ખાનું. ૧૨૫૮ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૮૯ ઇશિવી.

યજ્ઞરને અને ગાથાએનાં મેહદ નોટો તથા જંદ અવસ્તા અને ગાથા-
એના તેમજ કેટલાંક વિરોધનામોના ખુલાસા સાથે મુંસ્થો સી. દી. હાર્લેના
ફ્રેચ તરજુમા ઉપરથી યુજરાતીમાં ભાષાંતર. અએર્ધેત મેહેરજીભાઈ પાલ-
નજી માડન. મુંબઈ યુનિયન પ્રેસ. ૧૨૫૪ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૮૫ ઇશિવી.

વન્દિદાદ, ખેરત સી. દી. હાર્લેના ફ્રેચ તરજુમા ઉપરથી યુજરાતી તર-
જુમા, પેહેલવી સરેહતા સંક્ષેપ સાર અને ખુલાસાની પુષ્કળ 'નોટો' સાથે.
યુજરાતીમાં ભાષાંતરકર્તા, અએર્ધેત મેહેરજીભાઈ પાલનજી માદન. મુંબઈ-
સમાચાર છાપાખાનું. ૧૨૩૫ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૮૬ ઇશિવી.

*Avesta and the Genesis; or, The Relations of the Iranians to the
Semites. Translated from the German of Dr. Fr. Spiegel, by K.
R. Cama. Bombay : Times of India Steam Press. 1880.*

Origination of the Eastern Iranians in ancient times, with an introduction on the Avesta Religion. By Dr. Wilhelm Geiger. Translated from the German, with a Preface, Notes, and a Biography of the Author, by Darab Dastur Peshotan Sanjana, B. A. Vol. I.—Ethnography and Social Life. Vol. II.—The Old Iranian polity and the Age of the Avesta. London : Henry Frowde, Amen Corner E. C. 1885 and 1886.

Extracts from the Narrative of Mons. Anquetil Du. Perron's Travels in India, chiefly those concerning his researches in the life and religion of Zoroaster. Translated from the French by Kavasji Edaljee Kanga. Bombay : printed at the Commercial Press. 1245. Yezdezardi, 1876 A. D.

French Views on Zoroastrianism. Translated from the texts of M. Adolphe Franck, and M. Jules Oppert (by F. R. Viccajee, B. A.) Bombay : Education Society's Press. 1868.

Havratāt and Ameretāt. An Essay illustrating the origin, growth and development of the conceptions involved in the names of the two Ameshaspands, Khordad and Amardad. Translated from the French of Professor James Darmesteter, with notes, by Hirji P. Wadia, B. A., LL. B. Bombay : Duftur Ashkara Press. 1888.

Home and Age of the Avesta. Translated from the German of Dr. Emil J. von Dillan. Bombay Samachar Press. 1256 Yezdezardi, 1887 A. D.

Jamshedi Naoroz. The new year's day of the ancient Persian Empire, embodying translations from the German of the eminent Numismatician, Dr. A. D. Mordtmann, of Constantinople. By K. R. Cama. Bombay : Duftur Ashkara Press. 1874.

[એજ મુજબ જમશેદી નોરોઝ વિષે એવણે ક્રીમિશનોની લાડબમાં ૧૮૭૪ તથા ૧૮૭૭માં કરેલાં ભાષણોનાં ચોપાંતયાં છપાવી પ્રગટ કરીધાં હતાં.]

The Jewish Angelology and Demonology based upon Parsism. Translated from the German of Dr. Alexander Kohut. In 4 parts. By K. R. Cama. Bombay : Fort Printing Press. 1883.

The Part taken by the Parsi Religion in the formation of Christianity and Judaism. Translated from the German of the late Dr. A. Kohut, Chief Rabbi: Belgrade. Bombay : Fort Printing Press. 1889.

The Persian and Jewish Doctrines of the resurrection and the immortality of the soul. Stray passages from W. R. Alger's

Critical History of the Doctrine of Future Life. Extracted by K. R. Cama. Bombay : Fort Printing Press, 1880.

The Philosophy of the Mazdayasnian Religion under the Sassanids. Translated from the French of L. C. Casartelli, with prefatory remarks, notes, and a brief biographical sketch of the author. By Firoz Jamaspji Dastur Jamasp Asa. Bombay : Printed at the Education Society's Press. 1889.

The Religion and the Customs of the Persians and other Iranians, as described by the Grecian and Roman authors. Translated from the German of Dr. Adolf Rapp, by K. R. Cama. Part First. Bombay : Printed at the *Times of India* Steam Press. 1876.

[એ પુસ્તક ૧૧ ભાગોમાં ૩૬૫ સફાનું છપાઈ આહેર પડ્યું હતું.]

Zarathushtra in the Gathas, and in the Greek and Roman Classics. Translated from the German of Drs. Geiger and Wuidischmann, with notes on M. Darmesteter's theory regarding the date of the Avesta, and an Appendix. By Darab Dastur Peshotan Sanjana, B. A. Leipzig : Otto Harrassowitz. 1897.

[એની બીજી આવૃત્તિ ઇ. સ. ૧૮૯૯ માં આહેર પડી હતી.]

The Zoroastrian Mode of Disposing of the Dead. Extracted and Translated from the German Works of Prof. Dr. Spiegel, Düncker, Rapp and Rhode. By K. R. Cama. Bombay : *Times of India* Steam Press. 1879.

Zoroastrian Religion as one of the sources of modern Philosophy. From Dr. Rôth's German work on the Egyptian and Zoroastrian Doctrines of Faith as the Oldest Sources of our Speculative Ideas. Extracted and translated by K. R. Cama. Bombay : *Times of India* Steam Press. 1879.

જરથોશ્તી ધર્મ તથા તવારીખને લગતાં

પુસ્તકોના "ટેક્સ્ટસ."

અવસ્તા હરકે.

ધજશને બાનીરંગ ધમ્માને ક્રીરીઆ સાથેની ધજશનેના આદર્ષ પાક કલાંઓની કેતાપ. [જંદ અક્ષરે] સર જમશેદજી જીજીભાઈ નાઇટિની મદદથી જમજમશેદ છાપાખાનામાં છપાઈ છે. ૧૨૧૬ યજ્ઞજરદી. ૧૮૫૦ ઇસવી.

પુરુષે અવસ્તા, નંદ હરેકે. પ્રગટ કર્તા, અંકલેશરીઆ. ૧૨૫૧ યજ્ઞજરદી. ૧૮૮૧ ઇશિવી.

ખેરદેહ અવસ્તા. પુદ અવસ્તાના હરેકે. રચનાર, કુરામજી મીનોચે-
હરજી દસ્તુર જામારપ આસાજીના, ખી. એ. મુંમધસિમાચાર છાપાખાનું.
૧૨૫૦ યજ્ઞજરદી. ૧૮૮૧ ઇશિવી.

ખેરદેહ અવસ્તા, અંકલે જે જરૂરીઆત પઢવા જોગ નીઆઅમેશો
અને ઇઅશતો. નંદનાં નવાં ડીઆથી પેહેલીવાર જામેજમરોદ છાપાખાના
મધે છપાઈછે. ૧૨૨૦ યજ્ઞજરદી. ૧૮૫૧ ઇશિવી.

ફરવણી બાજ ધરણાં સાથે તથા આફરીગાનો અને આફરીનો. નંદ
હરેકે. પ્રગટ કરનાર, તેહમુરસ દીનશાજી અંકલેશરીઆ. મુંમધ; ફોર્ટ પ્રીટીંગ
પ્રેસ. ૧૨૫૨ યજ્ઞજરદી. ૧૮૮૩ ઇશિવી.

યજ્ઞશને બાનીરંગ [પ્રેક્ટિસર વેસ્ટર ગાર્ડનાં નંદ દફતર ઉપરથી] પ્રગટ
કરનાર, તેહમુરસ દીનશાજી અંકલેશરીઆ. ફોર્ટ પ્રીટીંગ પ્રેસ. ૧૨૫૭ યજ્ઞ-
જરદી. ૧૮૮૮ ઇશિવી.

વરનેહાદે અવસ્તા, ઇઆને જરતોસ્તીઆનાં બચ્ચાંઆને અવસ્તા
શીખવાના કાએદાની ચોપડી. એમં પેરોતનજી જમરોદજી દસ્તુર જામારપ
આશાના. મુંમધ દુરખીન છાપાખાનું. ૧૨૧૬ યજ્ઞજરદી. ૧૮૪૬ ઇશિવી.

એ વંદીદાદ કે જેહને જીદદેવદાદ કરીને ભી કહેછે. એ પાક અને
ખાલેસ અવસ્તાનાં ૨૧ નુંસક હકની દરગાહથી આપણો બુજેરગ પેગંમબર
જરથોસ્ત અસપંતમાન અનોરોહરવાંન લાવેઆ તે મધેનો (૨૦ મો દદદ નુંસક)
જરૂર ઇઆજદાયરેગર મોએદાને દીને માજદીઅસનીનાં કામમાં પઢવાનો.
કીરીઆ મારગ તથા જોતી તથા આતરવખશીના મેહેલ તથા મોઠાં પરગણાં
સુધાં. દસ્તુર એદલજી દારાબજી સંજાણાની તપાસ ઉપરથી. જામેજમરોદ
છાપાખાનું. ૧૨૦૦ યજ્ઞજરદી. ૧૮૩૧ ઇશિવી.

વંદીદાદબાનીરંગ. યાને જોજદાયરેગર મોએદાને ભલી માજદયસની
દીનનાં કામમાં પઢવાનું સધલી કીરીઆમારગ તથા મોઠાં પરગરાં સાચનું
પવીતર કલામનું દફતર. અસલ અવસ્તા હરેકે. રોઠ દીનશાજી માણિકજી
પીટીટની મદદથી છપાઈ પ્રગટ કરનાર એરવદ પેરાતનજી કાવરાજી રખાડી.
ફોર્ટ પ્રીટીંગ પ્રેસ. ૧૨૫૪ યજ્ઞજરદી. ૧૮૮૫ ઇશિવી.

The Avesta Texts prescribed for the Intermediate Examination of
the University of Bombay, 1899, containing Hormezd, Ardabahisht,
Ardui Sur Bano, Khorshed, Mah and Tishtar Yashts. By Phi-
rozshah Shapoorji Photographer. Bombay: Education Society's
Press. 1899.

The Avesta Texts, prescribed for the Previous Examination of the

University of Bombay, 1896-99. By Darab Dastur Peshotan Sanjana, B. A. Bombay : Education Society's Press, 1896.

Mihir Yasht. Prepared for the use of the Students of the Intermediate B. A., Edited by Behramgore Tehmuras Anklesaria, M. A. Bombay : Fort Printing Press, 1269 A. Y. 1900 A. C.

ખીલારોકી હરકે (તરજુમા સાથે).

ઈરાની ખીલારોકી તખ્તીઓ વિષે યુરોપીયન ગ્રંથકારોએ કરેલી શોધ. ઇનામનો રીસાલો. ઈરાની ખીલારોકી હરકે જે પાહેડો અને ખીજી જગ્યાએ ઉપર મેજર રાલીનસન તથા ખીજી વિદ્વાનોએ ઉકલાવ્યા છે તેનો કાંચોદો, સમજ, વ્યાકરણ, ફરહંગ, તખ્તીઓના તરજુમા, વગેરે ખીજી સર્વે હકીકત. બંગીરજી બરજેરજી વાછા. જામે જમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૩૨ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૬૩ ઈસવી.

ખીલારોકી હરકોનાં લેખો વાંચવાની રીત. બનાવનાર, કાઉંટ એમ. ડી. ગોખીનીઓ. તરજુમા કરનાર, મનચેરજી કાવરાજી શાપુરજી લાં તે “મનસુખ.” મુંબઈ ઇન્સ્ટિટ્યુશન સોસાયટી પ્રેસ. ૧૨૩૪ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૬૫ ઈસવી.

ગુજરાતી હરકે.

પુરદેહ અવરતા. યુરોપીયન કાયદે ઉકલાવી શુદ્ધ ગુજરાતીમાં. બનાવનાર, નાનાભાઈ નરારવાનજી પાલણુજી. મુંબઈ મધે ગણુપત કૃષ્ણજીનાં છાપાખાનામાં. ૧૨૩૫ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૬૬ ઈસવી.

પુરદેહ અવરતા. હાલ ચાલુ કાયદે ઉકલાવી શુદ્ધ ગુજરાતીમાં. બનાવનાર, નાનાભાઈ નરારવાનજી પાલણુજી. મુંબઈ મધે ગણુપત કૃષ્ણજીનાં છાપાખાનામાં છપાયો. ૧૨૩૫ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૬૬ ઈસવી.

પુરદેહ અવરતા. (પુરદાદ, બેહરાંમ અને આવાં યરાત સાથે.) શુદ્ધ જોડણીમાં, તેની સાથ તાલિકો ધરાવતી કીરીઆઓની સમજણુસાથે. પ્રગટ કરનાર, દસ્તુર જામાસપજી મીનોચેહેરજી જામાસપ આસાના. મુંબઈ સમાચાર છાપાખાનું. ૧૨૪૩ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૭૩ ઈસવી.

આએ કેતાબ જરૂરીઆત પઢવાજોગ ખોરદેહ અવરતાની, તે મધે અશમ યથાથી તે પાંચ નીયાઓરા તથા પાંચે ગેહે અને ૩૫ ટેટા તથા રાખલી મલીને રપ ઇયરિતો તથા બાજ ધરણું સાથે ફરવશી, સતોમ, ધુપનીરંગ, આફરંગાંન, આફરીન, ઘેહેસારણું, આશીરવાદ, નીરંગો, ફરવરીઓનાંના દાહાડાપર પઢવાના હા અને એ વગેરે. દસ્તુર સાહેબ એદલજી દારાબજી સંજણુની છપાવેલી બામાઓનીની કેતાબ ઉપરથી તથા એ સાહેબના બપાવા જીનત-

બેહરે રસ્તમજ બેહરામજ સંખ્યાને હાથની લખેલી કેતાબ તથા ખીજ કેતાબો પરથી. દાદાબાઈ કાવરાજીએ મુબઈ સમાચાર છાપાખાનામાં છાપાવી. ૧૨૧૧ યજ્ઞજ્ઞરદી. ૧૮૪૨ ઇસવી.

[એની આગમજ ખોરદેહ અવસ્તાનું પેહલવેહલું પુસ્તક યુજરાતી ભાષામાં ઈ. સ. ૧૮૧૫ માં બોમ્બે કુરીઅરમાં શેઠ જીજીભાઈ બેહરામજ છપાગરે તથા એજ શાલમાં મોબેદ ફરદુનજ મરજખાંનજ એ પોતાનાં છાપાખાનામાં છાપી પ્રગટ કર્યાં હતાં, પણ તેમાં યજ્ઞે તથા ખીજ અવસ્તા સમાવેલા હતા નહી. તેથી ખોરદેહ અવસ્તાનું સંપૂર્ણ પુસ્તક પેહલવેહલું એ છપાયલું ગણાય.]

તમામ અવસ્તા. આએ કેતાબ ઈઅનજાંની બેહેતર સેતાએસા અને ખરતર નીઆએસા પઢવાનાં અને ઈજવાનાં તમામ અવસ્તા. બેહેદીન દાદાબાઈ કાવરાજીએ મુબઈનાં અખબારે શોદાગર તથા સમાચારદરપણુ છાપાખાનામાં છાપેઆ છે. ૧૨૬૦ યજ્ઞજ્ઞરદી. ૧૮૭૧ ઇસવી.

પાઝંદ હરફે.

Shikand-Gumanik Vijar. The Pazand-Sanskrit Text, together with a fragment of the Pahlavi. Edited with a comparative vocabulary of the three versions and an introduction. By Hoshang Dastur Jamaspji Jamasp-Asànà and E. W. West. Published by order of the Government of Bombay. Bombay Government Central Book Depôt. 1887.

પાઝંદ હરફે (તરજુમા સાથે.)

અએગેમદએઆ અથવા મોહોત વિષે વઅજ તથા અંદગી. પાઝંદ ભાષામાં યુજરાતી તરજુમા સાથે. એં મેહરજીભાઈ પાલણુજી માડન. એન્યુકેરાન સોસાઈટી સ્ટીમ પ્રેસ. ૧૨૬૧ યજ્ઞજ્ઞરદી. ૧૮૯૧ ઇસવી.

પેહલવી હરફે.

૧૪૨૬૨૬દીની એટલે જે પેગંબર હજરત જરતોસ્તના શાગેરદોમાંના એક શાગેરદ મેદીએમાહ ખીન આરાસે હજરત જરતોસ્તનાં મોજેજ તથા અવસ્તાનાં જોદોને બોલાશો તથા માજદીઅસની દીનનાં ઘણાએક ખાસ હોકમો વીશે બનાવેલી પેહલવી કેતાબ. દસ્તુર પેશોતનજ બેહરામજ સંખ્યાની તપાસ ઉપરથી. જમ્બેજમરોદ છાપાખાનું. ૧૨૧૮ યજ્ઞજ્ઞરદી. ૧૮૪૮ ઇસવી.

The Book of Arda Viraf. The Pahlavi Text prepared by Dastur Hoshangji Jamaspji Asa. Revised and collated with further MSS. with an English translation and introduction, and an appendix

containing the texts and translations of the Gosht-I-Fryans dan Hadokht-Nask. By Martin Haug, Ph. D., assisted by E. W. West, Ph. D. Published by order of the Government of Bombay. 1872. Bombay Government Central Book Depôt, London, Messrs. Trübner and Co.

The Pahlvi Bundelesh, lithographed. By Maneckji Rustomji Unvalla, Bombay. 1897.

The Dinā i Mainū i Khrat or the Religious Decisions of the Spirit of Wisdom. The Pahlavi Text prescribed for the Intermediate Examination of the Bombay University. Edited with an introduction, critical and philological notes, etc. By Darab Dastur Peshotan Sanjana, B. A. Bombay : Duftur Ashkara and the Education Society's Press. 1895.

Nirangistan, a Photozincographed facsimile of a MS. belonging to Shams-ul-Ulama Dastur Dr. Hoshangjee Jamaspjee of Poona. Edited with an introduction and collation with an older Iranian MS. in the possession of Ervad Tahmuras D. Anklesaria. By Darab Dastur Peshotan Sanjana, B. A. Bombay : Government Photozincographic Department. 1894.

The Pahlavi Text of the Nirangistan, wanting in the Indian MSS. and found in the Iranian copy T. D. By Darab Dastur Peshotan Sanjana, B. A. Bombay : Education Society's Press. 1894.

The Zand i Javit Shida Dād or the Pahlavi version of the Avesta *Vendidad,* the Text prescribed for the B. A. and M. A. examinations of the University of Bombay. Edited with an introduction, critical and philological Notes, and appendices on the History of Avesta Literature. By Darab Dastur Peshotan Sanjana, B. A. Bombay : Education Society's Press. 1895.

પેહલવી હરફે (તરજુમા સાથે.)

અધ્યાદગારે જરીરાંન, રાત્રોહા ઝમે અધરાંન અને અફદીઅ વ સહીગીઅએ સીસ્તાંન. નોટ સાથે તરજુમા કરનાર, જીવનજી જમશેદજી મોદી, ખી. એમ. મુંબઈ : એન્જ્યુકેશન સોસાયટી સ્ટીમ પ્રેસ. ૧૨૬૮ યજ્ઞ-જરદી. ૧૮૯૯ ધરિવી.

આદરખાદ મારાસપંદનું પંદનામું. ડાકટર હાઉગનાં ધન્યમનો રી-સાલો. અસલ પેહલવી જુઆનમાં-રોમન તથા ગુજરાતી હરફે ઉચ્ચાર, ગુજરાતી તરજુમા, અને અસલમાં આવેલા દરેએક રાખ્દની ફરહંગ મુધાં,

એં શેહરીઆરજી દાદાબાઈ બરૂઆ. દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૩૮
યજ્ઞદજરી. ૧૮૬૯ ઇશિવી.

ગનજે શાયગાંન તથા અન્દરજે આતરેપાત મારાસપન્દાંન તથા
માદીગાંને ચતરંગ અને અન્દરજે ખુસરોએ કવાતાંન, તેહેની
અસલ પેહેલવી એઆરત, જંદ અક્ષરે ઉચ્ચાર, યુજરાતી તથા ઇંગ્રેજી તર-
જુમો, શરેહ અને અગતજોગ પેહેલવી રાખ્દોની ફરહંગ સાથે. દસ્તુર
પેશોતનજી બેહરામજી સંજાણા. દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૪૪
યજ્ઞદજરી. ૧૮૮૫ ઇશિવી.

દીનકર્દ કેતાબ, તેહની અસલ પેહેલવી એઆરત, ઉચ્ચાર, યુજરાતી
તથા ઇંગ્રેજી તરજુમો, શરેહ, અને અગતજોગ પેહેલવી રાખ્દોની ફરહંગ
સાથે. દસ્તુર પેશોતનજી બેહરામજી સંજાણા. દફતર આરાકારા છાપા-
ખાનું. ૧૨૪૩ યજ્ઞદજરી. ૧૮૭૪. ઇશિવી.

[એનાં નવ દફતરો ઈ. સ. ૧૯૦૦ સુધીમાં છપાઈબાહરે પડ્યાં હતાં.]

પાક ખોરદેહ અવસ્તા, તેની પેહેલવી માએની શુધાં. એં કાવ-
રાજી નશરવાનજી કાંગા. દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૨૮ યજ્ઞદજરી
૧૮૫૯ ઇશિવી.

પેહેલવી જંદે બહુમન યસ્તની ટેકસ્ટ તેના ઉચ્ચાર તથા યુજરાતી
તરજુમો, તથા પેહેલવી મીનો-એ-ખીરદનો યુજરાતી તરજુમો ટીકાસહિત.
ખનાવનાર, કેકોબાદ આદરબાદ દસ્તુર નોશરવાંન. [છાપાખાનાંનું નામ
નથી.] ૧૨૬૯ યજ્ઞદજરી. ૧૮૯૯ ઇશિવી.

The Dādīstān-i-Dīnik, Questions I—XV, with Answers, being the
Pahlavi Text prescribed for the B. A. Examination of the Univer-
sity of Bombay. Edited with a collation and explanatory notes.
By Darab Dastur Peshotan Sanjana, B. A. Bombay : Education
Society's Press. 1897.

The Kārname-i-Artakhsir-i-Pāpakān, being the oldest surviving
Records of the Zoroastrian Emperor Ardashir Bābakān, the founder
of the Sāsānian Dynasty in Iran. The Original Pahlavi Text,
edited for the first time with a Translation in Roman characters,
Translations into the English and Gujarati Languages, with explana-
tory and philological Notes, an Introduction, and Appendices. By
Darab Dastur Peshotan Sanjana, B. A. Bombay : Education
Society's Press. 1896.

Kārnamak-i-Artakhsir-i-Pāpakān. Memoirs of King Ardashir,
the founder of the Sassanian Dynasty. The Pehlvi Text transli-
terated in Roman characters and translated into Gujarati. With a

corresponding account of his life, taken from the Shah-nameh of Firdusi. Edited with copious notes. By Kaikobād Adarbād Dastūr Noshervān. Bombay: Education Society's Press. 1896.

Kārnamak-i-Artakshshir Pāpakān. The original Pahlavi Text, with transliteration in Avesta characters, translations into English and Gujarati, and selections from the Shah-nameh. By Edalji Kersaspji Āntiā. Bombay: Printed at the Fort Printing Press. 1900.

Pahlavi Texts. Edited by Jamaspji Dastur Minocheherji Jamasp-Asana. I Ayibāt-ī-Zarirān—Shatunibā-ī-Aeran—Awadīh u Sahikih-ī-Sigastān—Khūsrū-ī-Kavātān-u-ritaki—Andarzihā-ī-Peshinikān—Chitāk andarz-ī-Poryotakeshān. Bombay: Fort Printing Press. 1897.

The Pahlavi Texts, containing Andarz-ī-Ādarbād Mūraspandān, Ardaz-ī-Vēhzhād, Farkho Firuz, Andarz-ī Khūsrū-ī Kavātān, Mādghān-ī Chatrang, and Kārnamak-ī Artakshshir Pāpakān. With transliteration in Avesta character and translation in Persian. By Khudāyār Dastur Shaharyār Irāni. Bombay: Fort Printing Press. 1268 A.Y. 1899 A. C.

જરથોસ્તી ધર્મસંબંધી બાબદોનાં પુસ્તકો.

અમેરેતાત. લખનાર, ખી. એમ. બાહાદુરજી, ખી. એ. મુબઈ: ધી “કમર” પ્રીટીંગ પ્રેસ. ૧૨૬૭ યજ્ઞજરદી. ૧૮૯૮ ઇસવી.

અર્દવીસુર અનાહીત. લખનાર, એરવદ જીવનજી જમશેદજી મોદી, ખી. એ. મુબઈ: ફાઈ પ્રીટીંગ પ્રેસ. ૧૨૫૬ યજ્ઞજરદી. ૧૮૮૭ ઇસવી.

અદૌબેહેશત અમરાસપંદ. ઇનામનો એક રૈસાલો. કર્તા, પાલનજી ખરશેદજી મીસ્ત્રી. મુબઈ: ફાઈ પ્રીટીંગ પ્રેસ. ૧૨૬૭ યજ્ઞજરદી. ૧૮૯૮ ઇસવી.

અવસ્તા જમાનાનું એકરારનામું. લખનાર, એરવદ જીવનજી જમશેદજી મોદી, ખી. એ. મુબઈ: ફાઈ પ્રીટીંગ પ્રેસ. ૧૨૫૬ યજ્ઞજરદી. ૧૮૮૬ ઇસવી.

અશો ફરોહર વિષે નિબંધ. લખનાર, એરવદ જીવનજી જમશેદજી મોદી, ખી. એ. મુબઈ: ફાઈ પ્રીટીંગ પ્રેસ. ૧૨૫૭ યજ્ઞજરદી. ૧૮૮૭ ઇસવી.

અશો સ્પીતામાન જરથોસ્તનો ધર્મ ફેલાયા પછી બહુ શહેરમાં આપેલાં બાણોનો તરજુમો અને શરેહ. (ઇજરનેનો ૪૫ મો હા.) લખનાર, ફરામરઝ સોરાબજી માસ્તર. મુબઈ: ફાઈ પ્રીટીંગ પ્રેસ. ૧૨૬૯ યજ્ઞજરદી. ૧૯૦૦ ઇસવી.

અહુનવર્ધિતિ ગાથા. ભાષણકર્તા, દારાબ દસ્તુર પેશોતનજી સંજાણા, ખી. ઝ્મિ. મુખધ; ઝ્મિન્યુકેશન સોસાયટીનાં છાપાખાનામાં છાપ્યું. ૧૨૬૬ યજ્ઞ-દજરદી. ૧૮૯૭ ઇશિવી.

એહેવાલે જંદ અવસ્તા—ધિઆને જરતોશતી મજહબનાં પુસ્તકોની ભાષા તથા ઝ્મે મજહબને લગતી બાબદની કેતાબો તથા તેની વીગત અને ઝ્મે કેતાબો વીરો થાઝ્મિલી શોધ કેટલી અને કેહેવી રીતે આજ સુધી કરેઆમાં આવી છે, વગેરે. મનસુખ તે મનચેરજી કાવરાજી લંગડાના. દફતર આશકારા છાપાખાનું. ૧૨૨૭ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૫૭ ઇશિવી.

આઈને જરતોશતી, ઝ્મેટલે પેગંબર જરતોશતની ફરમાવેલી ધરમનીતી, ધિઆને માણસોઝ્મે પોતાની જંદગીમાં કેહેવી રીતે અમલ કરવો તે બાબે માજદીઅશની દીનમો જાહેર કીધેલા કાનુનો. દસ્તુર અસપંદીઆરજી ફરાં-મજી રખાડી. મુખધસિમાઆર છાપાખાનું. ૧૨૧૭ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૪૮ ઇશિવી.

આઈને દીન બેહ માજદીઅસની, ધિઆને ભલી માજદીઅસની દીનમાં ફરમાવેલી ધરમનીતિ અથવા ઝોલાસા ભરેલી વાતો. ઝ્મે બઆબાઈ ફરાંમજી રખાડી. પારસી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ. ૧૨૩૭ યજ્ઞદજરદી ૧૮૬૮ ઇશિવી.

આતશની સેતાયશ ઉપર ઝ્મેરવદ જીવનજી જમશેદજી મોદીઝ્મે ફરાં-મજી કાવરાજી ધનસ્ટીટચુટમાં કરેલું ભાષણ, જમેજમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૫૩ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૮૪ ઇશિવી.

આતશબેહેરામની શાલગરેહ એટલે શું? જરતોશતીઝ્માઝ્મે બંદગી કરવાનું મકાન કીર્ડ? અને બંદગી કરતી વખતે આતશનો કેમલો કરવાનું કારણ શું? તે બાબત ઉપર દસ્તુર પેશોતનજી બેહરાંમજી સંજાણાઝ્મે કીધેલી વાઅજ. જમેજમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૩૪ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૬૫ ઇશિવી.

આદમ જાત તે સાહેબની બખશોશ માટે કેટલું આભારી છે, ઝ્મેવે નામની ઝ્મેક વાઆજ દસ્તુર જમાસપજી મીનોચેહેરજી જમાસ્પ આશાનાઝ્મે વાંચી સંભલાવી હતી તે. મુખધ; યુનિયન પ્રેસ. ૧૨૩૫ યજ્ઞદ-જરદી. ૧૮૬૬ ઇશિવી.

એબતાલે તફસીરે ગાહંમબાર ધિઆને દસ્તુર પેશોતનજી બેહરાંમજી સંજાણાઝ્મે બનાવેલાં ચોપાંનીઆંનો રદીઝ્મો. ધિઆજદાં પરશાત. સમાઆર દરપણુ છાપાખાનું. ૧૨૩૩ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૬૪ ઇશિવી.

ઈનતેબાબે વંદીદાદ અથવા વંદીદાદ નામનાં જરથોસતી ધરમપુસ્તકનો સાર. છપાવી પ્રગટ કરનાર, મોબેદ રતનજી રશતમજી કાંગા. મુખધ વર્તમાન પ્રેસ. ૧૨૫૦ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૮૧ ઇશિવી.

ઈશની વિષયો. લખનાર, જીવનજી જમશેદજી મોદી. મુખધ-ઝ્મિન્યુકે-શન સોસેટીના છાપાખાનામાં છાપ્યું. ૧૨૬૩ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૯૪ ઇશિવી.

[ઝ્મેનો ખીજે ભાગ ઈ. સ. ૧૯૦૦ માં બાહેર પડ્યો હતો.]

કદીમ બજદયસની કલાઓ; હોનવર તથા અરોમ વીરીનું બાષણ. લખનાર, નવરોજી દોરાબજી ખંડલિવાલા, ખી. એમ. એલ. એલ. ખી. મુંબઈ; ધી બોમ્બે જનિજમરોદ પ્રીટીંગ પ્રેસ કંપની લીમિટેડ. ૧૨૫૫ યજ્ઞદ-જરદી. ૧૮૮૫ ઇસવી.

કુરાતી કરવાની અગત તથા ક્રાએદા. લખનાર, નાનાભાઈ નરારવાનજી પાલજીજી. યુનિયન પ્રેસ. ૧૨૪૦ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૭૧ ઇસવી.

કેતામે દીને અવીજેહ, ઇઆને આલેસ દીનનાં કેટલાંક કુરમાનો. એમ. બઆભાઈ કુરામજી રખાડી. પારસી પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ. ૧૨૩૯ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૭૦ ઇસવી.

ખુલાસે દીને જરથોસ્તી, યાને જરથોસ્તી ધર્મક્રિયાનાં કુરમાનોનાં બેદાનો ખુલાસો, હાલનાં વૈદકશાસ્ત્રની શોધ સાથે મુકાબલો કરીને ઉમરે પુગેલાં જરથોસ્તી છોકરોએનાં વાકેફ કરવા સાહે. બનાવનાર, મોએદ અશપંદીયારજી બરજોરજી પંથકી. મુંબઈ વર્તમાન પ્રેસ. ૧૨૫૧ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૮૨ ઇસવી.

ખોરશેદ ઉપરનો ઇનામનો રેસાલો, કે જેમાં પારસીઓ, હિંદુઓ, ખ્રીસ્તીઓ, હિજીયશીયનો, ચીનાઓ, જાપાનીઓ, માલદીવ્યનો, મુસલમાનો, અમેરીકનો, પીરૂવીઅનો, આફ્રીકનો, સીરીઅનો, અને યુનાનીઓ ઇત્યાદી ઇત્યાદીનાં ધર્મનાં પુસ્તકોમાંથી જાણવાજોગ બાબદાનો સંગ્રહ. એદલજી રસતમજી કાંગા, ખી. એમ. ઇન્ડસ્ટ્રીયલ પ્રેસ. ૧૨૫૮ યજ્ઞદજરદી ૧૮૮૯ ઇસવી.

ખોલાસે માજદીઅસને, હેવે નામની એક માહબારત કેતાબ કે જે મધે આપણુ જરથોસ્તીઓ બરહક બોદાપરસ્ત છેયે તેની સાથેતીનાં જવાબ ઇસાઈ ધર્મનાં ઉપાધ્યાઓને આપ્યા બાદ તમામ જરથોસ્તીઓને દીન તથા દુનીઆનાં સેહેલા અને સુતરા ખરા મારગો બતલાવવા સાહે ચુલુગારા સારો ચુંટી કાઢી સર્વેને નશીહત લાએમકનું પુસ્તક. એમ. કાવરાજી મનચેરજી મોદી. મુંબઈ, સમાચાર છાપાખાનું. ૧૨૨૨ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૫૩ ઇસવી.

ગાયા ધંખાર ઉપર ભારાણુ. આપનાર, ખ. ર. કામા. યુનિયન પ્રેસ. ૧૨૪૧ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૭૧ ઇસવી.

જમરોદ, હોમ અને આતશ વિષે નિબંધો લખનાર, એમ. જીવણજી જમરોદજી મોદી, ખી. એમ. ફાઈપ્રીટીંગ પ્રેસ. ૧૨૫૩ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૮૪ ઇસવી.

જરથોસ્તી અલીઆસ, આંક ૧ લો. ખ. ર. કામા. દફતર આશાકારા છાપાખાનું. ૧૨૩૫ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૬૬ ઇસવી.

[એ ચોપાનયાંના ૧૧ આંકો ઇ. સ. ૧૮૬૯ ના મારચ માસ સુધી નીકલ્યા હતા, અને તે પછી તે બંધ કરવામાં આવ્યું હતું. એના પેહલા ૯ આંકનું એક પુસ્તક અને ૧૦ માંથી બીજું પુસ્તક ચાલુ કીધું હતું.]

જરથોશતી ધરમ પાલવાની અમત. આ બાબત ઉપર એક વાચ્છાન. દસ્તુર જમાસ્પજી મીનોચેહરજી જમાસ્પ આશાનાએ કરેલી. મુંમઈ, દફતર આશાકારા છાપાખાનું. ૧૨૩૮ યજ્ઞજરદી. ૧૮૬૯ ઇશવી.

જરથોશતી ધર્મનું પુરાતનપણું; તેની ખરી ખુખી; અને તેની ખીજ ધર્મો ઉપર થયેલી અસર. લખનાર, જેહાંગીર હોરમજી પંથકી. મુંમઈ, દફતર આશાકારા છાપાખાનું. ૧૨૬૪ યજ્ઞજરદી. ૧૮૯૫ ઇશવી.

જરથોશતી ધરમની મુલ મતલબ વીશે ભાષણ, જે કરનલ હેનરી એસ. આલકાટ તે થીયોસોફીકલ સોસાયટીના પ્રમુખ, એમણે તા. ૧૪ મી ફેબ્રુઆરી ૧૮૮૨ ને દીને મુંમઈના ટાઉનહાલમાં, પારસીઓની અરજ ઉપરથી કીધું હતું તે ગુજરાતીમાં. મુંમઈ સમાચાર છાપાખાનું. ૧૨૫૧ યજ્ઞજરદી. ૧૮૮૨ ઇશવી.

જરથોશતી ધરમની મોતેબરી અથવા પેગંબર જરથોશત અને તેની દીન વીશે જુદા જુદા વીદવાનોએ આપેલાં મતો. (જુદાં જુદાં પુસ્તકો ઉપરથી સંગ્રહ કરીને) લખનાર, એમરવદ દાદાભાઈ ખરોદજી દોરડી. મુંમઈ વર્તમાન છાપાખાનું. ૧૨૫૮ યજ્ઞજરદી. ૧૮૮૯ ઇશવી.

[એ પુસ્તકની ઈ. સ. ૧૮૯૧ માં ખીજ અને ૧૮૯૨ માં ત્રીજી આવૃત્તિ બાહર પડી હતી.]

જરથોશતી ધરમ શું છે તથા એ ધરમ કેહવો ઓતમ છે તે વીશેનો નિબંધ. બનાવનાર, દસ્તુર પેશોતનજી બેહરામજી મંજાણા. મુંમઈ, મુનિયત પ્રેસ. ૧૨૩૪ યજ્ઞજરદી. ૧૮૬૫ ઇશવી.

જરથોશતી લોકોનાં ધર્મ પુસ્તકો, તથા એ પુસ્તકોની ભાષા અને પુરાતનપણા વીશે નિબંધ. શોરાબજી શાપુરજી બંગાલી. જમિજમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૧૭ યજ્ઞજરદી. ૧૮૫૮ ઇશવી.

જરથોશતરેહ દીનામ, ઈઆને જરથોસ્તી દીનનો ઓલાસો, જંદ અવસ્તાનાં નેક કલાંમોથી તથા ખીજાં પુસ્તકોમોનાં મોતેબર દલીલ દાખલાઓથી શાબેત કરી આપેઓ છે કે હોરમજીની આપેલી દીન પેગંમબરોનો પેગામબર સત જરથોસ્તથી આલમના લોકોમાં પ્રથમ મશહુર થાએલી છે. એ ઉપરાંત અવસ્તાઓને અરથે ધર્મની ખરી નીતિની થોડીએક ખીનાયોની સાથે ગેર રીતીના ચાલતા રૈવાજોને શુધારવા બાબેના ઓલાસાનું પુસ્તક. એ. કાવરાજી મીનોચેહરજી મોદી. સમાચાર દરખણ છાપાખાનું. ૧૨૩૦ યજ્ઞજરદી. ૧૮૬૧ ઇશવી.

તક્કસીરે ગાહંબાર, ઈઆને ગાહંબારનાં જશનનો ઓલાસો. દસ્તુર પેશોતનજી બેહરામજી મંજાણા. જમિ જમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૩૨ યજ્ઞજરદી. ૧૮૬૩ ઇશવી.

દરમ્મિક જરથોશ્તીએ ભલા વીચારવાલા બેહમનને પોતાનાં દી-
લમાં રાખવાની જરૂર અને પુરી બુદ્ધીવાળા અકોમનને પોતાથી
દૂર કરવાની ફરજ ઉપર દસ્તુર પેશાતનજી બેહરામજી સંજાણાએ કરેલી
વાચ્છેજ. દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૬૦ યજ્ઞજરદી. ૧૮૯૦ ઇસવી.

દાદેજરથોશ્તી, ઇઆને હોરમજદે પોતાની પવીત્ર માજ્ઘીઅસની દીનને
દાદ ઇનસાફ જરથોશ્તની મારફતે ઝોકલેઆમ્ય તેની શામેતી બતલાવવામાં
ધર્મનાં અવસ્તા વાણી સુધાંનાં ઘણાંમ્મિક પુસ્તકોમાંથી શુદ્ધ અશુદ્ધ બાબદા
જીદી પાડી દેખાડવાને મુખતેસરમાં બોલાસો. અમે કાવરાજી મીનોચેહરજી
મોદી. મુખધિ આબુક પ્રેસ. ૧૨૩૫ યજ્ઞજરદી. ૧૮૬૬ ઇસવી.

દીને જરથોશ્તી. ઇઆને પાક હોરમજદે પોતાની ભલી દીન અવલમાં
પેગમબર જરથોશ્તને આપીય તે બાબેનાં ધરમપુસ્તકો મધેથી મુખતેસરમાં
દલીલ દાખલા ચુંડી. મોમેદ ખરશેદજી ડોશાભાઈ મજગામવાલા. પારસી
રીફારમર છાપાખાનું. ૧૨૨૮ યજ્ઞજરદી. ૧૮૫૯ ઇસવી.

દીને બેહ માજ્ઘીયરાની. પારસી રોહનશાહતની તથા પારસીઆના
હીંદી નયાગાંનોની તવારીખ, માજ્ઘીયરાની દીનમાં ફરમાવેલી ધરમનીતી
તથા માજ્ઘીયરાની ધરમનો અમલ કેમ કરવો તે બાબે જદ અવસ્તામાંથી
મળતો ખુલાસો. અમે જમશેદજી ફરામજી બચાભાઈરબાડી. સુરત અખ-
બાર છાપાખાનું. ૧૨૫૬ યજ્ઞજરદી. ૧૮૮૭ ઇસવી.

દીન માજ્ઘીઅશને; ઇઆને હોરમજદને માનવાનો ધર્મ, અથવા
બોદા પરસ્તી દીન. પારસી બાળકોને ઇઅજ્ઞદાં પરસ્તી મજહબનું જ્ઞાન
આપવા મ.ટે. અમે પેશાતનજી કાવરાજી રબાડી. જમે જમશેદ છાપા-
ખાનું. ૧૨૩૧ યજ્ઞજરદી. ૧૮૬૨ ઇસવી.

દુવા નામ સેતાઅેશને, તરજુમો તથા સરેહ સાથે. રાહનુમાએ
માજ્ઘીઅસનાં સબાની તરફનો રોઠ નવરોજજી ફરદુનજીની ઇઆદગારીનો
ઈનામનો રીસાલો. બનાવનાર, અમરવદ ખુરશેદજી મીનોચેહરજી કોલી.
દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૪૧ યજ્ઞજરદી. ૧૮૭૨ ઇસવી. [પુસ્તક
૪ થું. આંક ૨ જો.]

નામ સેતાઅેશને. ઇઆને ઉપલાં નામની પારસી લોકોની બાબવાની
અમે બંદગી તેની અસલ અંબારત તથા અરથો સુધાં તથા તે અરથો
ઉપર કીધેલી રોરેહ અને બોલાસા તથા ખીજ ધરમો અને દેશોના
લોકોનાં દફતરોના કલાંમો સાતે કીધેલા મુકાબલા અને દાખલા દલીલો
સુધાંનો રીસાલો. લખેલો “મનસુખ” તે મીં મનચેરજી કાવરાજી
શા. લં. અને છપાવી પ્રગટ કરનાર હેરબદ હીરાજી ફરામજી. યુનિયન
પ્રેસ. ૧૨૩૭ યજ્ઞજરદી. ૧૮૬૭ ઇસવી.

પરસતેશ કરવાને લાયક એકલો પરવરદેગાર છે. એ બાબદમાં રાહનુમાએ માજદીઅસનાં સભાની તરફનો નવરોજી ફરદુનજી ધનામનો નીચ્છ. બનાવનાર, એવરવદ ખુરશેદજી મીનોચેહરજી કહેલી. દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૩૫ યજ્ઞજરદી. ૧૮૬૬ ઇશાવી. [પુસ્તક ૨ જી. આંક ૬ ઠી.]

“ પાક ગાથાનો પેહલો કલામ ” એ ઉપર વઝ્ઝ અને “ જર-થોશતી પરસેશ ” એ ઉપર બાષણો, એવરવદ રોહરીઆરજી દાદાભાઈ ભર્યાએ રાહનુમાએ માજદીઅસનાં સભા તરફથી કરેલાં. દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૫૯ યજ્ઞજરદી. ૧૮૬૦ ઇશાવી. [પુસ્તક. ૫ મું આંક. ૫ મો.]

પાક મજદયશની જરતોશતી કલામો વીરો દસ્તુર પેશાતનજી બેહરાંમજી સંભળ્યાએ કરેલી વાઝ્ઝ. દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૫૯ યજ્ઞજરદી. ૧૮૮૯ ઇશાવી.

ફરજીઆતે જરતોશતી, અથવા જરથોશતી ટોલાનાં લોકોને પોતાને જીવંદગીમાં જે કાંઈ ફરજ આદા કરવી જોઈએ તેહની મુખતેશર હકીકત. દસ્તુર અસપંદીઆરજી ફરામજી રખાડી. મુખઈ સમાચાર છાપાખાનું. ૧૨૦૮ યજ્ઞજરદી. ૧૮૩૯ ઇશાવી.

ફરમાને જરતોશત. યાને આપણા અશો જરતોશતે કીધેલા હોકમો. બનાવનાર, એ પેશાતનજી કાવરાજી રખાડી. પારસી પ્રીટીંગ પ્રેસ. ૧૨૫૨ યજ્ઞજરદી. ૧૮૮૩ ઇશાવી.

ફરમાને દીને જરતોશતી—એટલે જે હોરમજદી રાહ ઉપર ચાલનારા પારસીઓને કીજે હકની દરગાહથી આવેલા પાક જરતોશતે અસપંદમાન અનોરોહરવાનની દીનનાં ફરમાનનું માસીક ચોપાન્યું. દસ્તુર ફરદુનજી દારાબજી જમારપ આરાના. જમે જમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૨૧ યજ્ઞજરદી. ૧૮૫૨ ઇશાવી.

[એ ચોપાન્યું બે વર્ષ સુધી ચાલુ રહ્યું હતું.]

બેહેરામ યજ્ઞ, તેનું અવસ્તા વગેરેમાંથી મળતું વર્ણન. લખનાર, રતનશાહ દારાબજી કાપડીઆ. મુખઈ: અખબારે સોદાગર છાપાખાનું. ૧૨૬૮ યજ્ઞજરદી. ૧૮૯૮ ઇશાવી.

લવિબ્યની જંદગી અથવા આત્માનું અમરપણું. લખનાર, જીવનજી જમશેદજી મોદી, ખી. એ. મુખઈ: ફોર્ટ પ્રીટીંગ પ્રેસ. ૧૨૫૮ યજ્ઞજરદી. ૧૮૮૯ ઇશાવી.

ભાશાણુ. જરતોશતી ધર્મને લગતી બાબદો ઉપર. ખરશેદજી રશાતમજી કામાજી. યુનિયન પ્રેસ. ૧૨૩૯ યજ્ઞજરદી. ૧૮૬૯ ઇશાવી.

મદદે ફરેશતે, એટલે જે ફરેશતાઓની મદદ ચાહવાના બાબમાં. જરથોશતીઓને હર કાંઈ મુશ્કેલીઅતના વખતમાં બિન્દ અમશાસ-

પંદાની આરાધના કરવાનું આપણી જંદ અવસ્તામાં ફરમાવેલું છે. તેને લગતી કેતામ. દસ્તુર એદલજી દારાબજી સંજાણા. અપ્પખરિ કખીશો છાપાપ્પાનું. ૧૧૯૬ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૨૭ ઇશિવી.

[એ પુસ્તક પાછું ઈ. સ. ૧૮૩૭ માં જમજમરોદ છાપાપ્પાનામાંથી, બેહદીન પેશાતનજી માણિકજીએ છાપી પ્રગટ કીધું હતું.]

મજદીઅસની જરતોશતી દીન ઉપર એતેકાદ રાખવાની ખુબી વીરો દસ્તુર પેશાતનજી બેહરાંમજી સંજાણાએ કરેલી વાઅજ. દફતર આશકારા છાપાપ્પાનું. ૧૨૫૮ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૮૮ ઇશિવી.

માજદીઅસનાંન લોકોની ખોદાપરશતી. ઈઆને પારસીએા એકજ ખોદાને માનનારા છે, તે બાબદ ઉપર રાહનુમાએ માજદીઅસનાં સબાનખે એલતેમાસથી દસ્તુરજી સાહેબ પેશાતનજી બેહરાંમજી સંજાણાએ કરેલી વાઅજ. દફતર આશકારા છાપાપ્પાનું. ૧૨૩૦ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૬૧ ઇશિવી. [પુસ્તક ૨ જુએ આંક ૧ હો.]

માણસજાતને ધરમની જરૂર અને મજદીઅસની ધરમનું પુરાતમપણું. એ બાબત ઉપર દસ્તુર પેશાતનજી બેહરાંમજી સંજાણાએ કરેલી વાઅજ. જમજમરોદ છાપાપ્પાનું. ૧૨૩૫ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૬૬ ઇશિવી.

મિશ્ર અથવા મેહર યજ્ઞદ: અવસ્તામાંથી મળતું તેને લગતું વર્ણન, તથા ખીજી પ્રજાઓમાં થતી તેને મળતી પરસ્તેરા સાથેના મુકાબલો. લખનાર, નશરવાંનજી શાપુરજી તવડીઆ. યુનિયન પ્રેસ. ૧૨૫૮ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૮૮ ઇશિવી.

મેહર અને જશને મેહેરંગાન. લખનાર, એમ. જીવણજી જમરોદજી ખોદી, ખી. એ. ફોર્ટ પ્રીટીંગ પ્રેસ. ૧૨૫૮ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૮૯ ઇશિવી.

યજ્ઞદાંપ્રસ્તી અને જરથોશતી ધરમ પાલવાની અગત એ બાબેની વાઅજ. દસ્તુર જમાસપજી મીનોએહરજી જમાસપ આશાનાએ ગયા ફરવરદગાનના પવિત્ર દિવસો ઉપર કીધેલી. મુબઈ સમાચાર છાપાપ્પાનું ૧૨૪૪ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૭૫ ઇશિવી.

રેકુબરે દીને જરથુશતી. એટલે જરથોસ્તી દીનનો જોમીએા. દસ્તુર એરઅજી શોરાબજી મેહરજી રાણાના. મુબઈ આપએખતીઆર છાપાપ્પાનું. ૧૨૩૮ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૬૯ ઇશિવી.

વાઅજો. દસ્તુર જમાસપજી મીનોએહરજી જમાસપ આશાનાએ ગયા ફરવરદગાનના દિવસો ઉપર કીધેલી. મુબઈ સમાચાર છાપાપ્પાનું ૧૨૪૩ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૭૪ ઇશિવી.

[એમાં ફરોહરો, ફરવરદગાન, બંદગી, ગાથા, નોરોજ અને રપીથવન વિષેની વાઅજો સમાવેલી છે.]

વોહુમનો ઘેરેલો બેહેમન, આવસ્તામાંથી મળતું તેને લગતું વર્ણન તથા તેના ખીજા ધર્મોમાં મળતી ય્મને લગતી બાબદો સાથેના મુકાબલો. લખનાર, ધનજીભાઈ નવરોજી કુરલેવાલા. મુબઈ: દક્તર આશાકારા છાપાખાનું. ૧૨૫૯ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૯૦ ઇશિવી.

સ્પેન્ટ આર્મ્મ્મિતિ યાને અસફનદારમદ અમરાસપંદ લખનાર, બાહાદુરજી મેહેરવાનજી બાહાદુરજી, ખી.ય્મ. મુબઈ: શ્રી હોપકુલ પ્રીટીંગ પ્રેસ. ૧૨૬૫ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૯૬ ઇશિવી.

સ્પેન્ટ આર્મ્મ્મિતિ યાને રપંદારમદ અમરાસપંદ વિષે અવસ્તામાંથી મળતું વર્ણન. લખનાર, ઈરવદ ફરામરોજ પેરાતનજી કાવરાજી માડન. મુબઈ: ફોર્ટ પ્રીટીંગ પ્રેસ. ૧૨૬૭ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૯૭ ઇશિવી.

સ્પેન્ટો મર્મ્મન્યુરા યાને અંચોમર્મ્મન્યુરા. લખનાર, ઈરવદ બરજેરજી ઈરવજી બર્ન. મુબઈ: રેનડડે પ્રીટીંગ પ્રેસ. ૧૨૫૮ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૮૯ ઇશિવી.

સરોશ, અવસ્તામાંથી મળતું તેનું બયાન, તેની શકતી, તેની કીર્તી, અને ખીજા ધર્મોના ફરેસ્તાઓ સાથે તેના મુકાબલો. પાહલનજી બરજેરજી દેસાઈ. દક્તર આશાકારા છાપાખાનું. ૧૨૫૨ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૮૩ ઇશિવી.

“સરોશ” — “આત્રાં અરદુધસુર” — “અવસ્તાઈ ફરેસ્તા” ય્મે બાબદ ઉપર ત્રણ વાંચ્મિજો. ઈરવદ શેહરીઆરજી દાદાભાઈ બર્યાય્મે શહેનુમાય્મે માજદીઅસનાં સભા તરફથી કરેલી. દક્તર આશાકારા છાપાખાનું. ૧૨૬૧ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૯૨ ઇશિવી. [પુસ્તક પચું આંક ૧૦૦.]

સેતાઅશે અહુરમજદ. (ગાથા અને યજ્ઞશનેમાંથી ચુંટી કાઢેલી યુજરાતી તરજુમા સાથે). ય્મે જમાસપજી અંદલજી દાદાચાનજી. ફોર્ટ પ્રીટીંગ પ્રેસ. ૧૨૫૭ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૮૮ ઇશિવી.

સેતાઅશે હોરમજદ, ઈરવે જે બોદાની વખાણ અથવા બંદગી કીધા ઉપરાંત તે સાહેબથીજ હરતરેહની મુશકેલ આરાત આહવાની બાબતમાં પાક અવસ્તાના કલામમાં જોડેલી માંચ્મની સાથની જુદી જુદી દોઆ અથવા મોનાજતો. ય્મે કાવરાજી મીનોચેહરજી મોદી. સમાચાર દરપણ છાપાખાનું. ૧૨૨૭ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૫૮ ઇશિવી.

હાદીઅે મજદીઅસનાંન, ઈઆને ઈઅજદાં પરસ્તીઅોને મારગ દેખાડનાર. જંદ અવસ્તાનાં પત્રીત્ર કલાંમોના દાખલાઓ સાથે જરેતોસ્તી ધર્મ સંબંધી જાણવા જોગ બાબતોનો સંગ્રહ. ય્મે પેરાતનજી કાવરાજી રખાડી. પ્રિન્ટરસ પ્રેસ. ૧૨૩૯ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૭૦ ઇશિવી.

The Antiquity of the Avesta, a paper read before The Bombay Branch Royal Asiatic Society. By Jivanji Jamshedji Modi, B. A. Bombay: Education Society's Press. 1896.

On the Avestic Terms Mazda-Ahura Mazda-Ahura. By Dastur Jamaspjee Minocheherjee Jāmāsp Āsānā. Bombay: Education Society's Press. 1885.

A Brief Sketch of the Zoroastrian Religion and Customs. An Essay written for the Rāhnumāi Māzdayasnān Sabhā of Bombay. By Ervad Sheriarji Dadabhai Bharuchā. Bombay: Duftur Ashkara Press. 1893.

A Discourse on the Mithratic Worship, and the Rites and Mysteries connected with it. By K. R. Cama. Bombay: Times of India Steam Press. 1876.

The Introduction to the Pahlavi Version of the Vendidad, containing an outline of the Avesta Literature. By Darab Dastur Peshotan Sanjana, B.A. Bombay: Education Society's Press. 1895.

The Parsee Religion. By Dadabhai Naoroji, Professor of Gujarati in the University of London. From the proceedings of the Liverpool Literary and Philosophical Society. London: Printed by S. Straker and Sons. 1864.

The Religious System of the Parsis. A lecture delivered by Jivanji Jamshedji Modi, at the Town Hall, on the 12th January 1885. Bombay: Printed at the Bombay Gazette Press. 1885.

The Religious System of the Parsis. A paper by Jivanji Jamshedji Modi, B.A. Bombay: Printed at the Times of India Steam Press. 1893.

A Scientific Exposition of Purity of Thoughts, Words and Deeds (Humata, Hukhta, Hūvashta) as taught in Zoroastrianism. By a Student. Bombay: J. N. Petit Parsee Orphanage Captain Printing Works. A.D. 1900.

The Zoroastrian and some other Ancient Systems. Compiled by Dhunjeebhoy Jamsetjee Medhora. Bombay: Indian Printing Press. 1886.

જરથોશ્તી મજહબને લગતા કેટલાક રેવાજો તથા કીસ્તી-
આનીટી સામે થયેલી તકરારોને લગતાં ચોપાનયાં.

આદરાંન શરદ કરવા બાબે.

આદર ખોરેહ, ઈઆને ગાથા ગહંમખારમો રાસ્ત ઐતકાદના કદીમી
જરતોશતીઓ આદરાંન સાહેબને દીનનાં કરમાન મુજબ આતરામેહરામ
સાહેબને પેવંદ આપીને સરદ કરવાની સાબિતીઓ ઝાદાતાલાએ અવસ્તાઓ

તથા રાસ્ત ગોફતાર દસ્તુરોની રૈવાઝ્મિતોથી આપેલા હોકમના દાખલાઓ, અને તે સાથે સર્વે કોઈ બંધવાને આતરામેહરામ સાહેબને નજરે જોવાની મનાઈમાં ખરા અવસ્તા તથા રૈવાઝ્મિતોનાં દાખલાઓ. દસ્તુર રસતમજ કેકોબાદજી મુલ્લાં શ્રીરાજના. દફતર આશાકારા છાપાખાનું. ૧૨૧૬ યજ્ઞદ-જરદી. ૧૮૪૭ ઇશિવી.

ફરમાને દાદાર, ઝ્મિટલે જે ગાથા ગહમખારમાં આતરા આદરાને સરદ નહીં કરવા જોઈએ તેવીશે ખોદાતાલાએ અવસ્તામાં આપેલા હોકમ ઉપરથી જામેજમશેદના ઝ્મિક લખનાર ઇમ્મિજદાં પરરાત તથા દસ્તુર મુલ્લાં રસતમજ કેકોબાદજી વચે થાએમલા સવાલ જવાબો તથા ખીશ્તું. અને તે સાથે આતરામેહરામ સાહેબની હજુરમાં જાહેરે ખોદાતાલાની સેતાએશ કરવાનું ફરમાન. દસ્તુર એદલજી દારાખજી સંજાણી, (ઇમ્મિજદાં પરરાતને નામે.) જામેજમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૧૬ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૪૭ ઇશિવી.

આફરંગાનના ઇઆડિવીશાદ અને તાઉહમેનમાનેના કરદા બાબે.

તજકરતુલ મલાએક ઝ્મિટલે ફરેરાતાઓની જેકર અથવા ઇઆદ, બનાવનાર, કમતરીન ઝ્મિં ઝ્મિરચજી દસ્તુર શોહરાખજી મેહરજી રાણાં. મુંબઈ, “જાપ્રીટીંગ” છાપાખાનું. ૧૨૩૨ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૬૩ ઇશિવી.

તજકરતુલ મલાએકની શાએતી અને સેતાએશે અમશાસપંદનાં ચોપાનીઓના ૨૬ જવાબ. ઝ્મિં મીનોચેહરજી જામાસપજી વાછા. મુંબઈ નીતીપ્રકારા પ્રેસ. ૧૨૩૩ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૬૩ ઇશિવી.

સેતાએશે અમશાસપંદ ઇઆને ફરેરાતાઓની આરાધના. અથવા “તજકરતુલ મલાએક” નામનાં ચોપાનીઓના રદીઓ. ઝ્મિં પાલણજી કાવરાજી માડન. સમાચાર દરપણુ છાપાખાનું. ૧૨૩૨ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૬૩ ઇશિવી.

ખોલાશએ આફરીંગાન, ઇઆને આફરંગાનનો ખોલાસો અથવા ઝ્મિરચજી દસ્તુર શોરાખજી મેહરજી રાણાવાલાએ બનાવેલાં “તજકરતુલ મલાએક” ચોપાનીઓના ૨૬ જવાબ. ઝ્મિં જમશેદજી શોરાખજી કુકાદાર. મુંબઈ ચાલુક છાપાખાનું. ૧૨૩૩ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૬૪ ઇશિવી.

તકવીઅતે તજકરતુલ મલાએક ઝ્મિટલે જે તજકરતુલ મલાએકને ટેકો અથવા મજબુતી તથા ખોલાસે આફરંગાન ચોપાનીઓના રદીઓ. ઝ્મિં રસતમજ જામાસપજી દસ્તુર મેહરજી રાણાના. ઇમિપીરિયલ પ્રેસ. ૧૨૩૫ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૬૬ ઇશિવી.

ઈરાનના હાજી આબાદના ખોહ આગલથી મળેલી પેહલવી તખ્તીના તરજુમા બાબે.

ઈરાનનાં હાજી આબાદનાં ખોહ આગલથી મળેલી તખ્તીની બાબદ

જામેજમરોદ તથા મુંબઈ સમાચાર વચ્ચે થયેલી તકરારનો ખોલાસો. મુંબઈ સમાચાર છાપાખાનું. ૧૨૨૨ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૫૩ ઇશિવી.

ઈરાનમધે હાજી આબાદના ખોહ આગલ આવેલી પેહેલવી તખ્તીનો ખોટો તરજુમો કરવામાં આવ્યો તે બાબદમાં એલફીનસટન મદરેસા-મધે મળેલી સભાઓનો હેવાલ. મુંબઈ સમાચાર છાપાખાનું. ૧૨૨૨ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૫૩ ઇશિવી.

ખ્રીસ્તી મિશનરીઓ સામે થયેલી તકરાર બાબે.

તાલીમે જરતોશત, ઈઆને જરતોશતી ધર્મનો ખોલાસો, યુજરાતી ભાષામાં ખરસીઓના જવાબ છેાકરાઓને સમજવાને સાહે, તે સાથે ડાકટર વીલસનનો વંદીદાદ ઉપરની મુજહેમતનો જવાબ. ડોરાબાઈ શોરાબજી મુનશી. મુંબઈ સમાચાર છાપાખાનું. ૧૨૦૯ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૪૦ ઇશિવી.

રાશતીએ માજદીઅશની, ઈયાને પારસીના એ છેાકરાઓ ખ્રિસ્તી મજહબમાં વટલી ગયા તે ઉપરથી મિશનરીઓએ ઈંગ્રીજ વર્તમાનપત્રોમાં જરતોશતી મજહબ વિષે કરેલી મુજહેમતોના જવાબમાં. દોરાબજી હોરમજી અંગાલી. મુંબઈ સમાચાર છાપાખાનું. ૧૨૦૯ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૪૦ ઇશિવી.

નેરંગ હાએ કલમકરા, —જરથોશતી ધર્મ ઉપર ખ્રિસ્તી મિશનરીઓ જાહેર વર્તમાનપત્રોમાં તથા ભાષણો કરી વારંવાર હુમલા કરતા હતા, તેના બંચાવમાં મુંબઈ દુરખીનનાં વર્તમાનપત્રમાં દસ્તુર મીનોએહરજી એદલજી જમારપ આશાનાએ “કલમકરા” ને નામે કેટલાંક પત્રો લખ્યાં હતાં તેના સંગ્રહ કરી તેમાં કેટલીક બાબદો વધારી. નશરવાનજી તેહમુલજી દુરખીન. મુંબઈ દુરખીન છાપાખાનું. ૧૨૧૦ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૪૧ ઇશિવી.

હાદીએ ગોમરેહાન, ઈઆને ગોમરાહ લોકોને રાહ બતલાવનારી કે-તાબ. પાદરી વીલસનનાં વંદીદાદ ઉપર કરેલાં લેકચરના રદ જવાબમાં. દસ્તુર અસપંદીઆરજી ફરામજી રબાડી. મુંબઈ સમાચાર છાપાખાનું. ૧૨૧૧ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૪૧ ઇશિવી.

રેહેનુઆએ જરતોશતી —જરથોશતી મજહબ ઉપર ખ્રિસ્તી મીશનરી-ઓ ખોટી તકરારો તથા મુજહેમતો કરતા હતા, તેના રદીઆમાં માસીક ચોપાનધું. ભાગ પેહેલો —જરથોશતી ધર્મનાં સંભાલમાં. ભાગ ખીન્ને-ઈસાઈ ધર્મની વીરૂધમાં. શેઠ નવરોજજી ફરદુનજી તથા દસ્તુર એદલજી દારાબજી સંભાળા. જામેજમરોદ છાપાખાનું. ૧૨૧૧ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૪૨ ઇશિવી.

[એ ચોપાંનીઆંના ખીજ ભાગમાં ઈ. સ. ૧૮૪૩ થી રૈવરંડ ડાકટર વીલ-સને પારસીઓના ધર્મની સામે જે મોટું પુસ્તક કાઢ્યું હતું તેના રદીઓ આપવાનું રાઈ કીધું હતું. આએ ચોપાનધું ત્રણ વર્ષ લગણુ ઇયાને ઈ. સ. ૧૮૪૫ સુધી આણુ રહ્યું હતું.]

The Parsi Religion : as contained in the Zand-Avasta, and propounded and defended by the Zoroastrians of India and Persia, unfolded, refuted, and contrasted with Christianity. By John Wilson, D. D., M. R. A. S. Bombay : American Mission Press. 1843.

Discussion on the Christian Religion; as contained in the Bible, and propounded by Christian Clergymen and Theologians; between Pestonjee Maneckjee, Editor of the Jami-Jumaheed and the Rev. J. M. Mitchell, Editor of the Native's Friend. Bombay: Printed at the Duftur Ashkara Press. 1845.

ચશમક, ઈઆને ઇશાઈ ધરમની તરફેણ કરનારાઓની આંખને રોશની આપનારો ચશમો. ફારસીમાં કેઓશરો એને કાઉશ હરાની. યુજરાતી તરજુમો એક જરતોશતી ધરહરાથે (બેહરાંમજી ફરદુનજી મરજખાંન). દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૨૬ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૫૬ ઇશિવી.

લુટફો—પારસીઓનાં બોલા છોકરાઓને વટલાવવા વીરો ખરીસ્તીઆન મીશીનારીઓની કગાઇનો નજમો H. N. C. (હોરમજી નવરોજી સકલાતવાલા) એ બનાવેલો લુટફો. મુંબઈ. પારસી રીફારમર છાપાખાનું. ૧૨૨૫ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૫૬ ઇશિવી.

ખ્રીસ્તી ધરમનું ખોટાફું. મીં રાખરટ કુપરની ખ્રીસ્તી ધરમનું ખોટાફું બતાવી આપનારાં પુસ્તકનો તેમજ મીં પેનની “એજ આફ રીસન” નામની ચોપડીનો યુજરાતી તરજુમો. શરૈહ સુધાં. બનાવનાર, બેબોદા. મુંબઈ ચાલુક પ્રેસ. ૧૨૨૫ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૫૬ ઇશિવી.

[એ ચોપાનીઆંતા જુન ૧૮૫૬ થી તે સપ્ટેમ્બર ૧૮૫૭ સુધીમાં ૧૨૭ આંકિ બાહેર પડ્યા હતા.]

જરતોશતી તથા ઇશાઈ ધરમસંબંધીની મુખતેશરમો તપાસ તથા મુકાબેલો. તે સાથે ખીજી કેટલીએક ખીનાંઓ સુધાંનો સવાલ જવાબ તરીકેનો ખોલાસો. એક દીન દોશતે (એં કાવરાજી મનચેરજી મોદી) કરી મુંબઈ મધે સમાચાર દરપણુ છાપાખાનામો છપાવેઓ છે. ૧૨૨૬ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૫૭ ઇશિવી.

મીં સી. જે. હાસલામે ખ્રીસ્તી મજહબની સામે સધલા વર્ગના પાદરીઓ જોગ લખેલાં કાગળોમાંનાં ૧૭ પત્રોનો યુજરાતી તરજુમો. સમાચાર દરપણુ છાપાખાનું. ૧૨૨૬ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૫૭ ઇશિવી.

તફ્ફીમે દીને મજદઃયસ્ન, યાને મજદઃયસ્ન મજહબની તાલીમ; તથા એ મજહબ ઉપર જુદીદીનોની થયલી બેજ મુજહેમતનો મઆકુલ જવાબ. એક બહુ ઇછનાર, (બહમનજી ડોશાબાઈ મુનશી). અંગ્રેજી તથા યુજરાતી “જામ પ્રીટીંગ” પ્રેસ. ૧૨૩૮ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૬૯ ઇશિવી.

ગાથામાં અસપંદાર મદ મહીનો નહીં પઢવા બાબે.

ફરમાને દીન, ઈઆને શ્રી જરતોસ્તી દીનનાં ફરમાન પ્રમાણે ગાથા ધહમખારમાં અસપંદારમદ મહીનો નહીં પઢવાની બાબદમો હજરત હકતાલાનાં હોકમોનાં બમ્મિઆંન વગેરેની કેતાબ. દસ્તુર અંદલજ દારાબજ સંજાણા. જામેજમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૦૬ યજ્ઞજરદી. ૧૮૩૭ ઇશીવી.

ધહંખારે સફંદારમદ માહા, અંદલે જે સફંદાર મહીનાના ધહમખાર. ઈઆને સફંદારમદ મહીનો ગાથા સાથે પઢવાની શાબેતી. બનાવનાર, પાલનજ કાવસજ માડન. મુબઈ મધે આયુક પરેસમાં છાપીઈ છે. ૧૨૩૫ યજ્ઞજરદી. ૧૮૬૫ ઇશીવી.

ફરમાને દીન, ઈઆને ગાથા ધહમખારમાં અસપંદારમદ મહીનો નહીં પઢવાની બાબદમાં. ખીજવાર દસ્તુર પેશોતનજ બેહરાંમજ સંજાણા. મુબઈ ઈમીડીઆલ છાપાખાનું. ૧૨૩૫ યજ્ઞજરદી. ૧૮૬૬ ઇશીવી.

રદીઅઅમે કેતાબે ફરમાને દીન. ઈઆને અમે મધે ફરમાને દીન નામનાં ચોપાનીઆમાં દસ્તુર પેશોતનજ અમે પોતાની તરફથી કરેલા વધારે ખોલાસાનો રદ જવાબ હમારી તરફથી તથા ફરમાને દીન ચોપાનીઆનો રદ જવાબ હમારા મરહુમ મુરખીજ દસ્તુરજ અંદલજ દારાબજ જમાસપ આશાનાની તરફથી દાખલ કીધામાં આવેઆ છે. દસ્તુર જમાસપજ મીનોએહરજ જમાસપ આશાના. મુબઈ જાબ પ્રીટીંગ છાપાખાનું. ૧૨૩૬ યજ્ઞજરદી. ૧૮૬૭ ઇશીવી.

તફસીરે ગાહે ગાસાની. અંદલે જે ગાથાના દીવસોમાં સફંદારમદ મહીનો પઢવાની તરફેણમાં મરહુમ દસ્તુર અંદલજ દારાબજ જમાસપ આશાવાલાઅમે બનાવેલાં “ રદીઅઅમે કેતાબે ફરમાને દીન ” નામનાં પુસ્તકનો રદ જવાબ તથા ગાથાના દીવસો સફંદારમદ મહીનો સાથે તાલુકો રાખતા નથી તે વીશેનો જરતોશતી દીનની રાહે ખોલાસો. દસ્તુર પેશોતનજ બેહરાંમજ સંજાણા. દફતર આશાકારા છાપાખાનું. ૧૨૩૭ યજ્ઞજરદી. ૧૮૬૭ ઇશીવી.

ખોલાસો. સફંદારમદ મહીનો ગાથાના દીવસોમાં પઢવો આપણી જરતોરાતી દીનને રાહે રવા નથી તે વીશેનો, તથા બગર સાથના અથોરનાનોની કીરીઆ વીશે “ રદીઅઅમે કેતાબે ફરમાને દીન ” નામનાં પુરાતકમાં તેહના બનાવનાર દસ્તુર અંદલજ દારાબજ જમાસપ આશાનાઅમે મેલેલા શક બાબે મુબઈની બગર સાથની અંજુમનની તરફથી કરેલો ખોલાસો. દફતર આશાકારા છાપાખાનું. ૧૨૩૬ યજ્ઞજરદી. ૧૮૬૭ ઇશીવી.

ગોશ નહીં ખાવા બાબે.

રાહે પારસા, ઈઆને પરહેજગાર લોકોનો માર્ગ. જંદ, પેહલવી, અરખી, ફારસી, અંગરેજ, લાટીન તથા સંસ્કૃત બાષ્પની જુદી જુદી

કેતાઓ મધેથી પરાંણુ હંતતીઆ કરવી આપણને સભવાર નથી તે વીરીનાં તથા તે સાથે ખીઆરાં પશુ જનવરો ઉપર જે ધાતકી કરમથી જીલમ આપ્તે દેરાઓ ગુજરેઅ તેહનો અટકાવ કરવા સાહે. શોરાખજી જમરીદજી જીજીભાઈ. જમજમરીદ છાપાખાનું. ૧૨૨૩ યજ્ઞજરદી. ૧૮૫૩ ઇશિવી.

મજહરૂલ હકામ્મક એટલે માજદીઅરાની દીનનાં ફરમાન મુજબ ધટતી કિઆથી અંદાજસર ગોસ્ત ખાવું હલાલ છે તે બાબે રેસાલો. પાલણુજી હોશંગજી ડોશિવાલા. દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૨૩ યજ્ઞજરદી. ૧૮૫૪ ઇશિવી.

ગોશ ખાવાની મનાઈની બાબદમાં ઉપલાં પુસ્તક વિષે લખતાં રાસ્ત ગોફતાર તથા ફરમાને દીને જરતોસ્તીના બનાવનારાઓએ વાંધા લીધા હતા તેના જવાબમાં ખોલાસો. દસ્તુર અસપંદીઆરજી ફરામજી રખાડી. જમજમરીદ છાપાખાનું. ૧૨૨૩ યજ્ઞજરદી. ૧૮૫૪ ઇશિવી.

જરથોસ્તીઓને માંસ ખાવાની મનાઈ. રમનાર, એક થીઓ-સોશીસ્ટ (રસ્તમજી મનચેરજી મોબેદજી) લોકોમાં વેહેવવા સાહે; છપાવી પ્રગટ કરનાર, મુંબઈની વેજીટેરીયન સોસાઈટી. ૧૨૬૨ યજ્ઞજરદી. ૧૮૯૩ ઇશિવી.

જુદદીનોને માજદયશની દીનમાં લેવા બાબે.

જુદદીનોને માજદયશની દીનમાં દાખલ કરવા રવા છે તે વીરીનો શાહાદતો. એમ તેહમુરશ દીનશાહ અકલેસરીઆ. ફોર્ટ પ્રીટીંગ પ્રેસ. ૧૨૫૧ યજ્ઞજરદી. ૧૮૮૨ ઇશિવી.

નીરંગે ઝવીત દીનાન, ઈઆને જુદદીનોને મજદીઅરાની જરતોસ્તી દીનમાં કેહેવી રીતની કીરીઆ કરીને લેવા તે વીરીનો ખોલાસો. દસ્તુર પેશોતનજી બેહરાંમજી સંજાણુ. દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૫૧ યજ્ઞજરદી. ૧૮૮૨ ઇશિવી.

પાશોખે નીરંગે જવીત દીનાં. બાને જુદદીનોને મજદયસ્તી જરથોસ્તી દીનમાં કેહેવી રીતની કિઆ કરીને લેવા તે વીરીનાં દસ્તુર પેશોતનજીના ખોલાસાનો ૨૬ જવાબ. દસ્તુર જમાસપજી મીનોબેહરજી જમાસ્પ આરાના. ફોર્ટ પ્રીટીંગ પ્રેસ. ૧૨૫૨ યજ્ઞજરદી. ૧૮૮૩ ઇશિવી.

નવસારીનાં આતશબેહરામની માલેકી બાબે ઉઠેલી તકરાર.

કીસ્મે આતશ બેહરામે નવસારી. બાને હાલના વખતમાં એ આતશ બેહરામની માલકી વીશે ઉઠેલી ભાંજગડનો ખુલાસો. બનાવનાર, એક અથોરનાન. સુરત “ વિક્ટોરિયા ” પ્રેસ. ૧૨૬૦ યજ્ઞજરદી. ૧૮૯૧ ઇશિવી.

આતથ બેહેરામે દેશાઈ ખોરશેદ. “ધરખાતે શ્રી આતરાબેહરામ નાશારીમાં બેશાડા.” બનાવનાર, શા. મં. દેસાઈ. કૃતેસિદ્ધ પ્રીટીંગ પ્રેસ. વડોદરા. ૧૨૬૨ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૯૩ ઇશિવી.

ક્રીસ્તે આતથ બેહેરામે નવસારી. “શ્રી આતરા બેહેરામ નવા પરથા અંબુમનના તેનું ખાતું સંવત ૧૮૨૨.” જીર્મ્યા દેશાઈજી ખુરશેદજી તેમુરજીની ખાતાંવહી પાનું ૭૨. બનાવનાર, અંબેરવદ રસ્તમજી જામાસ્પજી દસ્તુર. સુરત યુજ્ઞરાતમિત્ર પ્રેસ. ૧૨૬૩ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૯૪ ઇશિવી.

આમદાદની વેળાએ નીરંગ લેવા બાબે.

વજરે અનહોમાઈ.—ઈઆને હરરોજ બામદાદને વખત ખોઆખથી બેદાર થાએઆ પછે, નેરંગ લેવા બાબે હજરત હકતાલાએ અવસ્તામાં ફરમાવેલા હોકમોનું અખતેસર બએઆન; અને તે સાથે માજદીઅસની બરહક દીનની પેહલવી તથા ફારસી કેતાબો મધેથી ધનિતેઆખ તરીકે ચુંટી કાઢેડલા દાખલાએ. દસ્તુર પેશોતનજી બેહરામજી સંબાણા (ઈઅજ્ઞદાં પરશતને નામે). જામેજમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૨૧ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૫૨ ઇશિવી.

દીઅન પાસદારીએ વજરે અન હોમાઈ.—ઈઆને હરરોજ બામદાદને વખત ખોઆખથી બેદાર થાએઆ પછે, ગોસપદોનો નેરંગ લેવા બાબે બનાવેલાં “વજરે અન હોમાઈ” હંવે નામનાં ચોપાંનીઆના સંબાલમાં, તથા તે ઉપર “રાસ્ત ગોફતાર”નાં બનાવનારે પોતાનાં બનાવેલાં ચોપાંનીઆની મારફતે લીધેલા વાંધાએનો રદ જવાબ. દસ્તુર પેશોતનજી બેહરામજી સંબાણા (ઈઅજ્ઞદાં પરશતને નામે) જામેજમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૨૨ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૫૨ ઇશિવી.

નીરંગ.—બામદાદની વેળાએ દરરોજ લેવા બાબદની તકરારનો રાસ્ત ગોફતારના બનાવનારનો જવાબ. પ્રેફેસર દાદાબાઈ નવરોજજી. સમાચાર દરપણુ છાપાખાનું. ૧૨૨૧ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૫૨ ઇશિવી.

[ઈ. સ. ૧૮૫૨ ના આપરેલ માસથી રાસ્તગોફતાર પત્રમાં જરથોસ્તીઆને બામદાદની વેળાએ નીરંગ લેવાની સામે લખાણો થયાં હતાં. તેની સાંમે નીરંગ લેવાની તરફેણમાં જામેજમશેદમાં “ઈઅજ્ઞદાં પરશત” ની સહીથી દસ્તુર પેશોતનજી બેહરામજી સંબાણા, તથા મુબઈ સમાચારમાં ખરેનામે દસ્તુર ફરદુનજી દારાખજી જામાસ્પ આશાના અને એં કાવશજી મનચેરજી મોદી, તથા પારસી રીફારમરમાં “દીનેદોરાત અધારનાં” ની સહીથી દસ્તુર મીનાચેહરજી અંબેલજી જામાસ્પ આશાનાએ લખાણો કીધાં હતાં તે સંધાનાં જવાબમાં એ ચોપાન્યું પ્રેફેસર દાદાબાઈએ લખ્યું હતું.]

નીરંગ.—બામદાદની વેળાએ દરરોજ લેવાની બાબદની તકરારમાં

ધમ્મિજ્ઞાં પરશતનાં ખીજાં ચોપાનીઆંનો રાસ્ત ગોક્તારના બનાવનારે આપેલો ખીજો જવાબ. પ્રેક્ષક દાદાભાઈ નવરોજી. દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૨૨ યજ્ઞજરદી. ૧૮૫૩ ઇશવી.

મુકતાદ માડવાની તકરાર બાબે.

બાગે અનોશેહરવાંન, ઈઆને રવાંનાને આરાસ્તગી પામેલી જગોઅમે રેહવાનાં ફરોખશીનાં અવસ્તાની માઅમ્મીનીઆનાં મોતેઅર દલીલ દાખલાઆ. અમ્મ કાવરાજી મીનોચેહરજી મોદી (બંદેઆદાઅમે ને નામે). સમાઆર દરપણુ છાપાખાનું. ૧૨૨૪ યજ્ઞજરદી. ૧૮૫૪ ઇશવી.

[અમે ચોપાંન્યાંના ત્રણુ આંકો બાહેર પડ્યા હતા.]

રવાંનોની ઈઆદમાં સેતાઅમેશ કરવાનાં ફરવરદેગાંનના ઈઆને મુખતાદના દાહડામાં જરોસ્તીઆને પોતાની દીનનાં ફરમાંન મુજબ જે ફરજ છે તથા હાલમાં અનજાણુપણાંને લીધે તેઆ કેહેવી રીતે પોતાની ફરજ અદા કરે છે તે વીરિના રાહનુમાઅમે માજદીઅસનાં સભાની તરફથી માજદીઅરાનાંનાને વાકિફ થવાસાર કરેલો મુખતેસર બોલાસો. દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૨૩ યજ્ઞજરદી. ૧૮૫૪ ઇશવી. [પુસ્તક ૧ લું આંક ૯ મો].

મુખતાદની બાબદમાં રાહનુમાઅમે માજદીઅસનાં સભા તરફનો રોઠ નવરોજી ફરદુનજીઅમે લખેલો રેસાલો. દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૨૩ યજ્ઞજરદી. ૧૮૫૪ ઇશવી. [પુસ્તક ૧ લું. આંક ૧૦ મો].

ફરવરદેગાંન ઈઆને મુકતાદની બાબદમાં રાહનુમાઅમે માજદીઅસનાં સભાની કારોઆર મંડળીની તરફથી અમે સભાના મુનશી રોઠ રોરાખજી શાપુરજી બંગાલીઅમે કરેલો ખીજો બોલાસો. દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૨૪ યજ્ઞજરદી. ૧૮૫૫ ઇશવી. [પુસ્તક. ૧ લું. આંક ૧૪ મો].

હેકાઅમે ફરવરદેગાંન—ઈઆને મુખતાદના દીવસો ઉપર પાક માજદીઅરાની દીનના હેકમ મુજબ અરો રવાંનાને વાસ્તે કેહેવી જગો અથવા મકાન બનાવવું જોઈઅમે તથા તેઆની અરાનુદીને સાહે તાંહાં કેઈકેઈ સીજો મોજુદ રાખવી જોઈઅમે તે બાબેના મુખતેસર બોલાસો. દસ્તુર પેશોતનજી બેહરાંમજી સંજાણુ. જમ્મેજમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૨૪ યજ્ઞજરદી. ૧૮૫૫ ઇશવી. [અમે ચોપાંન્યાંના ત્રણુ આંકો બાહેર પડ્યા હતા.]

૨૬ જવાબ—દસ્તુર પેશોતનજી બેહરાંમજી સંજાણુઅમે તરત કાહોડેલાં દફાઅમે ફરવરદેગાંન નામનાં ચોપાંનીઆંનો. દારાખ ખીન કાઉરા. આપઅમ્મતીઆર છાપાખાનું. ૧૨૨૫ યજ્ઞજરદી. ૧૮૫૬ ઇશવી.

મીઅજદે ફરોહરાંન—ઈઆને ફરવરદેગાંન અમ્મલે જે મુકતાદનાં દીવસો ઉપર અરો ફરોહરાંની આરાધના તથા સેતાઅમેશ કરવાને મુકરર કીધેલી પાકી જે જગો ઉપર તેવાની આરાઅમારા તથા રાહતને સાહે

“મીઝ્વજ્ઞ” ઈચ્છાને હૃદય તરીકે શું શું ચીજો તે જગા ઉપર કાચ્છેમ મુકી રાખવાની ફરજ છે તે બાબેનો મુખતિસર ખોલાસો. દસ્તુર હોરાંગજી જમાસ્પજી જમાસ્પ આશાના. સમાચાર દરખાણ છાપાખાનું. ૧૨૨૫ યજ્ઞદ-જરદી. ૧૮૫૬ ઇશિવી.

ફરવરદેગાંન ઇચ્છાને મુકતાદની બાબદમાં રાહનુમાચ્છે માજદીઅસનાં સભાની કારોબાર મંડળીની તરફથી જરથોરાતીઅંચેને કરેલો ત્રીજીવારનો ખોલાસો. દક્તર આશકારા છાપાખાનું. ૧૨૨૫ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૫૬ ઇશિવી. [પુસ્તક ૧ લું. આંક ૧૭ મો.]

ફરવરદેગાંન ઇચ્છાને મુખતારના દાહાડામાં અશો ફરોહરોની આરાધના અને સીતાઅંચેરા કરવાને જરથોરાતીઅંચેને પોતાની દીનનાં ફરમાન મુજબ શું શું ફરજ છે તે વીશેનો “રાહે રાસતનુમાચ્છે જરથોરાતીઅંચાં” સભાની તરફથી કુલે જરથોરાતીઅંચેને વાકેફ થવા સારું કરેલો ખોલાસો. જામેજમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૨૬ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૫૬ ઇશિવી. [અંક ૨ જો].

ફરવરદેગાંન ઇચ્છાને મુકતાદની બાબદમાં રાહનુમાચ્છે માજદીઅસનાં સભાને આપેલા દસ્તુરોના કૃતવા. દક્તર આશકારા છાપાખાનું. ૧૨૨૬ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૫૭ ઇશિવી. [પુસ્તક ૧ લું. આંક ૧૯ મો.]

ફરવરદેગાંન ઇચ્છાને મુકતાદમાંના દરા દાહાડામાં અશો રવાનોની ઇચ્છાદમાં સેતાઅંચેરા કરવા બાબે જરથોરાતીઅંચેને પોતાની દીનનાં ફરમાન મુજબ પોતાની ખરી ફરજ કેહવી રીતે બજાવવી જોઈએ, અને હાલમાં ચાલુ રસમ મુજબ ચાલનારા જરથોરાતીઅંચે તે ફરજ કેહેવી રીતે અદા કરે, તે વીશે રાહનુમાચ્છે માજદીઅસનાં સભાની તરફથી કરેલો ખોલાસો. દક્તર આશકારા છાપાખાનું. ૧૨૨૭ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૫૮ ઇશિવી. [પુસ્તક ૧ લું. આંક ૨૦ મો.]

ફરવરદેગાંનની બાબદમાં રાહનુમાચ્છે માજદીઅસનાંની તરફથી જે તપાસ અને ટીકા “હેકાચ્છેતે ફરવરદેગાંન” તથા “બાગે અનોશેહરવાન” અંચે નામનાં ૨) ચોપાંનીઅંચાંની ઉપર ક્રીધામાં આવી છે તેહની તપાસ ઉપર તપાસ અને ટીકા ઉપર ટીકા—તથા મુખતારની બાબતમાં તેઅંચાંની તરફથી તરણ મરતબે ચાર વરસના અરસામાં અંકનું અંક ફરમાન જે છપાવી પરગટ ક્રીધામાં આવીઈ છે તેહનો રદીઅંચે—તથા ફરવરદેગાંનની બાબતમાં હમારી મંડલી (રાહે રાસતનુમાચ્છે જરથોરાતીઅંચાં) ની તરફથી જે ખીજે આંક પરવરતાવીઆમાં આવીઅંચે છે તેહનો ખોલાસો. ધી પારસી રીફારમર છાપાખાનું. ૧૨૨૮ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૫૮ ઇશિવી. [આંક ૩ જો.]

રાહે રાસતનુમાચ્છે જરથોરાતીઅંચાં સભાવાલાઅંચે ફરવરદેગાંનની બાબદમાં છપાવી પ્રગટ કરેલાં ખીજ તથા ત્રીજાં આંકવાલાં ચોપાંનીઅંચાંનો રાહનુમાચ્છે માજદીઅસનાં સભાની તરફથી અંચે સભાના સરનશીમ શેઠ નવ-

રોજજી ફરદુનજીએ આપેલા રદીઓ. દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૨૯
યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૬૦ ઇશિવી. [પુસ્તક ૧ લું. આંક ૨૩ માં.]

મુંબઈમાં ભગરીઆ મોખેદોએ અંબુમનના ઉધરાતથી બંધાવેલાં આતશબેહરાંમની ક્રિઆ વીશે થયલી તકરાર બાબે.

રોહનશાહી ટોળાના મુંબઈ ખાતેના પાક આતશબેહરાંમ પાદ-
શાહના નેક કેબલા શાંમને એક બીજાં આતશબેહરાંમ કરવાની
કેટલાએક જરથોશ્તીઓ તરફથી થયલી અણુઘટ્ટી રાઝ આત, અને મુંબ-
ઈથી હીંદુસ્તાનમાં ચોંતરફ મરફીના દુષ્ટ રોગનો થયેલો ફેલાવો, જે બનાવો
ઉપરથી મરફીનાં કારણો વિશે આપણા પાક અવસ્તામાં આપેલાં ફરમાનોની
બહેર થયલી મોતેખરી, જરથોશ્તીઓએ તે ઉપરથી ધડો લેવાની ફરજ,
અને પાક દાદારની હજુરમાં માફી આહી તેનો પસ્તાવો કરવાની જરૂર, એ
વિશે પેશોતન દસ્તુર બેહરાંમજી સંજાણાએ પોતાના ભલા હમદીન બાઈએ-
ને કીધેલો ટુંક ખોલાસો. દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૬૬ યજ્ઞદજ્ઞરદી.
૧૮૯૭ ઇશિવી.

દસ્તુર પેશોતનજી બેહરાંમજી સંજાણાએ જરથોશ્તી અંબુમનનાં
આતશબેહરાંમના કેબલાની સાંમે કાઢેલાં ચોપાંચાનો ૨૬ જવાબ.
પ્રગટ કરનાર, કેપ્તાર દસ્તુર જમાસ્પજી જમાસ્પ આશાનાં. મુંબઈ, ફોર્ટ
પ્રીટીંગ પ્રેસ. ૧૨૬૭ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૮ ઇશિવી.

ધર્મબોધ અથવા છોકરાંઓને શિખવવાની ચોપડીઓ.

જરથોશ્તી ધર્મ તથા નીતિશાન. રચનાર, મેહેરનોશજી બરજેરજી
દસ્તુર મેહેરજી રાણુના. મુંબઈ; દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૬૦ યજ્ઞદ-
જ્ઞરદી. ૧૮૯૧ ઇશિવી.

જરથોશ્તી ધર્મબોધ. પાઠમાળા, પેહેલી ચોપડી. રાઝ આતના અવસ્તા
તથા જરથોશ્તી ધર્મનો બોધ. બાળકોને નવજાતને માટે તૈયાર કરવા સાઝ.
બનાવનાર, ફરાંમજી મીનોએહેરજી દસ્તુર જમાસ્પ આશાજીના, ખી. એ.
મુંબઈ સમાચાર છાપાખાનું. ૧૨૪૯ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૮૦ ઇશિવી.

[પેહેલી ચોપડી નીકળ્યા પછી એ બાઈ બેહરાતી થવાથી ખીજી ચોપડી
એવણની લખેલી કોઈ દોરતે ૧૮૮૩ માં છપાવી પ્રગટ કીધી હતી.]

જરથોશ્તી ધર્મશિક્ષક. બનાવનાર, એદલજી કેરશાસ્પજી આંડીઆ.
મુંબઈ સમાચાર છાપાખાનાંમાં. ૧૨૪૬ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૭૬ ઇશિવી.

જરથોશ્તી ધર્મોપદેશ. બનાવનાર, જમાસ્પજી એદલજી દાદાઆનજી.
મુંબઈ, ફોર્ટ પ્રીટીંગ પ્રેસ. ૧૨૫૮ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૮૯ ઇશિવી.

જરતોશતી અચાંચ્ચોને વાશતે ધરમનીતી. એમં રસતમજી રતનજી દાદાચાનજીના. જામેજમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૩૧ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૬૨ ઇશિવી.
[એ રીસાલાની ખીજી આવૃત્તિ એજ શાલના જીન માસમાં નીકળી હતી.]

જરથોશતી આજબોધ. ભાગ ૧ લો. અનાવનાર, માએદ રતનજી રસત-
મજી કાંગા. મુંબઈ વરતમાંન પ્રેસ. ૧૨૫૧ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૮૧ ઇશિવી.
[એ ચોપડીના ચાર ભાગ બાહેર પડ્યા હતા.]

જરતોશતી મજહબ, પારસી આજકોને માટે. એમં ફરફુનજી નશરવાનજી
રખાડી. પારસી પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ. ૧૨૪૧ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૭૨ ઇશિવી.

તોહફ્એ જરશીદ, એમંજે જે કીલદિ દાનેશ નામની ફારસી કેતાબ ઉપ-
રથી પારસીએનાં અચ્ચાંએમાને નીતિ તથા શેઆંનપણ શિખાડવાને ગુજ-
રાતીમાં કરેલો તરજુમા તથા રહેહ, શોરાબજી જમશેદજી જીજીભાઈ, જામે-
જમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૧૭ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૪૮ ઇશિવી.

દીન-આમુજે અચેગાંન, હયાને જરતોશતી અચ્ચાંએમાને દીન શીખવનાર.
અંક ૧ લો. એમં પુરશેદજી મીનોચેહરજી કટેલી. મુંબઈ યુનિયન પ્રેસ. ૧૨૩૮
યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૬૮ ઇશિવી.

[એનો ખીજો આંક બાહેર પડ્યો નથી.]

નવજોત-જરથોશતી આજકોને નવજોતને માટે તૈયાર કરવાની ચોપડી.
અનાવનાર, અરજેરજી એરચજી બજો, જ. ન. પીટીટ પારસી આરફુનેજ કેપ-
ટન પ્રીટીંગ વર્ક્સ. ૧૨૬૯ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૯ ઇશિવી.

નવજોત ક્રિયા-અનાવનાર, જામાસ્પજી એદલજી દાદાચાંનજી. મુંબઈ
ફોર્ટ પ્રીટીંગ પ્રેસ. ૧૨૫૫ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૮૬ ઇશિવી.
[એની ચાર આવૃત્તિ અત્યાર સુધીમાં બાહેર પડી છે.]

માંથ્ર-વાક અથવા માંથરે વાણી કેહનાર, હિઆને જરથોશતી લોકોનાં
આજકોને જરથોશતી ધરમને લગતી આબદા, તેએમાની સ્કુલની કેળવણીને
અનુસરતી રીતે જંદ અવસ્તાના કલાંમાને આધારે શીખવવા માટેની ચો-
પડી, ભાગ ૧ લો. અનાવનાર, રસતમજી પાલનજી પટેલ. મુંબઈ, અલાયન્સ
પ્રીટીંગ પ્રેસ. ૧૨૫૦ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૮૧ ઇશિવી.

રાહનુમાએ માજદીઅશની, એમંજે પારસીએનાં અચ્ચાંએમાને ધર્મ.
નીતિ શિખાડવાની ચોપડી. નવરોજજી દોરાબજી આનદાર. મુંબઈ હલકાર
છાપાખાનું. ૧૨૦૨ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૩૩ ઇશિવી.

રાહનુમાએ માજદીઅસનાં સભાની તરફની જરથોશતી ધર્મ ની-
તિની પાઠમાજાનું સાંકળીઉં. રીસાલા સહીત. અનાવનાર, એમં રોહરીઆ-
રજી દાદાભાઈ ભરૂઆ તથા હોરમજી નવરોજજી લાર્ડ. દફતર આશાકારા
છાપાખાનું. ૧૨૪૯ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૮૦ ઇશિવી. [પુસ્તક ૪ થું આંક ૭ માં.]

રાહુભાષ્યે માંજદયશનાન. જરથોશતી ધર્મનીતિ.-અંક પહેલો. ખનાવનાર, હોરમજ્જી નવરોજ્જી લોડ. દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૫૪ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૮૫ ઇશિવી.

[અંક પહેલા ભાગની આજસુધીમાં ત્રણ આવૃત્તિઓ બાહર પડી છે.]

રાહુભાષ્યે માંજદયશનાન. જરથોશતી ધર્મનીતિ.-અંક બીજો. ખનાવનાર, એરવદ રોહરીઆરજી દાદાભાઈ ભરૂઆ. દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૫૮ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૮૬ ઇશિવી.

[અંકના બીજા પાંચ ભાગો અંક ૬ થા સુધી એરવદ રોહરીઆરજીએ જ રચી પ્રગટ કર્યા છે.]

રાહુઆતે દીન જરથોશતી, ધર્મિયાને જરથોશતી દીનના લોકોને પોતાની પાક દીન કહેઆ વખતથી અને કોણથી બહાર થાઈ તે બાબતે બોલાસો થાડીએક આપણી પાક દીનની કેતાબોથી ચુંટી કાઢીને. એમ કાવરાજી મીનોચેહરજી મોદી. ગણપત કરશનાંજીનું છાપાખાનું. ૧૨૧૧ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૪૨ ઇશિવી.

નામાં તથા ક્રીસ્તા (ઈરાની).

અર્દાવિરાફનામું. તે માથે ગોશ્તે ફરયાનો, હાદોખ્તનસ્ક, અને એક વીશ નસ્ક, એ ત્રણ કેતાબો વધારા તરીકે આપવામાં આવી છે. પ્રગટ કરનાર, જેહાંગીર મેજનજી કરાણી. મુંબઈ, નિર્ણયસાગર પ્રેસ. ૧૨૫૪ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૮૫ ઇશિવી.

કેરશાશપનામું, એટલે જે આગલા જમાનામાં શ્રી ઇશિન દેશનો થઈ ગયેલા નામીઆ પહેલવાન કેરશાશપની દલેરીનો હેવાલ. અસલ ગુજરાતી ઉપરથી એઆરત શુધારીને છપાવી પ્રગટ કરનાર, આ નવરોજ્જી કાવસજી. જામેજમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૨૨ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૫૨ ઇશિવી.

પુરાશે શીરીનનો ક્રીશો. અસલ ફારસી નજમ ઉપરથી ગુજરાતી જાપાંતમાં. મેજનજી રસતમજી. પૃથ્વીપ્રકાશ છાપાખાનું. ૧૨૧૬ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૪૭ ઇશિવી.

ગયોમર્દ, શ્યામક તથા હુશંગનામું. લખનાર, વોહુમન. મુંબઈ વર્તમાન પ્રેસ. ૧૨૬૫ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૬ ઇશિવી.

દારાખનામું, યાને ઇરાની આલમના કયાની શાહાનશાહોમાંના એક મોટાને શ્રીજંગર શાહાનશાહ દારાખ ખીન શાહાનશાહ બહમનનો અહેવાલ. પ્રગટ કરનાર, જેહાંગીર મેજનજી કરાણી, મુંબઈ યુનિયન પ્રેસ. ૧૨૫૩ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૮૩ ઇશિવી.

ફરામરજનામું, એટલે જે પુરાતમ ઇરાન દેશ મધે થાઈ ગયેલા પહેલવાનો માહેલા પહેલવાંન તેહેમતન રસતમના એક રોહરેદેલ ફરામરજની

દલેરી તથા બાહુરી વીરો એક નવી દાસ્તાંન. અસલ હાથની લખેલી કેતાબ ઉપરથી. પેશતનજી કુવરજી ડાકટર. મુંબઈ, આપઆપતીઆર છાપાખાનું. ૧૨૨૫ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૫૬ ઇશવી. (બે દફતરોમાં)

[ઉપલાં બંધે દફતરોને એક કરી તેની નવી આવૃત્તિ ઇ.સ. ૧૮૭૯ માં અને તે પછીની ફરી બીજી આવૃત્તિ ૧૮૮૩ માં રોઠ જંગીરજી બેજનજી કરાંનીએ છપાવી પ્રગટ કરી છે.]

અરજોર નામું—નવસારીવાલા મરહુમ દસ્તુર ફરામજી શોરાબજી મેહરજી રાણાએ કરેલા ગુજરાતી તરજુમાં ઉપરથી એઆરત સુધારીને. કાવરાજી અરજોરજી સંખણા. મુંબઈ વર્તમાન છાપાખાનું. ૧૨૧૩ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૪૪ ઇશવી. (૭ દફતરોમાં)

[ઉપલાં ૭ દફતરો પછી ૮ માં થીતે ૧૮ માં સુધીનાં દફતરો મુંબઈસિમાઆર છાપાખાનામાંથી રોઠ માણિકજી અરજોરજી મીનાચેહર હોમજીનાએ ચાલુ વખતની એઆરત બંદીના કાયદા મુજબ ઘટતા સુધારા સાથે બાહેર પાડ્યાં હતાં.]

બહમન નામું, યાને ઇરાની રોહનરાહ બહમન ખીન અસફંદીઆરની સલતનતનો એહવાલ. મુંબઈ, ફોર્ટ પ્રીટીંગ પ્રેસ. ૧૨૫૧ યજ્ઞદ્વરદી ૧૮૮૨ ઇ.

બાનુંગોશરપ નામું, એટલે જે પુરાતમ ઇરાન દેશમધે થઈ ગયલા પેહલવાનો માંહેલા પેહલવાન રસ્તમની બેટી બાનું ગોશરપની દલેરી તથા તેનાં લડાએકપણાં વીરોનું દાસ્તાંન, વગેરે. અસલ હાથની લખેલી બંધે કેતાબો ઉપરથી. પેશતનજી કાવરાજી સુકાબેહરાના. ૧૨૨૨ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૫૨ ઇશવી.

બેહરાંમગોર તથા બાનું હોરાંનનો કીસ્સો. ગુજરાતી તથા ઉરદુ બાશામાં. દસ્તુર નવરોજજી જમશેદજી જમાસ્પ આશાના. જમશેદમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૧૫ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૪૬ ઇશવી.

મુનતબએ શાહનામે, ઇઆને ઇરાન દેશના પારસીઓના પાદશાહોની તવારીખની શાહનામાંની કેતાબ મધેથી ચુંટી કાઢેલાં અસલ બેતોનું નાંધણું પુસ્તક. એ મધે શીરદાસીની જીંદગીનો હેવાલ તથા પારસીઓના પાદશાહોની તવારીખ તથા બીજી બાબદો વીરો ગુજરાતીમાં કેટલોક બોલાસો કરી છે. મનચેરજી કાવરાજી શાપુરજી લંગડાના. એન્જુકેશન શોરાઈટી પ્રેસ. ૧૨૩૪ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૬૫ ઇશવી.

રોશતમનામું, ઇઆને પારસી લોકોનાં ઇરાની કદીમ પાદશાહોની તથા પેહલવાનોની તથા રાજનીતીની મુખતેસર દાસ્તાનો, અથવા મોખેતેશર શાહનામું. હકીમ ફેરદાસી તુસીએ જે એક શાહનામું ફારસી બેતોમો બનાવેલું છે. તેહની ઉપરથી તર્વકાલ બેગ વલદે તુલક બેગ નામના એક દાનાવે ફારસીમા મોખતેશર શાહનામું બનાવું છે, તેહનું નામ તારીએ દેલગોશાએ રામશેરખાની કરીને રાખીદું છે તે મોખતેશર શાહનામાંનો આએ ગુજ-

રાતી જ્યાનમાં તરજુમો કરે છે. મોબેદ ફરદુનજી મરજ્યાનજી. દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૧૨ યજ્ઞજરદી. ૧૮૪૩ ધરાવી.

[ઝ્મિની ખીજી આવૃત્તિ સુધારાસાથે ઇ. સ. ૧૮૯૬ માં દફતર આરાકારા છાપાખાનમાંથી શેઠ મેહરવાનજી ફરદુનજી મરજ્યાનને છપાવી પ્રગટ કીધી હતી.]

સ્થાવરનામું. ગુજરાતી કવિતામાં (સવંત ૧૭૩૬ માં) બનાવનાર, મરહુમ મોબેદ રસ્તમ પેશુતન હમજીઆર સુરતી. પ્રગટ કરનાર, (ટીકા અને કોષ સાથે) ઝ્મિં તેહમુરરા દીનશાહ અકલેસરીઆ. ધી રીપાર્ટર્સ પ્રેસ. ૧૨૪૨ યજ્ઞજરદી. ૧૮૭૩ ધરાવી.

[ઉપલા મરહુમ મોબેદ રસ્તમ પેશોતન હમજીઆરે સ્થાવરનામાં ઉપરાંત જરથોશ્ત, વીરાફ, તથા અસપંદયારનામાં પણ ઝ્મિંજ મુજબ ગુજરાતી કવિતામાં લખ્યાં હતાં.]

શાહનામું, ઇઆને કેઆની લોકોનાં અસલ કદીમ પાદશાહ તથા પેહેલવાન તથા બુજેરગોની દાસ્તાન. અસલ ફારસી કીતાબનો ગુજરાતીમાં તરજુમો. દસ્તુર ફરદુનજી દારાબજી જમારપ આરાનાં. પુસ્તક ૧ હું. મુંબઈ સમાચાર છાપાખાનું. ૧૨૨૧ યજ્ઞજરદી. ૧૮૫૨ ધરાવી.

[ઝ્મિં પુસ્તકમાં કયોમરરાથી તે મનોચેહરની પાદશાહીની રાજઆત સુધીનાં બેતોનો ચાલુ ગુજરાતી ઝ્મિંઆરતમાં તરજુમો કીધો છે. ઝ્મિની પછી દસ્તુર ફરદુનજી ઇ. સ. ૧૮૫૩ ના નવેમબર માસથી મનોચેહરની પાદશાહીથી તે નોદરનાં દાસ્તાન સુધીનાં ફારસી બેતો ગુજરાતી હરફે તેના તરજુમો સુધાં છપાવી દર મહિને ૩૨ સફાનું “શાહનામું” ઝ્મિંવાં નામથી ચોપાનયું પરવાં રતાવવા માંડ્યું હતું. તે ઇ. સ. ૧૮૫૫ સુધી ચાલુ રહ્યું, અને તેનાં ૩ દફતરો અધાં મલી હોર સફાનાં થયાં છે.]

શાહનામું ગુજરાતી. પારસી લોકોના પાદશાહો, પેહેલવાનો, અને આગલા નેઆગાંનોની કીરતી, કામકાજો, દમામ, વગેરે. અસલ શાઝ્મિર શીરદાસી તુસીનાં શાહનામાના આધાર ઉપરથી. ગુજરાતી બેતોમાં- મનચેરજી કાવરાજી શાપુરજી (મનસુખ). યુનિયન પ્રેસ. ૧૨૪૧ યજ્ઞજરદી. ૧૮૭૨ ઇ.

[ઝ્મિં પુસ્તક ૯ ભાગોમાં ૧૧૨૭ સફાનું અબુરૂં પ્રગટ થયું છે.]

શાહનામું—ગુજરાતી કવિતામાં ધરાવી થોડાઝ્મિક પાદશાહોનો ઝ્મિંહવાલ, ઇઆને ચોપાઈમાં મોખ્ખેશર શાહનામાનો થોડાઝ્મિક ભાગ. મોબેદ ફરદુનજી મરજ્યાનજી. દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૧૯ યજ્ઞજરદી. ૧૮૫૦ ધરાવી.

શાહનામું અને ફીરદોસી. લખનાર, જીવનજી જમશેદજી મોદી, ખી. ઝ્મિં. મુંબઈ: નિર્ણયસાગર પ્રેસ. ૧૨૬૬ યજ્ઞજરદી. ૧૮૯૭ ધરાવી.

An Introduction to the Shah-Nameh of Firdousi, from the French of Jules Mohl. By Jamshedji Dorabji Khandalawala. Veerkshetra Mudralaya. 1898.

નીતિસંબંધી ચોપાનયાં, વાચ્યેજો વગેરે.

“અશોચ્યોની યાદ” — “અશોચ્યોનાં નામગરણુ.” એ જાહેર વચ્ચજો. ઝ્મરવદ શેહરીઆરજી દાદાભાઈ ભરૂઆચ્મે રાહનુમાચ્મે માજ્ઞદીઅસનાં સભા તરફથી કરેલી. દફતર આશાકારા છાપાખાનું. ૧૨૬૦ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૦ ઇશિવી. [પુસ્તક ૫ થું આંક ૭ મો.]

“અશોનાં ફરોહરની યાદનાં જશન” અને “માણસનાં જન્મ-મરણના ભરમનો જરથોસ્તી ખુલાસો” તથા “ખુદાનો ડર” એ વિષયો ઉપર ત્રણ વચ્ચજો. ઝ્મરવદ શેહરીઆરજી દાદાભાઈ ભરૂઆચ્મે રાહનુમાચ્મે માજ્ઞદીઅસનાં સભા તરફથી કરેલી. દફતર આશાકારા છાપાખાનું. ૧૨૬૫ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૬ ઇશિવી. [પુસ્તક ૬ થું આંક ૨ જો.]

આપધાત કરવાના ગુનાહ વીશે, શેઠ જાહાંગીર મેહેરવાંનજી પલીડરે રાહનુમાચ્મે માજ્ઞદીઅસનાં સભા તરફથી કીધેલું ભાષણ. દફતર આશાકારા છાપાખાનું. ૧૨૪૮ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૭૯ ઇશિવી. [પુસ્તક ૪ થું આંક ૫ મો.]

આપધાતમાં સમાયલા જોખમો. લખનાર, નરારવાનજી ફરામજી ખીલીમીરીયા. મુંબઈ, તત્ત્વવિવેચક પ્રેસ. ૧૨૬૫ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૬ ઇશિવી.

આરમઘતિ અને તરેમઘતિ યાને નમનતાઈ અને મગરૂરી ઉપર દસ્તુર પેશાતનજી મેહરામજી સંજાણુચ્મે કરેલી વચ્ચઝ. મુંબઈ. ઝ્મેજ્ઞયુકેશન સોસાયટી છાપાખાનું. ૧૨૬૧ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૧ ઇશિવી.

કદખોદાઈનો કોલ તેજ જરથોસ્તી દીનદારીનો કોલ છે, એ ખાખદ ઉપર દારાખ દસ્તુર પેશાતનજી સંજાણુચ્મે કીધેલી વાજ. દફતર આશાકારા છાપાખાનું. ૧૨૬૩ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૩ ઇશિવી

કરણીનો કાયદો તેજ ભવિષ્યનાં ચઢતાં ઉતરતાં મેહેસ્ત કે દોજખનો દરદાજોઃ ઝ્મેટલે કે જ્ઞવી કરણી તેવી પાર ઉતરણી : અથવા રવાનની મુક્તિ. ખનાવનાર, ડાકટર પેશાતનજી નવરોજજી પાવરી, જી. જી. ઝ્મેમ. સી. દફતર આશાકારા છાપાખાનું. ૧૨૬૫ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૬ ઇશિવી.

ખોદાના બંદાને “બંદગી” ની જરૂર એ વીશે દસ્તુર જમાસપજી મીનોમેહરજી જમારપ આશાના, ઝ્મેમ. ઝ્મે; ડા. ફી. ઝ્મે જરથોસ્તી ધર્મે અને કીરીઆ ઉપર એતેકાદ વધરાવનારી મંડળી તરફથી કરેલી વાચજ. અખખારે સોદાગર છાપાખાનું. ૧૨૬૫ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૫ ઇશિવી.

ગુજરેલાં ન્યાગાનોનો હોકમ યા વસ્યત બજાવવામાં પુરતી કાલજી રાખવાની મજ્ઞદીઅસની વારેસોની ફરજ. એ ખાખદ ઉપર દસ્તુર પેશાતનજી મેહરામજી સંજાણુચ્મે કરેલી વાજ. દફતર આશાકારા છાપાખાનું. ૧૨૬૨ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૨ ઇશિવી.

આમ્મે ચોપાનીઉં, જનાકારીનાં કામ કરેઆથી ધોનાહ બરેલાં કામો અને છે તે વાતથી જરતોરાતીઆને પહરેજ કરવાને અને દુર રેહવાને સાં રોક ફરામજી કાવરાજી બનાજીનાંઆમે પોતાના ખરચે છપાવીને જરતોરાતી લોકોમા વેહચી આપેઆં છે. મુખબધ સમાચાર આનાંમા. ૧૨૦૪ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૩૫ ઇશિવી.

જેહુ શેકન, યાને બદફેલીના ફેલાવાને તોડનાર. દસ્તુર જમાસપજી મીનોચેહરજી જમાસપ આશાના મુખબધ આજુક પ્રેસ. ૧૨૩૯ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૭૦ ઇશિવી.

“દુખમાં દીલાસો”-“સુલેહ સંપજ” બે જાહેર વચ્ચળે. અંખરવદ શેહરીઆરજી દાદાભાઈ બરઆમ્મે રાહનુમામ્મે માજદીઅસનાં સભાતરફથી કરેલી. દફતર આશાકારા છાપાઆનું ૧૨૬૧ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૯૧ ઇશિવી. [પુસ્તક ૫ મું આંક ૯ મો]

ધરમ, નીતી, તથા સંસાર ઉપર જાહંગીર મેહેરવાનજીઆમે કીધેલી વાઆજ. મુખબધ: યુનિયન પ્રેસ. ૧૨૪૦ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૭૧ ઇશિવી.

ધરમ અને તેની આમ્મે દુનીયામાં માતેબરી તથા માજદયસનાન ધરમ બાબે બે બોલ આમે વિષય ઉપર મીં શાપુરજી મેહરાંમજી કાતરકે જર: થોરાતી ધર્મ અને કીરીઆ ઉપર અંતિકાદ વધરાવનારી મંડલી તરફથી કરેલું બાષણ. જામેજમશેદ છાપાઆનું. ૧૨૬૦ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૯૧ ઇશિવી.

નીતિ અને દીનદારી વચેનો મુકાબલો, આમે બાબદ ઉપર દારાબ દસ્તુર પેશોતનજી સંજાણાઆમે કીધેલી વાજ. મુખબધ: નિર્ણયસાગર છાપાઆનું. ૧૨૬૫ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૯૬ ઇશિવી.

નીતિબોધક નિબંધ. અરેદસર ફરામજી મુસ. મુખબધ: દફતર આશાકારા છાપાઆનું. ૧૨૨૭ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૫૮ ઇશિવી.

નીતી સંધરહ, ઈઆને પારસી બાલકોને વાસતે જરતોરાતી ધરમપુસ્તકો મધેથી ચુંટી કાહોડેલી નીતી સંબંધી બાબતો. બનાવનાર, આં પેશોતનજી કાવરાજી રખાડી. મુખબધ મધે પ્રીંટરસ પ્રેસમાં છાપી છે. ૧૨૩૯ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૭૦ ઇશિવી.

પરવરદેગારે કોઈબી ચીજ નકામી પેદા નથી કીધી આમે વિષય ઉપર દસ્તુર જમાસપજી મીનોચેહરજી જમાસપ આશાના, આંમ. આં. ડા. શી. આં જરથોરાતી ધર્મ અને કીરીઆ ઉપર અંતિકાદ વધરાવનારી મંડલી તરફથી કરેલું બાષણ. જામેજમશેદ છાપાઆનું. ૧૨૫૮ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૮૯ ઇશિવી.

પરહેજગારી આમે વિષય ઉપર દસ્તુર જમાસપજી મીનોચેહરજી જમાસપ આશાના આંમ. આં; ડા. શી. આં જરથોરાતી ધર્મ અને કીરીઆ ઉપર અંતિકાદ વધરાવનારી મંડલી તરફથી કરેલું બાષણ. જામેજમશેદ છાપાઆનું. ૧૨૫૮ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૮૯ ઇશિવી.

પારસીઓમાં નીતિનું ધોરણુ : તે સુધારવાની જરૂર. લખનાર, નશાર-
વાનજી કુરામજી ખીલીમોરીઆ. મુંબઈ : તત્વવિવેચક પ્રેસ. ૧૨૬૧ યજ્ઞદ-
જરદી ૧૮૯૧ ઇશિવી.

પારસી પ્રાર્થનાની ખુબીઓ. લખનાર, ખુર્રોદજી એરચજી પાવડી
મુંબઈ, ઇન્ડિયન પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ. ૧૨૫૯ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૯૦ ઇશિવી.

પુરાતન ઇશિની અંને જરતોસ્તિ ધર્મની[ત. રચનાર, ધનજીભાઈ જમ-
રોદજી મેધોરા. મુંબઈ, રીપન પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ. ૧૨૫૭ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૮૭ ઇશિવી.

અંદગી. યજ્ઞદજરદી ૧૨૪૨. મુંબઈ, યુનિયન પ્રેસમાં નહા. ૩. રાણીના-
એ છાપી છે. ૧૮૭૩ ઇશિવી.

[એની ખીજી આવૃત્તિ ઈ. સ. ૧૮૭૯ માં અને ત્રિજી ૧૮૯૫ માં નીક-
લી હતી.]

“અંદગી” એ બાબત ઉપર એરવદ રોહરીઆરજી દાદાભાઈ ભર-
આએ રાહનુમાએ માળદીઅસનાં સભા તરફથી કરેલાં ત્રણ ભાષણો.
દ્વતર આશાકારા છાપાખાનું. ૧૨૫૮ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૮૯ ઇશિવી. [પુસ્તક
૫ મું. આંક ૪ થો.]

અંદગી, ગાયન અને માથ. લખનાર નશારવાનજી કુરામજી ખીલીમો-
રીયા. મુંબઈ, તત્વવિવેચક પ્રેસમાં છાપ્યું છે. ૧૨૬૨ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૯૩ ઇશિવી.

અંદગીનું તેજ તથા પ્રકાશ તથા આતમાનો દરજ્જો એ વિષય
ઉપર ડાકટર પેરાતનજી નવરોજજી પાવડીએ જરથોરાતી ધર્મ અને ક્રીરી-
આ ઉપર એતેકાદ વધરાવનારી મંડલી તરફથી કરેલું ભાષણ, જમ્બેજમરોદ
છાપાખાનું. ૧૨૫૯ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૯૦ ઇશિવી.

અંદગી તથા ફરજ એ વિષય ઉપર ડાકટર પેરાતનજી નવરોજજી
પાવડીએ જરથોરાતી ધર્મ અને ક્રીરીઆ ઉપર એતેકાદ વધરાવનારી
મંડલી તરફથી કરેલાં બે ભાષણો. જમ્બેજમરોદ છાપાખાનું. ૧૨૫૮ યજ્ઞદ-
જરદી. ૧૮૮૯ ઇશિવી.

દાદાર હોરમજદની અંદગી. Pickings from the Avesta. By Nadir-
shaw Hormasji Edalji Sukhia. Bombay: Standard Printing Press.
1889.

એત ઉપર વાચ્ચેજ. લખનાર, જીવનજી જમરોદજી મોદી, ખી. એ.
મુંબઈ, એન્જ્યુકેરાન સોસાયટી પ્રેસ. ૧૨૬૫ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૯૬ ઇશિવી.

“લગનની એતેબરી” “મરણ” અને “અદગોઈ” એ બાબતો
ઉપર ત્રણ જાહેર વચ્ચે. એરવદ રોહરીઆરજી દાદાભાઈ ભરઆએ
રાહનુમાએ માળદીઅસનાં સભા તરફથી કરેલી. દ્વતર આશાકારા છાપા-
ખાનું. ૧૨૬૩ યજ્ઞદજરદી ૧૮૯૩ ઇશિવી. [પુસ્તક ૫ મું. આંક ૧૨ મો.]

“હલાલ પેશો, એક જરથોસ્તી ફરજ” તથા સંપ્રસાદિ થવાનો સદ-
ગુણુ” એ બાબતો ઉપર બે જાહેર વચ્ચે. એરવદ રોહરીઆરજી દાદા-

ભાઈ ભરૂઆએ રાહનુમાએ માજદીઅસનાં સભા તરફથી કરેલી. દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૬૨ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૩ ઇશિવી. (પુસ્તક ૫ મું; આંક ૧૧ મો.)

હુમત, હુખત, હુવર્ત. વિચાર, વચન અને કામોની જરથોસ્તી શીલ-સુશીના સંબંધમાં પશ્ચિમ તરફની આગલ વધેલી વિદ્યા અને થીએસો-ફાથી મલતો ખુલાસો. લખનાર, દાદાભાઈ ધનજીભાઈ જસાંવાલા. મુંબઈ: જ. ન. પીટીટ પારસી આરક્ષેજ કેપટન પ્રીટીંગ વર્ક્સ. ૧૨૬૬ યજ્ઞદજ્ઞરદી ૧૮૯૭ ઇશિવી.

પરચુટણ ચોપડીઓ.

અથોરનાનનો આરાસ્તગી. લખનાર, એરવદ માણેકજી નશરવાનજી ખાલા. કરાચી, વીક્ટોરિયા પ્રીટીંગ પ્રેસ. ૧૨૬૮ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૯ ઇશિવી.

અથોરનાનો, તેઓનો સર્વથો ખુલંદ દરજ્જો અને પોતાના દરજ્જાને લાયક થવાની આધિન ફરજ. લખનાર, એરવદ ખુરશેદજી એરમજી પાવડી. મુંબઈ, જમજમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૫૭ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૮૮ ઇશિવી.

અવસ્તાનાં ગોહરો [ચેરાગ ચોપાનયાંમાંથી ફરીથી છપાવ્યાં છે] પ્રસિદ્ધ કરીને ભેટ આપનાર, એક જરથોસ્તી. મુંબઈ, મિસ્ત્રી પ્રીન્ટીંગ વર્ક્સ. ૧૨૬૯ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૯૦૦ ઇશિવી.

અવસ્તા જમાનામાં કદીમ ઇરાનીઓના ચાર વર્ગો જે અથોરનાનો, પેહેલવાનો, એકુતો તથા કારીગરોના; તેઓનો અસલ હિન્દુઓના ચાર વર્ગો સાથનો મુકાબલો. લખનાર, પાલણજી ખરશેદજી મિસ્ત્રો. ફોર્ટ પ્રીટીંગ પ્રેસ. ૧૨૬૩ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૩ ઇશિવી.

અવસ્તા તથા પેહેલવી કેતાબોમાં જનાવરો વિષે મલતું વર્ણન અને તેનો ખીજા ધર્મોમાં મલતી એને લગતી આપ્તદા સાથનો મુકાબલો. લખનાર, ધનજીભાઈ નવરોજજી કુરલેવાલા. મુંબઈ, ફોર્ટ પ્રીટીંગ પ્રેસ. ૧૨૬૦ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૧ ઇશિવી.

અશો જરથોસ્ત, તેની દીન તથા અસલ ઇરાન વતન. લખનાર, પદમજી સોહરાયજી મનચેરજી જોશી. મુંબઈ, વર્તમાન પ્રેસ. ૧૨૬૭ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૮ ઇશિવી.

[એની ખીજા અવૃત્તિ ઈ. સ. ૧૮૭૯ માં બાહેર પડી હતી.]

આતશના કેબલાની ખુબી. ઈઆને પવીત્ર આતશના કેબલાને લગતાં તવારીખી અને શીલશુશી લખાણ તથા ખોલાસા વગેરે. મીં મનચેરજી કાવરાજી શાં “મનસુખ ” ની તરફનાં બાહેર બાષણોના સંગ્રહનું પુસ્તક. મુંબઈ, ડચુક ઓફ કોનાટ પ્રીટીંગ પ્રેસ કું ૧૨૫૬ યજ્ઞદજ્ઞરદી ૧૮૮૭ ઇશિવી.

આતશની આશાધના, વિષે ભાષણ. કર્તા, નરનારવાનજી કુરામજી ખીલી-
મોરીઆ. મુખઈ, નિર્ણયસાગર પ્રેસ. ૧૨૬૭ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૮ ઇસવી.

આતશની બુલંદી, ઝેટલે બાહરનો આતશ તથા ભીતરનો આત્માઈ
આતશ ઝેમ્મો વચેનો અતલગનો સંબંધ. બનાવનાર, ડાકટર પેરાતનજી
નવરોજી પાવડી, જી. જી. ઝેમ. સી. મુખઈ સમાચાર છાપાખાનુ ૧૨૫૫
યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૮૬ ઇસવી.

આપણુ જરથોસ્તીઓ તરીકે અવસ્તા ભાશામાંજ અંદગી કરવા-
ને અંધાયલા છઈએ એ વિષય ઉપર દસ્તુર જમાસ્પજી મીનાચેહરજી
જમાસ્પ આશાના, ઝેમ. ઝે; ડા. શી. એ જરથોરાતી ધર્મ અને ક્રીરીઆ
ઉપર ઝેતિકાદ વધરાવનારી મંડલી તરફથી કરેલું ભાષણ. જામે જમશેદ છા-
પાખાનુ. ૧૨૫૮ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૮૯ ઇસવી.

આપણુ મજદયસ્તી લોકો અંદગી કુંઈ જીખાનમાં કરવાને ફરજ
યાતે અંધાયલા છઈએ તે વીરો દસ્તુર જમાસ્પજી મીનાચેહરજી જમાસ્પ
આશાના, ઝેમ. ઝે; ડા. શી. એ જરથોરાતી ધર્મ અને ક્રીરીઆ ઉપર
ઝેતિકાદ વધરાવનારી મંડલી તરફથી કરેલી વાચ્છેજ. અખખારે સોદાગર
છાપાખાનુ. ૧૨૬૫ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૫ ઇસવી.

ઈરાનમાં મુસાફરી, ૨ જી આપ્રેલ ૧૮૭૮ થી તે ૨૨ મી મે એ ૧૮૮૦
મુધી. જાતે કરેલી શોધ તથા તપાસનાં વર્ણન તથા ચિત્રો સાથ. કર્તા, કાવ-
રાજી દીનશાહજી કેઆસનાં. દફતર આશાકારા છાપાખાનુ. ૧૨૫૧ યજ્ઞદ-
જ્ઞરદી. ૧૮૮૨ ઇસવી.

“ ઈ. સ. ની ૧૮ મી સદીની આખરી સુધીમાં હિંદુસ્થાનમાં થઈ
ગયલાં નામીયાં પારસી નરનારીઓની યાદ ” એ વિષય ઉપર શેઠ બહમ-
નજી બેહરામજી પટેલે, “ રાહનુમાએ સભા તરફની ધર્મ કેળવણી
અને તે વિષે પારસીઓની ફરજ ” એ બાબે શેઠ દારાશાહ રતનજી
ચીચગરે, “ સાલમુખારક ” વિષે રામશુલ ઝેમાલમા એ. જી. વણુજી જમ-
શેદજી મોદી, ખી. એ. એ, અને “ મરફી ” વિષે શેઠ ખરશેદજી રસત-
મજી કામાજી એ રાહનુમાએ માજદીઅસનાં સભા તરફથી કરેલાં ભાષણો.
દફતર આશાકારા છાપાખાનુ. ૧૨૬૮ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૮ ઇસવી. [પુસ્તક ૬
થું. આંક ૧ લો.]

એક અસલી ઇરાની બાનુ અને તેણીનો સંસાર. લખનાર, જીવ-
નજી જમશેદજી મોદી. મુખઈ; એલ્યુકેશન સોસેટીના છાપખાનામાં છાપ્યું.
૧૨૬૨ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૩ ઇસવી.

એયાંમે નોશાલો—હીંગામે નોરોઝા. યાને અસલી ઇરાની જરથોસ્તી
અને હાલનાં હિંદુસ્થાની જરથોસ્તીઓમાં નવાં વરરાનો હીંગાંમ. કેમ પાલ-

વામાં આવે છે, તેનું વૃત્તાંત. લખનાર, શોરાયજી મનચેરજી દેશાઈ. મુંબઈ વર્તમાન છાપાખાનું. ૧૨૬૫ યજ્ઞદ્વયરદી. ૧૮૯૬ ઇશિવી.

કદીમ ઇરાનીઓમાં બાળકની કેળવણી. લખનાર, જીવનજી જમ-શેદજી મોદી, ખી. એ. મુંબઈ, એન્થ્રોપોલોજી સોસાયટીના છાપાખાનામાં છાપું ૧૨૬૨ યજ્ઞદ્વયરદી. ૧૮૯૩ ઇશિવી.

કીશો દશગુરૂં વ મોએદાંન. એટલે જે આએ જમાનાના કેટલા-એક દસ્તુરો તથા મોએદા અને દાવરોની જાહેર તથા ખાતેનની કરણીનો નમુનો કે જે એક વધિઆવાન રાખસે (મુલ્લાં શ્રિજી) ફારસી બેતોમો બનાવેલો હતો તથા તેજ ધણીએ આએ દોરવંદી હજારનાં જમાનામાં માજદીઅરાની દીનના તાએદારો ઉપર પડેલા રંજનાં ગીલલામો થોડીએક ફારસી બેતો કહેલી હતી તે અંધે કીશરાની અસલ બેતો તથા તેહનો ગુજરાતી તરજુમો. એક માજદીઅરાની દીનનો તાએદાર. મુમબઈ સમાચાર છાપાખાનું. ૧૨૨૨ યજ્ઞદ્વયરદી. ૧૮૫૨ ઇશિવી.

ગુજરાતી ભાષામાં અવસ્તાની રૂઢીને મલતી ગાયનરૂપી અંદગી-ઓ. લખનાર, શ્રિજીશાહ રસતમજી બાટલીવાલા. રાહનુમાએ માજદીઅ-સ્તાન સભા તરફનું શેઠ બેહરામજી પેસતનજી સુખડીઆવાલું રૂ. ૧૫૦) નું ઇનામ; મુંબઈ દફતર આરાકારાછાપાખાનું. ૧૨૬૩ યજ્ઞદ્વયરદી. ૧૮૯૪ ઇશિવી.

ધણાજ પુરાતન જમાનાની જરથોસ્તી ખાનુઓનો મરતબો. એ વિષય ઉપર એરવદ દારાજી દસ્તુર પેશાતનજી સંજાણા, ખી. એ. એ આપેલાં ઇંગ્રીજ ભાષણનો ગુજરાતી તરજુમો. બનાવનાર, રસતમજી એદ-લજી શાપુરજી મેહેતા. મુંબઈ વર્તમાન છાપાખાનું. ૧૨૬૨ યજ્ઞદ્વયરદી. ૧૮૯૩ ઇશિવી.

ચીનવદ પથેતુ ઇઆને સંગ્રહવાલો પુલ બનાવનાર, મોએદજી હોરમ-જી ગુન્વરોજી અંબાએતી. મુંબઈ; અલાયન્સ પ્રીટગ પ્રેસ. ૧૨૫૪ યજ્ઞદ્વયરદી. ૧૮૮૪ ઇશિવી.

[એમાં આપણાં પેહસારણાંનો—ઇજરાનેના ૨૮ થી ૩૪ મા હાનો ગુજરાતીમાં સાર આપેલો છે.]

ચુંદી કાહોડેલાં લખાંણો, એના બનાવનાર શોરાયજી શાપુરજી અંગા-લીની કલમથી જુદી જુદી વેળાએ લખાયેલી આપદોમધેથી. બે દફતરોમાં. દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૫૦ યજ્ઞદ્વયરદી. ૧૮૮૦ ઇશિવી.

[એનાં પેહલાં દફતરમાં પુરાતમ ઇરાનનાં બાંધકામ, કેતરકામ, અને સીકકાસંબંધી, પુરાતમ ઇરાનની ભાષાઓ તથા તેમાં લખાયેલાં પારસીઓનાં ધર્મપુસ્તકોસંબંધી, તથા પારસીઓની તવારીખ, ધર્મ, વગેરે આપદો લખાયેલી છે.]

“છેલી પા સદીના અરસામાં ગુજર પામેલાં થોડાંક જાણીતાં નર-નારીઓનાં ફરોહરોની યાદ ” એ વિષય ઉપર શેઠ નાના ભાઈ રસતમજી

શંભુનામ્, “ ઈ. સ. ની ૧૯ મી ધ્યાને આમ્મે ચાલુ સદીમાં હીંદુસ્થાનમાં થઈ ગયલાં નામીયાં પારસી નરનારીઓની યાદ, ભાગ ૨ જો ” એ આખત ઉપર શેઠ બહમનજી બેહરાંમજી પટેલે, અને “ ધર્મધારની આફ્રીનમાં વર્ણવેલી પેદાયશ એક પછી એક દાદારને હાથ પ્રગટી નીકળી તેનું કુદરતી વિદ્યા પ્રમાણે વર્ણન (બુનદેહરને), અને તે પરથી ઉપજતા વિચારો ” એ આખત ઉપર શમશુલ ઝોલમા એમ જીવનજી જમશેદજી મોદી ખી. એમ. એ રાહનુમાએ માજદીઅશનાં સભા તરફથી કરેલાં ભાષણો. દફતર આશકારા છાપાખાનું. ૧૨૭૦ યજ્ઞદ-જરદી. ૧૯૦૦ ઇશિવી. [પુસ્તક ૬ થું. આંક ૬ થો.]

જમશેદી નઓરોજ વિષે તકરાર. મનચેરજી કાવશજી શાપુરજી લંગ-ડાના. દફતર આશકારા છાપાખાનું. ૧૨૩૩ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૬૪ ઇશિવી.

“ જમશેદી નોરોજ ” ના સંબંધમાં વચ્ચળ અને “ આતશ ” ના સંબંધમાં વચ્ચળ. એરવદ શેહરીઆરજી દાદાભાઈ ભર્યાએ રાહનુમાએ માજદીઅસનાં સભા તરફથી કરેલી. દફતર આશકારા છાપાખાનું. ૧૨૬૦ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૯૧ ઇશિવી. [પુસ્તક ૫ થું આંક ૮ મો.]

જરથુસ્ત્ર અને આઈબલ. (ઈ. સ. ૧૮૯૪ ના જાનેવારી મહીનાનાં “ નાઈન્ટીનથ સેનચુરી ” માં રેવરન્ડ દૉન લોરેનસ એચ. મીલ્સની કલમથી લખાયેલી એક આરટીકલનો એ વિદ્વાનની તથા એ માસીકના અધિપતિની ખાસ પરવાનગીથી કરેલા ગુજરાતી તરજુમો) તે સાથે તરજુમો કરનાર તરફનો દીવાઓ તથા ડોક્ટર મીલ્સની જીંદગીનો ટુંક હેવાલ. છપાવી પ્રગટ કરનાર, ધનજીભાઈ નવરોજજી કુરલેવાલા. મુંબઈ: બોમબે લીથોગ્રાફીક આરટ સ્ટુડીયામાં છાપ્યો છે. ૧૨૬૪ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૯૪ ઇશિવી.

જરતોસ્તીઓમાં ધરમની કેળવણીની હાલની હાલત તથા સારા પાયા ઉપર કેળવણી આપવાની અગત વીરો રાહનુમાએ સભા તરફથી શેઠ ખરશેદજી રસતમજી કામાજીએ કરેલું ભાષણ. દફતર આશકારા છાપાખાનું. ૧૨૫૦ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૮૧ ઇશિવી. [પુસ્તક ૪ થું આંક ૮ મો.]

જરથોસ્તી દીનને મદદ કરનારી સખાવત, એ આખદ ઉપર દારાબ દસ્તુર પેશાતનજી સંભળ્યાએ કીધેલી વાજ. મુંબઈ: સરસ્વતિ પ્રીટીંગ પ્રેસ ૧૨૬૭ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૯૭ ઇશિવી.

જરતોશતી માએદોમાં પોતાના ધરમનો તાતપરીઅ. સમજવાની ખામી વીરો ધનામનો રીસાલો. બનાવનાર, બહમનજી બેહરાંમજી પટેલ. મુંબઈ, દફતર આશકારા છાપાખાનું. ૧૨૪૦ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૭૧ ઇશિવી.

જોહરે જીંદેહગાંની, ઈઆને ધનશાનની જીંદેહગાંનીનો શું ભરસો છે તથા તેહના હકો તથા ફરજો શું છે તે બાબેનો સર જમશેદજી જીજી-

ભાઈ શ્રીલાસેશ્વરીક ઇનસ્ટીટ્યુટના સંબંધમાં તા. ૨૭ મી માર્ચ ૧૮૫૬ ને દીને ટાઉન હાલમાં શોરાખજી જમશેદજી જીજીભાઈએ વાંચી સંબલાવેલા રસા-
લો. દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૨૫ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૫૬ ઇશિવી.

દીન-એહ-મઠચરની વિષે પરધર્મી વિદ્વાનોના વિચારો. રચનાર, જોહાંગીર જમશેદજી મોતીવાલા, બહમનજી નવરોજજી સહીઆર. મુબઈ: મીસ્ત્રી પ્રીટીંગ વર્કસમાં છાપ્યું છે. ૧૨૬૭-૬૯ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૭-૯૯ ઇશિવી.

પાણી જમીન અને ઝાડપાન વિષે ઇનામનો રસાલો. લખનાર, પાલ-
નજી ખરોદજી મીસ્ત્રી. મુબઈ: ફાઈટ પ્રીટીંગ પ્રેસ. ૧૨૬૫ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૬ ઇ

પારસી અટકો. રચનાર, શાપુરજી એહેરાંમજી કાતરક. જમિ જમશેદ
છાપાખાનું. ૧૨૫૮ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૮ ઇશિવી.

[એમાં પારસીઓમાં વપડાતી આસરે ૪૦૦૦ અટકોનો સંગ્રહ કાઢેલાછે]

પારસી અટકો અને નાંમો. પારસી અટકો કેહવી કેહવી છે, અને તે
શા ઉપરથી પડેલી; તેનાં મુળ જાણવાનો ધણી અગતની તવારીખ ભેગો
રેસાલો. લખનાર, શોરાખજી મનચેરજી દેસાઈ. મુબઈ વર્તમાન પ્રેસ. ૧૨૬૧
યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૧ ઇશિવી.

પારસી કીર્તિ સંગ્રહ. પારસી તેમજ ઇશિની કોમની કીર્તી વિષે પરકો-
મના નામીયા વિદ્વાનો, મુસાફરો વગેરેનાં તારીફનાં મતોનો સંગ્રહ. શેઠ અર-
દેશર સોહરાખજી દસ્તુર કામદીનનો ઇનામનો રેસાલો. બનાવનાર, અમરવદ
દાદાભાઈ ખરોદજી દોરડી. મુબઈ વર્તમાન પ્રેસમાં છાપ્યો છે. ૧૨૬૮
યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૯ ઇશિવી.

પારસીઓ અને હિંદુઓનું મૂળ. યાને, પારસીઓના પુરાતન વડ-
વાઓ અને હિંદુઓના અસલી પૂર્વજો પુરાતન ઇશિનવેજ (આર્ય વૃત્ત) માં
જે વેળા સાથે વસ્તા હતા, તે વેળા એકજ કોમ તરીકે ગણાતા હતા તે વિષેનો
એને કોમવાળાઓને માટે જાણવા ભેગો ટુંક એહવાલ. જુદા જુદા વિદ્વા-
નોનાં પુસ્તકો ઉપરથી સંગ્રહ કરી. લખનાર, અમરવદ દાદાભાઈ ખરોદજી
દોરડી. મુબઈ વર્તમાન પ્રેસ. ૧૨૬૭ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૭ ઇશિવી.

પુરાતન આતશખાનાં, યાને અસલી ઇશિનીઓએ આંધેલાં આતશ-
કંદેહો અને તેને લગતા બીજાં કેટલાંક જાણવાભેગ હેવાલ. (જુદાં જુદાં
પુસ્તકો ઉપરથી સંગ્રહ કરીને) લખનાર, એમ દાદાભાઈ ખરોદજી દોરડી.
મુબઈ વર્તમાન પ્રેસ. ૧૨૫૪ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૮૫ ઇશિવી.

[એની બીજી આવૃત્તિ પણ એજ વર્ષમાં બાહર પડી હતી.]

મરકીના અટકાવવિષે અવસ્તાનાં ફરમાનો (મરકીને લગતી અવ-
સ્તામાંથી મળતી આયેદો), તથા તનને લગતી પવિત્રાઈ. લખનાર, પાલનજી

અરોદજી મીસ્ત્રી. મુબઈ મધે “ધી ગોવર્ધન મુદ્રાલયમાં છાપ્યો છે. ૧૨૬૬
ચજ્જનરદી. ૧૮૯૭ ઇશિવી.

માજદીઅશની દીનના અથોરનાંન તથા બેહેદીન લોકોની ફરજની
બાબતમાં રાહનુમાએ માજદીઅસનાં સભાની ફરમાએશથી રોઠ નવરોજજી
રસતમજી લારે દીનની કેતાબોના દાખલાથી બનાવેલો રેસાલો. દફતર
આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૨૪ ચજ્જનરદી. ૧૮૫૫ ઇશિવી. [પુસ્તક ૧ લું.
આંક ૧૩ મો.]

“મુકતાદ” વિષે રોઠ અરોદજી રસતમજી કામાજીએ, “જશન”
વિષે રામશુલખીલાલા એરવદ જીવણજી જમરોદજી મોદી, ખી. એ. એ,
અને ઈ. સ.ની ૧૯ મી ઈયાને આએ ચાલુ સદીમાં હાંદુસ્થાનમાં
થઈ ગયલાં નામીયાં પારસી નરનારીઓની યાદ, ભાગ ૧ લો” એ
બાબત ઉપર રોઠ બહમનજી બેહરાંમજી પટેલે રાહનુમાએ માજદીઅસનાં
સભા તરફથી કરેલાં ભાષણો. દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૬૯ ચજ્જ-
નરદી. ૧૯૦૦ ઇશિવી. [પુસ્તક ૬ થું આંક ૩ જો.]

રવાનની રાહબરી. લખનાર, એરવદ માણેકજી નસરવાંનજી ધાલા.
કરાંચી: વીક્ટોરિયા પ્રીટીંગ પ્રેસ. ૧૨૬૭ ચજ્જનરદી. ૧૮૯૮ ઇશિવી.

સરોદે અવસ્તા, યાને યુજરાતી જીબાનમાં જરથોસ્તી મજદિયસ્ની ધર્મ-
નીતિનાં પવિત્ર ગાયન. શીરોજરાહ રસતમજી બાટલીવાલા. યુનિયન પ્રેસ.
૧૨૫૫ ચજ્જનરદી. ૧૮૮૬ ઇસિવી.

હેકાયતે મજદયશનાંન જરથોસ્તી એટલે મજદીયશની ધર્મનો હેવાલ.
પ્રગટ કરનાર, એરવદ જમરોદજી ફરાંમજી બચાબાઈ રખાડીના. સુરત;
યુજરાત સ્ટાન્ડર્ડ પ્રેસ. ૧૨૬૫ ચજ્જનરદી. ૧૮૯૬ ઇશિવી.

Dante and Virāf and Gārdis and Kāus. By Jivanji Jamshedji
Modi, B.A. Bombay : Printed at the Education Society's Press, 1892.

A Discourse on Zoroastrians and Freemasonry. By K. R. Cama.
Bombay: Times of India Steam Press, 1976.

The Excellence of Zoroastrianism : (The Religion of the Parsis).
By Ardeshir N. Bilimoria and Dinshah D. Alpaivala. Bombay:
Printed at the J. N. Petit Parsi Orphanage Captain Printing Works.
1898.

The Extant Pahlavi Codices of the Nirangistan. A paper read
before the Bombay Branch of the Royal Asiatic Society (24th
November 1893). By Darab Dastur Peshotan Sanjana, B.A.
Bombay : Printed at the Education Society's Press, 1894.

Firdousi's Version of the Indian Game of Chess and Cashmere and the ancient Persians. Two papers read by Jivanji Jamshedji Modi, B.A., before the Bombay Branch of the Royal Asiatic Society. Bombay : Education Society's Press. 1896.

The Game of Ball-Bat ; (Chowgān Guī) among the Ancient Persians, as described in the Epic of Firdousi. A paper read by Jivanji Jamshedji Modi, B.A., before the Bombay Branch of the Royal Asiatic Society on the 26th September 1890. Bombay: Printed at the Education Society's Press. 1890.

The Irish Story of Cucullin and Conloch and the Persian Story of Rustam and Sohrab. A paper read before the Bombay Branch of the Royal Asiatic Society, on the 18th November 1892, by Jivanji Jamshedji Modi, B.A. Bombay : Printed at the Education Society's Steam Press. 1893.

The Persian Mār-nameh ; or, The Book for taking Omens from snakes. By Jivanji Jamshedji Modi, B.A. Bombay : Printed at the Education Society's Press. 1893.

The Position of Zoroastrian Women in remote antiquity, as illustrated in the Avesta. By Darab Dastur Peshotan Sanjana, B.A. Bombay : Education Society's Press. 1892.

The Reference to Gaotema in the Avesta. A Discourse. By Darab Dastur Peshotan Sanjana, B.A. Leipzig: Otto Harrassowitz. 1898.

The Teleology of the Pahlavi Shikand Gumanic Vijar and Cicero's De Natura Deorum. A paper read before the Bombay Branch Royal Asiatic Society, by R. P. Karkaria. Bombay : Education Society's Press. 1897.

Tanser's alleged Pahlavi Letter to the King of Tabaristan, from the standpoint of M. J. Darmesteter. By Darab Dastur Peshotan Sanjana, B.A. Leipzig : Otto Harrassowitz. 1898.

Observations on M. J. Darmesteter's Theory regarding Tanser's letter to the King of Tabaristan and the date of the Avesta. By Darab Dastur Peshotan Sanjana, B.A. Leipzig: Otto Harrassowitz. 1898.

પંચાંગો તથા જરથોશ્તી સને અને કપીશાને લગતાં પુસ્તકો.

અખબારે કપીશે—ઈ. સ. ૧૮૨૬-૨૭ ની કપીશાની તકરાર વખતે રોહનશાહીએ તરફની હીમાયતમાં દસ્તુર ફરદુનજી દારાખજી જમાસ્પ આશાનાએ “અખબારે કપીશે” નામનું ખાસ છાપાખાનું કાઢી તેમાંથી શીખા-છાપા ઉપર કાઢેલું પત્ર. એ આશરે બે વર્ષ ચાલુ રહ્યું હતું, અને તકરા-રના સમા પ્રમાણે કોઈવાર અઠવાડીયામાં બે અથવા કોઈવાર એક વખત નીકળતું હતું.

અદલએ કવીએ ખર અદમે જવાજે કપીશે દર શરીઅતે જરતો-શતીએ, ઇઆને કપીશો જરતોશતી દીનમે જાએજ નથી તે ખાએની મજબુત દલીલોની કેતાખ. ફારસીમાં બનાવનાર, મુલ્લાંશીરોજ ખીન મુલ્લાં કઠિશ. યુજરાતીમાં તરજુમે કરનાર, મોએદ ફરદુનજી મરજબાનજી. મુખઈ સમાચાર છાપાખાનું. ૧૨૦૭ યજ્ઞદજરી. ૧૮૩૮ ઇશવી.

અનંત પંચાંગોનો સંગ્રહ. ખ્રિસ્તી, પારસી, મોહમેદન. બનાવનાર, કેખરાઈ રતનજી શરાફ અને બમનજી પેરાતનજી વાડીઆ. મેહર પ્રીંટીંગ વર્ક્સ. ૧૨૬૮ યજ્ઞદજરી. ૧૮૯૯ ઇશવી.

અવીજેહ દીન ઇઆને ખાલેસદીન. એ કેતાખ ૨૬ જવાખ છે. દસ્તુર અદલજી દારાખજી સંગ્રાણી બનાવેલી કપીશા ખાએની કેતાખ નામે ખોરેહ વેહીજકની બનાવટનો. મુલ્લાંશીરોજ ખીન મુલ્લાં કઠિશ. મુખ-ખઈ સમાચાર ખાનાંમાં લેથાગરાફીક પેરેશમે ૧૨૦૦ યજ્ઞદજરી. ૧૮૩૦ ઇશવી.

ઈઅજ્ઞદજરી તારીખ. હીંદુસ્થાન તથા ઇરિનના જરતોસ્તીએ વચ્ચે ઇઅજ્ઞદજરી સને ગણવાના ખાખમાં એક મહીનાના તફાવત ઉપર વીચાર. ખરશેદજી રસતમજી કામાજી. દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૪૦ યજ્ઞદ-જરી. ૧૮૭૦ ઇશવી.

એખતાલે કપીશે—ઈ. સ. ૧૮૨૬-૨૭ ની કપીશાની તકરાર વખતે કદ-મીએ તરફની હીમાયતમાં ઉપલાં અખબારે કપીશોની સાંમે તુરત રદીઆ આપવા મોરે મોએદ ફરદુનજી મરજબાનજીએ પોતાનાં મુખઈ સમાચાર છાપાખાનાંમાંથી કાઢેલું પત્ર. એ આશરે ૧૧ વર્ષ ચાલુ રહ્યું હતું.

કદીમ તારીખ પારસીએની કસર, ઇઆને કપીશાની હકીકત. કેટલીએક ફારસી કેતાખોથી તેહકીક રાહી કરીને યુજરાતી જુબાનમાં તર-જુમે કીધો છે. દસ્તુર અસપંદીઆરજી કામદીનજી બરચવાલા. સુરત મધે શાલમણ સાહેબનાં છાપાખાનાંમાં. ૧૧૭૫ યજ્ઞદજરી. ૧૮૨૬ ઇશવી.

ખોરેહે વેહીજક ઇમાને કપીરાનું નુર અને રોશની. એ કેતાબ કપીરા બલી દીનમાં જમ્મેજ છે તે બાબે અવસ્તા તથા પેહેલવી તથા પાજંદની કેતાબોથી દલીલો સુંદી કાહાડીને યુજરાતી તરજુમા સાથે તેહેકીક કરીને બનાવી છે. દસ્તુર એદલજ દારાબજ સંજાણા. અખખારે કપીરાનાં લીયોગસીક પ્રેસમાં. ૧૧૯૭ યજદજરદી. ૧૮૨૮ ઇશીવી.

યુજરાતી પંચાંગ. સંવત (૧૮૭૧) નાં શકિ (૧૭૩૬) તા. (૧૭૩૭) રાને (૧૮૧૪) તા. (૧૮૧૫) અંગ્રેજી રાને (૧૨૨૯) તા. (૧૨૩૦) હીજરી મુસલમાની. રાને (૧૧૮૫) તા. (૧૧૮૬) ઇમ્મજદજરદી પારશી લોકિનો. રાને (૨૨૦૫) તા. (૨૨૦૬) શ્રી જસ્તોરાતી. એ પંચાંગ શ્રી મુમબાઈ મધિ કમતરીન મોબદ ફરદુનજ મરજબાનજનાં કારખાનામાં છુપાઈજી છે. એ પંચાંગની કીમત રૂ. ૨).

[એ પંચાંગ સંવત ૧૮૮૯ (ઈ. સ. ૧૮૩૨) સુધી મોબદ ફરદુનજ મરજબાનજએ પોતાનાં મુખઈ સમાચાર છાપાખાનાંમાંથી દર વર્ષે પ્રસિદ્ધ કર્યાં કીધું હતું, અને તેમના પછી પણ હાલ સુધી એજ છાપાખાનાંમાંથી એ પંચાંગ નીકલેછે, અને તેની આ ચાલુ સંવત ૧૯૫૭ નાં વર્ષમાં ૮૬ મી આવૃત્તિ નીકલી છે.]

ગાહામખારો ઉત્તર દક્ષિણ ગોખાધોમાં શું જુદે જુદે હીંગામે કરવા જોઈએ? બનાવનાર, અરેદરાર સોરાબજ દસ્તુર કામદીનના. દફતર આરા-કાસ છાપાખાનું. ૧૨૫૧ યજદજરદી. ૧૮૮૨ ઇશીવી.

જમશેદી નોરોજ. બનાવનાર, અરેદરાર સોરાબજ દસ્તુર કામદીનના. મુખઈ વર્તમાન છાપાખાનું. ૧૨૫૨ યજદજરદી. ૧૮૮૩ ઇશીવી.

જમશેદી નોરોજ સંબંધી ૨૧ સવાલો. લખનાર, અ. સો. દ. કામદીન. જમે જમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૬૫ યજદજરદી. ૧૮૯૬ ઇશીવી.

જમશેદી નોરોજ એટલે શું? લખનાર, અરેદરાર સોરાબજ દસ્તુર કામદીન. જમેજમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૬૬ યજદજરદી. ૧૮૯૭ ઇશીવી.

જમશેદી નોરોજ સંબંધી રોક ખ. રૂ. કામાજનાં બુલબરેલા વિચારો. લખનાર, અ. સો. દ. કામદીન. મુખઈ: ધી. જ. ન. પીટીટ પારસી આરફ્નેજ કેપટન પ્રીટીંગ વર્ક્સ. ૧૨૬૮ યજદજરદી. ૧૮૯૯ ઇશીવી.

જરથોશતી દીનમાં કપીરાની શાહેદીની કીતાબ. અથવા કદીમ પારશી તારીખની બાબતમાં શ્રી ઇરાન દેરાનાં ઇસિફહાન શેહરનાં નજુમી તથા અિલમોનાં ફારસીમાં બનાવેલાં મેહેજરની નકલ. યુજરાતીમાં તરજુમા કરનાર ડોશાભાઈ સોરાબજ મુનશી. જમેજમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૦૨ યજદજરદી. ૧૮૩૨ ઇશીવી.

જરથોસ્તી સને, હાલની નવી રોધો અને તેમાં વીરોસે કરીને ખીલ્લા-

શાકી લેખાની શોધ ઉપરથી. બેહરાંમજી ભીખાજી કાંગા. દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૩૪ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૬૫ ઇશિવી.

ઝોરાસાસ્ટરીઅન કાલેનડર યાને જરતોસતી પંચાંગ. યજ્ઞદજ્ઞરદી ૧૨૪૦ નાં વરસનું. પરવરતાવનાર, અરજેરજી નશરવાનજી કુતાર. મુંબઈ આયુક પ્રેસ. ૧૨૪૦ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૭૦ ઇશિવી.

[અમે કાલેનડર યજ્ઞદજ્ઞરદી ૧૨૪૧ તથા ૧૨૪૨ માં શેઠ અરજેરજીએ પ્રગટ કીધાં હતાં. તે પછી તેવાયુ મરણ પામવાથી યજ્ઞદજ્ઞરદી ૧૨૪૪ થી તે આજ સુધી શેઠ મનચેરજી હોરાંગજી જાગોસ દરશાલ ઘટતા સુધારા તથા વધારા સાથે પોતાનાં મુંબઈ વર્તમાન પ્રેસમાં પ્રગટ કર્યા જાય છે.]

તારીખે જરતોગતી, ઈઆને પારસી લોકિના પેગંમબર હજરત જરતો-શતનો રાને તેહકીક કરવાની આબદમાં ચલાવેલી તકરાર. નવરોજજી ફરદુનજી જામેજમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૨૦ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૫૦ ઇશિવી.

તા. ૨૧ મી મારચે સુરય હીંદુ તથા પારસી રીતી મુજબ મેશના યુજ્ઞનો નથી, તથા દસ્તુર અસફદીઆરની કપીસાની ચોપડીને ગેરધન-સાફ. લખનાર, અરદેશર શોરાબજી દસ્તુર કામદીન. જામેજમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૬૬ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૭ ઇશિવી.

દરેઉલહજલ કીતાબનો તરજુમો, કે જે ૨૬ જવાબ છે, અદલે કવી-અમે બર અદમે જવીજે કપીસે દર શરીઅતે જરતોશતીઅમે નામની કેતા-બનો. ફારસીમાં બતાવનાર હાજી મોહમદ હાશેમ અસફેહાંની. તરજુમાનો કરનાર ડોશાબાઈ શોરાબજી મુનશી. જામેજમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૦૫ યજ્ઞ-દજ્ઞરદી. ૧૮૩૬ ઇશિવી.

દે મહીનો અને હોરમજદ રોજે ૨૧ મી મારચ નથી. લખનાર, અ. સો. દ. કામદીન. જામેજમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૬૫ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૬ ઇ.

પારસી કેઆલંડર. પેહેલીવાર છપાઈ બાહેર પડીઈ છે. તેમાં કદમી તથા શેહેનશાહી પારસીઆના રોજ, માહા, જશનો, તથા ધહમબારોનો આલાસો અને અમે વતરોગે લગન તથા તલાકને લગતા ધારા વીગરે દાખલ કીધું છે. બતાવનાર, બેહરાંમજી કાવરાજી. મુંબઈ મધે દાદી પરેશમો છાપીઈ છે. ૧૨૩૭ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૬૭ ઇશિવી.

[અમે કાલેનડર લાગત પાંચ વર્ષ સુધી દરશાલ પ્રગટ થયું હતું.]

પારસીઆનું નવું તથા કસરનું વર્ષ, તથા રપીથવન અને ગાહમબા-રોનાં જશનો વીરો. બતાવનાર, અરદેશર શોરાબજી દસ્તુર કામદીનના. દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૫૧ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૮૨ ઇશિવી.

પંચાંગ પોથી, જે મધે સવંત ૧૮૦૧ થી તે ૧૯૨૭ સુધી કુલ વરસ ૧૨૭ ની હીંદુ, ઈસાઈ, પારસી, મહમદીયાન તથા ચીનાઈતારીખો જે પુશ્ચવીના જુદાં જુદાં ભાગોપર વપરાય છે તેનો જમાવ કરીને તેમને લગતી કેટલીક બાબતો

બાળેગ બાબદાની નોંધ સાથે શીદવી રતનજી ફરામજી વાછાચ્છે તદ્દિઆર કરી છે. મુખ્યધિ: યુનિયન પ્રેસ. ૧૨૪૧ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૭૧ ધરિવી.

મુખ્યતેશર ૨૬ જવાબ, કખીરાની ખોરેહે વેહીજક કેતાખનો. હાલ તુરત કદીમી જરથોરાતીઓને તથા ખીજ દાનાઓને વાંચી વાકેફ થાવાયકી. મુલ્લાં શ્રિશજ ખીન મુલ્લાં કાઉરા. મુખ્યધિ સમાચાર છાપાખાનું. ૧૧૯૭ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૨૮ ધરિવી.

યજ્ઞદજ્ઞરદી સને. રોઠ ખ. ૩. કામાજીચ્છે યજ્ઞદજ્ઞરદને તખ્તે ખેસવાનો રોજ ૧ લો માહ ૧ લો તથા તા. ૧૯ મી જ્યુનનો દીવસ ઉરંચો છે તે બુલ બરેલો છે. લખનાર, અ. સો. દ. કામદીન. જમજમરોદ છાપાખાનું. ૧૨૬૫ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૫ ધરિવી.

[એની સાથે એજ વખતે એવણે “વરસ ૩૬૫ દહાડાનું રેહવાથી શું બાજ-રોજગારો ખોટી રીતે થાય છે?” તથા “તા. ૨૧ મી મારચ યા હાલના દે મા-સની ૧૯ મી જ્યુન જરથોરાતી વરસનો પેહેલો દીવસ નથી તથા ધંખારો રતુ-ઓનાં જરાનો નથી” એ નામનાં બે ચોપાનીઓ જમજમરોદ છાપાખા-નાંમાંથી બાહર પાડ્યાં હતાં.]

૨૬ જવાબ. રેહેનુમાએ જરથોરાતીઓથી જનમ પામેલાં તકલીદી (૨૪૦૦) વરસનાં ચોપાનીઓનો અને પુરાતમ ગ્રંથોઓથી મોતેખર દલીલ દાખલા-ઓથી (૨૨૩૯)નો ખરો રાને રાખેત કરી આપનાર. કાવરાજી શોરાખજી મટેલ. દ્વતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૧૯ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૫૦ ધરિવી.

રેશાલએ એશતેશહાદ ઈઆને જરથોરાતી પાકદીનમો કખીરો જમજમ નથી તે બાબેનાં ૩ મેહજરોની અસલ ફારસી તથા તેહેનો યુજરાતી તરજુમો. એ કેતાખને તદ્દિઆર કરનાર મુલ્લાં શ્રિશજ ખીન મુલ્લાં કાઉરા. યુજરાતી તરજુમો કરનાર મોખેદ ફરદુનજી મરજબાનજી. મુખ્યધિ સમાચાર છાપા-ખાનું. ૧૧૯૭ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૨૮ ધરિવી.

વધારો, રેશાલએ એશતેશહાદતની ચોપડીનો. ઈઆને મેહજરોની ચોપડીઓ જે કદમીઓની તરફથી ગએઓ વરસમાં છપાઈ છે તેહેનો વધારો. મુખ્યધિ સમાચાર છાપાખાનું. ૧૧૯૮ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૨૯ ધરિવી.

શવહિદોલ નફીશે ફી અશબાતોલ કખીરે, ઈઆને પવીતર શાહેદી કખીરો રાખેત કરવાની બાબતમો. ફારસીમાં બનાવનાર હાજમહમદ હારામ એશફેહાની. યુજરાતીમો તરજુમો કરનાર ડોરાબાઈ શોરાખજી મુનશી. અખખારે કખીરોનાં લીથાગ્રાફીક પ્રેસમાં. ૧૧૯૭ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૨૮ ધરિવી.

હામીનનો ૧ લો દહાડો તે જરથોરાતી વરસનો ૧ લો દહાડો નથી. લખનાર, અરદેશર શોરાખજી દસ્તુર કામદીન. જમજમરોદ છાપાખાનું. ૧૨૬૬ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૬ ધરિવી.

Cowasjee Patell's Chronology, containing corresponding dates of the different Eras used by Christians, Jews, Greeks, Hindus, Mohamedans, Parsees, Chinese, Japanese, etc. By Cowasjee Sorabjee Patell. London: Trubner and Co., 60, Paternoster Row. MDCCCLXVI.

The Parsee Calendar and Directory for the year of Yezdijird 1288. Compiled by Sorabjee Rustomjee Bunshah. Bombay: printed at the Education Society's Press. 1868.

[એ કલેન્ડર લાગત ત્રણ વર્ષસુધી દરશાલ ઇંગ્રેજીમાં પ્રગટ થયું હતું.]

પંદનામાં અથવા નશીહતની ચોપડીઓ.

જાવીદાંને ખેરદ શેહનશાહ હોશંગવાલી, તથા પુરાતમ પારસી પાદશાહેની નશીહતોનો યુજરાતીમાં તરજુમો. પાલણુજી જીવણુજી હાંટરયા. યોંએ જામે જમશેદ પ્રીટીંગ પ્રેસ કું. ૧૨૫૪ યજ્ઞદજરી. ૧૮૮૪ ઇશવી.

નશીહતનો બાગ, ઈઆને પાદશાહ નોરોરવાંન આદિલનાં વજીર બુજેર-ગમ્ય મેહેર તથા અરસતાતાલીસ હકીમની ધાંનાઈ ભરેલા સવાલ જવાબની. તથા મુખતેશર શાહનામું, શાહનામાંનો ઇતીહાસ ગઈઆમરશથી તે છેલા પાદશાહ યજ્ઞદજરીદ શેહરીઆરની પાદશાહી સુધીનો સુધારીને કવે-તોમો. પેશતનજી કુવરજી ડાકટર ભરચવાલા. જામ્ય પ્રીટીંગ પ્રેસ. ૧૨૪૦ યજ્ઞદજરી. ૧૮૭૦ ઇશવી.

પંદનામું—દસ્તુરાંન દસ્તુર આદરબાદ ખીન મારાશપંદનાં પંદનામાંનો અમ્પતેશાર; તથા મીનોખેરદ કેતાબ પાજંદ જોબાનમાં દસ્તુર મજકુર આદરબાર ખીન મારાશપંદની બનાવેલા તેનો યુજરાતીમાં મુખતેશર તરજુમો. દસ્તુર જમશેદજી અમ્દલજી જામારપ આશાતા. ૧૨૧૦ યજ્ઞદજરી. ૧૮૪૦ ઇશવી.

પંદનામું—શ્રી જરતોસ્ત પેગમબર સાહેબનું ફરમાવેલું પંદનામું, અમ્દલે જે નશીહતનામું. પેહલવી જબાનમાંથી યુજરાતી જબાનમાં તરજુમો. દસ્તુર અમ્દલજી દારાબજી જામારપ આશાતા. મુંબઈ સમાચાર છાપાખાનું. ૧૧૯૩ યજ્ઞદજરી. ૧૮૨૪ ઇશવી.

પંદનામઅ મુહલાંશીરજ, ઈઆને મુહલાંશીરજનું બનાવેલું નશીહતનામું, અથવા ચાંણુંકરાસ્ટ્ર. અમ્ ચોપડીમો અસલ મુહલાંશીરજજી સાહેબનું બનાવેલું ફારસી નશીહતનામું તથા ખીજી કેટલીઅમ્ક પરચુરણુ બેતા તે-હની યુજરાતીમો માઅમ્ની શુધાં. મોખેદ ફરદુનજી મરજબાંનજી. ૧૨૦૩ યજ્ઞદજરી. ૧૮૩૪ ઇશવી.

માકુલાતે બહમની; અમ્ કેતાબમો કેરશાસ્પનામાં મધેનાં કેરશાસ્પ તથા બરહેમન વચે થાઅમ્લા દાનાઈના જવાબ સવાલોમાંથી થોડાઅમ્ક

જવાબ સવાલ તથા તે સાથે એ માકુલાતે બહમની કેતાબના બનાવનાર (મુલ્લાં કાઉશ રસ્તમજલાલ) એરાતાદિ પોતાની તરફથી કેટલીએક હેકમત તથા દાનાઈ તથા એદારાનાશી તથા નશીહતો તથા નજુમ તથા સેતાશિની ગરદેશ તથા એહરે એનાશરિની આપત તથા દીને માજદીઅશનીનાં નાદેર સોખનો અને તેવનાંએ પીજું ઘણુંએક દાખલ કરેલું છે. માએદ ફરદુનજી મરજ્યાનજી. દમણુ મધે પોતાનાં છાપાખાનામાં. ૧૨૧૧ યજ્જન્નરદી. ૧૮૪૨ ઇશિવી.

પારસીઓની તવારીખ તથા ભુગોલને લગતાં પુસ્તકો.

ઈરાનની તવારીખ તથા ભુગોલને લગતાં

અવસ્તાની ભુગોળ. લખનાર, એરવદ જીવનજી જમરોદજી મોદી, ખી. એ. મુબઈ: ફોર્ટ પ્રીટીંગ પ્રેસ. ૧૨૫૬ યજ્જન્નરદી. ૧૮૮૬ ઇશિવી.

આદર ગુશરૂપ નામના એક પુરાણા ઇરાની આતશકદેહની તવારીખ. લખનાર, જીવનજી જમરોદજી મોદી. મુબઈ: એન્જ્યુકેશન સોસૈટીનાં છાપાખાનામાં છાપ્યું. ૧૨૬૨ યજ્જન્નરદી. ૧૮૯૩ ઇશિવી.

ઈરાનની તવારીખ, પુરાતમ જમાનાથી તે છેલા યજ્જન્નરદની પાદશાહીની આખેરી આવી તાંહાંમુધી. એહરાંમજી ભીખાજી કાંગા. દફતર આશાકારા છાપાખાનું. ૧૨૩૨ યજ્જન્નરદી. ૧૮૬૨ ઇશિવી.

ઈરાનની મુખતેસર તવારીખ. ક્યોમરશના વખતથી તે યજ્જન્નરદ શેહરીયારનાં રાજ્યની આખેરી મુધીની. પત્રના આકારમાં, દરેક પત્રને લગતા સવાલો સાથે. બહમનજી એહરાંમજી પટેલ. દફતર આશાકારા છાપાખાનું. ૧૨૪૨ યજ્જન્નરદી. ૧૮૭૨ ઇશિવી.

[એ પુસ્તકની ખીજી આવૃત્તિ ઈ. સ. ૧૮૭૩ માં, ત્રિજી ઈ. સ. ૧૮૮૦ માં અને ચોથી ઈ. સ. ૧૮૮૬ માં પ્રગટ થઈ હતી.]

એક વખત આખી દુનિયામાં સરદારી ભોગવી ગયલા ઇરાંની પાદશાહોનો હુંક અહેવાલ. બનાવનાર, કમતરીન અરદેશર સોરાબજી દસ્તુર કામદીનના. મુબઈ, એન્જ્યુકેશન સોસાયટી પ્રેસ. ૧૨૫૧ યજ્જન્નરદી. ૧૮૮૧ ઇશિવી.

કદીમ નક્ષે ઇરાન, અથવા ઇરાનદેશના જુદા જુદા પાહોડો અને શહે-શ ખતે હખામનિયન અને સાસાનિયન વંશોના પાદશાહોએ ઉભી કરેલી ઇમારતો, મીનારા, આવલાં, લેખો, વિગેરેને આસરે ૧૦૦ ચિત્રોમાં સમાવી તેમનાં ઇંજેજી, યુજરાતી તથા ફારસી ભાષાઓમાં બયાંન. કાવરાજી દીનશાહજી કેઆસના. બોએ એન્જ્યુકેશન સોસાયટી પ્રેસ. ૧૨૫૮ યજ્જન્નરદી. ૧૮૮૬ ઇશિવી.

તકવીચ્ચતે દીને માજદીચ્ચસનાં, ચ્ચેટલે જે સલમાંને ફારસી ઈઆને દીનીઆર દસ્તુરના બાઈ મેહદી ફરૂખ ખીન રાખસાંને મુસલમાનના પેઝમખર હજરત મહમદે અસલ અરખીમાં ચ્ચેહેદનામું લખી આપ્યું તથા હજરત અલીચ્ચે પારસી મેહરામરાદ ખીન ખેરાદરને પોતાના તથા પારસીનાં આખા ટોલાના સંબાલમાં લખી આપેલાં ચ્ચેહેદનામાંને પેહલે ફારસી જ્યુખાંનમાં તરજુમે કરાવીને તે ઉપરથી યુજરાતીમાં તરજુમે. શોરાખજી જમશેદજી જીજીબાઈ. જમે જમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૨૧ યજદજરદી ૧૮૫૧ ઈશવી.

તવારીખે કદીમ ઈરિંન. માલકમકૃત ઈરિનના પુરાતન ઇતીહાસનું યુજરાતી ભાષાંતર તથા ચ્ચેદેશની કદીમ તવારીખને લગતી આજ દીનસુધી થયેલી નવી નવી શોધોનો દીખાઆમાં આપેલા સંક્ષેપ હેવાલ સહીત. જમશેદજી પાલજીજી કાપડીઆ. યુનિયન પ્રેસ. ૧૨૩૮ યજદજરદી. ૧૮૬૮ ઈશવી.

તવારીખે મલુકે તવાયફે જરથોસ્તીઆંન. શીકંદર પછી અરદેશર આયેગાંન શુધી પાનતસ, કાપાદોસીઆ, આરમીનીઆ, મીદીઆ-આત્રો-પેતીન (આદર ખીજન), ખુદપરસીસ (ફારસીસ્તાં) તથા પારથીઆનાં માજદીચ્ચસનાં રાજયોનો ઇતિહાસ. [ઇ. સ. પુ. ૩૩૦ થી ઇ. સ. ૨૨૬ સુધી] ખનાવનાર, જમશેદજી પાલજીજી કાપડીઆ. મુંબઈ વર્તમાન છાપાખાનાંમાં. ૧૨૫૦ યજદજરદી. ૧૮૮૧ ઈશવી.

તવારીખે સાસાનીઆંન: યાને ઈરિનના સાસાની તખકાના પારસી ખાદશાહોની તવારીખ. મુખ્ય કરીને રોલીનસન અને શીરદોસીના, તેમજ ખીજા ઇંગ્રેજ અને ફારસી ગ્રંથો ઉપરથી, શીકાચ્ચે અને તખ્તીચ્ચેની વીદવાંનોચ્ચે કરેલી છેલ્લી શોધોને આધારે. અરજેરજી પાહલનજી દેસાઈ તથા પાહલનજી અરજેરજી દેસાઈ. દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૪૬ યજદજરદી. ૧૮૮૦ ઈશવી.

તવારીખે હખામનીઆંન યાને ઈરિનના હખામની તખકાના પારસી ખાદશાહોની તવારીખ. ઇંગ્રેજ તથા ફારસી ગ્રંથો ઉપરથી, તેમજ ખીલરોકી તખ્તીચ્ચે અને ખીજા છેલ્લી શોધોને આધારે. ખનાવનાર, અરજેરજી પાહલનજી દેસાઈ તથા પાહલનજી અરજેરજી દેસાઈ. મુંબઈ: દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૫૮ યજદજરદી. ૧૮૮૬ ઈશવી.

તારીખે શહાને ઈરિન. યાને કદીમ જમાનાથી તે પારસીચ્ચે હિંદુસ્તાનમાં આવી વસ્યા ત્યાં સુધીની પુરાતન ઈરિનદેશની સંપૂર્ણ તવારીખ. જે દફતરોમાં. ખનાવનાર, પાહલનજી અરજેરજી દેસાઈ. (અરદેશર સોહરાખજી દસ્તુર કામદીનવાજો ઇનામનો ગ્રંથ.) મુંબઈ: સ્ટેન્ડર્ડ પ્રીટીંગ પ્રેસ. ૧૨૬૫ યજદજરદી. ૧૮૯૫ ઈશવી.

દરફરો-કાજાની યાને કાવાનો ખાદશાહી ક્રીડા. જ્યુદાં જ્યુદાં પુસ્તકો ઉપર

રથી સંગ્રહ કરીને. લખનાર, એરવદ દાદાભાઈ ખરોદજી દોરડી. મુંબઈ વર્તમાન છાપાખાનું. ૧૨૬૩ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૪ ધરિવી.

પારસી પાદશાહોની તવારીખ, ઇયાને કદીમ ઇશિન દેશના પારસી લોકોના પાદશાહો તથા તેઓને લગતી ખીજી બાબતોનો અહેવાલ. શાહનામાંના આધાર ઉપરથી. મનચેરજી કાવરાજી શાપુરજી (મનસુખ). જમશેદજી દાપાખાનું. ૧૨૪૨ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૭૩ ધરિવી.

[એ પુસ્તક ૪ ભાગોમાં પાદશાહ કાઊરાના અહેવાલ સુધી છપાયલું છે.]

પુરાતન જમાનાના પાર્સીઓ: તેઓ વીશે હીરોડોટસનું લખાણ; અને અવસ્તાવાણી સાથે તેની સરખામણી અને ફરક. બનાવનાર, પાહલનજી ખરજેરજી દેસાઈ. મુંબઈ: સ્ટેનડર્ડ પ્રીટીંગ પ્રેસ. ૧૨૫૭ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૮૮ ધરિવી.

પુરાતન પારસીઓની તવારીખ. અસલ ફારસીમાં બનાવનાર શ્રી ઇશિન દેશનો શાહજાદો જલાલ કાબર. તરજુમો કરી પ્રગટ કરનાર, અરદેશર ડોરાભાઈ મુનશી. દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૪૦ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૭૧ ઇ.

[એ પુસ્તકની ખીજી આવૃત્તિ ઈ. સ. ૧૮૭૭ માં પ્રગટ થઈ હતી.]

શાહ જમશેદ અને જમશેદી નવ્યોશોઝ. લખનાર, જીવનજી જમશેદજી મોદી. મુંબઈ: એજ્યુકેશન સોસાયટીના છાપખાનામાં છાપ્યું. ૧૨૬૨ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૩ ધરિવી.

સાસાની શાહનામું: યાને ઇશિનના સાસાની ટોળાના પાર્સી પાદશાહોના શાહનામાંનાં આપેલા હેવાલનો તરજુમો; જેની જોડે ઇશિનની આરબોએ કરેલી કૃતેહનો મિરજ્યુદે આપેલો હેવાલ, શાહ દારા અને સેફંદરને લગતાં ફિર્દુસી તથા નિજમીએ આપેલાં બયાનો, અને શાહનામું બનાવનાર શાયર ફિર્દુસી તુસીનો હેવાલ વધારા દાખલ આપ્યાં છે. બનાવનાર, એડેસ્ટનશીન ખરજેરજી પાહલનજી દેસાઈ, તવારીખના જાણવાળેગ બનાવોને લગતી નોટો તથા સાસાની રોડેનશાહતના એક નક્ષા સાથે. છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર, પાહલનજી ખરજેરજી દેસાઈ. મુંબઈ: જ. ન. પીટીર પારસી આર-ફનેજ કેપટન પ્રિટિંગ વર્ક્સ. ૧૨૬૯ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૯ ધરિવી.

હખામનીઅન રોડેનશાહતની જાહોજલાલી, યાને હખામનીઅન વંશની પારસી રોડેનશાહત કેવી જાહોજલાલી ભોગવી ગઈ છે તે વીશેનો જાણવાળેગ ટુંકો ઇતિહાસ. (હખામનીઅન તવારીખોનાં જુદાં જુદાં પુસ્તકો ઉપરથી સંગ્રહ કરીને). લખનાર, એરવદ દાદાભાઈ ખરોદજી દોરડી. મુંબઈ વર્તમાન છાપાખાનું. ૧૨૬૪ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૫ ધરિવી.

The Antiquity of the Avesta, a paper read before the Bombay Branch of the Royal Asiatic Society on the 26th June 1896. By Jivanji Jamshedji Modi, B.A. Bombay : Printed at the Education Society's Press. 1896.

The Bas-Relief of Boheram Gour at Naksh-i-Rustam, and the Horses in ancient Irān. Two papers read by Jivanji Jamshedji Modi, B.A., before the Bombay Branch of the Royal Asiatic Society and the Bombay Anthropological Society. Bombay : Printed at the Education Society's Steam Press. 1895.

The River Karun, a paper read before the Bombay Branch of the Royal Asiatic Society on the 16th January 1899. By Jivanji Jamshedji Modi, B.A. Bombay : Printed at the Times of India Steam Press. 1889.

Syavakhsh and Sudabeh. Being a reply to Dr. L. C. Casartelli, with reference to the Alleged Practice of Next-of-Kin Marriages in old Iran. By Darab Dastur Peshotan Sanjana, B.A. Bombay : Education Society's Press. 1892.

હિંદુસ્થાન આવ્યા પછીનાં પારસીઓની તવારીખને લગતાં પુસ્તકો.

અધોરનાન ટોળાની ભગર સાથ વંશાવળી, તથા નવસારીના ભગરસાથ મોબદોનાં ધર્મને લગતાં કામોનો ભાગ લાગ વેહેચીને ખાવાની રીત, વગિરે. ખનાવનાર, અંરવદ રસ્તમજી જામાસ્પજી દસ્તુર મેહેરજી રાણા. નવસારી પ્રીટીંગ અને રીટીંગ પ્રેસ. ૧૨૬૮ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૯૯ ધરિવી.

ખોલાશિએ પત્રચાત, અંગ્રેજી જે જરતોરાતી શીરકાનાં નેક લોકોને વાકેફ કરવા સાથે આગલા દાહડા ઉપર આપડી અંનજીમનના સાહેબોના વખતમાં જે કાંઈ બનેલું છે તે જીનાં દફતરો મધેથી ઉતારીને પ્રગટ કીધું છે. અને તેઆરપછે હાલની પત્રચાતનાં મેમબરોના વખતમાં શવંત ૧૮૮૦ થી તે શવંત ૧૮૯૮ સુધી તથા તરશટીઓના શવાધીનમાં જે કાંઈ બનેલું છે તે-હેની શરવે ઉપજ નીપજ આપડા શીરકાના લોકોને વાકેફ થવા સાથે જાહેર કીધું છે. ખનાવનાર, માજદીઅશની દીનનો તાબેદાર—અંક બંદ ખોદા. [સર જમશેદજી જીજીભાઈ નાઈટ.] જામે જમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૧૨ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૪૩ ધરિવી.

તવારીખે નવસારી. (નકશા સાથે). ખનાવનાર, શોરાબજી મનચેરજી દેસાઈ. નવસારી આર્યવિજય પ્રેસ. ૧૨૬૬ યજ્ઞદજરદી. ૧૮૯૭ ધરિવી.

ધુપનીરંગ અંને આફરીનગાંનમાં યાદ કરવામાં આવતાં નામીયા નર-નારીઓનાં નામો તથા તેમનાં ભલાં કામોની નોંધ વિષે ધનામનો નીઅંધ.

લખાનાર, બહમનજી બેહરાંમજી પટેલ. મુંબઈ: દફતર આશાકારા છાપાખાનું ૧૨૬૭ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૭ ઈસાવી.

પારસી પ્રકાશ, અથવા પારસીઓ ઈશિનથી હિંદુસ્થાન આવ્યા ત્યારથી તે ઈ. સ. ૧૮૬૦ સુધીમાં તેઓના સંબંધમાં બનેલા અગત્યના બનાવોની વર્ષોને અનુક્રમે નોંધ. દફતર ૧ હું;—૧૧ ભાગોમાં. બહમનજી બેહરાંમજી પટેલ. દફતર આશાકારા છાપાખાનું. છાપવું રાજ યજ્ઞદજ્ઞરદી ૧૨૪૮—ઈસાવી ૧૮૭૮; અત્તમ યજ્ઞદજ્ઞરદી ૧૨૫૮—ઈસાવી ૧૮૮૮.

[ઓંનાં ખીજાં દફતરના પાંચ ભાગો ઈ. સ. ૧૮૭૩ સુધીની નોંધોના ઈ. સ. ૧૮૯૯ સુધીમાં છપાઈ પ્રગટ થયા છે.]

પારસી મરત્યુક ઇયાને મુંબઈમાં ઇંગ્રેજી તથા ગુજરાતી વર્તમાનપત્રોના પાંચો નખાઓ ત્યારથી તે ઈ. સ. ૧૮૬૦ સુધીનાં વરસોમાં થયેલાં જાણીતા પારસીઓનાં મરત્યુકોની તેમાં આવેલી નોંધોનો સંગ્રહ. કરનાર, બહમનજી બેહરાંમજી પટેલ. મુંબઈ: દફતર આશાકારા છાપાખાનું. ૧૨૫૬ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૮૭ ઈસાવી.

ફેહરેશત, એટલે જે શ્રી નવસારીની વડી દરેમેહરમાં નાવર થાગ્મે છે તે નાવર થનાર ધણીનું નામ, નાવર થવાનો દીવરા ઇતીઆદી જે નોંધી રાખવામાં આવે છે તે. છપાવી પ્રગટ કરનાર, એમં ખુર્રોદજી દસ્તુર જમશેદજી જામરખઆશાનાં. મુંબઈ મધે અંગરેજી તથા ગુજરાતી “જામ પરીશીંગ” છાપાખાનાંમાં છાપીઉં છે. ૧૨૪૦ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૭૧ ઈસાવી.

મુંબઈનો બાહાર જેમાં આ ટાપુની આગલી તથા પાછલી હાલતનું વર્ણન, જુદી જુદી માતના લોકોએ આવીને કીધેલો વારો, તેઓ માહેલા કેટલાક પરમારથીઓની જીંદગીનો જાણવા લાગ્યેક અહેવાલ, અને તે ઉપરાંત ખીજી ઇઆદ રાખવાજોગ ખીનાઓ. નોંધ લેણાર, રતનજી ફરાંમજી વાછા. મુંબઈ: યુનિયન પ્રેસ. ૧૨૪૩ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૭૪ ઈસાવી.

સુરતની તવારીખ. બનાવનાર, એદલજી બરજોરજી પટેલ. સુરત અખબાર છાપાખાનું. ૧૨૬૦ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૦ ઈસાવી.

હાદેસાનામું, ઇઆને શ્રી હીનદારાતાંનનાં વરાનારા પારસી લોકોના આગલા હદિસાવોના હેવાલની કેતાબ. એ કેતાબ મધે કીરસા ત્રણ તથા ખીજી વાંતો છે તેહની વીગત. કીરાએ કાઉરા વ અફરાદ તથા કીરાએ રાંજાણ તથા કીરાએ મેહમુદ બેગડે તથા ખીજી કેટલીએક વાંતો એકઠી કરી તેહની આએ એક કેતાબ કરી છે. દસ્તુર ફરાંમજી અસપંદીઆરજી રખાડી. મુંબઈ સમાચાર છાપાખાનું. ૧૨૦૦ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૩૧ ઈસાવી.

Akbar and the Parsees. By R. P. Karkaria. [Printed by permission from the Calcutta Review for January 1897.] Calcutta: Printed at the City Press. MDCCCXCVII.

The Parsees : their history, manners, customs, and religion. By Dosabhoj Framjee. London : Smith, Elder and Co., 65, Cornhill. Bombay : Smith, Taylor and Co., 1858.

[એ ચોપડીની ખીજ આવૃત્તિ ૧૮૮૪ માં બે દફતરોમાં બાહેર પડી હતી.]

રાહરસમ, રેવાજ, ક્રિયા, વગેરેને લગતાં પુસ્તકો.

અવસ્તા જમાનાની ધરસંસારી આખદ. લખનાર, એરવદ જીવનજી જમશેદજી મોદી, ખી. એમ. મુંબઈ : ફોર્ટ પ્રીટીંગ પ્રેસ. ૧૨૫૫ યજ્ઞદજ્ઞરદી ૧૮૮૬ ઇસવી.

અશોકરોહરોની ક્રીયા ચાલુ રાખવાનું જરથોસ્તી ધર્મેનું ફરમાન તથા ફરવરદગાનના દીવસોપર શું શું ક્રીયા કરવી જોઈયે તે વીરો દસ્તુર જમાસપજી મીનોચેહરજી જમારપ આશાના એમ. એમ; ડા. શ્રી. એ જરથોસ્તી ધર્મ અને ક્રીરીઆ ઉપર એતેકાદ વધરાવનારી મંડલી તરફથી કરેલી વા-એજ. જમેજમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૬૪ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૫ ઇસવી.

આપણા ફીરકાના લોકોએ મુસલમાન લોકોના ધર્મમાંથી અપતીઆર કીધેલી કેટલીએક રસમો વીરો રોહ શોરાખજી હોરમજી મેહતા-એ રાહનુમાએ માજદીઅસનાં સભા તરફથી કરેલું બાધાયુ. જમેજમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૨૧ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૫૨ ઇસવી. [પુસ્તક ૧ લું આંક ૬ થા]

આપણા ફીરકાના લોકોએ હાંકુ ધર્મમાંથી અપતીઆર કીધેલી કેટલીએક રસમો વીરો રોહ એદલજી નરાવંનજી માસટરે રાહનુમાએ માજદીઅસનાં સભા તરફથી કરેલું બાધાયુ. જમેજમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૨૧ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૫૨ ઇસવી. [પુસ્તક ૧ લું આંક ૫ મો.]

ઈરાંન મધે પુરાતન જમાનાના જરથોસ્તી લોકોમાં રોઆદી કરવાની રીત, અને હીદાસતાન ખાતે વસનારા પારસીએમાં રેવાજ પામેલી લગનને લગતી કેટલીએક એજ અને નામુનાસેખ રસમોનો મુખતેસર ખોલાસો. હેવે નાંમનો રાહનુમાએ માજદીઅસનાં સભાના મુનશી બાઈ જમશેદજી લીમજીબાઈ અપુએ વાંચેલો રેસાલો. દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૩૨ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૬૩ ઇસવી. [પુસ્તક ૨ જ્યું. આંક ૩ જો.]

કદીમ ઇરાનીઆ પર એકજ લોહી ધરાવતાં સગાંઆમાં પરણવા ખાબે મુકાયલાં બોહોતાનનો રદીઆ. એ વિષય ઉપર દસ્તુર દારાખજી દસ્તુર પેશોતનજી સંજાણુ, ખી. એમ. એ અતરેની રોયલ એશિઆટીક સોસાય-તીની શાખા સનમુખ આપેલાં બે ઇંગ્રેજી બાધાયુનો યુજરતી તરજ્યુમો. ખનાવનાર, રસતમજી એદલજી શાપુરજી મેહેતા. મુંબઈ : દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૬૦ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૧ ઇસવી.

ગઉંમુતના ઉપોગવિશે પારસી ધર્મપુસ્તકોમાં મળતાં ફરમાનો અને બીજી કોઓમાં આલતા તેને મલતા રેવાળે વિશે ડાકટર યુજેન વિલ્હેમનાં લખાણુનો ગુજરાતી તરજુમો. મુબઈ સમાચાર છાપાખાનું. ૧૨૫૯ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૦ ઇશિવી.

ગુજરેલાંચ્છાને માટે ત્રણ દીવસ પછી બી ચાલુ ક્રિયા કરવાની ફરજ એ બાબદ ઉપર દસ્તુર જમાસપણ મીનોચેહેરજી જમારપ, આશાનાચ્છા કાઠેલી જાહેર વચ્ચજ. જામે જમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૬૫ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૬ ઇશિવી.

જરથોસ્તી ગુજરેલાંચ્છાની ક્રીયાચ્છા વીશે એરવદ રોહરીઆરજી દાદાભાઈ ભર્યાચ્છા રાહનુમાચ્છા માજદીઅસનાં સભા તરફથી કરેલાં પાંચ ભાષાણુ. દફતર આશાકારા છાપાખાનું. ૧૨૫૩ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૮૪ ઇશિવી. [પુસ્તક ૪ થું આંક ૧૦ મા]

“જરથોસ્તીચ્છામાં તનની પાકીજગી” એ બાબત ઉપર એરવદ રોહરીઆરજી દાદાભાઈ ભર્યાચ્છા રાહનુમાચ્છા માજદીઅસનાં સભા તરફથી કરેલાં ચાર ભાષાણુ. દફતર આશાકારા છાપાખાનું. ૧૨૬૭ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૮૮ ઇશિવી. [પુસ્તક ૫ થું આંક ૨ જો]

“જરથોસ્તીચ્છાનો ધર્મ અને તેચ્છામાં ધર્મ તરીકે ગણાતી રસમો—જરથોસ્તી પુસ્તકોની તપાસ ઉપરથી” એ વીશે એરવદ રોહરીઆરજી દાદાભાઈ ભર્યાચ્છા રાહનુમાચ્છા માજદીઅસનાં સભા તરફથી કરેલાં બે ભાષાણુ. દફતર આશાકારા છાપાખાનું. ૧૨૫૬ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૮૬ ઇશિવી. [પુસ્તક ૪ થું આંક ૧૨ મા]

જરથોસ્તી ફેરકાના લોકોમાં આલતી આવેલી રસમ મુજબ રવાનની પછવાડે જે અણુઘટતી ક્રીડીઆ તથા બેજ ખરચ કરેઆમાં આવેછે તેહનો રાહનુમાચ્છા માજદીઅસનાં સભાની તરફથી કરેલો ખોલાસો. દફતર આશાકારા છાપાખાનું. ૧૨૨૮ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૫૯ ઇશિવી. [પુસ્તક ૧ લું આંક ૨૨ મા]

જરથોસ્તી લોકોમાં રેવાજ પાંચેલી જુદ દીનની રસમો; તેચ્છાની ઉત્પત્તી, ગેરફાયેદા અને ગુનાહ વીશે શેક શોશખણ શાપુરજી બંગાલીચ્છા રાહનુમાચ્છા માજદીઅસનાં સભા તરફથી કરેલું ભાષાણુ. જામેજમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૨૧ યજ્ઞદજ્ઞરદી ૧૮૫૨ ઇશિવી. [પુસ્તક ૧ લું આંક ૪ થો]

જરથોસ્તી રવાનોને લોહોડાંની ગાડીમાં મુકીને અવલ મંજલ લઈ જવાને દીનની શરીઅત પરમાણુ બની શકે નહીં તે બાબે દસ્તુર સાહેબાચ્છા [મુબઈની જરથોસ્તી અંગ્રજીમતનાં ફંડના તરફથી સાહેબાચ્છા] લખી મોકલેલા ફતવા. જામેજમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૪૮ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૭૯ ઇશિવી.

નેરંગ ઉપર વાચ્યાજ. ખતાવનાર દસ્તુર જમાસપણ મીનોચેહેરજી

જાભાસપ આસાના. મુંબઈ: ઇગલ પ્રીટીંગ પ્રેસ. ૧૨૪૮ યજ્ઞજ્ઞરદી ૧૮૭૯ ઇશિવી.

પારસી લોકોનાં લગન અંને તલાક બાબેનો સન ૧૮૬૫ નો ધારો (૧૮૬૫ નો આકટ નાં ૧૫ મો), પારસીઓનાં જંગમ મીલકત બાબેનો ધારો (૧૮૩૭ નો આકટ નાં ૯ મો), પારસીઓનાં વારસા હીસા બાબેનો ધારો (૧૮૬૫ નો આકટ નાં ૨૧ મો), અને હીંદુસ્તાનના વારસા હીસા બાબે સન ૧૮૬૫ નો “ઈન્ડિઅન સકરેશન આકટ” નામનો ધારો (૧૮૬૫ નો આકટ નાં ૧૦ મો.) વધારા સાથે. રમ્યનાર, શોરાબજી શાપુ-રજી અંગાલી. દફતર આશાકારા છાપાખાનું. ૧૨૩૮ યજ્ઞજ્ઞરદી. ૧૮૬૮ ઇશિવી.

પંચાતના અકાબર સાહેબોએ રૂવાંન તથા લગનનો ખર્ચ કમ કરવા વીરો આગલ શું શું કરોશો કીધીય! તથા આપણી ફરજ આત શું છે તે વીરો શેઠ દાદાભાઈ નવરોજજીએ રાહનુમાંએ માજદીઅસનાંન સભા તરફથી કરેલું ભાષાણ. જામેજમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૨૧ યજ્ઞજ્ઞરદી. ૧૮૫૨ ઇશિવી. [પુસ્તક ૧ લું આંક ૩ નો.]

મુંબઈની પારસીની પંચામ્મિત આગલા દાહાડા ઉપર કેહેવા પામ્યા આ ઉપર હતી અને કેહેવી રીતે કરોઆર ચલાવતી હતી તથા પંચામ્મિતનાં મેમબરો કેહેવી રીતે મુકરર કરેઆમાં આવતા હતા, વગેરે. બનાવનાર, જરોતરાતીઓનાં ભલું ઇછનાર. તથા મુંબઈની પારસીની માજી પંચામ્મિતે જરોતરાતી ફરકાનાં કામ્મિદા તથા સુધારાને કીજે આગલા દાહાડાપર બાધેલા રેગીઉલેશન અંદરે જે કામ્મિદા. મુંબઈ: દફતર આશાકારા છાપાખાનું. ૧૨૩૦ યજ્ઞજ્ઞરદી. ૧૮૬૦ ઇશિવી,

રીશાલે એજહારે શીઆતે ઇશિંન, ઇઆને ઇશિનદેશની સકરના સારનો રીપોરટ. માણેજી લીમજી હુશંગ હાટરીઆ. યુનિયન પ્રેસ. ૧૨૩૪ યજ્ઞજ્ઞરદી. ૧૮૬૫ ઇશિવી.

રોઆનની ક્રિયા. યજ્ઞદાંપરસ્તી દીનને આધીન રહેનારા સાહેબોને મજ-દયરાની ધરમનું ફરમાન જાણવાને માટે. બનાવનાર, એરવદ જમશેદજી ફરોમજી બચાભાઈ રબાડી. સુરત અખબાર છાપાખાનું. ૧૨૫૭ યજ્ઞજ્ઞરદી. ૧૮૮૮ ઇશિવી.

[અમીની ખીજી આવૃત્તિ ઈ. સ. ૧૮૯૨ માં બાહર પડી હતી.]

હાલ જામાનાના મુંબઈના જરથોશતીઓમાં રેવાજ પામેલી લગનની કીરીઆ, રસમ તથા ખર્ચની બાબદમાં શેઠ નવરોજજી નાનાભાઈ ફરોમજીએ રાહનુમાંએ માજદીઅસનાંન સભાતરફથી કરેલું ભાષાણ. જામે જમશેદ છાપાખાનું. ૧૨૨૩ યજ્ઞજ્ઞરદી. ૧૮૫૩ ઇશિવી [પુસ્તક ૧ લું. આંક ૭ મો.]

Asbān and Recorded Instances of Children having been nourished by wolves and birds of prey. Two papers read by Jivanji Jamshedji Modi, B.A., before the Anthropological and Natural History Societies of Bombay. Bombay: Printed at the Education Society's Press. 1889.

Charms or Amulets for some diseases of the Eye, and A few ancient Beliefs about the Eclipse, being two papers read before the Anthropological Society of Bombay. By Jivanji Jamshedji Modi, B.A. Bombay: Education Society's Steam Press. 1894.

The Funeral Ceremonies of the Parsees, their origin and explanation. By Jivanji Jamshedji Modi, B.A. Bombay: Printed at the Education Society's Press. 1892.

La Cérémonie du Naojote. Parmi Les Parsis. Conférence Faite par M. Jivanji Jamshedji Modi, B.A., devant le Cercle Litteraire Bibliothèque Dinshaw Petit. Bombay: Times of India Steam Press. 1896.

The Manners and Customs of the Parsees. A paper read before the Liverpool Philomathic Society, 13th March 1861. By Dadabhoj Naoroji, Professor of Gujarati in the University of London. Liverpool: Printed by David Marples, 50 B, Lord Street. 1861.

Marriage Customs among the Parsees, their comparison with similar customs of other nations. By Jivanji Jamshedji Modi, B.A. Bombay: Education Society's Press. A.D. 1900.

A Short Treatise on the Nanjot Ceremony. By Dastur Jamaspji Minocheherji Jamasp Asana, M.A., Ph. D. Compiled into English from the original Zoroastrian Scriptures at the suggestion of Sir Dinshaw Maneckji Petit, Kt. Bombay: Education Society's Press. 1897.

[એની બીજી આવૃત્તિ ઈ. સ. ૧૮૯૩ માં જામે જમશેદ ડાયાબાની-માંથી છપાઈ આદેર પડી હતી.]

Next-of-Kin Marriages in Old Iran; an address delivered before the Bombay Branch Royal Asiatic Society, on the 15th and 22nd April 1887. By Darab Dastur Peshotan Sanjana, B.A. Bombay: Education Society's Press. 1888.

Wine among the Ancient Persians. A lecture delivered by Jivanji Jamshedji Modi, B.A., on 2nd June 1888. *Bombay Gazette* Steam Press. 1888.

Zoroastrian Ceremonies. By Nasarvanji Framji Bilimoria. Bombay: Taty-Vivechaka Press. 1896.

વ્યાકરણ, ફરહંગ, ભાષાશાસ્ત્ર વગેરેને લગતાં પુસ્તકો.

અવસ્તા અને નંદ શબ્દોના અર્થો. દાદાભાઈ હીરજીભાઈ પટેલ. દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૪૨ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૭૩ ઇશિવી.

અવસ્તા ભાષાની સંપૂર્ણ ફરહંગ, અવસ્તા શબ્દોના ગુજરાતી તથા અંગ્રેજી અર્થો, ધાતુ અને વ્યાકરણ, તથા ખીજી એસીઅન ભાષાઓના બોલોની સરખામણી તથા અવસ્તાના ફકરાઓના ઇશારા સાથે. બનાવનાર, કાવરાજ એલ્લજી કાંગા. (અરદેશર સોહરાયજી દસ્તુર કામદીનનો ઇનામનો રૈસાલો.) મુંબઈ, એલ્યુકેશન સોસાયેટીનાં છાપાખાનાંમાં છાપ્યું. ૧૨૬૯ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૯૦૦ ઇશિવી.

અવસ્તાનાં વિશેષ નામોની ફરહંગ. મુદલાં શ્રીરાજ મદરેસા હસ્તક શેઠ અરદેશર સોહરાયજી દસ્તુર કામદીને આપેલા રૂ. ૫૦૦ નો ઇનામનો રૈસાલો. લખનાર, જીવણજી જમશેદજી મોદી, ખી. એ. મુંબઈ: એલ્યુકેશન સોસાયેટી પ્રેસ. ૧૨૬૧ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૯૨ ઇશિવી.

ગુજરાતી અને હુજવારશ પેહલવી ફરહંગ. છપાવી બાહેર પાડનાર એમરજી દસ્તુર શોહરાયજી મેહરજી રાંણા. મુમબઈમાં ટાઉન પરીસમાં છપાવી છે. ૧૨૩૮ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૬૯ ઇશિવી.

નંદભાષાનું નાધિયું વ્યાકરણ. સંસ્કૃતનાં મુકાબલા સાથે. એમ. શેહરી-આરજી દાદાભાઈ ભરૂઆ. દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૩૩ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૬૩ ઇશિવી.

નંદ શીક્ષક, ઇયાને નંદ ભાષા શિખનારાઓને સાઈ નંદની પેહલી ચોપડી. એમ. ફરાંમજી મીનોચેહરજી દસ્તુર જામાસ્પઆશાના, ખી. એ. દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૪૨ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૭૨ ઇશિવી.

પેહલવી-ગુજરાતી અને ઇંગ્રેજી શબ્દકોષ. રચનાર, દસ્તુર જામાસ્પજી મીનોચેહરજી જામાસ્પઆશાના. એલ્યુકેશન સોસાયેટી પ્રેસ. ૧૨૪૬ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૭૭ ઇશિવી.

[એનાં ચાર દફતરો ઈ. સ. ૧૮૮૬ સુધીમાં છપાઈ બાહેર પડ્યાં હતાં.]

પેહલવી ભાષાનું વ્યાકરણ, અસલ પુસ્તકોનાં દાખલાઓ તથા સેમેટીક ભાષાને મલતા શબ્દોની ફરહંગ સાથે. બનાવનાર, પેશીતન દસ્તુર બેહરાંમજી સંજીયા. મુંબઈ, દફતર આરાકારા છાપાખાનું. ૧૨૪૦ યજ્ઞદજ્ઞરદી. ૧૮૭૧ ઇશિવી.

યુન ઇશિન દાનેશ અજ જખાન શનાશી ધ્યાને જીયાંનોના અભી-
આસ ઉપરથી ઉપજવી કાહોડેલી ઇરાની ટોલાની પુરાતન તવારીખ ઉપર
ભાસાણી. ખરશેદજી રસતમજી કામાજી. યુનિયન પ્રેસ. ૧૨૪૨ યજ્ઞદ્વરદી.
૧૮૭૨ ઇશિવી.

હુજવરશ અથવા વીશિશ પેહલવી ભાશાનું વ્યાકરણ, ઇરાણી તથા
હી ફારશાતંના નરતે.શ્તીઆ વાંચિછે તે પ્રમાણે. ધનજીભાઈ ફરોમજી
પટેલ. મુંબઈ ચિારીઅેનટલ છાપાખાનું. ૧૨૨૪ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૫૫ ઇશિવી.

હુજવારશ અને પેહલવી ફરહંગ. અસલ હુજવરશ ભાષાના ખાલોને
ખાખે બંદ ગોડવી તેના પેહલવી ઉચ્ચાર તથા યુજરાતી અર્થ સાથે. દસ્તુર
અરમજી શોરાખજી મેહરજી રાંણા. આપુ હરશેદ દેવલેકરનું શીળાછાપાખાનું
૧૨૩૮ યજ્ઞદ્વરદી. ૧૮૬૬ ઇશિવી.

*Grammatical and Critical Notes on Prof. A. V. W. Jackson's
Avesta Grammar. First Series, Prescribed for the previous Exa-
mination of the Bombay University. By Mehta and Mehta (B. F.
Mehta, J. D. Metha.) Bombay: Printed at the "Mistry Printing
Works." 1900.*

*A Practical Grammar of the Avesta Language, compared with
Sanskrit, with a chapter on Syntax and a chapter on the Gāthā
Dialect. By Kavasji Edalji Kanga. Bombay: Printed at the
Education Society's Press. 1891.*

*An Old Pahlavi-Pazand Glossary. Edited with an alphabetical
Index. By Dastur Hoshangji Jamaspji Asa. Revised and enlarged,
with an introductory essay on the Phalavi language. By Martin
Haug, Ph. D. Published by order of the Government of Bombay,
1870. Printed at the K. Hafbuchdruckerei zu Guthenberg (Carl
Gruninger) at Struttgart, Wurtemberg.*

*An Old Zind-Pahlavi Glossary. Edited in the original characters
with a transliteration in Roman letters, an English translation and an
Alphabetical Index. By Dastur Hoshangji Jamaspji. Revised with
Notes and Introduction by Martin Haug, Ph. D. Published by order
of the Government of Bombay, 1867. Stuttgart: Printed at the K.
Hafbuchdruckerei zu Guttenberg (Carl Gruninger).*

*On the Origin and Authenticity of the Arian family of Languages,
the Zend Avesta and the Knzvarsh. By Dhanjibhai Framji. Bombay:
Yezdejard 1231 A. C. 1861.*

Princeton University Library

32101 074216423

